Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

amishah umshe Torah : gam ha-hafarot e-amesh Megilot e-gam ha-tefilot; im targum Ashkenazi

1 : Genesis

5. Aufl., Rödelheim: Redelheim: Lehrberger: Dru und ferlag fon M. Lehrberger und ompagnye, [ca. 1907]

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn827076983

Band (Druck) Freier Zugang PUBLIC DOMAIN OCR-Volltext

00 K

Karoline Walter

Wunderhaus Grünspecht

Hans halter
No. 46

חמשה חומשי תורה

Die fünf Bücher der Thora.

חמשה חומשי תורה

גם

ההפטרות וחמש מגלות וגם התפלות

עם תרגום אשכנזי

מאת המנוח ל' ה' לאָווענשטיין
על התורה וההפטרות והמגלות

מוגה ע"י

פינחס הלוי באמבערגער.

הוצאה חמישית.

ספר בראשית.

(כמנהג אשכנזי.)

רעדעלהיים.

דרוקק אונד פֿערלאַג פֿאָן מ. לעהרבערגער אונד קאָמפּאַגניע.

Die fünf Bücher der Thora

nebst den

Haftaroth, Megilloth und sabbatlichen Gebeten

mit deutscher Übersetzung.

Thora, Haftaroth und Megilloth nach der Übersetzung
von L. H. Löwenstein

neu bearbeitet von

Rabbiner Dr. Selig Bamberger.

Fünfte Auflage.

Erstes Buch.

(Deutscher Ritus.)

Rödelheim.
Druck und Verlag von M. Lehrberger & Co.

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

1942.g.1141.

בראשית.

Geneſis.

בראשית א

פ בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ 1
ר וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים 2
מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי־אוֹר וַיְהִי־ 3
אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין 4
הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀ לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ 5
קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ פ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין 6
מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם 7
אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־
כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר 8
יוֹם שֵׁנִי׃ פ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם 9
אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀ לַיַּבָּשָׁה 10
אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ 11
פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃
וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־ 12
פְרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ פ שני׃ 13
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין 14

Genesis.

Am Anfang erschuf Gott den Himmel und die Erde. Die 1
Erde war wüst und öde und Finsternis über der Fläche 2
der Flut, und der Geist Gottes schwebte über der
Fläche des Wassers. Da sprach Gott: Es werde Licht! 3
da ward Licht. Gott sah das Licht, daß es gut sei, und 4
Gott unterschied zwischen dem Licht und der Finsternis.
Gott nannte das Licht Tag, und die Finsternis nannte 5
er Nacht; es ward Abend und ward Morgen, ein Tag.

Gott sprach: Es werde eine Ausdehnung inmitten des 6
Wassers, und diese scheide zwischen Wasser und Wasser.
Also machte Gott die Ausdehnung und schied zwischen dem 7
Wasser, welches unter der Ausdehnung, und dem Wasser,
welches über der Ausdehnung, und es geschah also. Gott 8
nannte die Ausdehnung Himmel; es ward Abend und
ward Morgen, der zweite Tag.

Gott sprach: Es versammle sich das Wasser unter dem 9
Himmel an einem Orte, damit das Trockene sichtbar
werde; es ward also. Gott nannte das Trockene Land, 10
und die Sammlung des Wassers nannte er Meere; und
Gott sah, daß es gut sei. Gott sprach: Es lasse hervor- 11
sprießen die Erde allerlei Sprossen, Kraut, das Samen
bringt, Fruchtbaum, der Frucht trägt nach seiner Art, in der
sein Samen ist, auf der Erde, und es geschah also. Die 12
Erde brachte allerlei Sprossen hervor, Kraut, das Samen
bringt nach seiner Art, und Baum, der Früchte trägt, in
welchen sein Samen liegt, nach seiner Art; und Gott
sah, daß es gut war. Es ward Abend und ward Morgen, 13
der dritte Tag.

Gott sprach: Es werden Lichter in der Ausdehnung des 14
Himmels, um zu unterscheiden zwischen dem Tag und der

15 הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים:
16 וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: 15
17 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר 16
18 הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת
19 הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ 17
20 הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה 18
21 וְלַהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:
22 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: פ 19
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף 20
עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־ 21
הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה ׀ הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר
שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא
אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ 22
וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ: וַיְהִי־עֶרֶב 23
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי: פ שלישי. 24
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה 25
וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־ 26
חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ
הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף

Nacht, sie seien zu Zeichen und für die Zeiten und die Tage
und die Jahre. Und sie seien zu Lichtern in der Ausdeh- 15
nung des Himmels, zu leuchten über der Erde; und es
geschah also. Es schuf Gott die zwei großen Lichter, das 16
größere Licht zur Herrschaft am Tage, das kleinere Licht
zur Herrschaft in der Nacht, und die Sterne. Gott setzte 17
sie in die Ausdehnung des Himmels, über der Erde zu leuch-
ten. Und zu herrschen am Tag und bei Nacht und zu un- 18
terscheiden zwischen dem Licht und der Finsternis; und
Gott sah, daß es gut war. Es ward Abend und ward 19
Morgen, der vierte Tag.

Gott sprach: Es wimmle das Wasser von regen, be- 20
seelten Tieren, und Beflügeltes fliege über der Erde an-
gesichts der Ausdehnung des Himmels. Gott erschuf die 21
großen Meerungeheuer und alle kriechenden, beseelten
Tiere, von denen die Wasser wimmelten, nach ihren Ar-
ten und alles Beflügelte, Befiederte nach ihrer Art; und
Gott sah, daß es gut sei. Da segnete sie Gott und sprach: 22
Seid fruchtbar und mehret euch und füllet das Wasser in
den Meeren, und das Beflügelte mehre sich auf der Erde.
Es ward Abend und ward Morgen, der fünfte Tag. 23

Gott sprach: Die Erde bringe hervor beseeltes Tier nach 24
seiner Art, Vieh, Gewürm und Wild der Erde nach seiner
Art; es geschah also. Gott schuf das Wild der Erde nach 25
seiner Art und das Vieh nach seiner Art und alles Ge-
würm des Erdbodens nach seiner Art, und Gott sah, daß
es gut sei. Gott sprach: Wir wollen einen Menschen 26
machen in Unserm Ebenbilde, in Ähnlichkeit mit Uns, daß
sie herrschen über die Fische des Meeres, über die Vögel

הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־
הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים 27
בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים 28
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ
וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־
הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב ׀ 29
זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־
בּוֹ פְּרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה: וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ 30
וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל ׀ רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ
חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן: וַיַּרְא אֱלֹהִים 31
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־
בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי: פ

ב וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם ½
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי 3
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת: פ רביע. (שני לספרדים).

ב אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה 4
ג אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ 5
וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים

des Himmels, über das Vieh und über die ganze Erde, so wie über alles Gewürm, das auf der Erde kriecht. Da er- 27
schuf Gott den Menschen in seinem Ebenbilde, in dem Ebenbilde Gottes erschuf er ihn; Mann und Weib erschuf er sie. Gott segnete sie, und Gott sprach zu ihnen: Seid 28
fruchtbar und mehret euch und füllet die Erde und bezwingt sie; herrscht über die Fische des Meeres und über die Vögel des Himmels und über alles Getier, das auf Erden kriecht! Gott sprach: Siehe, ich habe euch alles 29
Kraut gegeben, das Samen bringt, auf der ganzen Erde und jeden Baum, an dem Früchte sind, welche Samen bringen; sie seien euch zur Speise. Allen Tieren der 30
Erde aber und allen Vögeln des Himmels und allem Kriechenden auf der Erde, in dem lebendige Seele ist, übergebe ich alles grüne Kraut zur Speise; und so geschah es auch. Gott übersah alles, was er gemacht hatte, und 31
siehe, es war sehr gut; es ward Abend und ward Morgen, der sechste Tag. **2**

Da waren vollendet die Himmel und die Erde und ihr 1
ganzes Heer, und Gott vollendete am siebenten Tage 2
sein Werk, das er gemacht, und er ruhete am siebenten Tage von seinem ganzen Werke, das er gemacht. Und 3
Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an demselben ruhete Gott von allem Werke, das er erschaffen, daß es fortwirke. Dies ist die Entstehungs- 4
geschichte des Himmels und der Erde, da sie erschaffen wurden, da nämlich der Ewige, Gott, Erde und Himmel gemacht hat. Allerlei Baumgewächs des Feldes war noch 5
nicht auf der Erde und das Kraut auf dem Felde noch nicht gewachsen; denn der Ewige, Gott, hatte noch nicht regnen lassen auf die Erde, und ein Mensch war noch nicht

עַל־הָאָ֖רֶץ וְאָדָ֣ם אַ֔יִן לַעֲבֹ֖ד אֶת־הָֽאֲדָמָֽה׃ וְאֵ֣ד יַֽעֲלֶ֔ה מִן־ 6
הָאָ֑רֶץ וְהִשְׁקָ֖ה אֶת־כָּל־פְּנֵ֥י הָאֲדָמָֽה׃ וַיִּיצֶר֩ יְהוָ֨ה אֱלֹהִ֜ים 7
אֶת־הָאָדָ֗ם עָפָר֙ מִן־הָ֣אֲדָמָ֔ה וַיִּפַּ֖ח בְּאַפָּ֑יו נִשְׁמַ֥ת חַיִּ֖ים וַיְהִ֥י
הָאָדָ֖ם לְנֶ֥פֶשׁ חַיָּֽה׃ וַיִּטַּ֤ע יְהוָה֙ אֱלֹהִ֔ים גַּ֖ן בְּעֵ֣דֶן מִקֶּ֑דֶם וַיָּ֣שֶׂם 8
שָׁ֔ם אֶת־הָאָדָ֖ם אֲשֶׁ֥ר יָצָֽר׃ וַיַּצְמַ֣ח יְהוָ֣ה אֱלֹהִ֗ים מִן־הָ֣אֲדָמָה֮ 9
כָּל־עֵץ֒ נֶחְמָ֤ד לְמַרְאֶה֙ וְטוֹב֙ לְמַאֲכָ֔ל וְעֵ֥ץ הַחַיִּ֖ים בְּתוֹךְ֙ הַגָּ֔ן
וְעֵ֖ץ הַדַּ֥עַת טֹ֖וב וָרָֽע׃ וְנָהָר֙ יֹצֵ֣א מֵעֵ֔דֶן לְהַשְׁקֹ֖ות אֶת־הַגָּ֑ן 10
וּמִשָּׁם֙ יִפָּ֣רֵד וְהָיָ֔ה לְאַרְבָּעָ֖ה רָאשִֽׁים׃ שֵׁ֤ם הָאֶחָד֙ פִּישׁ֔וֹן 11
הֽוּא֙ הַסֹּבֵ֔ב אֵ֖ת כָּל־אֶ֣רֶץ הַֽחֲוִילָ֑ה אֲשֶׁ֥ר שָׁ֖ם הַזָּהָֽב׃ וּזְהַ֥ב 12
הָאָ֖רֶץ הַהִ֣וא טֹ֑וב שָׁ֣ם הַבְּדֹ֔לַח וְאֶ֖בֶן הַשֹּֽׁהַם׃ וְשֵׁ֥ם־הַנָּהָ֖ר 13
הַשֵּׁנִ֣י גִיחֹ֑ון הֽוּא֙ הַסֹּבֵ֔ב אֵ֖ת כָּל־אֶ֥רֶץ כּֽוּשׁ׃ וְשֵׁ֥ם הַנָּהָ֖ר 14
הַשְּׁלִישִׁ֑י חִדֶּ֔קֶל הֽוּא֙ הַהֹלֵ֔ךְ קִדְמַ֖ת אַשּׁ֑וּר וְהַנָּהָ֖ר הָֽרְבִיעִ֥י
הֽוּא־פְרָֽת׃ וַיִּקַּ֣ח יְהוָ֣ה אֱלֹהִ֗ים אֶת־הָאָדָם֙ וַיַּנִּחֵ֣הוּ בְגַן־עֵ֔דֶן 15
לְעָבְדָ֖הּ וּלְשָׁמְרָֽהּ׃ וַיְצַ֥ו יְהוָ֖ה אֱלֹהִ֑ים עַל־הָאָדָ֣ם לֵאמֹ֔ר מִכֹּ֖ל 16
עֵֽץ־הַגָּ֥ן אָכֹֽל תֹּאכֵֽל׃ וּמֵעֵ֗ץ הַדַּ֙עַת֙ טֹ֣וב וָרָ֔ע לֹ֥א תֹאכַ֖ל 17
מִמֶּ֑נּוּ כִּ֗י בְּיֹ֛ום אֲכָלְךָ֥ מִמֶּ֖נּוּ מֹ֥ות תָּמֽוּת׃ וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֣ה אֱלֹהִ֔ים 18
לֹא־טֹ֥וב הֱיֹ֖ות הָאָדָ֣ם לְבַדֹּ֑ו אֶֽעֱשֶׂה־לֹּ֥ו עֵ֖זֶר כְּנֶגְדֹּֽו׃ וַיִּצֶר֩ 19
יְהוָ֨ה אֱלֹהִ֜ים מִן־הָאֲדָמָ֗ה כָּל־חַיַּ֤ת הַשָּׂדֶה֙ וְאֵת֙ כָּל־עֹ֣וף
הַשָּׁמַ֔יִם וַיָּבֵ֖א אֶל־הָאָדָ֑ם לִרְאֹ֥ות מַה־יִּקְרָא־לֹ֖ו וְכֹ֣ל אֲשֶׁר
יִקְרָא־לֹ֥ו הָאָדָ֛ם נֶ֥פֶשׁ חַיָּ֖ה הִ֥וא שְׁמֹֽו׃ וַיִּקְרָ֨א הָאָדָ֜ם שֵׁמֹ֣ות 20

da, das Erdreich zu bearbeiten. Und ein Dunst stieg auf 6
von der Erde und tränkte die ganze Fläche des Erdreichs.
Da bildete der Ewige, Gott, den Menschen aus Staub 7
vom Erdreiche und blies in seine Nase eine lebendige
Seele; also ward der Mensch ein beseeltes Wesen. Der 8
Ewige, Gott, pflanzte einen Garten in Eden zur Morgen-
seite und setzte den Menschen dahin, den er gebildet hatte.
Der Ewige, Gott, ließ aus dem Erdreiche hervorwachsen 9
allerlei Bäume, lieblich zum Ansehen und gut zum Essen;
der Baum des Lebens war mitten im Garten und der
Baum der Erkenntnis des Guten und Bösen. Ein Strom 10
kommt aus Eden, den Garten zu tränken, und von da aus
teilt er sich und wird zu vier Hauptströmen. Des einen 11
Name ist Pischon, derjenige, welcher umringt das ganze
Land Chavila, wo das Gold ist. Das Gold jenes Landes 12
ist gut, dort ist der Bedolach und der Stein Schoham. Der 13
Name des andern Stromes ist Gichon, derjenige, welcher
das ganze Land Kusch umringt. Der Name des dritten 14
Stromes ist Chidekel, derjenige, welcher auf der Morgen-
seite von Aschur fließt, und der vierte Strom ist Perath.
Der Ewige, Gott, nahm den Menschen und setzte ihn in 15
den Garten Eden, um denselben anzubauen und zu be-
wahren. Der Ewige, Gott, befahl dem Menschen und 16
sprach: Von jedem Baume des Gartens magst du essen.
Nur von dem Baume der Erkenntnis des Guten und Bö- 17
sen, von diesem sollst du nicht essen; denn sobald du davon
issest, bist du des Todes. Der Ewige, Gott, sprach: Es ist 18
nicht gut, daß der Mensch allein sei; ich will ihm eine Ge-
hülfin machen, die um ihn sei. Der Ewige, Gott, hatte 19
aus dem Erdreich alle Tiere des Feldes und alle Vögel des
Himmels gebildet und führte sie vor den Menschen, um zu
sehen, wie er sie nennen werde, und jedes lebendige Tier,
wie es der Mensch nennen würde, so sollte sein Name sein.
Der Mensch nannte die Namen alles Viehes, alles Be- 20

לְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְעוֹף הַשָּׁמָיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא
מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיַּפֶּל יְהוָה אֱלֹהִים ׀ תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם 21
וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ וַיִּבֶן יְהוָה 22
אֱלֹהִים ׀ אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ
אֶל־הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר 23
מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ עַל־כֵּן 24
יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר
אֶחָד׃ וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ׃ 25
וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה־ ג 1
אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ
מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן 2
נֹאכֵל׃ וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא 3
תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן תְּמֻתוּן׃ וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־ 4
הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם 5
מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃
וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם 6
וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־
לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי 7
עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ וַיִּשְׁמְעוּ 8
אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא

flügelten und alles Wildes; für den Menschen aber fand
er keine Gehülfin, die um ihn sei. Da ließ der Ewige, 21
Gott, tiefen Schlummer auf den Menschen fallen, daß er
entschlief, und er nahm eine von seinen Rippen und schloß
Fleisch an ihre Stelle. Der Ewige, Gott, bildete diese 22
Rippe, die er vom Menschen genommen hatte, zu einem
Weibe und brachte es dem Menschen. Der Mensch sprach: 23
Diesmal ist es Bein von meinen Gebeinen und Fleisch
von meinem Fleische; darum soll sie Männin heißen,
denn vom Manne ward diese genommen. Darum verläßt 24
der Mann seinen Vater und seine Mutter und schließt
sich seinem Weibe an, und sie werden zu einem Fleisch.
Beide waren nackt, Adam und seine Frau, und schämten 25
sich nicht. Die Schlange war listiger als alle Tiere **3**
des Feldes, welche der Ewige, Gott, gemacht hatte. 1
Sie sprach zur Frau: Ist es auch so, daß Gott gesagt, ihr
sollt von allen Bäumen des Gartens nicht essen? Die 2
Frau sprach zur Schlange: Von den Früchten der Bäume
im Garten dürfen wir essen. Nur von der Frucht des 3
Baumes, welcher in der Mitte des Gartens steht, hat Gott
gesprochen, esset nicht davon und rühret ihn nicht an, ihr
würdet sonst sterben! Da sprach die Schlange zur Frau: 4
Ihr werdet nicht sterben. Vielmehr weiß Gott, daß, so- 5
bald ihr davon esset, euch die Augen aufgehen und ihr
wie göttliche Wesen werdet, erkennend Gutes und Bö-
ses. Als nun die Frau sah, daß der Baum gut sei zur 6
Speise, eine Lust für die Augen und angenehm zu betrach-
ten, da nahm sie von seiner Frucht und aß, gab auch ihrem
Manne davon, und er aß. Nun gingen beiden die Augen 7
auf, und sie merkten, daß sie nackt waren; sie flochten
Feigenblätter zusammen und machten sich Schürzen. Da 8
hörten sie die Stimme des Ewigen, Gottes, wandelnd im
Garten zur Abendseite des Tages, und Adam und seine
Frau verbargen sich vor dem Ewigen, Gott, inmitten der

הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ וַיִּקְרָא 9
יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ 10
שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי־עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד 11
לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־
מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי 12
הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה 13
מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה 14
מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר
תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה 15
וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ
עָקֵב׃ ס אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה 16
עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ
וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ ס וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ 17
לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא
תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה
כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב 18
הַשָּׂדֶה׃ בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה 19
כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב׃ וַיִּקְרָא 20
הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃

Bäume des Gartens. Der Ewige, Gott, rief Adam und 9
sprach zu ihm: Wo bist du? Er sprach: Deine Stimme 10
habe ich im Garten vernommen und fürchtete mich, weil
ich nackt bin, darum verbarg ich mich. Da sprach er: Wer 11
hat dir gesagt, daß du nackt bist? Hast du etwa von dem
Baume gegessen, wovon ich dir zu essen verboten? Adam 12
sprach: Die Frau, welche du mir gegeben hast, die gab
mir von dem Baume, und ich aß. Der Ewige, Gott, 13
sprach zur Frau: Was hast du getan? Die Frau sprach:
Die Schlange hat mich verführt, und ich aß. Da sprach 14
der Ewige, Gott, zur Schlange: Weil du dies getan hast,
so sei verwünscht von allem Vieh und allem Gewild des
Feldes! Auf deinem Bauche sollst du gehen und Staub
essen alle Tage deines Lebens! Auch werde ich Feind- 15
schaft stiften zwischen dir und der Frau und zwischen
deinen Nachkommen und ihren Nachkommen; diese wer-
den dir nach dem Kopfe trachten, und du wirst sie in der
Ferse bedrohen. Zur Frau sprach er: Mehren will ich
deine Schmerzen und deine Mutterpflicht; mit Schmer- 16
zen wirst du Kinder bekommen, nach deinem Manne sollst
du Begierde haben, er aber soll über dich herrschen! Und 17
zu Adam sprach er: Weil du auf die Stimme deiner Frau
gehört und von dem Baum gegessen, von welchem ich dir zu
essen verboten, so sei die Erde um deinetwillen verwünscht,
mit Schmerzen sollst du dich von ihr ernähren alle Tage
deines Lebens. Dornen und Disteln soll sie dir wachsen 18
lassen, und du sollst das Kraut des Feldes essen! Im 19
Schweiße deines Angesichtes sollst du Brot essen, bis du
wieder zur Erde zurückkehrst, denn von ihr bist du ge-
nommen; denn du bist Staub und sollst wieder zum Staube
zurückkehren. Adam nannte den Namen seiner Frau 20
Chawa, denn sie ward die Mutter aller Lebendigen.

וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר 21
וַיַּלְבִּשֵׁם: פ המישי. (רביעי לספרדים).
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת 22
טוֹב וָרָע וְעַתָּה יּ פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל
וָחַי לְעֹלָם: וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־ 23
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם: וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם 24
לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר
אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים: ס וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה 1
אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה:
וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הָבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן 2
הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה 3
מִנְחָה לַיהוָה: וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ 4
וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיַּשַׁע יְהוָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ: וְאֶל־קַיִן וְאֶל־ 5
מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה 6
אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ: הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב 7
שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ
וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם 8
בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־ 9
קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי:
וַיֹּאמֶר מֶה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה: 10

Der Ewige, Gott, machte für Adam und seine Frau Röcke 21
aus Fellen und bekleidete sie. Der Ewige, Gott, sprach: 22
Nunmehr ist Adam wie einer von uns, zu erkennen Gutes
und Böses; und nun könnte er seine Hand ausstrecken,
auch von dem Baume des Lebens nehmen und essen und
ewig leben. Da schickte ihn der Ewige, Gott, aus dem 23
Garten Eden weg, um die Erde zu bearbeiten, von welcher
er genommen worden. Er vertrieb Adam und ließ lagern 24
zur Morgenseite des Gartens Eden die Cherubim und die
flammende Klinge des Schwertes, das sich umwälzt, um
den Weg zum Baume des Lebens zu bewahren. Adam **4**
hatte seine Frau Chawa erkannt; sie ward Mutter und 1
gebar Kain; da sprach sie: Ich habe einen Mann erwor-
ben von dem Ewigen. Sie gebar nochmals, seinen Bru- 2
der, den Hebel. Hebel ward ein Schafhirte, und Kain
war ein Ackersmann. Nach einiger Zeit brachte Kain von 3
der Frucht des Erdreichs dem Ewigen ein Opfer. Und 4
Hebel brachte auch seinerseits von den Erstlingen seines
Kleinviehes und ihren Besten. Der Ewige wendete sich
zu Hebel und zu seinem Opfer. Zu Kain aber und zu 5
seinem Opfer wandte er sich nicht. Das verdroß Kain
sehr, und sein Angesicht fiel ein. Der Ewige sprach zu 6
Kain: Warum verdrießt es dich und warum ist dein An-
gesicht eingefallen? Fürwahr, wenn du dich besserst, ist 7
dir verziehen; wenn du dich aber nicht besserst — vor der
Türe lagert die Sünde, nach dir ist ihr Verlangen, allein
du kannst über sie herrschen. Kain sprach zu seinem Bru- 8
der Hebel. Es war, als sie auf dem Felde waren, da
überfiel Kain seinen Bruder Hebel und erschlug ihn. Der 9
Ewige sprach zu Kain: Wo ist Hebel, dein Bruder? Er
antwortete: Ich weiß es nicht. Bin ich der Hüter meines
Bruders? Der Ewige sprach: Was hast du getan? Die 10
Stimme von deines Bruders Blut schreit von der Erde zu

11 וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לָקַחַת
12 אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ: כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא־תֹסֵף תֵּת־
13 כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גָּדוֹל
14 עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא: הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ
15 אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל־מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי: וַיֹּאמֶר
לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל־הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן
אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מֹצְאוֹ: וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה
16 וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קִדְמַת עֵדֶן: וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר
17 וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ
18 חֲנוֹךְ: וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת־מְחוּיָאֵל
וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת־מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ:
19 וַיִּקַּח־לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
20 צִלָּה: וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה:
21 וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָּל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב: וְצִלָּה
22 גַּם־הִוא יָלְדָה אֶת־תּוּבַל קַיִן לֹטֵשׁ כָּל־חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל
23 וַאֲחוֹת תּוּבַל־קַיִן נַעֲמָה: וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה
שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי
24 וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי: כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם קָיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה:
25 וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת
26 כִּי שָׁת־לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הָרָגוֹ קָיִן: וּלְשֵׁת

mir. Und darum sei verwünscht von der Erde hinweg, 11
welche ihren Mund aufgetan, deines Bruders Blut aufzu-
nehmen aus deiner Hand. Wenn du die Erde bearbeiten 12
wirst, soll sie dir ihre Kraft nicht mehr geben, unstät und
flüchtig sollst du auf Erden sein! Kain sprach zu dem 13
Ewigen: Meine Schuld ist zu groß, um sie zu ertragen!
Siehe, du hast mich heute von der Fläche des Erdbodens 14
vertrieben, und vor deinem Antlitze muß ich mich ver-
bergen; ich werde nun unstät und flüchtig auf der Erde
sein, und wer mich trifft, wird mich umbringen. Da 15
sprach der Ewige zu ihm: Wahrlich, niemand wage es,
Kain umzubringen! Siebenfach soll er gerächt werden!
Der Ewige machte dem Kain ein Zeichen, daß ihn nicht
jeder erschlage, der ihn finde. Kain entfernte sich von 16
dem Antlitz des Ewigen und ließ sich nieder im Lande Nod
zur Morgenseite von Eden. Kain erkannte seine Frau; 17
sie ward Mutter und gebar Chanoch. Er baute eine Stadt
und nannte sie wie seinen Sohn Chanoch. Dem Chanoch 18
wurde Irad geboren, Irad zeugte Mechujael, Mechujael
zeugte Methuschael, und Methuschael zeugte Lemech. Le- 19
mech nahm sich zwei Frauen; der einen Name war Ada,
und der andern Name war Zilla. Ada gebar Jabal; 20
dieser war der erste der Zeltbewohner und Herdenbesitzer.
Der Name seines Bruders war Jubal; dieser war der erste 21
Harfen- und Flötenspieler. Und auch Zilla gebar, näm- 22
lich den Thubalkain, welcher allerlei Werkzeug von Kupfer
und Eisen zu machen verstand, und die Schwester Thu-
balkains war Naama. Lemech sprach zu seinen Wei- 23
bern: „Ada und Zilla, hört meine Stimme, Weiber Le-
mechs, vernehmet meine Rede! Einen Mann habe ich
erschlagen zu meiner Wunde und einen Jüngling zu mei-
ner Beule. Wird Kain siebenfältig gerächt, so wird es 24
Lemech siebenundsiebzigfältig.“ Adam erkannte ferner 25
seine Frau, sie gebar einen Sohn und nannte ihn Scheth;
denn Gott hat mir einen anderen Nachkommen eingesetzt
an Stelle Hebels, den Kain erschlagen. Dem Scheth ward 26

גַּם־הוּא יֻלַּד־בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא
בְּשֵׁם יְהוָה: ס ששי. 1 זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא
אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ: 2 זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאָם
וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם: 3 וַיְחִי
אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת: 4 וַיִּהְיוּ יְמֵי אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 5 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חַי
תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת: ס 6 וַיְחִי־
שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אֱנוֹשׁ: 7 וַיְחִי־שֵׁת
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 8 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי־שֵׁת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: ס 9 וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן: 10 וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
11 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת: ס 12 וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל:
13 וַיְחִי קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 14 וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר
שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: ס 15 וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל
חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־יָרֶד: 16 וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל

auch ein Sohn geboren, und er nannte seinen Namen
Enosch. Damals fing man an, mit dem Namen des 5
Ewigen zu benennen. Dies ist das Buch der Nachkommen 1
Adams: Da Gott Adam erschuf, machte er ihn in der
Ähnlichkeit Gottes. Mann und Weib hat er sie erschaffen 2
und sie gesegnet und ihren Namen Adam genannt, am
Tage, da sie geschaffen wurden. Adam lebte hundertund- 3
dreißig Jahre, da zeugte er (einen Sohn) in seiner Ähn-
lichkeit, nach seinem Ebenbilde, und nannte ihn Scheth.
Nachdem er Scheth gezeugt, lebte Adam noch achthundert 4
Jahre und zeugte Söhne und Töchter. Alle Jahre 5
Adams, die er lebte, betrugen neunhundert und dreißig
Jahre, und er starb. Scheth lebte hundert und fünf 6
Jahre und zeugte Enosch. Nachdem Scheth den Enosch 7
gezeugt, lebte er noch achthundert und sieben Jahre und
zeugte Söhne und Töchter. Alle Jahre Scheths betrugen 8
neunhundert und zwölf Jahre, und er starb. Enosch 9
lebte neunzig Jahre und zeugte Kenan. Nachdem er 10
Kenan gezeugt hatte, lebte Enosch noch achthundert und
fünfzehn Jahre und zeugte Söhne und Töchter. Alle 11
Jahre Enoschs betrugen neunhundert und fünf Jahre,
und er starb. Kenan lebte siebzig Jahre und zeugte 12
Mahalalel. Nachdem er den Mahalalel gezeugt, lebte 13
Kenan noch achthundert und vierzig Jahre und zeugte
Söhne und Töchter. Alle Jahre Kenans betrugen neun- 14
hundert und zehn Jahre, und er starb. Mahalalel lebte 15
fünfundsechzig Jahre und zeugte Jered. Nachdem er 16

אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יֶרֶד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 17 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים
שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: ס 18 וַיְחִי־יֶרֶד שְׁתַּיִם
וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־חֲנוֹךְ: 19 וַיְחִי־יֶרֶד אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
20 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי־יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת: ס 21 וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת־מְתוּשָׁלַח: 22 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת־מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 23 וַיְהִי
כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה:
24 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי־לָקַח אֹתוֹ
אֱלֹהִים: ס שביעי. 25 וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לָמֶךְ: 26 וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 27 וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים
שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת: ס 28 וַיְחִי־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן: 29 וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ
לֵאמֹר זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ מִן־הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר אֵרְרָהּ יְהוָה: 30 וַיְחִי־לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ
וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: 31 וַיְהִי

*) ב׳ טעמים, והקורא יטעים הגרש קודם התלשא.

Jered gezeugt, lebte Mahalalel noch achthundert und
dreißig Jahre und zeugte Söhne und Töchter. Alle Jahre 17
Mahalalels betrugen achthundert vierundneunzig Jahre,
und er starb. Jered lebte hundert zweiundsechzig Jahre 18
und zeugte Chanoch. Nachdem er den Chanoch gezeugt, 19
lebte Jered noch achthundert Jahre und zeugte Söhne
und Töchter. Alle Jahre Jereds betrugen neunhundert 20
zweiundsechzig Jahre, und er starb. Chanoch lebte fünf- 21
undsechzig Jahre und zeugte Methuschelach. Nachdem 22
er den Methuschelach gezeugt, wandelte Chanoch mit Gott
dreihundert Jahre und zeugte Söhne und Töchter. Alle 23
Jahre des Chanoch waren dreihundert und sechzig. Cha- 24
noch wandelte mit Gott, und war nicht mehr da, denn 25
Gott hatte ihn zu sich genommen. Methuschelach lebte
hundert und siebenundachtzig Jahre und zeugte Lemech.
Nachdem er den Lemech gezeugt, lebte Methuschelach 26
noch siebenhundert zweiundachtzig Jahre und zeugte
Söhne und Töchter. Alle Jahre Methuschelachs waren 27
neunhundert neunundsechzig Jahre, und er starb. Le- 28
mech lebte hundert und zweiundachtzig Jahre und zeugte
einen Sohn. Er nannte ihn Noach, das heißt: dieser 29
wird uns trösten bei unsrer Arbeit und bei der Müh-
seligkeit unsrer Hände auf dem Erdboden, den der Ewige
verwünscht hat. Nachdem er Noach gezeugt, lebte Le- 30
mech noch fünfhundert fünfundneunzig Jahre und zeugte
Söhne und Töchter. Alle Jahre Lemechs waren sieben- 31

כָּל־יְמֵי־לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמֹת: ס וַיְחִי־נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד 32
נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת: וַיְהִי כִּי־הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב 1
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם: וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים 2
אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר
בָּחָרוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא 3
בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה: הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ 4
בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־
בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם
אַנְשֵׁי הַשֵּׁם: פ מפט״ר.
וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבֹת 5
לִבּוֹ רַק רַע כָּל־הַיּוֹם: וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם 6
בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת־הָאָדָם 7
אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־
רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִם: וְנֹחַ 8
מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה: פ
אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־ 9
הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ־נֹחַ: וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם 10
אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת: וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא 11
הָאָרֶץ חָמָס: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־ 12

hundert und siebenundsiebzig Jahre, und er starb. Noach 32
war fünfhundert Jahre alt und zeugte Schem, Cham und
Jephet. Als das menschliche Geschlecht anfing, sich auf 6
Erden zu vermehren und ihnen Töchter geboren wurden, 1
da sahen die Söhne der Höheren die Töchter des gemei- 2
nen Mannes, daß sie schön waren, und nahmen sich
Weiber von allen, die man schon erwählt. Da sprach der 3
Ewige: Mein Geist wird nicht immer in dem Menschen
rechten, dieweil er doch auch Fleisch ist, und es sollen seine
Tage hundert und zwanzig Jahre sein. Die Riesen wa- 4
ren damals auf der Erde; so war es auch nachher,
weil die Söhne der Höheren kamen zu den Töchtern des
gemeinen Mannes und diese ihnen gebaren. Das sind die
Helden, welche in der Vorzeit die berühmten Männer
waren. Als der Ewige sah, daß die Bosheit des mensch- 5
lichen Geschlechts auf der Erde groß war und jedes Ge-
bilde der Gedanken seines Herzens nur böse war den
ganzen Tag, da änderte der Ewige seinen Entschluß, daß 6
er den Menschen auf Erden geschaffen, und zürnte in
seinem Innern. Und der Ewige sprach: Ich will den 7
Menschen, den ich erschaffen habe, von dem Erdboden ver-
tilgen, vom Menschen bis Vieh, bis zum Gewürm und
bis zu den Vögeln des Himmels, denn ich ändre meinen
Entschluß, daß ich sie geschaffen habe. Noach aber fand 8
Gnade in den Augen des Ewigen.

Das sind die Nachkommen des Noach — Noach war 9
ein gerechter, vollkommener Mann in seinen Zeiten, mit
Gott wandelte Noach. — Noach zeugte drei Söhne, Schem, 10
Cham und Jephet. Damals war die Erde verderbt vor 11
Gott und ward voll von Gewalttätigkeit. Als Gott die 12

13 הַשְּׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכּוֹ עַל־הָאָרֶץ׃ ס וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס
14 מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ׃ עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי־
גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ
15 בַּכֹּפֶר׃ וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ
16 הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ׃ צֹהַר ו
תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְכַלֶּנָּה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה
בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם שְׁנִים וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ׃ וַאֲנִי הִנְנִי
17 מֵבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־
בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יִגְוָע׃ וַהֲקִמֹתִי
18 אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל־הַתֵּבָה אַתָּה וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ
19 וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ וּמִכָּל־הָחַי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכֹּל תָּבִיא
20 אֶל־הַתֵּבָה לְהַחֲיֹת אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ׃ מֵהָעוֹף לְמִינֵהוּ
וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכֹּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם
21 מִכֹּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת׃ וְאַתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר
22 יֵאָכֵל וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה׃ וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל
ז 1 אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא־אַתָּה
וְכָל־בֵּיתְךָ אֶל־הַתֵּבָה כִּי־אֹתְךָ רָאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי בַּדּוֹר
2 הַזֶּה׃ מִכֹּל ׀ הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה
אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהֹרָה הִוא שְׁנַיִם אִישׁ

Erde sah und sie verderbt fand, denn alles Fleisch hatte
seinen Wandel verderbt auf der Erde. Da sprach Gott 13
zu Noach: Das Ende alles Fleisches ist vor mich gekom-
men, denn die Erde ist durch sie voll von Gewalttätigkeit
geworden, daher will ich sie verderben samt der Erde.
Mache dir eine Arche von Gopherholz, teile die Arche in 14
Kammern und bestreiche sie von innen und von außen
mit Pech. Und so sollst du sie machen: Dreihundert Ellen
sei die Länge der Arche, fünfzig Ellen ihre Breite und
dreißig Ellen ihre Höhe. Du sollst an der Arche eine 16
Beleuchtung machen und sie oberhalb bis zu einer Elle
abnehmen lassen und die Türe der Arche in die Seite der-
selben setzen, unterstes Stockwerk, zweites Stockwerk und
drittes Stockwerk sollst du darin abteilen. Ich aber will 17
die Wasserflut auf die Erde bringen, alles Fleisch, in
welchem Lebenshauch ist, unter dem Himmel zu verderben.
Was auf der Erde ist, soll vergehen. Mit dir hingegen 18
will ich meinen Bund errichten; du sollst in die Arche
kommen, du und deine Söhne, deine Frau und deiner
Söhne Weiber mit dir. Und von allem Lebendigen, von 19
allem Fleische, sollst du zwei von jedem in die Arche
bringen, um sie mit dir zu erhalten, Mann und Weib
seien sie. Von den Vögeln nach ihrer Art, von dem 20
Vieh nach seiner Art und von allerlei Gewürm des Erd-
reichs nach seiner Art, von jedem sollen zwei mit dir
hineinkommen zur Erhaltung. Nimm dir aber auch von 21
jeder Speise mit, welche gegessen wird, und sammle sie
bei dir ein, damit es dir und ihnen zur Speise diene.
Noach tat so; alles, wie ihm Gott geboten, also hat er 22
getan. Der Ewige sprach zu Noach: Gehe hinein, du und 7
dein ganzes Haus, in die Arche, denn ich habe dich ge- 1
recht vor mir gefunden in dieser Zeit. Von allem reinen 2
Vieh sollst du dir je sieben nehmen, das Männchen und
sein Weibchen; aber von dem Vieh, welches nicht rein

וְאִשְׁתּוֹ: גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת 3
זֶרַע עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר 4
עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וּמָחִיתִי אֶת־כָּל־
הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר־ 5
צִוָּהוּ יְהוָה: וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִם 6 7
עַל־הָאָרֶץ: וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־ 7
הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל: מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן הַבְּהֵמָה 8
אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהֹרָה וּמִן־הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר־רֹמֵשׂ עַל־הָאֲדָמָה: 9
שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה 10
אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ: וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל־ 11
הָאָרֶץ: בִּשְׁנַת שֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי־נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל־מַעְיְנוֹת 12
תְּהוֹם רַבָּה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ: וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ 13
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה: בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם־ 14
וְחָם וָיֶפֶת בְּנֵי־נֹחַ וְאֵשֶׁת נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־
הַתֵּבָה: הֵמָּה וְכָל־הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל־ 15
הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל
צִפּוֹר כָּל־כָּנָף: וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל־ 16
הַבָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים: וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־בָּשָׂר
בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ: וַיְהִי הַמַּבּוּל 17

ist, sollst du zwei nehmen, das Männchen und sein Weibchen. Auch von den Vögeln des Himmels je sieben, 3
Männchen und Weibchen, um die Nachkommen auf der ganzen Erde zu erhalten. Denn nach sieben Tagen lasse 4
ich auf Erden regnen vierzig Tage und vierzig Nächte lang und tilge alles Bestehende, welches ich gemacht habe, von dem Erdboden hinweg. Noach tat alles, was ihm der 5
Ewige geboten. Noach war sechshundert Jahre alt, als 6
das Wasser der Sündflut auf die Erde kam. Da ging 7
Noach, seine Söhne, seine Frau und seiner Söhne Weiber mit ihm in die Arche vor dem Gewässer der Sündflut. Vom reinen Vieh sowohl als von dem Vieh, welches nicht 8
rein ist, von den Vögeln und von allem, was auf dem Erdboden kriecht. Je zwei kamen sie, Männchen und 9
Weibchen, zu Noach in die Arche, wie Gott geboten hatte. Als die sieben Tage vorüber waren, kam das Gewässer 10
der Sündflut auf die Erde. Es war im sechshundertsten 11
Jahre von dem Lebensalter Noachs, im zweiten Monat, am siebzehnten Tage des Monats; an diesem Tage brachen alle Quellen der großen Tiefe auf, und die Schleußen des Himmels wurden aufgetan. Da war Regenguß auf 12
der Erde vierzig Tage und vierzig Nächte lang. An eben- 13
demselben Tage ging Noach nebst Schem, Cham und Jephet, den Söhnen Noachs, wie auch die Frau Noachs und die drei Weiber seiner Söhne mit ihnen in die Arche. Sie 14
und alles Gewild nach seiner Art, alles Vieh nach seiner Art, und alles Gewürm, das auf der Erde kriecht, und alle Vögel nach ihrer Art, alles Beflügelte, alles Befiederte. Sie gingen zu Noach in die Arche hinein, je zwei 15
von allem Fleische, in welchem Lebenshauch ist. Die 16
Hineingehenden, Männchen und Weibchen, von allem Fleische kamen sie, wie ihm Gott geboten hatte; sodann schloß der Ewige hinter ihm zu. Nun war die Sündflut vierzig Tage auf der Erde. Das Wasser vermehrte sich 17

אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתֵּבָה
וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ: וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ 18
וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמָּיִם: וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל־ 19
הָאָרֶץ וַיְכֻסּוּ כָּל־הֶהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם:
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמָּיִם וַיְכֻסּוּ הֶהָרִים: 20
וַיִּגְוַע כָּל־בָּשָׂר ׀ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה 21
וּבְכָל־הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ וְכֹל הָאָדָם: כֹּל אֲשֶׁר 22
נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ: וַיִּמַּח 23
אֶת־כָּל־הַיְקוּם ׀ אֲשֶׁר ׀ עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה
עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר אַךְ־
נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה: וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים 24
וּמְאַת יוֹם: וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת־ ח 1
כָּל־הַבְּהֵמָה וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־
הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם: וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם 2
וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמָיִם: וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ 3
וָשׁוֹב וַיַּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם: וַתָּנַח 4
הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי
אֲרָרָט: וְהַמַּיִם הָיוֹ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי 5
בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים: וַיְהִי מִקֵּץ 6
אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה:

und hob die Arche empor, daß sie sich hoch über der Erde
befand. Das Gewässer war stark und nahm immer zu 18
auf der Erde, und die Arche schwamm auf dem Wasser.
Das Gewässer ward sehr stark auf der Erde, daß alle hohen 19
Berge bedeckt wurden, welche unter dem ganzen Himmel
sind. Fünfzehn Ellen hoch darüber erhob sich das Ge- 20
wässer, und die Berge wurden bedeckt. Da verging alles 21
Fleisch, das auf der Erde sich regt, Vögel, Vieh und Ge-
wild und alles Gewürm, das auf der Erde kriecht, und das
ganze menschliche Geschlecht. Alles, was in seiner Nase 22
den Odem des Lebenshauches hat, von allem, was auf
dem Trocknen lebt, kam um. Also vertilgte (die Über- 23
schwemmung) alles Bestehende, was auf dem Erdboden
lebte, vom Menschen bis zum Vieh, bis Gewürm und Vö-
geln des Himmels, sie wurden von der Erde vertilgt;
Noach allein blieb übrig, und was mit ihm in der Arche
war. Und das Gewässer war stark auf der Erde hundert 24
und fünfzig Tage lang. Da gedachte Gott des Noach **8**
und alles Gewildes und alles Viehes, welches mit ihm 1
in der Arche war, und Gott führte einen Wind über die
Erde, und das Gewässer legte sich. Die Quellen der Tiefe 2
und die Schleußen des Himmels wurden verschlossen, und
der Regen vom Himmel hörte auf. Das Wasser verlor 3
sich von der Erde hinweg immer mehr und mehr und nahm
nach hundert und fünfzig Tagen dergestalt ab, Daß die 4
Arche im siebenten Monate, am siebzehnten Tage des
Monats, auf dem Gebirge Ararat ruhte. Das Wasser 5
fuhr fort abzunehmen bis zum zehnten Monat; am ersten
Tage des zehnten Monats wurden die Spitzen der Berge
sichtbar. Als vierzig Tage zu Ende waren, öffnete Noach 6

7 וַיְשַׁלַּח אֶת־הָעֹרֵב וַיֵּצֵא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד־יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל
8 הָאָרֶץ: וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל
9 פְּנֵי הָאֲדָמָה: וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף־רַגְלָהּ וַתָּשָׁב
אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי־מַיִם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ
10 וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה: וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים
11 אֲחֵרִים וַיֹּסֶף שַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה: וַתָּבֹא אֵלָיו
הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה עֲלֵה־זַיִת טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי־
12 קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ: וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים
13 וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב־אֵלָיו עוֹד: וַיְהִי בְּאַחַת
וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם
מֵעַל הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה
14 חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה: וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם
15 לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ: ס רביעי. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־
16 נֹחַ לֵאמֹר: צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ
17 אִתָּךְ: כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ מִכָּל־בָּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתָּךְ וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ
18 וּפָרוּ וְרָבוּ עַל־הָאָרֶץ: וַיֵּצֵא־נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־
19 בָנָיו אִתּוֹ: כָּל־הַחַיָּה כָּל־הָרֶמֶשׂ וְכָל־הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ
20 עַל־הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן־הַתֵּבָה: וַיִּבֶן נֹחַ
מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל ׀ הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה וּמִכֹּל

das Fenster der Arche, welches er gemacht hatte, Und 7
schickte den Raben aus. Dieser flog aus und kam immer
zurück, bis das Wasser auf der Erde getrocknet war. Da 8
schickte er die Taube aus, um zu sehen, ob das Wasser ge-
fallen sei auf dem Erdboden. Die Taube aber fand keine 9
Ruhestätte für ihren Fußballen und kehrte zu ihm in die
Arche zurück, denn noch war Wasser auf der ganzen Erde.
Er streckte seine Hand aus und nahm sie und brachte sie
zu sich in die Arche. Hierauf wartete er noch fernere sieben 10
Tage und schickte abermals die Taube aus der Arche.
Als die Taube zur Abendzeit zurückkam, hatte sie ein 11
Ölblatt abgepflückt mit ihrem Munde; da erkannte Noach,
daß das Wasser auf der Erde gefallen war. Nun war- 12
tete er noch sieben andere Tage und schickte die Taube
aus; sie kehrte aber nicht wieder zu ihm zurück. Als 13
Noach sechshundert und ein Jahr alt war, am ersten
Tage des ersten Monats, war das Wasser getrocknet von
der Erde; da entfernte Noach die Decke der Arche und sah,
daß die Oberfläche des Erdbodens getrocknet war. Im 14
zweiten Monat, am siebenundzwanzigsten Tage des Mo-
nats, war die Erde trocken. Da redete Gott mit Noach 15
und sprach: Gehe heraus aus der Arche, du, deine Frau, 16
deine Söhne und deiner Söhne Weiber mit dir. Alle 17
Tiere, welche bei dir sind, von allem Fleisch, Vögel, Vieh
und alles Gewürm, das auf Erden kriecht, bringe mit
dir heraus, daß sie sich regen auf Erden, fruchtbar seien
und sich vermehren auf der Erde. Da ging Noach und 18
seine Söhne und seine Frau und seiner Söhne Weiber
mit ihm heraus. Alle Tiere, alles Gewürm und alle 19
Vögel, alles, was auf Erden kriecht, kamen nach ihren
Geschlechtern aus der Arche heraus. Noach baute dem 20
Ewigen einen Altar, nahm von allem reinen Vieh und
von allen reinen Vögeln und brachte Ganzopfer auf den

21 הָעוֹף הַטָּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ: וַיָּרַח יְהוָה אֶת־רֵיחַ
הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִבּוֹ לֹא אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת־
הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו
וְלֹא־אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי: עֹד 22
כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וָחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלָיְלָה
לֹא יִשְׁבֹּתוּ: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם ט 1
פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ: וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה 2
עַל כָּל־חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר
תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה וּבְכָל־דְּגֵי הַיָּם בְּיֶדְכֶם נִתָּנוּ: כָּל־רֶמֶשׂ 3
אֲשֶׁר־הוּא חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה כְּיֶרֶק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם
אֶת־כֹּל: אַךְ־בָּשָׂר בְּנַפְשׁוֹ דָמוֹ לֹא תֹאכֵלוּ: וְאַךְ אֶת־ 4 5
דִּמְכֶם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם אֶדְרֹשׁ מִיַּד כָּל־חַיָּה אֶדְרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד
הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֶדְרֹשׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם: שֹׁפֵךְ 6
דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ כִּי בְצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה
אֶת־הָאָדָם: וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׁרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ־ 7
בָהּ: * ס וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו אִתּוֹ 8
לֵאמֹר: וַאֲנִי הִנְנִי מֵקִים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת־זַרְעֲכֶם 9
אַחֲרֵיכֶם: וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בָּעוֹף 10
בַּבְּהֵמָה וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכֹּל יֹצְאֵי הַתֵּבָה
לְכֹל חַיַּת הָאָרֶץ: וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־ 11

Altar. Der Ewige nahm den lieblichen Duft mit Wohl- 21
gefallen an und sprach zu seinem Herzen: Ich will den
Erdboden nicht wieder verwünschen um des Menschen
willen; denn das Gebild des menschlichen Herzens ist böse
von Jugend auf; ich will nicht mehr alles Lebendige
töten, wie ich getan habe. Solange die Erde sein wird, 22
sollen Saat und Ernte, Frost und Hitze, Sommer und
Winter, Tag und Nacht nicht aufhören. Gott segnete 9
Noach und seine Söhne und sprach zu ihnen: Seid frucht- 1
bar, vermehrt euch und füllet die Erde! Die Furcht vor 2
euch und der Schrecken vor euch soll auf allen Tieren der
Erde und auf allen Vögeln des Himmels ruhen. Alles,
was sich auf Erden bewegt, und alle Fische des Meeres
sind in euere Gewalt gegeben. Was sich bewegt und 3
lebendig ist, soll euch zur Speise dienen; wie das grüne
Kraut habe ich euch alles gegeben. Nur Fleisch mit 4
seinem Leben, das in seinem Blut liegt, sollt ihr nicht
essen. Auch werde ich euer Blut, an dem euer Leben 5
hängt, fordern; von der Hand jedes Tieres will ich es
fordern, und von der Hand des Menschen, des einen
für den andern, will ich das Leben des Menschen for-
dern. Wer Menschenblut vergießt, dessen Blut soll durch 6
Menschen wieder vergossen werden; denn im Ebenbilde
Gottes hat er den Menschen geschaffen. Ihr aber seid 7
fruchtbar und mehret euch, regt euch auf der Erde und
mehret euch auf ihr! Gott sprach zu Noach und zu 8
seinen Söhnen, wie folgt: Meinerseits errichte ich einen 9
Bund mit euch und mit euern Nachkommen nach euch. Mit 10
jeder lebendigen Seele, die bei euch ist, mit den Vögeln,
dem Vieh und allem Gewild der Erde mit euch, von
allen, die aus der Arche gingen an allem Getier der
Erde. Ich will meinen Bund mit euch errichten, daß 11
nicht mehr alles Fleisch durch das Gewässer der Sünd-
flut vertilgt werde und keine Sündflut mehr sei, die Erde

יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל
לְשַׁחֵת הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־ 12
אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם
לְדֹרֹת עוֹלָם: אֶת־קַשְׁתִּי נָתַתִּי בֶּעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית 13
בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ: וְהָיָה בְּעַנְנִי עָנָן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאֲתָה 14
הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן: וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם 15
וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם
לְמַבּוּל לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר: וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וּרְאִיתִיהָ 16
לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־
בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת 17
אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר
עַל־הָאָרֶץ: פ ששי.

וַיִּהְיוּ בְנֵי־נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן־הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וָיֶפֶת וְחָם 18
הוּא אֲבִי כְנָעַן: שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נָפְצָה כָל־ 19
הָאָרֶץ: וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם: וַיִּשְׁתְּ מִן־ 20
21 הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלָה: וַיַּרְא חָם אֲבִי כְנַעַן 22
אֶת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֶּד לִשְׁנֵי־אֶחָיו בַּחוּץ: וַיִּקַּח שֵׁם וָיֶפֶת 23
אֶת־הַשִּׂמְלָה וַיָּשִׂימוּ עַל־שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית
וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם
לֹא רָאוּ: וַיִּיקַץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ 24

zu verderben. Gott sprach ferner: Dies sei das Zeichen 12
des Bundes, den ich zwischen mir und euch und jeder
lebendigen Seele, die bei euch ist, für ewige Zeiten ein-
setze: Meinen Bogen habe ich in die Wolke gesetzt, der 13
soll zum Zeichen des Bundes dienen zwischen mir und
der Erde. Und es sei, wenn ich mit Wolken die Erde 14
überziehe, so werde dieser Bogen im Gewölke sichtbar.
Und ich gedenke des Bundes zwischen mir und euch und 15
jeder lebendigen Seele in allem Fleische, und das Was-
ser wird nicht mehr zur Sündflut werden, alles Fleisch
zu verderben. Der Bogen soll im Gewölke sein, und 16
ich werde ihn ansehen, eingedenk zu sein des ewigen
Bundes zwischen Gott und jeder lebendigen Seele in
allem Fleische, welches auf Erden ist. Gott sprach zu
Noach: Dies ist das Zeichen des Bundes, den ich er- 17
richtet habe zwischen mir und allem Fleische, das auf
der Erde ist. Die Söhne Noachs, die aus der Arche 18
gingen, waren Schem, Cham und Jephet; Cham war
der Vater Kenaans. Dies sind die Söhne Noachs, und 19
von ihnen ward die ganze Erde besetzt. Noach begann 20
das Erdreich zu bebauen und pflanzte einen Weinberg.
Er trank von dem Weine und ward berauscht, da ent- 21
blößte er sich in seinem Zelte. Cham, der Vater Ke- 22
naans, sah die Blöße seines Vaters und sagte es seinen
beiden Brüdern draußen. Da nahmen Schem und Je- 23
phet das Gewand, legten es auf beider Schultern, gingen
rücklings und bedeckten ihres Vaters Blöße. Ihr Ge-
sicht aber war rückwärts gekehrt, so daß sie ihres Vaters
Blöße nicht sahen. Noach erwachte von seinem Weine 24

הַקָּטָן: וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו: 25
וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ: יַפְתְּ 26
אֱלֹהִים לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי־שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ: 27
וַיְחִי־נֹחַ אַחַר הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים 28
שָׁנָה: וַיְהִי כָּל־יְמֵי־נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים 29
שָׁנָה וַיָּמֹת: פ

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וָיֶפֶת וַיִּוָּלְדוּ לָהֶם בָּנִים י 1
אַחַר הַמַּבּוּל: בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן וְתֻבַל וּמֶשֶׁךְ 2
וְתִירָס: וּבְנֵי גֹמֶר אַשְׁכְּנַז וְרִיפַת וְתֹגַרְמָה: וּבְנֵי יָוָן 3 4
אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כִּתִּים וְדֹדָנִים: מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם 5
בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם: וּבְנֵי חָם כּוּשׁ 6
וּמִצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן: וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה 7
וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן: וְכוּשׁ יָלַד אֶת־ 8
נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבֹּר בָּאָרֶץ: הוּא־הָיָה גִבֹּר־צַיִד 9
לִפְנֵי יְהוָה עַל־כֵּן יֵאָמַר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה:
וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ 10
שִׁנְעָר: מִן־הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת־נִינְוֵה וְאֶת־ 11
רְחֹבֹת עִיר וְאֶת־כָּלַח: וְאֶת־רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא 12
הָעִיר הַגְּדֹלָה: וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־לוּדִים וְאֶת־עֲנָמִים 13
וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־נַפְתֻּחִים: וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים 14

und erfuhr, was ihm sein jüngster Sohn getan, Und 25
sprach: Verwünscht ist Kenaan! Ein Knecht der Knechte
wird er seinen Brüdern sein! Und er sprach: Gelobt 26
sei der Ewige, Gott des Schem, und Kenaan sei ihnen
Knecht! Gott wird Jephet ausbreiten und wohnen in 27
den Zelten Schems, und Kenaan sei ihnen Knecht! Noach 28
lebte nach der Sündflut noch dreihundert und fünfzig
Jahre. Alle Jahre Noachs waren neunhundert und 29
fünfzig Jahre, und er starb. Dies ist die Geburtsfolge 10
der Kinder Noachs: Schem, Cham und Jephet. Es 1
wurden ihnen Kinder geboren nach der Sündflut. —
Die Söhne des Jephet sind: Gomer, Magog, Madai, 2
Javan, Thubal, Meschech und Thiras. Die Söhne des 3
Gomer sind: Aschkenas, Riphat und Thogarmah. Die 4
Söhne des Javan sind: Elischah, Tharschisch, Kitthim
und Dodanim. Von ihnen sonderten sich die Völkerschaf- 5
ten in ihren Ländern ab, jede nach ihrer Sprache, nach
ihren Familien in ihren Völkern. Die Söhne des Cham 6
sind: Kusch, Mizrajim, Put und Kenaan. Die Söhne 7
des Kusch: Seba, Chavilah, Sabthah, Raamah und Sab-
thecha. Die Söhne des Raamah: Scheba und Dedan.
Kusch zeugte Nimrod; dieser begann, ein gewaltiger Herr- 8
scher auf der Erde zu sein. Er war ein gewaltiger Jäger 9
vor dem Ewigen; daher man zu sagen pflegt: „Wie
Nimrod ein gewaltiger Jäger vor dem Ewigen". Der 10
Anfang seines Reiches war Babel, ferner Erech, Akkad
und Chalne im Lande Schinar. Aus jenem Lande ging 11
Aschur weg und baute Nineveh, Rechoboth-Ir und Ka-
lach, Und Resen zwischen Nineveh und Kalach. Dieses 12
(Nineveh) ist die große Stadt. Mizrajim zeugte die Lu- 13
dim, die Anamim, die Lehabim und die Naphtuchim Und 14
die Pathrusim und die Kasluchim, von welchen die Phi-

15 אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹּרִים: ס וּכְנַעַן
16 יָלַד אֶת־צִידֹן בְּכֹרוֹ וְאֶת־חֵת: וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֱמֹרִי
17 18 וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי: וְאֶת־הַחִוִּי וְאֶת־הָעַרְקִי וְאֶת־הַסִּינִי: וְאֶת־
הָאַרְוָדִי וְאֶת־הַצְּמָרִי וְאֶת־הַחֲמָתִי וְאַחַר נָפֹצוּ מִשְׁפְּחוֹת
הַכְּנַעֲנִי: וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בֹּאֲכָה גְּרָרָה עַד־ 19
עַזָּה בֹּאֲכָה סְדֹמָה וַעֲמֹרָה וְאַדְמָה וּצְבֹיִם עַד־לָשַׁע:
אֵלֶּה בְנֵי־חָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם 20
בְּגוֹיֵהֶם: ס וּלְשֵׁם יֻלַּד גַּם־הוּא אֲבִי כָּל־בְּנֵי־ 21
עֵבֶר אֲחִי יֶפֶת הַגָּדוֹל: בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד 22
וְלוּד וַאֲרָם: וּבְנֵי אֲרָם עוּץ וְחוּל וְגֶתֶר וָמָשׁ: וְאַרְפַּכְשַׁד 23 24
יָלַד אֶת־שֶׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת־עֵבֶר: וּלְעֵבֶר יֻלַּד שְׁנֵי 25
בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו
יָקְטָן: וְיָקְטָן יָלַד אֶת־אַלְמוֹדָד וְאֶת־שָׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמָוֶת 26
וְאֶת־יָרַח: וְאֶת־הֲדוֹרָם וְאֶת־אוּזָל וְאֶת־דִּקְלָה: וְאֶת־עוֹבָל 27 28
וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־שְׁבָא: וְאֶת־אוֹפִר וְאֶת־חֲוִילָה וְאֶת־ 29
יוֹבָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן: וַיְהִי מוֹשָׁבָם מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה 30
סְפָרָה הַר הַקֶּדֶם: אֵלֶּה בְנֵי־שֵׁם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם 31
בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֵהֶם: אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם 32
בְּגוֹיֵהֶם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בָּאָרֶץ אַחַר הַמַּבּוּל: פ שביעי.
יא 1 2 וַיְהִי כָל־הָאָרֶץ שָׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָדִים: וַיְהִי בְּנָסְעָם

listäer stammen, und die Kaphtorim. Und Kenaan zeugte 15
Zidon, seinen Erstgebornen, und Cheth. Auch den Je- 16
busi, den Emori und den Girgaschi, Den Chivi, den Arki 17
und den Sini, Den Arvodi, den Zemari und den Cha- 18
mathi. Nachher haben sich die kenaanitischen Geschlech-
ter ausgebreitet. Das Gebiet des Kenaani ging von 19
Zidon bis nach Gerar zu, bis Assa, bis nach Sedom zu
und Amorah, Admah und Zebojim bis Lascha. Dies 20
sind die Nachkommen des Cham nach ihren verschiede-
nen Geschlechtern und Sprachen, in ihren Ländern und
Völkerschaften. Auch dem Schem wurden Kinder ge-
boren. Er ist der Vater aller Kinder des Eber, ein 21
Bruder des Ältesten, des Jephet. Die Söhne des Schem 22
sind: Elam, Aschur, Arpachschad, Lud und Aram. Die 23
Söhne des Aram sind: Uz, Chul, Gether und Masch.
Arpachschad zeugte Schelach, und Schelach zeugte Eber. 24
Dem Eber wurden zwei Söhne geboren; des einen Name 25
war Peleg, denn in seinen Tagen ist die Erde geteilt
worden, und der Name seines Bruders ist Joktan. Jok- 26
tan zeugte Almodat, Schaleph, Chazarmaveth, Jarach,
Hadoram, Usal und Dikla, Obal, Abimaël und Sche- 27
ba, Ophir, Chavila und Jobab. Alle diese sind Söhne 28
des Joktan. Ihr Wohnsitz war von Mescha an bis 29
nach Sephara, dem Gebirge des Ostens. Dies sind 30
die Nachkommen des Schem, nach ihren verschie- 31
denen Geschlechtern und Sprachen, in ihren verschie-
denen Ländern, nach ihren Völkerschaften. Diese zusam- 32
men sind die Geschlechter des Noach nach ihren Geburts-
folgen und Völkerschaften, und von diesen gingen die
Völker auf der Erde nach der Sündflut auseinander. **11**
Damals war die ganze Erde einerlei Sprache und einer- 1
lei Worte. Als sie nun von der Morgenseite hinweg- 2
zogen, fanden sie eine Ebene im Lande Schinear und

מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ 3 וַיֹּאמְרוּ׀
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה׀
וַתְּהִי לָהֶם הַלְּבֵנָה לְאָבֶן וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמֶר׃ 4 וַיֹּאמְרוּ׀
הָבָה׀ נִבְנֶה־לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ
שֵׁם פֶּן־נָפוּץ עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ׃ 5 וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאֹת אֶת־
הָעִיר וְאֶת־הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה
הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת לְכֻלָּם וְזֶה הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה
לֹא־יִבָּצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת׃ 7 הָבָה נֵרְדָה וְנָבְלָה
שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ׃ 8 וַיָּפֶץ
יְהוָה אֹתָם מִשָּׁם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר׃
עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי־שָׁם בָּלַל יְהוָה שְׂפַת כָּל־ 9
הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הֱפִיצָם יְהוָה עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ׃ פ
אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן־מְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אַרְפַּכְשַׁד 10
שְׁנָתַיִם אַחַר הַמַּבּוּל׃ וַיְחִי־שֵׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אַרְפַּכְשַׁד 11
חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וְאַרְפַּכְשַׁד 12
חַי חֲמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שָׁלַח׃ וַיְחִי אַרְפַּכְשַׁד 13
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֶׁלַח שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וְשֶׁלַח חַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה 14
וַיּוֹלֶד אֶת־עֵבֶר׃ וַיְחִי־שֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר שָׁלֹשׁ 15
שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי־ 16

ließen sich daselbst nieder. Da sprachen sie einer zum 3
andern: Wohlan, wir wollen Ziegel formen und sie brennen. Die Ziegel dienten ihnen statt der Steine und der Ton statt des Mörtels. Sie sprachen: Wohlan, laßt 4
uns eine Stadt bauen und einen Turm, dessen Spitze in den Himmel reicht, damit wir uns einen Namen machen, damit wir uns nicht über die Fläche der ganzen Erde zerstreuen. Der Ewige ließ sich herab, um die Stadt und 5
den Turm zu sehen, welchen die Menschenkinder erbaut hatten. Da sprach der Ewige: Siehe, sie sind ein ein- 6
ziges Volk und haben alle einerlei Sprache, und dies ist ihre erste Unternehmung! Und nun wird ihnen nichts zu schwer sein, was sie sich vorgenommen. Wohlan, wir 7
wollen uns herablassen und ihre Sprache daselbst verwirren, damit einer die Sprache des andern nicht verstehe. Der Ewige zerstreute sie von da weg über die Oberfläche 8
der ganzen Erde, und so hörten sie auf, die Stadt zu bauen. Darum hat man jene Stadt Babel genannt, weil daselbst 9
der Ewige die Sprache der ganzen Erde verwirrt und der Ewige sie von da aus zerstreut hat über die Oberfläche der ganzen Erde. Dies ist die Geschlechtsfolge des Schem: 10
Schem war hundert Jahre alt, als er Arpachschad zeugte, zwei Jahre nach der Sündflut. Nachdem Schem den Ar- 11
pachschad gezeugt hatte, lebte er noch fünfhundert Jahre und zeugte noch andere Söhne und Töchter. Arpachschad 12
lebte fünfunddreißig Jahre und zeugte Schelach. Nach- 13
dem Arpachschad den Schelach gezeugt hatte, lebte er noch vierhundert und drei Jahre und zeugte noch andere Söhne und Töchter. Schelach lebte dreißig Jahre und 14
zeugte Eber. Nachdem Schelach den Eber gezeugt hatte, 15
lebte er noch vierhundert und drei Jahre und zeugte andere Söhne und Töchter. Eber lebte vierunddreißig 16

עֵבֶר אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־פֶּלֶג׃ וַיְחִי־עֵבֶר 17
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי־פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד 18
אֶת־רְעוּ׃ וַיְחִי־פֶלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־רְעוּ תֵּשַׁע שָׁנִים 19
וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי רְעוּ 20
שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־שְׂרוּג׃ וַיְחִי רְעוּ אַחֲרֵי 21
הוֹלִידוֹ אֶת־שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־ 22
נָחוֹר׃ וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נָחוֹר מָאתַיִם שָׁנָה 23
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי נָחוֹר תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים 24
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־תָּרַח׃ וַיְחִי נָחוֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־תֶּרַח 25
תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ס וַיְחִי־ 26
תֶרַח שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחוֹר וְאֶת־
הָרָן׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תֶּרַח תֶּרַח הוֹלִיד אֶת־אַבְרָם אֶת־ 27
נָחוֹר וְאֶת־הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט׃ וַיָּמָת הָרָן עַל־ 28
פְּנֵי תֶּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ בְּאוּר כַּשְׂדִּים׃ וַיִּקַּח* אַבְרָם 29
וְנָחוֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אֵשֶׁת־אַבְרָם שָׂרָי וְשֵׁם אֵשֶׁת־
נָחוֹר מִלְכָּה בַּת־הָרָן אֲבִי־מִלְכָּה וַאֲבִי יִסְכָּה׃ וַתְּהִי שָׂרַי 30
עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלָד׃ וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת־אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת־ 31
לוֹט בֶּן־הָרָן בֶּן־בְּנוֹ וְאֶת שָׂרַי כַּלָּתוֹ אֵשֶׁת אַבְרָם בְּנוֹ

Jahre und zeugte den Peleg. Nachdem Eber den Peleg 17
gezeugt hatte, lebte er noch vierhundert und dreißig
Jahre und zeugte noch andere Söhne und Töchter. Pe= 18
leg lebte dreißig Jahre und zeugte Rëuh. Nachdem Pe= 19
leg den Rëuh gezeugt hatte, lebte er noch zweihundert
und neun Jahre und zeugte noch andere Söhne und
Töchter. Rëuh lebte zweiunddreißig Jahre und zeugte 20
Serug. Nachdem Rëuh den Serug gezeugt hatte, lebte 21
er noch zweihundert und sieben Jahre und zeugte noch
andere Söhne und Töchter. Serug lebte dreißig Jahre 22
und zeugte Nachor. Nachdem Serug den Nachor ge= 23
zeugt hatte, lebte er noch zweihundert Jahre und zeugte
noch andere Söhne und Töchter. Nachor lebte neun= 24
undzwanzig Jahre und zeugte Therach. Nachdem Na= 25
chor den Therach gezeugt, lebte er noch hundert und neun=
zehn Jahre und zeugte noch andere Söhne und Töchter.
Therach lebte siebzig Jahre und zeugte Abram, Nachor 26
und Haran. Folgendes ist die Geschlechtsfolge des 27
Therach: Therach zeugte Abram, Nachor und Ha=
ran. Haran zeugte Lot. Haran starb bei Lebzeiten 28
seines Vaters Therach im Lande seiner Geburt zu Ur=
Kasdim. Abram und Nachor nahmen sich Frauen; 29
Abrams Frau hieß Sarai und Nachors Frau hieß
Milka, Tochter des Haran, der der Vater der Milka
und der Jiska war. Sarai war unfruchtbar und hatte 30
kein Kind. Therach nahm seinen Sohn Abram und Lot, 31
den Sohn Harans, seinen Enkel, und seine Schwieger=
tochter Sarai, die Frau seines Sohnes Abram, und sie
gingen mit ihnen von Ur=Kasdim weg, in das Land

וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ עַד־
חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: וַיִּהְיוּ יְמֵי־תֶרַח חָמֵשׁ שָׁנִים וּמָאתַיִם 32
שָׁנָה וַיָּמָת תֶּרַח בְּחָרָן: פ

יב 1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֶךְ־לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ
2 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ: וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ
3 וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וֶהְיֵה בְּרָכָה: וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ
4 אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה: וַיֵּלֶךְ אַבְרָם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חָמֵשׁ
5 שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־
שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ
וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנָעַן
6 וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם
7 עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ: וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם
וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ
8 לַיהוָה הַנִּרְאֶה אֵלָיו: וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית־אֵל
וַיֵּט אָהֳלָה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
9 וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה: פ
10 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי־
11 כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה
וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יְפַת־

Kenaan zu reisen; als sie bis Charan gekommen, ließen
sie sich daselbst nieder. Als die Lebensjahre Therachs 32
zweihundert und fünf Jahre waren, da starb Therach zu
Charan.

Der Ewige sprach zu Abram: Ziehe hinweg aus dei- **12**
nem Lande, deinem Geburtsorte und deines Vaters Haus 1
in das Land, das ich dir zeigen werde. Ich will dich zu 2
einem großen Volke machen, dich segnen und deinen Na-
men groß werden lassen; du sollst ein Segen sein. Ich 3
will segnen, die dich segnen, wer dir flucht, den will ich
verwünschen, und durch dich sollen alle Geschlechter des
Erdbodens gesegnet werden. Abram reiste, wie der Ewige 4
ihm gesagt hatte; mit ihm reiste Lot. Abram war fünf-
undsiebzig Jahre alt bei seiner Abreise von Charan.
Abram nahm seine Frau Sarai, seines Bruders Sohn 5
Lot und all ihr Gut, welches sie gewonnen, wie auch die
Seelen, die sie zu Charan erworben, und zogen aus, um
in das Land Kenaan zu reisen, und kamen in das Land
Kenaan. Da zog Abram durch das Land bis zum Orte 6
Schechem, bis an den Hain More; der Kenaani war da-
mals im Lande. Der Ewige erschien dem Abram und 7
sprach: Deinen Nachkommen will ich dieses Land geben.
Er baute dort einen Altar dem Ewigen zu Ehren, der
ihm erschienen war. Er zog von da weiter in das Ge- 8
birge zur Morgenseite von Beth-El und schlug sein Zelt
auf; Beth-El war ihm gegen Abend und A'i gegen Mor-
gen. Daselbst baute er dem Ewigen zu Ehren einen Al-
tar und verkündete den Namen des Ewigen. Hierauf 9
reiste Abram immer mehr gen Mittag. Es entstand eine 10
Hungersnot im Lande; da reiste Abram hinab nach Miz-
rajim, um sich dortselbst als Fremdling aufzuhalten, denn
die Hungersnot war schwer im Lande. Als er nun nahe 11
war, nach Mizrajim zu kommen, sprach er zu seiner Frau
Sarai: Siehe, ich weiß, daß du eine Frau von schönem

מַרְאֵה אָתְּ׃ וְהָיָה כִּֽי־יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִיִּם וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת 12
וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃ אִמְרִי־נָא אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן 13
יִיטַב־לִי בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃ וַיְהִי כְּבֹא אַבְרָם 14
מִצְרַיְמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִיִּם אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד׃
וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי פַּרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פַּרְעֹה וַתֻּקַּח 15
הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה׃ וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי־לוֹ 16
צֹאן־וּבָקָר וַחֲמֹרִים וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וַאֲתֹנֹת וּגְמַלִּים׃
וַיְנַגַּע יְהוָה ׀ אֶת־פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר 17
שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם׃ וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת 18
עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא׃ לָמָּה אָמַרְתָּ
אֲחֹתִי הִוא וָאֶקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ 19
קַח וָלֵךְ׃ וַיְצַו עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאֶת־ 20
אִשְׁתּוֹ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃ וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא ׀ וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָּה׃ וְאַבְרָם כָּבֵד 2
מְאֹד בַּמִּקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב׃ וַיֵּלֶךְ לְמַסָּעָיו מִנֶּגֶב וְעַד־ 3
בֵּית־אֵל עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־הָיָה שָׁם אָהֳלֹה בַּתְּחִלָּה בֵּין
בֵּית־אֵל וּבֵין הָעָי׃ אֶל־מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם 4
בָּרִאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה׃ וְגַם לְלוֹט 5
הַהֹלֵךְ אֶת־אַבְרָם הָיָה צֹאן־וּבָקָר וְאֹהָלִים׃ וְלֹא־נָשָׂא 6
אֹתָם הָאָרֶץ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ

Ansehen bist. Wenn dich nun die Mizrim sehen und spre- 12
chen werden: Dies ist sein Weib — so werden sie mich
umbringen und dich am Leben erhalten. Sprich doch, 13
du seist meine Schwester, damit mir Gutes geschehe dir
zulieb und ich deinetwegen am Leben erhalten werde!
Als nun Abram nach Mizrajim kam, sahen die Mizrim 14
die Frau und fanden sie sehr schön. Auch die Fürsten des 15
Pharaoh sahen sie und rühmten sie dem Pharaoh; da
ward die Frau in das Haus des Pharaoh geführt. Dem 16
Abram aber erzeigte man Gutes um ihretwillen, und er
erhielt Kleinvieh und Rinder und Esel, Knechte und
Mägde, Eselinnen und Kamele. Der Ewige suchte den 17
Pharaoh und sein Haus mit großen Plagen heim wegen
Sarai, Abrams Frau. Da ließ Pharaoh den Abram 18
rufen und sprach: Was hast du mir getan? Warum hast
du mir nicht gesagt, daß sie deine Frau ist. Warum hast 19
du gesprochen: „Sie ist meine Schwester!?" da nahm ich
sie mir zur Frau. Nun aber, hier ist deine Frau, nimm
sie und gehe hinweg! Und Pharao entbot Männer für 20
ihn, daß sie ihn und seine Frau und alles, was er hatte,
geleiteten. Also zog Abram von Mizrajim hinauf, er **13**
und seine Frau und alles, was er hatte, und Lot mit 1
ihm, nach dem Süden (von Kenaan). Abram war sehr 2
reich an Vieh, Silber und Gold. Er ging auf seinen 3
Reisen von Süden nach Beth-El zu, bis an den Ort, wo
vorher sein Zelt gewesen, zwischen Beth-El und A'i, Bis 4
an den Ort des Altars, den er vorher errichtet; und Ab-
ram verkündete dort den Namen des Ewigen. Auch Lot, 5
der mit Abram ging, hatte Kleinvieh, Rinder und Zelte.
Da trug sie das Land nicht, daß sie beisammen wohnten, 6
denn ihr Besitz war sehr groß, daher konnten sie nicht bei-

לָשֶׁבֶת יַחְדָּו: וַיְהִי־רִיב בֵּין רֹעֵי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רֹעֵי 7
מִקְנֵה־לוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אָז יֹשֵׁב בָּאָרֶץ: וַיֹּאמֶר 8
אַבְרָם אֶל־לוֹט אַל־נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין רֹעַי
וּבֵין רֹעֶיךָ כִּי־אֲנָשִׁים אַחִים אֲנָחְנוּ: הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ 9
לְפָנֶיךָ הִפָּרֶד נָא מֵעָלָי אִם־הַשְּׂמֹאל וְאֵימְנָה וְאִם־הַיָּמִין
וַאַשְׂמְאִילָה: וַיִּשָּׂא־לוֹט אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־כָּל־כִּכַּר 10
הַיַּרְדֵּן כִּי כֻלָּהּ מַשְׁקֶה לִפְנֵי שַׁחֵת יְהוָה אֶת־סְדֹם וְאֶת־
עֲמֹרָה כְּגַן־יְהוָה כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בֹּאֲכָה צֹעַר: וַיִּבְחַר־לוֹ 11
לוֹט אֶת כָּל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקֶּדֶם וַיִּפָּרְדוּ אִישׁ
מֵעַל אָחִיו: אַבְרָם יָשַׁב בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן וְלוֹט יָשַׁב בְּעָרֵי 12
הַכִּכָּר וַיֶּאֱהַל עַד־סְדֹם: וְאַנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים 13
לַיהוָה מְאֹד: וַיהוָה אָמַר אֶל־אַבְרָם אַחֲרֵי הִפָּרֶד־לוֹט 14
מֵעִמּוֹ שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אַתָּה שָׁם
צָפֹנָה וָנֶגְבָּה וָקֵדְמָה וָיָמָּה: כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־ 15
אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם: וְשַׂמְתִּי אֶת־ 16
זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִם־יוּכַל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת־
עֲפַר הָאָרֶץ גַּם זַרְעֲךָ יִמָּנֶה: קוּם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ 17
לְאָרְכָּהּ וּלְרָחְבָּהּ כִּי לְךָ אֶתְּנֶנָּה: וַיֶּאֱהַל אַבְרָם וַיָּבֹא 18
וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ
לַיהוָה:

sammen wohnen. Da entstand Streit zwischen den Vieh- 7
hirten des Abram und den Viehhirten des Lot. Der Ke-
naani und der Perisi wohnten damals im Lande. Da 8
sprach Abram zu Lot: Es mögen doch keine Streitig-
keiten sein zwischen mir und dir und zwischen meinen
und deinen Hirten; wir sind ja nahe Verwandte! Für- 9
wahr, das ganze Land liegt vor dir; trenne dich doch von
mir! Willst du zur Linken, so bleibe ich rechts, willst du
zur Rechten, so bleibe ich links. Da erhob Lot seine 10
Augen und sah den ganzen Kreis des Jarden, welcher
völlig bewässert war, bevor der Ewige Sedom und Amo-
ra zerstört hatte, wie ein Garten des Ewigen, wie das
Land Mizrajim, bis nach Zoar hin. Da erwählte sich 11
Lot den ganzen Kreis des Jarden, und Lot zog gen
Morgen; also trennten sie sich voneinander, Abram 12
wohnte im Lande Kenaan, und Lot wohnte in den Städ-
ten des Kreises und zeltete bis nach Sedom. Die Leute 13
von Sedom aber waren sehr böse und sündhaft gegen den
Ewigen. Der Ewige hatte zu Abram gesprochen, nach- 14
dem sich Lot von ihm getrennt hatte: Hebe doch deine
Augen auf und siehe von dem Orte, wo du bist, gen Mit-
ternacht, gen Mittag, gen Morgen und gen Abend!
Denn das ganze Land, welches du siehst, werde ich dir und 15
deinen Nachkommen auf ewig geben. Deine Nachkom- 16
men will ich machen wie den Staub der Erde; so daß,
wenn jemand wird den Staub der Erde zählen können,
auch deine Nachkommen gezählt werden sollen. Mache 17
dich auf, durchziehe das Land der Länge und der Breite
nach, denn dir will ich es geben. Abram zeltete und kam 18
und ließ sich in dem Haine Mamre nieder, welcher bei
Chebron ist, erbaute daselbst dem Ewigen zu Ehren einen

יד 1 וַיְהִי בִימֵי אַמְרָפֶל מֶלֶךְ־שִׁנְעָר אַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלָסָר
2 כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם: עָשׂוּ מִלְחָמָה
1 אֶת־בֶּרַע מֶלֶךְ סְדֹם וְאֶת־בִּרְשַׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שִׁנְאָב
ס מֶלֶךְ אַדְמָה וְשֶׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבוֹיִם וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִיא־
3 צֹעַר: כָּל־אֵלֶּה חָבְרוּ אֶל־עֵמֶק הַשִּׂדִּים הִוא יָם הַמֶּלַח:
4 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וּשְׁלֹשׁ־
5 עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָרָדוּ: וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא כְדָרְלָעֹמֶר
וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנָיִם
6 וְאֶת־הַזּוּזִים בְּהָם וְאֶת הָאֵימִים בְּשָׁוֵה קִרְיָתָיִם: וְאֶת־
7 הַחֹרִי בְּהַרְרָם שֵׂעִיר עַד אֵיל פָּארָן אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר:
וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפָּט הִוא קָדֵשׁ וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־
8 שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי וְגַם אֶת־הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצֹן תָּמָר:
ס וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ צְבוֹיִם
9 וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא־צֹעַר וַיַּעַרְכוּ אִתָּם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק
הַשִּׂדִּים: אֶת כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם
וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלָסָר אַרְבָּעָה מְלָכִים
10 אֶת־הַחֲמִשָּׁה: וְעֵמֶק הַשִּׂדִּים בְּאֵרֹת בְּאֵרֹת חֵמָר וַיָּנֻסוּ
מֶלֶךְ־סְדֹם וַעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ־שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים הָרָה נָסוּ:
11 וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רְכֻשׁ סְדֹם וַעֲמֹרָה וְאֶת־כָּל־אָכְלָם וַיֵּלֵכוּ:
12 וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רְכֻשׁוֹ בֶּן־אֲחִי אַבְרָם וַיֵּלֵכוּ וְהוּא

Altar. Es war in den Tagen des Amraphel, Königs von 14
Schinar, Arjochs, Königs von Elasar, Kedarlaomers, Kö- 1
nigs von Elam, und Thidals, Königs von Gojim. Sie 2
führten Krieg mit Berah, König von Sedom, mit Bir-
schah, König von Amora, Schinab, König von Adma,
Schemeber, König von Zebojim, und mit dem Könige von
Bela, das ist Zoar. Alle diese vereinigten sich in dem 3
Tale Siddim, welches nunmehr das Salzmeer ist. Sie 4
hatten zwölf Jahre dem Kedarlaomer gedient, im drei-
zehnten Jahre aber fielen sie ab. Und im vierzehnten 5
Jahre kam Kedarlaomer und die Könige, welche mit ihm
hielten, sie schlugen die Rephaim in Aschteroth-Karnajim
und die Susim in Ham und die Emim in Schave-Kirjatha-
jim. Und den Chori auf seinem Gebirge Seïr bis nach 6
El-Paran, welches an der Wüste liegt. Hierauf kehrten 7
sie um und kamen nach En-Mischpat — das ist Kadesch
— sie schlugen das ganze Gebiet des Amalek, ferner den
Emori, welcher in Chazazon-Thamar wohnt. Da zogen 8
die Könige von Sedom, Amora, Adma, Zebojim und
Belah, jetzt Zoar genannt, aus, und ordneten sich im
Tale Siddim zur Schlacht gegen sie, Nämlich gegen Ke- 9
darlaomer, König von Elam, Thidal, König von Go-
jim, Amraphel, König von Schinar, und Arjoch, König
von Elasar; vier Könige gegen die fünf. Das Tal Sid- 10
dim aber war voll von Tongruben; als nun die Könige
von Sedom und Amora die Flucht ergriffen, fielen sie
da hinein; die übrigen aber flohen ins Gebirge. Jene 11
nahmen alles Gut von Sedom und Amora und allen
ihren Mundvorrat und zogen ab. Auch Lot, den Bruders- 12
sohn Abrams, der in Sedom wohnte, und sein Gut nah-

13 יֹשֵׁב בְּמַמְרֵא הָאֱמֹרִי אֲחִי אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי עָנֵר וְהֵם
14 בַּעֲלֵי בְרִית־אַבְרָם: וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיָּרֶק
אֶת־חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף
15 עַד־דָּן: וַיֶּחָלֶק עֲלֵיהֶם ׀ לַיְלָה הוּא וַעֲבָדָיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפֵם
16 עַד־חוֹבָה אֲשֶׁר מִשְּׂמֹאל לְדַמָּשֶׂק: וַיָּשֶׁב אֶת כָּל־הָרְכֻשׁ
וְגַם אֶת־לוֹט אָחִיו וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־
17 הָעָם: וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת
אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־עֵמֶק שָׁוֵה
18 הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ: וּמַלְכִּי־צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם
19 וְיַיִן וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֶלְיוֹן: וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר בָּרוּךְ אַבְרָם
20 לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: וּבָרוּךְ אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר־
21 מִגֵּן צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־לוֹ מַעֲשֵׂר מִכֹּל: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־
22 סְדֹם אֶל־אַבְרָם תֶּן־לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכֻשׁ קַח־לָךְ: וַיֹּאמֶר
אַבְרָם אֶל־מֶלֶךְ סְדֹם הֲרִמֹתִי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֶלְיוֹן
23 קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אִם־מִחוּט וְעַד־שְׂרוֹךְ נַעַל וְאִם־אֶקַּח
מִכָּל־אֲשֶׁר־לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשַׁרְתִּי אֶת־אַבְרָם:
24 בִּלְעָדַי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ
אִתִּי ענר אֶשְׁכֹּל וּמַמְרֵא הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם: ס אַחַר יט 1
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה לֵאמֹר

men sie. Da kam ein Flüchtling und erzählte es Abram, 13
dem Ibri, der damals in dem Haine des Emori Mamre,
eines Bruders von Eschkol und Aner, wohnte; diese wa-
ren Bundesgenossen des Abram. Als Abram hörte, daß 14
sein Verwandter weggeführt worden, rüstete er seine drei-
hundert und achtzehn waffengeübten Hausgebornen und
setzte nach bis Dan. Nachts teilten er und seine Knechte 15
sich gegen sie, und er schlug sie und verfolgte sie bis
Choba, welches links von Damesek liegt. Er brachte alles 16
Gut wieder zurück, auch seinen Verwandten Lot und dessen
Gut, und auch die Weiber und das Volk führte er zurück.
Als er zurückkam, nachdem er den Kedarlaomer und die 17
Könige, die mit ihm gewesen, geschlagen, ging ihm der
König von Sedom entgegen in das ebene Tal, das ist
das Königstal. Malki-Zedek, König zu Schalem, hatte 18
Brot und Wein herausgebracht; er war ein Priester
des höchsten Gottes. Er segnete ihn und sprach: Ge- 19
segnet sei Abram dem höchsten Gott, dem Eigner von
Himmel und Erde, Und gelobt sei der höchste Gott, der 20
deine Feinde in deine Hand gegeben hat! Da gab er
(Abram) ihm den Zehnten von allem. Der König von 21
Sedom sprach zu Abram: Gib mir die Seelen und das
Gut nimm dir! Abram sprach zum Könige von Sedom: 22
Ich habe meine Hand aufgehoben zum Ewigen, zum höch-
sten Gott, dem Eigner von Himmel und Erde, Daß ich 23
weder Faden noch Schuhband, noch von allem, was dein
ist, etwas nehme, auf daß du nicht sagest: Ich habe Abram
reich gemacht. Fern von mir, außer was die jungen 24
Leute verzehrt haben, und den Anteil der Männer, welche
mit mir gingen: Aner, Eschkol und Mamre, sie mögen
ihren Anteil nehmen. Nach diesen Dingen ward das **15**
Wort des Ewigen dem Abraham in einem Gesichte 1
also: Fürchte dich nicht, Abram, ich bin dir ein

אַל־תִּירָא אַבְרָם אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר 2
אַבְרָם אֲדֹנָי יֱהוִה מַה־תִּתֶּן־לִי וְאָנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן־
מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַּמֶּשֶׂק אֱלִיעֶזֶר׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי 3
לֹא נָתַתָּה זָרַע וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי׃ וְהִנֵּה דְבַר־ 4
יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא
מִמֵּעֶיךָ הוּא יִירָשֶׁךָ׃ וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט־ 5
נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם
וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ׃ וְהֶאֱמִן בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ 6
צְדָקָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר 7
כַּשְׂדִּים לָתֶת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ׃ וַיֹּאמַר 8
אֲדֹנָי יֱהוִה בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְחָה 9
לִי עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר
וְגוֹזָל׃ וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן 10
אִישׁ־בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ וְאֶת־הַצִּפֹּר לֹא בָתָר׃ וַיֵּרֶד 11
הָעַיִט עַל־הַפְּגָרִים וַיַּשֵּׁב אֹתָם אַבְרָם׃ וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ 12
לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה
גְדֹלָה נֹפֶלֶת עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי־גֵר 13
יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה׃ וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָּן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי־ 14
כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל׃ וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם 15

Schild, deine Belohnung soll sehr groß sein! Da sprach 2
Abram: O Herr, o Ewiger, was wirst du mir geben?
Ich gehe kinderlos dahin, und der Verwalter meines
Hauses ist Eliëser aus Damesek. Abram sprach ferner: 3
Siehe, mir hast du keine Nachkommen gegeben, siehe, der
Geborene meines Hauses beerbt mich. Darauf ward ihm 4
das Wort des Ewigen also: Nicht dieser wird dich beerben,
sondern einer, der von dir abstammt, der wird dich be-
erben. Er führte ihn hinaus und sprach: Schau' empor 5
zum Himmel und zähle die Sterne, ob du sie zählen
kannst! und er sprach zu ihm: So sollen deine Nach-
kommen sein! Und er glaubte dem Ewigen, und er rech- 6
nete es ihm als Frömmigkeit an. Da sprach er zu ihm: 7
Ich bin der Ewige, der ich dich aus Ur-Kasdim heraus-
geführt habe, dir dieses Land zu geben, um es in Besitz
zu nehmen. Jener sprach: O Herr, o Ewiger, woran 8
soll ich erkennen, daß ich es besitzen werde? Und er sprach 9
zu ihm: Bringe mir dreimal eine Kalbin, dreimal eine
Ziege und dreimal einen Widder, auch eine Turteltaube
und eine junge Taube. Er brachte ihm alles dieses, zer- 10
schnitt sie in der Mitte, und legte jedes Stück dem andern
gegenüber; das Geflügel aber zerschnitt er nicht. — Es 11
kamen Raubvögel herab auf die getöteten Tiere; Abram
scheuchte sie hinweg. Und als die Sonne im Untergehen 12
war, da fiel ein tiefer Schlaf auf Abram, und Angst,
große Dunkelheit überfiel ihn. Da sprach er zu Abram: 13
Wissen sollst du, daß deine Nachkommen Fremdlinge sein
werden in einem Lande, das nicht ihnen gehört; man
wird sie dienstbar machen und sie bedrücken vierhundert
Jahre lang. Aber auch das Volk, welchem sie dienen 14
werden, will ich richten, und sodann sollen sie ausziehen
mit großem Gut. Du aber wirst eingehen in Frieden 15
zu deinen Vätern und begraben werden in einem glück-

תִּקָּבֵר בְּשִׂיבָה טוֹבָה: וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־ 16
שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד־הֵנָּה: וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה 17
הָיָה וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים
הָאֵלֶּה: בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר 18
לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־
הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פְּרָת: אֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקְנִזִּי וְאֶת־ 19
הַקַּדְמֹנִי: וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הָרְפָאִים: וְאֶת־ 20
הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי: ס וְשָׂרַי 21 טז 1
אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ שִׁפְחָה מִצְרִית וּשְׁמָהּ
הָגָר: וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם הִנֵּה־נָא עֲצָרַנִי יְהוָה 2
מִלֶּדֶת בֹּא־נָא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אִבָּנֶה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע
אַבְרָם לְקוֹל שָׂרָי: וַתִּקַּח שָׂרַי ׀ אֵשֶׁת אַבְרָם אֶת־הָגָר 3
הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת אַבְרָם
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה: וַיָּבֹא 4
אֶל־הָגָר וַתַּהַר וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וַתֵּקַל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ:
וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי 5
שִׁפְחָתִי בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וָאֵקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט
יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ 6
בְּיָדֵךְ עֲשִׂי־לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח
מִפָּנֶיהָ: וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל־עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר 7

lichen Greisenalter; Und das vierte Geschlecht soll hier- 16
her zurückkehren — denn bis jetzt ist die Sünde des Emori
noch nicht voll. Als die Sonne untergegangen und es 17
finster geworden, siehe, ein Ofen mit Rauch und Feuer-
flammen fuhr zwischen diesen Stücken hindurch. An dem- 18
selben Tage schloß der Ewige mit Abram einen Bund
und sprach: Deinen Nachkommen habe ich dieses Land ge-
geben von dem Strome Mizraims bis zum großen
Strome, dem Strome Perath: Den Keni, Kenisi und Kad- 19
moni, Chitti, Perisi und die Rephaim, den Emori, 20
Kenaani, Girgaschi und Jebusi. Sarai, Abrams Frau, 21
gebar ihm nicht. Sie hatte eine mizrische Magd, **16**
namens Hagar. Da sprach Sarai zu Abram: Siehe, 1
der Ewige hat mir versagt, zu gebären; so komme doch 2
zu meiner Magd, vielleicht werde ich durch sie aufge-
baut; Abram hörte auf die Stimme Sarais. Da nahm 3
Sarai, Abrams Frau, ihre mizrische Magd Hagar, nach-
dem Abram zehn Jahre im Lande Kenaan gewohnt, und
gab sie ihrem Manne Abram zum Weibe. Er kam zu Ha- 4
gar, und diese ward Mutter. Als sie sah, daß sie Mutter
ward, da ward ihre Gebieterin gering in ihren Augen.
Da sprach Sarai zu Abram: Das Unrecht, das mir ge- 5
schieht, ruht auf dir! Ich habe meine Magd dir zum
Weibe gegeben; da sie nun sah, daß sie Mutter ward,
ward ich gering in ihren Augen. Der Ewige richte zwi-
schen mir und dir! Abram sprach zu Sarai: Siehe, deine 6
Magd ist in deiner Hand; tue ihr, was gut ist in deinen
Augen. Sarai demütigte sie, da entfloh sie vor ihr. Da 7
fand sie ein Engel des Ewigen an der Wasserquelle in der

עַל־הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר׃ וַיֹּאמַר הָגָר שִׁפְחַת שָׂרַי אֵי־מִזֶּה 8
בָאת וְאָנָה תֵלֵכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבִרְתִּי אָנֹכִי בֹרַחַת׃
וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ וְהִתְעַנִּי תַּחַת 9
יָדֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֵךְ 10
וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הִנָּךְ הָרָה 11
וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־
עָנְיֵךְ׃ וְהוּא יִהְיֶה פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ בַכֹּל וְיַד כֹּל בּוֹ וְעַל־ 12
פְּנֵי כָל־אֶחָיו יִשְׁכֹּן׃ וַתִּקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ 13
אַתָּה אֵל רֳאִי כִּי אָמְרָה הֲגַם הֲלֹם רָאִיתִי אַחֲרֵי רֹאִי׃
עַל־כֵּן קָרָא לַבְּאֵר בְּאֵר לַחַי רֹאִי הִנֵּה בֵּין־קָדֵשׁ וּבֵין 14
בָּרֶד׃ וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שֵׁם־בְּנוֹ 15
אֲשֶׁר־יָלְדָה הָגָר יִשְׁמָעֵאל׃ וְאַבְרָם בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ 16
שָׁנִים בְּלֶדֶת־הָגָר אֶת־יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם׃ ס וַיְהִי 1 יז
אַבְרָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־
אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שַׁדַּי הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה
תָמִים׃ וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבֶּה אוֹתְךָ בִּמְאֹד 2
מְאֹד׃ וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר׃ 3
אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתָּךְ וְהָיִיתָ לְאַב הֲמוֹן גּוֹיִם׃ וְלֹא־ 4 5
יִקָּרֵא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם כִּי
אַב־הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃ וְהִפְרֵתִי אֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד 6

Wüste, an der Quelle auf dem Wege nach Schur, Und 8
sprach: Hagar, Magd der Sarai, woher kommst du,
und wohin gehst du? Sie sprach: Ich entfliehe
vor meiner Gebieterin Sarai. Da sprach der Engel 9
des Ewigen zu ihr: Kehre zurück zu deiner Ge-
bieterin und demütige dich unter ihren Händen. Und 10
der Engel des Ewigen sprach ferner zu ihr: Vermehren
werde ich deine Nachkommen, daß sie vor Menge nicht
gezählt werden können. Und der Engel des Ewigen sprach 11
wieder zu ihr: Siehe, du wirst Mutter und wirst einen
Sohn gebären; diesen sollst du Jischmael nennen, denn
der Ewige hat dein Elend vernommen. Er wird ein 12
wilder Mensch sein, seine Hand ist wider alle und die
Hand aller wider ihn, und vor dem Angesicht aller seiner
Brüder wird er wohnen. Da rief sie den Namen des 13
Ewigen, der zu ihr redete: Du bist ein Gott des Schauens!
Denn sie sprach: Habe auch ich hier gesehen, nachdem er
mich gesehen! Darum nannte man denselben Brunnen: 14
Brunnen des lebendigen Sehenden. Siehe, er ist zwischen
Kadesch und Bared. Hagar gebar dem Abram einen 15
Sohn, und Abram nannte seinen Sohn, welchen Hagar
geboren hatte, Jischmael. Abram war sechsundachtzig 16
Jahre alt, als Hagar Jischmael dem Abram gebar. Als **17**
Abram neunundneunzig Jahre alt war, erschien ihm der 1
Ewige und sprach zu ihm: Ich bin Gott, der Allmächtige,
wandle vor mir und sei vollkommen! Ich will meinen 2
Bund zwischen mir und dir errichten und dich sehr ver-
mehren. Da fiel Abram auf sein Angesicht, und Gott 3
redete mit ihm und sprach: Ich, siehe, mein Bund ist 4
mit dir, du sollst zu einem Vater der Fülle der Völker
werden! Man soll dich nicht mehr Abram nennen, son- 5
dern dein Name soll Abraham sein; denn ich habe dich
zu einem Vater der Fülle der Völker eingesetzt. Ich will 6
dich außerordentlich fruchtbar machen, zu Völkern dich
werden lassen, und Könige sollen von dir abstammen.

וְנָתַתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָּ יֵצֵאוּ׃ * וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי 7
בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לִבְרִית עוֹלָם
לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ׃ וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ 8
אַחֲרֶיךָ אֵת ׀ אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנַעַן לַאֲחֻזַּת
עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם 9
וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אַתָּה וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם׃
זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ 10
אַחֲרֶיךָ הִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר׃ וּנְמַלְתֶּם אֶת בְּשַׂר 11
עָרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם׃ וּבֶן־שְׁמֹנַת 12
יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת־
כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן־נֵכָר אֲשֶׁר לֹא מִזַּרְעֲךָ הוּא׃ הִמּוֹל יִמּוֹל 13
יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת כַּסְפֶּךָ וְהָיְתָה בְרִיתִי בִּבְשַׂרְכֶם לִבְרִית
עוֹלָם׃ וְעָרֵל זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה 14
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ אֶת־בְּרִיתִי הֵפַר׃ ס וַיֹּאמֶר 15
אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם שָׂרַי אִשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ
שָׂרָי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ׃ וּבֵרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה 16
לְךָ בֵּן וּבֵרַכְתִּיהָ וְהָיְתָה לְגוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃
וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּצְחָק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְבֶן מֵאָה־ 17
שָׁנָה יִוָּלֵד וְאִם־שָׂרָה הַבַת־תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד׃ וַיֹּאמֶר 18
אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לוּ יִשְׁמָעֵאל יִחְיֶה לְפָנֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר 19

Ich werde meinen Bund zwischen mir und dir und deinen 7
Nachkommen nach dir für ihre künftigen Geschlechter zu
einem ewigen Bunde errichten, dein und nach dir deiner
Nachkommen Gott zu sein. Dir und deinen Nachkommen 8
nach dir werde ich das Land deines Aufenthaltes, das
ganze Land Kenaan, zum ewigen Besitze geben und ihr
Gott sein. Gott sprach ferner zu Abraham: Du aber 9
mußt meinen Bund halten, Du und deine Nachkommen
nach dir für ihre Geschlechter. Dies ist mein Bund, den ihr 10
halten sollt zwischen mir und zwischen euch und zwi-
schen deinen Nachkommen nach dir: Beschnitten werde
bei euch alles Männliche. Beschneidet das Fleisch euerer 11
Vorhaut, so soll dies das Bundeszeichen sein zwischen
mir und euch. Acht Tage alt, soll beschnitten werden bei 12
euch alles Männliche in euern Geschlechtern, der Haus-
geborne und der für Geld Erkaufte, von irgendeinem
Fremden, der nicht von deinen Nachkommen ist. Be- 13
schnitten werde, was in deinem Hause geboren worden
und was für dein Geld erkauft ist, damit mein Bund an
euerm Fleische sei zum ewigen Bunde. Ein unbeschnit- 14
tener Männlicher aber, welcher das Fleisch seiner Vor-
haut nicht beschneiden wird, dieselbe Seele soll ausge-
rottet sein aus ihrem Volke; sie hat meinen Bund ge-
brochen. Gott sprach zu Abraham: Deine Frau Sarai 15
sollst du nicht Sarai nennen, sondern Sara soll ihr
Name sein. Ich will sie segnen und dir auch von ihr 16
einen Sohn geben, ich segne sie, und sie soll zu Nationen
werden, Könige der Völker sollen von ihr abstammen.
Da fiel Abraham auf sein Angesicht und lachte und sprach 17
in seinem Herzen: Sollt einem Hundertjährigen noch
geboren werden, oder Sara, die neunzig Jahre alt ist,
noch gebären? Abraham sprach zu Gott: Möchte nur 18
Jischmael leben vor deinem Angesichte! Da sprach Gott: 19
Wahrlich, deine Frau Sara gebiert dir einen Sohn;

אֱלֹהִים אֲבָל שָׂרָה אִשְׁתְּךָ יֹלֶדֶת לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ אֶת־
שְׁמוֹ יִצְחָק וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לִבְרִית עוֹלָם לְזַרְעוֹ
אַחֲרָיו: וְלִישְׁמָעֵאל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה בֵּרַכְתִּי אֹתוֹ וְהִפְרֵיתִי 20
אֹתוֹ וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ בִּמְאֹד מְאֹד שְׁנֵים־עָשָׂר נְשִׂאִם
יוֹלִיד וּנְתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל: וְאֶת־בְּרִיתִי אָקִים אֶת־יִצְחָק 21
אֲשֶׁר תֵּלֵד לְךָ שָׂרָה לַמּוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֶרֶת: וַיְכַל 22
לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם 23
אֶת־יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְאֵת כָּל־יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֵת כָּל־מִקְנַת
כַּסְפּוֹ כָּל־זָכָר בַּאַנְשֵׁי בֵית אַבְרָהָם וַיָּמָל אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתָם
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ אֱלֹהִים: וְאַבְרָהָם 24
בֶּן־תִּשְׁעִים וָתֵשַׁע שָׁנָה בְּהִמֹּלוֹ בְּשַׂר עָרְלָתוֹ: וְיִשְׁמָעֵאל 25
בְּנוֹ בֶּן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהִמֹּלוֹ אֶת בְּשַׂר עָרְלָתוֹ: בְּעֶצֶם 26
הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אַבְרָהָם וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ: וְכָל־אַנְשֵׁי בֵיתוֹ 27
יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת־כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן־נֵכָר נִמְּלוּ אִתּוֹ: פ

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח־הָאֹהֶל כְּחֹם 1
הַיּוֹם: וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נִצָּבִים 2
עָלָיו וַיַּרְא וַיָּרָץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה:
וַיֹּאמַר אֲדֹנָי אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אַל־נָא תַעֲבֹר 3
מֵעַל עַבְדֶּךָ: יֻקַּח־נָא מְעַט־מַיִם וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשָּׁעֲנוּ 4
תַּחַת הָעֵץ: וְאֶקְחָה פַת־לֶחֶם וְסַעֲדוּ לִבְּכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ 5

diesen sollst du Jizchak nennen, und ich will meinen
Bund mit ihm als einen ewigen Bund für seine Nach-
kommen nach ihm errichten. Wegen Jischmael habe ich 20
dich erhört; siehe, ich habe ihn gesegnet, werde ihn frucht-
bar machen und sehr vermehren, zwölf Fürsten wird er
zeugen; ich will ihn zu einer großen Nation machen.
Meinen Bund aber will ich errichten mit Jizchak, welchen 21
Sara dir gebären wird um diese Zeit in dem nächsten
Jahre. Als er aufhörte zu reden mit ihm, erhob sich 22
Gott von Abraham. Abraham nahm seinen Sohn Jisch- 23
mael und alle Hausgeborenen und alle, die er für Geld
erkauft hatte, alle Männlichen unter den Hausleuten
Abrahams und beschnitt das Fleisch ihrer Vorhaut noch
an demselben Tage, wie Gott mit ihm gesprochen hatte.
Abraham war neunundneunzig Jahre alt, als er be- 24
schnitten ward am Fleische seiner Vorhaut. Sein Sohn 25
Jischmael war dreizehn Jahre alt, als er beschnitten
ward am Fleisch seiner Vorhaut. An demselben Tage 26
wurden Abraham und sein Sohn Jischmael beschnitten,
Und alle seine Hausleute, die im Haus geboren waren 27
und die für Geld gekauft waren von einem Fremden,
wurden mit ihm beschnitten.

18

Der Ewige erschien ihm darauf in dem Haine des 1
Mamre; er saß eben am Eingange des Zeltes zur Glutzeit
des Tages. Er hob seine Augen auf und sah, da standen 2
drei Männer unweit von ihm; er sah es und lief ihnen
vor der Türe des Zeltes entgegen, bückte sich zur Erde
Und sprach: Mein Herr, wenn ich doch Gunst in deinen 3
Augen gefunden, so gehe doch nicht an deinem Knechte
vorüber! Es werde ein wenig Wasser gebracht, waschet 4
euere Füße und ruhet aus unter dem Baume. Ich will 5
ein Stück Brot bringen, da erquickt euer Herz, alsdann
möget ihr weitergehen, da ihr doch nun einmal an enerm

כִּי־עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ: וַיְמַהֵר אַבְרָהָם הָאֹהֱלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי 6
שְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח סֹלֶת לוּשִׁי וַעֲשִׂי עֻגוֹת: וְאֶל־הַבָּקָר 7
רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רַךְ וָטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנַּעַר וַיְמַהֵר
לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: וַיִּקַּח חֶמְאָה וְחָלָב וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה 8
וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכֵלוּ:
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֹהֶל: 9
וַיֹּאמֶר שׁוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה־בֵן לְשָׂרָה 10
וְשָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְהוּא אַחֲרָיו: וְאַבְרָהָם 11
וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֹרַח
כַּנָּשִׁים: וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלֹתִי 12
הָיְתָה־לִּי עֶדְנָה וַאדֹנִי זָקֵן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם 13
לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר הַאַף אָמְנָם אֵלֵד וַאֲנִי
זָקַנְתִּי: הֲיִפָּלֵא מִיְהוָה דָּבָר לַמּוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת 14
חַיָּה וּלְשָׂרָה בֵּן: וַתְּכַחֵשׁ שָׂרָה ׀ לֵאמֹר לֹא צָחַקְתִּי כִּי ׀ 15
יָרֵאָה וַיֹּאמֶר ׀ לֹא כִּי צָחָקְתְּ: וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים 16
וַיַּשְׁקִפוּ עַל־פְּנֵי סְדֹם וְאַבְרָהָם הֹלֵךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם:
וַיהוָה אָמָר הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה: 17
וְאַבְרָהָם הָיוֹ יִהְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם וְנִבְרְכוּ־בוֹ כֹּל גּוֹיֵי 18
הָאָרֶץ: כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת־בָּנָיו וְאֶת־ 19

Knechte vorbeigekommen. Sie antworteten: Tue also, wie
du gesprochen hast! Da eilte Abraham ins Zelt zu Sara 6
und sprach: Schnell drei Maß des feinsten Mehls herbei,
knete es und mache Kuchen! Zu den Rindern lief Abra- 7
ham, nahm ein junges Rind, zart und gut, und gab es
dem Burschen, der es eilig zubereitete. Er nahm Butter 8
und Milch und das junge Rind, das er zubereitet, und
setzte es ihnen vor; er stand bei ihnen unter dem Baume,
und sie aßen. Da sprachen sie zu ihm: Wo ist Sara, 9
deine Frau? Er sprach: Sie ist im Zelte. Jener sprach: 10
Ich werde übers Jahr um diese Zeit wiederkommen, da
wird deine Frau Sara einen Sohn haben. Sara hörte
dieses an des Zeltes Eingang, der hinter ihm war. Nun 11
waren Abraham und Sara alt und betagt; die Weise
der Frauen hatte bei Sara aufgehört. Sara lachte in 12
ihrem Innern, sprechend: Nachdem ich gewelkt bin, sollte
mir noch Jugendfrische werden, da auch mein Herr alt
ist! Hierauf sprach der Ewige zu Abraham: Warum 13
denn lachte Sara, sprechend: Sollte ich auch wirklich noch
gebären, da ich doch alt bin? Ist wohl dem Ewigen etwas
zu wunderbar? Zur bestimmten Zeit werde ich wieder- 14
kommen, wenn diese Zeit wiederkehrt, und Sara wird
einen Sohn haben. Sara leugnete und sprach: Ich habe 15
nicht gelacht! — denn sie fürchtete sich —, er aber sprach:
Nein, du hast gelacht! Die Männer standen von da auf 16
und wandten sich nach der Seite von Sedom, und Abra-
ham ging mit ihnen, sie zu geleiten. Der Ewige aber 17
hatte gesprochen: Sollte ich vor Abraham verbergen, was
ich vorhabe, Da doch Abraham zu einem großen und 18
mächtigen Volke werden wird, so daß sich alle Völker der
Erde mit ihm segnen werden? Denn ich habe mich ihm 19
offenbart, daß er seinen Kindern und seinem Hause nach
ihm gebiete, den Weg des Ewigen zu bewahren, Tugend

בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
לְמַעַן הָבִיא יְהוָה עַל־אַבְרָהָם אֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר עָלָיו׃
20 וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקַת סְדֹם וַעֲמֹרָה כִּי־רָבָּה וְחַטָּאתָם כִּי
21 כָבְדָה מְאֹד׃ אֵרְדָה־נָּא וְאֶרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי
22 עָשׂוּ ׀ כָּלָה וְאִם־לֹא אֵדָעָה׃ וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ
23 סְדֹמָה וְאַבְרָהָם עוֹדֶנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם
24 וַיֹּאמֶר הַאַף תִּסְפֶּה צַדִּיק עִם־רָשָׁע׃ אוּלַי יֵשׁ חֲמִשִּׁים
צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר הַאַף תִּסְפֶּה וְלֹא־תִשָּׂא לַמָּקוֹם
25 לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ׃ חָלִלָה לְךָ מֵעֲשֹׂת ׀
כַּדָּבָר הַזֶּה לְהָמִית צַדִּיק עִם־רָשָׁע וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע
חָלִלָה לָּךְ הַשֹּׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט׃ וַיֹּאמֶר
26 יְהוָה אִם־אֶמְצָא בִסְדֹם חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר
וְנָשָׂאתִי לְכָל־הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם׃ וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמַר
27 הִנֵּה־נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר׃
אוּלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם חֲמִשָּׁה הֲתַשְׁחֵת
בַּחֲמִשָּׁה אֶת־כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית אִם־אֶמְצָא
שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃ וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמַר
29 אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר
הָאַרְבָּעִים׃ וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אוּלַי
30 יִמָּצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם־אֶמְצָא שָׁם

und Gerechtigkeit zu üben, auf daß der Ewige dem Abraham
zu teil werden lasse, was er über ihn verheißen. Der Ewige 20
sprach: Da die Klage über Sedom und Amora groß ge-
worden und ihre Sünde so sehr schwer ist, So will ich 21
mich herablassen und sehen, ob sie nach der Klage, welche
zu mir gekommen, insgesamt getan, und wenn nicht, so
will ich Nachsicht üben. Die Männer wandten sich von 22
dort und gingen gen Sedom; Abraham stand noch vor
dem Ewigen. Abraham trat näher und sprach: Wirst du 23
wohl den Gerechten samt dem Bösewicht vernichten? Viel- 24
leicht sind fünfzig Gerechte in der Stadt; wirst du wohl
vernichten und nicht dem Orte vergeben um der fünfzig
Gerechten willen, welche darin sind? Fern sei es von dir, 25
so etwas zu tun, den Gerechten mit dem Bösewicht zu
töten, daß der Gerechte sei wie der Bösewicht; das sei fern
von dir, sollte der Richter der ganzen Erde nicht Gerechtig-
keit üben? Der Ewige sprach: Wenn ich in Sedom fünfzig 26
Gerechte in der Stadt finden werde, so will ich dem ganzen
Ort um ihretwillen vergeben. Da antwortete Abraham 27
und sprach: Ich habe nun einmal angefangen, zu meinem
Herrn zu reden, der ich doch Staub und Asche bin. Viel- 28
leicht werden an den fünfzig Gerechten fünf fehlen, wirst
du wohl die ganze Stadt um der fünf willen zerstören?
Er sprach: Ich werde nicht zerstören, wenn ich dort fünf-
undvierzig finden werde. Jener fuhr fort, zu ihm zu 29
reden und sprach: Vielleicht werden sich dort vierzig fin-
den? Er (der Ewige) antwortete: So werde ich es nicht
tun, um der vierzig willen. Jener sprach weiter: Mein 30
Herr zürne nicht, wenn ich rede: Vielleicht werden sich

שְׁלֹשִׁים׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי אוּלַי 31
יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים׃
וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אַךְ־הַפַּעַם אוּלַי 32
יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃
וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם 33
שָׁב לִמְקֹמוֹ׃ פ וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בָּעֶרֶב וְלוֹט 1 ט
יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־סְדֹם וַיַּרְא־לוֹט וַיָּקָם לִקְרָאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ
אַפַּיִם אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר הִנֶּה נָא־אֲדֹנַי סוּרוּ נָא אֶל־בֵּית 2 י
עַבְדְּכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וַהֲלַכְתֶּם
לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי בָרְחוֹב נָלִין׃ וַיִּפְצַר־בָּם מְאֹד 3
וַיָּסֻרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמַצּוֹת
אָפָה וַיֹּאכֵלוּ׃ טֶרֶם יִשְׁכָּבוּ וְאַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי סְדֹם 4
נָסַבּוּ עַל־הַבַּיִת מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן כָּל־הָעָם מִקָּצֶה׃ וַיִּקְרְאוּ 5
אֶל־לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ
הַלָּיְלָה הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ וְנֵדְעָה אֹתָם׃ וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט 6
הַפֶּתְחָה וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו׃ וַיֹּאמַר אַל־נָא אַחַי תָּרֵעוּ׃ 7
הִנֵּה־נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיאָה־נָּא 8
אֶתְהֶן אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לָאֲנָשִׁים
הָאֵל אַל־תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי׃ וַיֹּאמְרוּ 9
גֶּשׁ־הָלְאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא־לָגוּר וַיִּשְׁפֹּט שָׁפוֹט עַתָּה

dort dreißig finden. Er sprach: Ich werde es nicht tun,
wenn ich dort dreißig finde. Da sprach er: Ich habe nun 31
einmal angefangen mit meinem Herrn zu reden; viel-
leicht finden sich dort zwanzig. Er sprach: So will ich
nicht zerstören, um zwanzig willen. Und er sprach: Mein 32
Herr zürne nicht, ich will nur noch diesmal reden: Viel-
leicht finden sich dort zehn. Er sprach: So werde ich
nicht zerstören, um zehn willen. Der Ewige entfernte sich, 33
als er aufgehört hatte mit Abraham zu reden; Abraham
aber kehrte an seinen Ort zurück. Die beiden Engel ka- **19**
men abends nach Sedom, als Lot eben im Tore von Se- 1
dom saß. Als Lot sie sah, stand er auf, ging ihnen ent-
gegen, bückte sich mit dem Angesichte zur Erde Und sprach: 2
Sehet doch, meine Herren, tretet doch ein in das Haus
eueres Dieners und übernachtet und waschet euere Füße,
und wenn ihr morgen aufsteht, möget ihre eueres Weges
gehen. Sie sprachen: Nein, wir wollen auf der Straße
übernachten. Er drang sehr in sie, und sie traten bei ihm 3
ein und kamen in sein Haus; er machte ihnen eine Mahl-
zeit zurecht, backte ungesäuerte Kuchen, und sie aßen. Sie 4
hatten sich noch nicht niedergelegt, als die Leute der Stadt,
die Leute von Sedom, das Haus umringten, von jung bis
alt, das ganze Volk, aus allen Enden. Sie riefen dem 5
Lot zu und sprachen zu ihm: Wo sind die Männer, welche
diese Nacht zu dir gekommen sind? Bringe sie uns her-
aus, daß wir sie kennen lernen! Da ging Lot zu ihnen 6
hinaus vor den Eingang — die Türe aber schloß er hinter
sich zu, und er sprach: Meine Brüder, handelt doch nicht 7
schlecht! Seht doch, ich habe zwei Töchter, welche noch 8
keinen Mann erkannt haben; diese will ich euch heraus-
bringen, tut mit ihnen, wie es in euern Augen gut
ist; nur diesen Männern tut nichts, da sie einmal in
den Schatten meines Obdachs gekommen sind! Sie ant- 9
worteten: Gehe hinweg! und fuhren fort: Dieser eine
kam, als Fremdling hier zu weilen, und will schon Rich-

נָרַע לְךָ מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר
הַדֶּלֶת: וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט 10
אֲלֵיהֶם הַבָּיְתָה וְאֶת־הַדֶּלֶת סָגָרוּ: וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־ 11
פֶּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנְוֵרִים מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לִמְצֹא
הַפָּתַח: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט עַד מִי־לְךָ פֹּה חָתָן 12
וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ בָּעִיר הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם:
כִּי־מַשְׁחִתִים אֲנַחְנוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־גָדְלָה צַעֲקָתָם 13
אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיְשַׁלְּחֵנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ: וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר ׀ 14
אֶל־חֲתָנָיו ׀ לֹקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִן־הַמָּקוֹם
הַזֶּה כִּי־מַשְׁחִית יְהוָה אֶת־הָעִיר וַיְהִי כִמְצַחֵק בְּעֵינֵי
חֲתָנָיו: וּכְמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה וַיָּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר 15
קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֶּן
תִּסָּפֶה בַּעֲוֹן הָעִיר: וַיִּתְמַהְמָהּ ׀ וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ 16
וּבְיַד־אִשְׁתּוֹ וּבְיַד שְׁתֵּי בְנֹתָיו בְּחֶמְלַת יְהוָה עָלָיו וַיֹּצִאֻהוּ
וַיַּנִּחֻהוּ מִחוּץ לָעִיר: וַיְהִי כְהוֹצִיאָם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר 17
הִמָּלֵט עַל־נַפְשֶׁךָ אַל־תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ וְאַל־תַּעֲמֹד בְּכָל־
הַכִּכָּר הָהָרָה הִמָּלֵט פֶּן־תִּסָּפֶה: וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵהֶם 18
אַל־נָא אֲדֹנָי: הִנֵּה־נָא מָצָא עַבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתַּגְדֵּל 19 ג
חַסְדְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאָנֹכִי לֹא
אוּכַל לְהִמָּלֵט הָהָרָה פֶּן־תִּדְבָּקַנִי הָרָעָה וָמַתִּי: הִנֵּה־ 20

ter sein? Nun wollen wir mit dir schlimmer verfahren
als mit ihnen! Sie drangen hierauf sehr in den Mann
Lot und traten hinzu, die Türe zu erbrechen. Da streckten 10
die Männer ihre Hand aus, brachten Lot zu sich in das
Haus und verschlossen die Türe; Die Männer aber, die 11
an dem Eingange des Hauses waren, schlugen sie mit
Blindheit, von klein bis groß, so daß sie müde wurden,
den Eingang zu finden. Da sprachen die Männer zu 12
Lot: Wen du etwa noch hier hast einen Schwiegersohn,
deine Söhne und deine Töchter und alle, die dir in der
Stadt angehören, führe sie aus diesem Orte hinaus. Denn 13
wir zerstören diesen Ort; weil das Geschrei über sie vor
dem Ewigen groß war, so hat der Ewige uns gesendet,
sie zu zerstören. Lot ging und redete mit seinen 14
Schwiegersöhnen, die seine Töchter nehmen sollten, und
sprach: Auf, gehet aus diesem Orte hinweg, denn der
Ewige zerstört die Stadt! Er war aber wie ein Scher-
zender in den Augen seiner Schwiegersöhne. Als der 15
Morgen anbrach, drangen die Engel in Lot und sprachen:
Auf, nimm deine Frau und deine beiden Töchter, die
gegenwärtig sind, du könntest sonst durch die Sünde der
Stadt umkommen! Als er noch zögerte, ergriffen die 16
Männer ihn, seine Frau und seine beiden Töchter bei
der Hand, da der Ewige sich seiner erbarmte, sie führten
ihn hinaus und ließen ihn außerhalb der Stadt. Und 17
es war, als sie sie hinausführten, sagte der eine: Nun
rette dein Leben, siehe dich nicht um und stehe in dem
ganzen Kreise nicht still! Flüchte dich nach dem Berge,
daß du nicht mit umkommest! Da sprach Lot zu ihnen: 18
Nicht doch, mein Herr! Siehe, dein Diener hat nun ein- 19
mal Gnade in deinen Augen gefunden und du hast große
Barmherzigkeit mir erwiesen, mein Leben zu erhalten;
nun aber kann ich mich nicht auf den Berg flüchten, sonst
könnte das Verderben mich erreichen und ich sterben.
Siehe doch, diese Stadt hier ist nahe, dahin zu fliehen, 20

נָּא הָעִיר הַזֹּאת קְרֹבָה לָנוּס שָׁמָּה וְהִוא מִצְעָר אִמָּלְטָה
21 נָּא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעָר הִוא וּתְחִי נַפְשִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הִנֵּה נָשָׂאתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה לְבִלְתִּי הָפְכִּי אֶת־
22 הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ מַהֵר הִמָּלֵט שָׁמָּה כִּי לֹא אוּכַל
לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד־בֹּאֲךָ שָׁמָּה עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הָעִיר
23 צֹעַר׃ הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צֹעַרָה׃
24 וַיהוָה הִמְטִיר עַל־סְדֹם וְעַל־עֲמֹרָה גָּפְרִית וָאֵשׁ מֵאֵת יְהוָה
מִן־הַשָּׁמָיִם׃ וַיַּהֲפֹךְ אֶת־הֶעָרִים הָאֵל וְאֵת כָּל־הַכִּכָּר
25 וְאֵת כָּל־יֹשְׁבֵי הֶעָרִים וְצֶמַח הָאֲדָמָה׃ וַתַּבֵּט אִשְׁתּוֹ
26 מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח׃ וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר אֶל־
27 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃ וַיַּשְׁקֵף עַל־פְּנֵי
28 סְדֹם וַעֲמֹרָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכִּכָּר וַיַּרְא וְהִנֵּה עָלָה
קִיטֹר הָאָרֶץ כְּקִיטֹר הַכִּבְשָׁן׃ וַיְהִי בְּשַׁחֵת אֱלֹהִים אֶת־
29 עָרֵי הַכִּכָּר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיְשַׁלַּח אֶת־לוֹט
מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה בַּהֲפֵךְ אֶת־הֶעָרִים אֲשֶׁר־יָשַׁב בָּהֶן לוֹט׃
30 וַיַּעַל לוֹט מִצֹּעַר וַיֵּשֶׁב בָּהָר וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו עִמּוֹ כִּי יָרֵא
לָשֶׁבֶת בְּצֹעַר וַיֵּשֶׁב בַּמְּעָרָה הוּא וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו׃ וַתֹּאמֶר
31 הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בָּאָרֶץ לָבוֹא
עָלֵינוּ כְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ׃ לְכָה נַשְׁקֶה אֶת־אָבִינוּ יַיִן
32 וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ זָרַע׃ וַתַּשְׁקֶיןָ אֶת־אֲבִיהֶן
33

und sie ist klein, dorthin laß mich flüchten, — sie ist
ja klein —, daß mein Leben erhalten werde! Jener 21
sprach zu ihm: Auch in dieser Sache will ich deinen Wunsch
erfüllen, daß ich die Stadt nicht zerstöre, von welcher du
gesprochen hast. Eile, flüchte dich dorthin; denn ich kann 22
nichts tun, bis du dahin kommst. Darum nannte man
die Stadt Zoar. Als die Sonne über der Erde aufging, 23
kam Lot nach Zoar. Der Ewige hatte auf Sedom und 24
Amora Schwefel und Feuer regnen lassen — von ihm,
dem Ewigen, von dem Himmel herab. Er zerstörte alle 25
diese Städte und den ganzen Kreis und alle Bewohner
der Städte und das Gewächs des Erdreichs. Als seine 26
Frau hinter ihm rückwärts schaute, ward sie zu einer
Salzsäule. Abraham stand früh am Morgen auf (und 27
ging) an den Ort, wo er vor dem Angesichte des Ewigen
gestanden, Und er schaute hin nach der Seite von Se- 28
dom und Amora und nach der ganzen Ebene des Landes
des Kreises, da sah er aus der Erde Rauch aufsteigen
gleich dem Rauche des Kalkofens. Es geschah, als Gott 29
die Städte des Kreises zerstörte, da gedachte Gott des
Abraham und schickte Lot mitten aus der Verwüstung
hinweg, da er die Städte zerstörte, in welchen Lot ge-
wohnt hatte. Lot zog von Zoar hinauf und ließ sich 30
auf dem Gebirge nieder und seine beiden Töchter mit ihm;
denn er fürchtete sich, in Zoar zu verweilen, und er
wohnte mit seinen beiden Töchtern in einer Höhle. Da 31
sprach die Älteste zur Jüngsten: Unser Vater ist alt, und
kein Mann ist mehr auf der Erde, zu uns zu kommen
nach der Weise der ganzen Erde. Wohlan geben wir 32
unserm Vater Wein zu trinken und legen uns zu ihm,
daß wir von unserm Vater Nachkommen erhalten. Sie 33

יַיִן בַּלַּיְלָה הוּא וַתָּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת־אָבִיהָ וְלֹא
34 יָדַע בְּשִׁכְבָהּ וּבְקוּמָהּ׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה
פ אֶל־הַצְּעִירָה הִנֵּה־שָׁכַבְתִּי אֶמֶשׁ אֶת־אָבִי נַשְׁקֶנּוּ יַיִן גַּם־
35 הַלַּיְלָה וּבֹאִי שִׁכְבִי עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ זָרַע׃ וַתַּשְׁקֶין
גַּם בַּלַּיְלָה הַהוּא אֶת־אֲבִיהֶן יָיִן וַתָּקָם הַצְּעִירָה וַתִּשְׁכַּב
36 עִמּוֹ וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָהּ וּבְקוּמָהּ׃ וַתַּהֲרֶיָן שְׁתֵּי בְנוֹת־לוֹט
37 מֵאֲבִיהֶן׃ וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב הוּא אֲבִי־
38 מוֹאָב עַד־הַיּוֹם׃ וְהַצְּעִירָה גַּם־הִוא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
בֶּן־עַמִּי הוּא אֲבִי בְנֵי־עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם׃ ס וַיִּסַּע
מִשָּׁם אַבְרָהָם אַרְצָה הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיָּגָר
בִּגְרָר׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֲחֹתִי הִוא
2 וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גְּרָר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה׃ וַיָּבֹא אֱלֹהִים
3 אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְּךָ מֵת עַל־
4 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָקַחְתָּ וְהִוא בְּעֻלַת בָּעַל׃ וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב
5 אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר אֲדֹנָי הֲגוֹי גַּם־צַדִּיק תַּהֲרֹג׃ הֲלֹא הוּא אָמַר־
לִי אֲחֹתִי הִוא וְהִיא־גַם־הִוא אָמְרָה אָחִי הוּא בְּתֹם־לְבָבִי
6 וּבְנִקְיֹן כַּפַּי עָשִׂיתִי זֹאת׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם
גַּם אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְתֹם־לְבָבְךָ עָשִׂיתָ זֹּאת וָאֶחְשָׂךְ גַּם־
7 אָנֹכִי אוֹתְךָ מֵחֲטוֹ־לִי עַל־כֵּן לֹא־נְתַתִּיךָ לִנְגֹּעַ אֵלֶיהָ׃ וְעַתָּה
הָשֵׁב אֵשֶׁת־הָאִישׁ כִּי־נָבִיא הוּא וְיִתְפַּלֵּל בַּעַדְךָ וֶחְיֵה

gaben ihrem Vater in jener Nacht Wein zu trinken, und
die Älteste kam und lag bei ihrem Vater, und er wußte
nichts von ihrem Hinlegen und ihrem Aufstehen. Am 34
Morgen sprach die Älteste zur Jüngsten: Siehe, ich habe
gestern bei meinem Vater gelegen; geben wir ihm auch
diese Nacht Wein zu trinken, sodann komme du und lege
dich zu ihm, und wir werden von unserm Vater Nach-
kommen erhalten. So gaben sie auch in jener Nacht 35
ihrem Vater Wein zu trinken, und die Jüngste machte
sich auf und legte sich zu ihm; er aber wußte nichts von
ihrem Hinlegen und ihrem Aufstehen. Beide Töchter 36
Lots wurden Mütter durch ihren Vater. Die Älteste ge- 37
bar einen Sohn und nannte ihn Moab; dieser ist der
Stammvater des Volkes Moab bis auf den heutigen Tag.
Die Jüngste gebar auch einen Sohn und nannte ihn
Ben-Ammi (Sohn meines Volkes); dieser ist der Stamm-
vater der Kinder Ammons bis auf den heutigen Tag.
Abraham zog von da weg in das Land gen Mittag, ließ **20**
sich zwischen Kadesch und Schur nieder und hielt sich zu 1
Gerar auf. Abraham sagte von seiner Frau Sara: Sie 2
ist meine Schwester. Da schickte Abimelech, König zu
Gerar, und nahm Sara. Gott kam zu Abimelech im 3
nächtlichen Traume und sprach zu ihm: Du mußt sterben
wegen der Frau, welche du genommen hast; denn sie hat
einen Mann! Abimelech aber war ihr nicht nahe ge- 4
kommen. Er sprach: Herr, wirst du auch ein unschul-
diges Volk töten? Hat er mir nicht gesagt: „Sie ist 5
meine Schwester“? und sie selbst, auch sie hat gesprochen:
„Er ist mein Bruder!“ In der Aufrichtigkeit meines
Herzens und Reinheit meiner Hände habe ich dieses getan!
Da sprach Gott zu ihm im Traume: Auch ich weiß es, 6
daß du dies in der Aufrichtigkeit deines Herzens getan
hast, deshalb habe ich dich auch zurückgehalten, gegen
mich zu sündigen, und darum habe ich dir nicht gestattet,
sie zu berühren. Nunmehr aber gib des Mannes Frau zu- 7

וְאִם־אֵינְךָ מֵשִׁיב דַּע כִּי־מוֹת תָּמוּת אַתָּה וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃
8 וַיַּשְׁכֵּם אֲבִימֶלֶךְ בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל־עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֶת־
9 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד׃ וַיִּקְרָא
אֲבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה־עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמֶה־חָטָאתִי
לָךְ כִּי־הֵבֵאתָ עָלַי וְעַל־מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְדֹלָה מַעֲשִׂים
10 אֲשֶׁר לֹא־יֵעָשׂוּ עָשִׂיתָ עִמָּדִי׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם
11 מָה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי
אָמַרְתִּי רַק אֵין־יִרְאַת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וַהֲרָגוּנִי
12 עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי׃ וְגַם־אָמְנָה אֲחֹתִי בַת־אָבִי הִוא אַךְ לֹא
13 בַת־אִמִּי וַתְּהִי־לִי לְאִשָּׁה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים
מִבֵּית אָבִי וָאֹמַר לָהּ זֶה חַסְדֵּךְ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֶל
14 כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבוֹא שָׁמָּה אִמְרִי־לִי אָחִי הוּא׃ וַיִּקַּח
אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיָּשֶׁב
15 לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אַרְצִי לְפָנֶיךָ
16 בַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב׃ וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֶלֶף כֶּסֶף
לְאָחִיךְ הִנֵּה הוּא־לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אִתָּךְ וְאֵת־
17 כֹּל וְנֹכָחַת׃ וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים
18 אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאַמְהֹתָיו וַיֵּלֵדוּ׃ כִּי־עָצֹר עָצַר
יְהוָה בְּעַד כָּל־רֶחֶם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אֵשֶׁת
אַבְרָהָם׃ ס וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּ

rück, denn er ist ein Prophet, und er wird für dich beten,
daß du am Leben bleibst. Gibst du sie aber nicht wieder
zurück, so wisse, daß du sterben mußt, du und alles, was
dir angehört. — Abimelech stand am Morgen früh auf, 8
rief alle seine Diener und berichtete alle diese Dinge vor
ihren Ohren, da gerieten die Leute in große Furcht.
Abimelech rief Abraham und sprach zu ihm: Was hast 9
du uns getan? Was habe ich gegen dich verschuldet,
daß du auf mich und auf mein Reich eine so große Sünde
gebracht hast? Taten, die nicht geschehen sollten, hast
du gegen mich ausgeübt! Und Abimelech sprach ferner 10
zu Abraham: Was hat dich denn veranlaßt, dies zu tun?
Abraham sprach: Ich habe gedacht, an diesem Orte ist 11
gar keine Gottesfurcht; darum wird man mich umbringen
um meiner Frau willen. Sodann ist sie auch in der Tat 12
meine Schwester, nämlich meines Vaters Tochter, jedoch
nicht meiner Mutter Tochter, und ward meine Frau.
Es war, als mich Gott von meines Vaters Hause aus- 13
wandern ließ, sprach ich zu ihr: Dies ist deine Liebe,
welche du mir erzeigen sollst: an jedem Orte, wohin
wir kommen werden, sprich von mir: Er ist mein Bru-
der. — Da nahm Abimelech Kleinvieh und Rinder, 14
Knechte und Mägde und schenkte sie dem Abraham und
gab ihm seine Frau Sara zurück. Abimelech sprach: 15
Da ist mein Land vor dir, wo es dir wohlgefällt, lasse
dich nieder. Zu Sara aber sprach er: Siehe, ich habe 16
deinem Bruder tausend Silberstücke geschenkt; dies diene
dir zur Ehrenrettung gegen alle, die bei dir sind, und
gegen jeden wirst du gerechtfertigt sein. Abraham betete 17
zu Gott, und Gott heilte Abimelech und dessen Frau und
Mägde, daß sie gebaren. Denn der Ewige hatte jeden 18
Mutterschoß im Hause Abimelechs verschlossen um Saras,
der Frau Abrahams, willen. Der Ewige bedachte Sara, **21**
wie er versprochen, und der Ewige ließ Sara geschehen, 1

וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם 2
בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם 3
אֶת־שֵׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלַד־לוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק׃
וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה 4
אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֶת 5
יִצְחָק בְּנוֹ׃ וַתֹּאמֶר שָׂרָה צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשֹּׁמֵעַ 6
יִצְחַק־לִי׃ וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה 7
כִּי־יָלַדְתִּי בֵן לִזְקֻנָיו׃ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם 8
מִשְׁתֶּה גָּדוֹל בְּיוֹם הִגָּמֵל אֶת־יִצְחָק׃ וַתֵּרֶא שָׂרָה 9
אֶת־בֶּן־הָגָר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מְצַחֵק׃
וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא 10
יִירַשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת עִם־בְּנִי עִם־יִצְחָק׃ וַיֵּרַע הַדָּבָר 11
מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־ 12
אַבְרָהָם אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנַּעַר וְעַל־אֲמָתֶךָ כֹּל אֲשֶׁר
תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לָךְ 13
זָרַע׃ וְגַם אֶת־בֶּן־הָאָמָה לְגוֹי אֲשִׂימֶנּוּ כִּי זַרְעֲךָ הוּא׃ 14
וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח־לֶחֶם וְחֵמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־
הָגָר שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחֶהָ וַתֵּלֶךְ וַתֵּתַע 15
בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע׃ וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֵמֶת וַתַּשְׁלֵךְ אֶת־ 16
הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִם׃ וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחֵק

wie er zugesagt hatte. Sie ward Mutter und gebar dem 2
Abraham einen Sohn in seinem hohen Alter, zur be-
stimmten Zeit, die ihm Gott gesagt hatte. Abraham 3
nannte seinen Sohn, der ihm geboren worden, den ihm
Sara geboren, Jizchak. Abraham beschnitt seinen Sohn 4
Jizchak am achten Tage, wie ihm Gott geboten.
Abraham war hundert Jahre alt, als ihm sein Sohn 5
Jizchak geboren wurde. Da sprach Sara: Freude hat 6
Gott mir bereitet, jeder, der es hört, wird sich über mich
freuen! Sie sprach ferner: Wer hätte zu Abraham ge- 7
sagt, daß Sara noch Kinder säugen würde? Ja, ich
habe einen Sohn geboren in seinem hohen Alter! Das 8
Kind wuchs heran und ward entwöhnt, und Abraham
veranstaltete ein großes Gastmahl an dem Tage der Ent-
wöhnung Jizchaks. Sara sah den Sohn der Hagar, der 9
Mizrit, welchen diese dem Abraham geboren hatte, sein
Gespötte treiben. Da sprach sie zu Abraham: Jage diese 10
Magd und ihren Sohn fort; denn es wird nicht erben der
Sohn dieser Magd mit meinem Sohn, mit Jizchak. Dies 11
mißfiel sehr in den Augen Abrahams um seines Sohnes
willen. Aber Gott sprach zu Abraham: Es mißfalle nicht 12
in deinen Augen um des Knaben und deiner Magd willen;
in allem, was dir Sara sagt, höre auf ihre Stimme;
denn nach Jizchak sollen deine Nachkommen genannt wer-
den. Aber auch den Sohn der Magd will ich zu einem 13
Volke machen, weil er dein Nachkomme ist. — Da stand 14
Abraham des Morgens früh auf, nahm Brot und einen
Schlauch mit Wasser, gab es Hagar, legte es auf ihre
Schulter samt dem Kinde und schickte sie fort. Sie ging
und verirrte sich in der Wüste Beër Scheba. Das Was- 15
ser in dem Schlauche ging zu Ende, da warf sie das Kind
unter einen der Bäume, Ging weg und setzte sich gegen- 16
über in der Entfernung eines Bogenschusses hin; denn

כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל־אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב
17 מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ׃ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל
הַנַּעַר וַיִּקְרָא מַלְאַךְ אֱלֹהִים ׀ אֶל־הָגָר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
לָהּ מַה־לָּךְ הָגָר אַל־תִּירְאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל
18 הַנַּעַר בַּאֲשֶׁר הוּא־שָׁם׃ קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי
19 אֶת־יָדֵךְ בּוֹ כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ׃ וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־
עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא בְּאֵר מָיִם וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא אֶת־הַחֵמֶת מַיִם
20 וַתַּשְׁקְ אֶת־הַנָּעַר׃ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר וַיִּגְדָּל וַיֵּשֶׁב
21 בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת׃ וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּארָן וַתִּקַּח־
לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ פ ששי.
22 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ אֶל־
אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה׃
23 וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בֵאלֹהִים הֵנָּה אִם־תִּשְׁקֹר לִי וּלְנִינִי
וּלְנֶכְדִּי כַּחֶסֶד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמְּךָ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם־
24 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גַּרְתָּה בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אָנֹכִי אִשָּׁבֵעַ׃
25 וְהוֹכִחַ אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר
26 גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אָנֹכִי לֹא
27 שָׁמַעְתִּי בִּלְתִּי הַיּוֹם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן
28 לַאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית׃ וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת־

sie sagte: Ich mag nicht zusehen, wenn das Kind stirbt. Sie saß gegenüber, erhob ihre Stimme und weinte. Und Gott 17
erhörte die Stimme des Knaben, und es rief ein Engel Gottes der Hagar vom Himmel zu und sprach zu ihr: Was ist dir, Hagar? Fürchte dich nicht, denn Gott hat die Stimme des Knaben erhört, da, wo er jetzt ist. Auf, 18
nimm den Knaben und fasse ihn an mit deiner Hand, denn ich werde ihn zu einem großen Volke machen. Und 19
Gott öffnete ihre Augen, und sie sah einen Wasserbrunnen; sie ging, füllte den Schlauch mit Wasser und gab dem Knaben zu trinken. Und Gott war mit dem Kna- 20
ben; er wuchs heran und wohnte in der Wüste und ward ein Bogenschütze. Er wohnte in der Wüste Paran, und 21
seine Mutter nahm ihm eine Frau aus dem Lande Mizrajim. Es war um dieselbe Zeit, da sprachen Abimelech 22
und sein Heerführer Pichol zu Abraham wie folgt: Gott ist mit dir in allem, was du tust. Und nun schwöre mir 23
hier bei Gott, daß du nicht treubrüchig werden willst mir und meinen Kindern und Enkeln! Nach der Gunst, welche ich dir erzeigt, sollst du auch mir und dem Lande tun, in welchem du dich als Fremdling aufgehalten. Abra- 24
ham sprach: Ich will schwören. Abraham stellte Abi- 25
melech wegen des Wasserbrunnens zur Rede, den die Knechte Abimelechs geraubt hatten. Abimelech sprach: 26
Ich weiß nicht, wer dies getan hat; auch hast du es mir nicht gesagt, noch habe ich es gehört bis heute. Abra- 27
ham nahm Kleinvieh und Rinder und gab sie dem Abimelech, und beide schlossen einen Bund. Abraham stellte 28

שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הַצֹּאן לְבַדָּהֶן: 29 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם
מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדָּנָה: 30 וַיֹּאמֶר כִּי
אֶת־שֶׁבַע כְּבָשֹׂת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה־לִּי
לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת: 31 עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם
הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם: 32 וַיִּכְרְתוּ בְרִית
בִּבְאֵר שָׁבַע וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל־
אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: 33 וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם
בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם: 34 וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
יָמִים רַבִּים: פ שביעי.

כב וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: 2 וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־
בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ
הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר
אֵלֶיךָ: 3 וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־
שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: 4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא
אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: 5 וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר
נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם: 6 וַיִּקַּח אַבְרָהָם
אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ

sieben junge Schafe besonders. Und Abimelech sprach zu 29
Abraham: Was bedeuten diese sieben jungen Schafe, welche
du besonders gestellt hast? Jener antwortete: Daß du 30
die sieben Lämmer aus meiner Hand nehmen sollst, da-
mit es mir zum Zeugnis diene, daß ich diesen Brunnen
gegraben habe. — Darum nannte man diesen Ort Beër 31
Scheba; denn da haben sie beide geschworen. Und sie 32
schlossen einen Bund in Beër Scheba, und Abimelech und
sein Heerführer Pichol machten sich auf und kehrten in
das Land Pelischtim zurück. Er pflanzte einen Baum 33
in Beër Scheba und verkündete dort den Namen Gottes,
des Gottes der Ewigkeit. Abraham hielt sich im Lande 34
Pelischtim lange Zeit auf. Es war nach diesen Begeben- **22**
heiten, als Gott Abraham versuchte und zu ihm sprach: 1
Abraham! und er sprach: Hier bin ich! Da sprach er 2
(Gott): Nimm deinen Sohn, deinen Einzigen, den du
liebst, Jizchak, gehe hin in das Land Moria, und bringe
ihn dort zum Ganzopfer dar auf einem der Berge, den
ich dir nennen werde. Abraham stand des Morgens 3
früh auf, sattelte seinen Esel und nahm seine zwei Kna-
ben mit sich und seinen Sohn Jizchak: er spaltete Holz
für das Ganzopfer, machte sich auf und ging an den Ort,
welchen ihm Gott gesagt hatte. Am dritten Tage erhob 4
Abraham seine Augen und sah den Ort von ferne. Da 5
sprach Abraham zu seinen Knaben: Bleibt hier mit dem
Esel; ich aber und der Knabe werden bis dorthin gehen
und uns zum Gebete niederwerfen und wieder zu euch
zurückkehren. Abraham nahm das Ganzopferholz, legte 6
es auf seinen Sohn Jizchak, nahm in seine Hand das
Feuer und das Schlachtmesser, und sie gingen beide mit-

וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־ 7
אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה
הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים 8
יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־ 9
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח 10
אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה 11
מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם ׀ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר 12
אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה
יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־
יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל 13
אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל
וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא 14
יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃ וַיִּקְרָא 15
מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם׃ וַיֹּאמֶר בִּי 16
נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי־יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ׃ כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ 17
וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר
עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃ וְהִתְבָּרֲכוּ 18

einander. Jizchak sprach zu Abraham, seinem Vater, 7
und sagte: Mein Vater! Abraham sprach: Hier bin
ich, mein Sohn! Jener sprach: Hier ist zwar Feuer und
Holz, wo aber ist das Lamm zum Ganzopfer? Abraham 8
sprach: Gott wird sich selbst das Lamm zum Ganzopfer
ausersehen, mein Kind! — Und sie gingen beide mit-
einander. Als sie nun an dem Orte ankamen, den ihm 9
Gott bezeichnet hatte, errichtete Abraham daselbst den Al-
tar, ordnete das Holz, band seinen Sohn Jizchak und legte
ihn auf den Altar über das Holz. Hierauf streckte Abra- 10
ham seine Hand aus und nahm das Messer, seinen Sohn
zu schlachten. Da rief ihm ein Engel des Ewigen vom 11
Himmel zu und sprach: Abraham! Abraham! Er sprach:
Hier bin ich. Jener sprach: Lege deine Hand nicht an 12
den Knaben und tue ihm nicht das Geringste! Denn nun
weiß ich, daß du gottesfürchtig bist, da du mir deinen ein-
zigen Sohn nicht verweigert hast. Abraham erhob seine 13
Augen und sah, da war ein Widder, der nachdem mit
seinen Hörnern im Dickicht hängen geblieben. Abraham
ging-hin, nahm den Widder und brachte ihn zum Ganz-
opfer statt seines Sohnes. Abraham nannte denselben 14
Ort: „Gott wird sehen" (יהוה יראה), von dem heute ge-
sagt wird: „Auf dem Berge Gottes erscheint man". Hier- 15
auf rief ein Engel des Ewigen dem Abraham zum zweiten-
mal vom Himmel Und sprach: Bei mir habe ich geschwo- 16
ren, spricht der Ewige, weil du dieses getan und deinen
Sohn, deinen Einzigen, nicht verweigert hast, Will ich 17
dich segnen und deine Nachkommen vermehren wie die
Sterne des Himmels und wie den Sand am Ufer des
Meeres, deine Nachkommen werden das Tor ihrer Feinde
einnehmen. Und segnen werden sich mit deinen Nach- 18

בְּזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃ 19 וַיָּשָׁב
אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב
אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃ פ מפטיר.

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה 20
יָלְדָה מִלְכָּה גַּם־הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ׃ 21 אֶת־עוּץ בְּכֹרוֹ
וְאֶת־בּוּז אָחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃ 22 וְאֶת־כֶּשֶׂד וְאֶת־
חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֵת בְּתוּאֵל׃ 23 וּבְתוּאֵל יָלַד
אֶת־רִבְקָה שְׁמֹנָה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃
וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם־הִוא אֶת־טֶבַח וְאֶת־ 24
גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה׃ פ

וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים כג 1
שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה׃ וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן 2
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ׃ 3 וַיָּקָם
אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חֵת לֵאמֹר׃ 4 גֵּר־
וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה
מֵתִי מִלְּפָנָי׃ 5 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ 6 שְׁמָעֵנוּ
אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר
אֶת־מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קִבְרוֹ לֹא־יִכְלֶה מִמְּךָ מִקְּבֹר
מֵתֶךָ׃ 7 וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם־הָאָרֶץ לִבְנֵי־חֵת׃ 8 וַיְדַבֵּר
אִתָּם לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת־מֵתִי מִלְּפָנַי

kommen alle Völker der Erde — als Lohn, daß du auf
meine Stimme gehört hast. Abraham ging zu seinen 19
Knaben zurück; sie machten sich auf und gingen zusam-
men nach Beër Scheba, und Abraham ließ sich in Beër
Scheba nieder. Es war nach diesen Dingen, als dem 20
Abraham verkündet wurde: Siehe, Milka hat auch Kinder
geboren deinem Bruder Nachor: Uz, seinen Erstgebornen, 21
und Bus, dessen Bruder, und Kemuël — den Vater von
Aram —, ferner Kesed, Chaso, Pildasch, Jidlaf und Be- 22
thuël. Bethuël zeugte Ribka. Diese acht gebar Milka 23
dem Nachor, dem Bruder Abrahams. Sein Kebsweib 24
namens Rëuma, auch diese gebar Tebach, Gacham, Ta-
chasch und Maacha.

23

Es war das Lebensalter der Sara hundert und sieben- 1
undzwanzig Jahre, dies waren die Lebensjahre der Sara.
Sara starb zu Kirjath-Arba — das ist Chebron im Lande 2
Kenaan. Abraham kam, zu klagen um Sara und sie zu
beweinen. Und Abraham stand auf von seiner Toten und 3
redete mit den Kindern Cheths wie folgt: Ich bin ein 4
Fremdling und Beisasse unter euch; gebet mir ein Besitz-
tum zur Grabstätte bei euch, damit ich meine Tote vor
meinem Angesichte begrabe. Die Söhne Cheths antwor- 5
teten dem Abraham, zu ihm sprechend: Höre uns, mein 6
Herr, du bist ein göttlicher Fürst in unserer Mitte, in
dem auserlesensten unserer Begräbnisse begrabe deine
Tote; keiner von uns wird dir seine Grabstätte verweigern,
deine Tote zu begraben. Da stand Abraham auf, bückte 7
sich vor dem Volke des Landes, vor den Kindern Cheths,
Und redete mit ihnen: Wenn es euer Wille ist, daß ich meine 8
Tote begrabe vor meinem Angesichte, so höret mich und

שְׁמָעוּנִי וּפִגְעוּ־לִי בְּעֶפְרֹן בֶּן־צֹחַר׃ 9 וְיִתֶּן־לִי אֶת־מְעָרַת
הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה
לִי בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃ 10 וְעֶפְרֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת
וַיַּעַן עֶפְרֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת לְכֹל בָּאֵי
שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר׃ 11 לֹא־אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי־עַמִּי נְתַתִּיהָ
לָּךְ קְבֹר מֵתֶךָ׃ 12 וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם־הָאָרֶץ׃
וַיְדַבֵּר אֶל־עֶפְרֹן בְּאָזְנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם־אַתָּה 13
לוּ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־
מֵתִי שָׁמָּה׃ 14 וַיַּעַן עֶפְרֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ 15 אֲדֹנִי
שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה־הִוא
וְאֶת־מֵתְךָ קְבֹר׃ 16 וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרֹן וַיִּשְׁקֹל
אַבְרָהָם לְעֶפְרֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת אַרְבַּע
מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר׃ 17 וַיָּקָם שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר
בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ
וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב׃ 18 לְאַבְרָהָם
לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי־חֵת בְּכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ׃ 19 וְאַחֲרֵי־כֵן
קָבַר אַבְרָהָם אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה
עַל־פְּנֵי מַמְרֵא הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 20 וַיָּקָם הַשָּׂדֶה
וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת־קָבֶר מֵאֵת בְּנֵי־

bittet für mich bei Ephron, Zochars Sohn, Daß er mir 9
die Höhle Machpela gebe, welche ihm gehört und am Ende
seines Feldes liegt; er gebe sie mir für den vollen Wert
an Silber in euerer Mitte als Besitztum zur Grabstätte.
Ephron saß mitten unter den Kindern Cheths. Da ant- 10
wortete Ephron, der Chiti, dem Abraham vor den Ohren
der Söhne Cheths, vor allen, die in das Tor seiner Stadt
kamen, und sprach: Nicht also, mein Herr, höre mich! 11
Das Feld gebe ich dir, und die Höhle, welche darin ist,
sei dir auch gegeben; vor den Augen der Kinder meines
Volkes sei sie dir gegeben, begrabe deine Tote! Da bückte 12
sich Abraham vor dem Volke des Landes Und redete mit 13
Ephron vor den Ohren des Volkes des Landes und sprach:
Möchtest du mich nur hören! Ich werde das Silber für
das Feld geben, nimm es von mir an, alsdann will ich
meine Tote daselbst begraben. Ephron antwortete dem 14
Abraham und sprach zu ihm: Mein Herr, höre mich, ein 15
Stück Landes im Werte von vierhundert Schekel Silber,
was ist das zwischen mir und dir? Begrabe nur deine
Tote! Abraham verstand Ephron, und Abraham wog dem 16
Ephron das Silber zu, von welchem dieser vor den Kin-
dern Cheths gesprochen hatte, vierhundert Schekel Silber,
gangbar beim Kaufmann. So ging Ephrons Feld, wel- 17
ches zu Machpela war, das vor Mamre liegt, das Feld
samt der Höhle in demselben mit allen Bäumen auf dem
Felde, die in dem ganzen Gebiete ringsum waren, An 18
Abraham als Besitztum über, vor den Augen der Kinder
Cheths, aller, die in das Tor der Stadt kamen. Sodann 19
begrub Abraham seine Frau Sara in der Höhle des
Feldes Machpela vor Mamre — das ist Chebron — im
Lande Kenaan. Also ging das Feld mit der Höhle darin 20
an Abraham als Besitztum zur Grabstätte über von seiten

חֵת: ס וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ בכד
אֶת־אַבְרָהָם בַּכֹּל: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ 2
הַמֹּשֵׁל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יַרְכִּי: וְאַשְׁבִּיעֲךָ 3
בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח
אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ:
כִּי אֶל־אַרְצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי 4
לְיִצְחָק: וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא־תאבֶה הָאִשָּׁה 5
לָלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הֲהָשֵׁב אָשִׁיב אֶת־בִּנְךָ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָצָאתָ מִשָּׁם: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם 6
הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תָּשִׁיב אֶת־בְּנִי שָׁמָּה: יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם 7
אֲשֶׁר לָקָחַנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וַאֲשֶׁר דִּבֶּר־
לִי וַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי
מִשָּׁם: וְאִם־לֹא תאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנִקִּיתָ 8
מִשְּׁבֻעָתִי זֹאת רַק אֶת־בְּנִי לֹא תָשֵׁב שָׁמָּה: וַיָּשֶׂם 9
הָעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תַּחַת יֶרֶךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל־
הַדָּבָר הַזֶּה: ס וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גְמַלִּים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו 10
וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־אֲרַם נַהֲרַיִם
אֶל־עִיר נָחוֹר: וַיַּבְרֶךְ הַגְמַלִּים מִחוּץ לָעִיר אֶל־בְּאֵר 11
הַמַּיִם לְעֵת עֶרֶב לְעֵת צֵאת הַשֹּׁאֲבֹת: וַיֹּאמַר ׀ יְהוָה 12

der Kinder Cheths. Abraham war alt und betagt, und 24
der Ewige hatte Abraham mit allem gesegnet. Da sprach 1
Abraham zu seinem Knechte, dem Ältesten seines Hauses, 2
der all das Seinige verwaltete: Lege doch deine Hand 3
unter meine Hüfte, Ich will dich beschwören bei dem
Ewigen, dem Gott des Himmels und dem Gott der Erde,
daß du meinem Sohne keine Frau nehmest von den
Töchtern des Kenaani, unter welchen ich wohne, Son- 4
dern in mein Vaterland und in meinen Geburtsort sollst
du gehen und meinem Sohne Jizchak eine Frau nehmen.
Der Knecht sprach zu ihm: Vielleicht will mir die Frau 5
nicht folgen in dieses Land; soll ich deinen Sohn in das
Land zurückführen, aus welchem du gekommen? Da 6
sprach Abraham zu ihm: Hüte dich, daß du meinen
Sohn nicht dahin zurückführest! Der Ewige, der Gott 7
des Himmels, der mich aus meines Vaters Haus und
aus dem Lande meiner Geburt genommen, der mir ver-
heißen und zugeschworen hat: „Deinen Nachkommen will
ich dieses Land geben" — Er wird seinen Engel vor dir
hersenden, daß du meinem Sohne von dort eine Frau
nehmest. Wenn jedoch die Frau dir nicht wird folgen 8
wollen, so bist du frei von diesem meinem Schwure; nur
führe meinen Sohn nicht dahin zurück. Und der Knecht 9
legte seine Hand unter seines Herrn Hüfte und schwur
ihm auf diese Sache. Der Knecht nahm zehn Kamele 10
von den Kamelen seines Herrn und ging, und er hatte
von allen Gütern seines Herrn bei sich; er machte sich
auf und ging nach Aram Naharaim, nach der Stadt
Nachors. Die Kamele ließ er außerhalb der Stadt sich 11
lagern bei dem Wasserbrunnen um die Abendzeit, zur
Zeit, da die Schöpferinnen herauszukommen pflegten.
Und er sprach: O Ewiger, Gott meines Herrn Abraham, 12

אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם הַקְרֵה־נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה־חֶסֶד
עִם אֲדֹנִי אַבְרָהָם: הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל־עֵין הַמָּיִם וּבְנוֹת 13
אַנְשֵׁי הָעִיר יֹצְאֹת לִשְׁאֹב מָיִם: וְהָיָה הַנַּעֲרָ אֲשֶׁר אֹמַר 14
אֵלֶיהָ הַטִּי־נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם גְּמַלֶּיךָ
אַשְׁקֶה אֹתָהּ הֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָהּ אֵדַע כִּי־עָשִׂיתָ
חֶסֶד עִם־אֲדֹנִי: וַיְהִי־הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה 15
יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לִבְתוּאֵל בֶּן־מִלְכָּה אֵשֶׁת נָחוֹר אֲחִי
אַבְרָהָם וְכַדָּהּ עַל־שִׁכְמָהּ: וְהַנַּעֲרָ טֹבַת מַרְאֶה מְאֹד 16
בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יְדָעָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ וַתָּעַל:
וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְמִיאִינִי נָא מְעַט־מַיִם 17
מִכַּדֵּךְ: וַתֹּאמֶר שְׁתֵּה אֲדֹנִי וַתְּמַהֵר וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עַל־ 18
יָדָהּ וַתַּשְׁקֵהוּ: וַתְּכַל לְהַשְׁקֹתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לִגְמַלֶּיךָ 19
אֶשְׁאָב עַד אִם־כִּלּוּ לִשְׁתֹּת: וַתְּמַהֵר וַתְּעַר כַּדָּהּ אֶל־ 20
הַשֻּׁקַת וַתָּרָץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאַב לְכָל־גְּמַלָּיו:
וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵהַ לָהּ מַחֲרִישׁ לָדַעַת הַהִצְלִיחַ יְהוָה 21
דַּרְכּוֹ אִם־לֹא: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ הַגְּמַלִּים לִשְׁתּוֹת וַיִּקַּח
הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב בֶּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל־יָדֶיהָ
עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם: וַיֹּאמֶר בַּת־מִי אָתְּ הַגִּידִי נָא לִי 23
הֵיֵשׁ בֵּית־אָבִיךְ מָקוֹם לָנוּ לָלִין: וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת־ 24
בְּתוּאֵל אָנֹכִי בֶּן־מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנָחוֹר: וַתֹּאמֶר 25

füge es doch heute vor mir und erzeige meinem Herrn
Abraham Gnade! Siehe, ich stelle mich hier an die 13
Wasserquelle, und die Töchter der Leute der Stadt kom-
men heraus, Wasser zu schöpfen. Das Mädchen nun, 14
zu welchem ich spreche: Neige doch deinen Krug, daß ich
trinke! und es spricht: Trinke, und auch deine Kamele
will ich tränken — die hast du für deinen Knecht Jizchak
bestimmt, und daran werde ich erkennen, daß du meinem
Herrn Gnade erwiesen hast. Bevor er noch ausgeredet 15
hatte, siehe, da kam Ribka heraus, die dem Bethuël ge-
boren worden, dem Sohne Milkas, der Frau Nachors,
des Bruders von Abraham, und hatte ihren Krug auf
ihrer Schulter. Das Mädchen war sehr schön von Ansehen, 16
eine Jungfrau, und ein Mann hatte sie nicht erkannt.
Sie ging hinab zur Quelle, füllte ihren Krug und kam
herauf. Der Knecht lief ihr entgegen und sprach: Laß 17
mich doch ein wenig Wasser schlürfen aus deinem Krug!
Sie sprach: Trinke, mein Herr! sie eilte, nahm den Krug 18
herunter auf ihre Hand und gab ihm zu trinken. Als 19
sie fertig war, ihm zu trinken zu geben, sprach sie: Auch
für deine Kamele will ich schöpfen, bis sie aufhören, zu
trinken. Sie eilte, leerte ihren Krug in die Tränkrinne 20
aus, lief wieder zum Brunnen, um zu schöpfen, und
schöpfte für alle seine Kamele. Der Mann staunte über 21
sie, schweigend, um zu erfahren, ob der Ewige seinen
Weg habe gelingen lassen oder nicht. Als nun die Ka- 22
mele aufhörten, zu trinken, nahm der Mann einen gol-
denen Nasenring, einen halben Schekel an Gewicht, und
zwei Armbänder für ihre Hände, zehn Schekel an Ge-
wicht, Und sprach: Wessen Tochter bist du? Sage mir 23
doch, ob in deines Vaters Haus Platz für uns ist, zu
übernachten. Sie sprach: Ich bin die Tochter Bethuëls, 24
des Sohnes der Milka, den sie dem Nachor geboren. Und 25

אֵלָיו גַּם־תֶּבֶן גַּם־מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם־מָקוֹם לָלוּן:
26 וַיִּקֹּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה: 27 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי
אָנֹכִי בַּדֶּרֶךְ נָחַנִי יְהוָה בֵּית אֲחֵי אֲדֹנִי: 28 וַתָּרָץ הַנַּעֲרָ
וַתַּגֶּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 29 וּלְרִבְקָה אָח וּשְׁמוֹ
לָבָן וַיָּרָץ לָבָן אֶל־הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל־הָעָיִן: 30 וַיְהִי כִּרְאֹת
אֶת־הַנֶּזֶם וְאֶת־הַצְּמִדִים עַל־יְדֵי אֲחֹתוֹ וּכְשָׁמְעוֹ אֶת־
דִּבְרֵי רִבְקָה אֲחֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה־דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא
אֶל־הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַגְּמַלִּים עַל־הָעָיִן: 31 וַיֹּאמֶר בּוֹא
בְּרוּךְ יְהוָה לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ וְאָנֹכִי פִּנִּיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם
לַגְּמַלִּים: 32 וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבַּיְתָה וַיְפַתַּח הַגְּמַלִּים וַיִּתֵּן
תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַגְּמַלִּים וּמַיִם לִרְחֹץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר אִתּוֹ: 33 וַיּוּשַׂם לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל עַד
אִם־דִּבַּרְתִּי דְּבָרָי וַיֹּאמֶר דַּבֵּר: 34 וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם
אָנֹכִי: 35 וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אֲדֹנִי מְאֹד וַיִּגְדָּל וַיִּתֶּן־לוֹ צֹאן
וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וַעֲבָדִם וּשְׁפָחֹת וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים:
36 וַתֵּלֶד שָׂרָה אֵשֶׁת אֲדֹנִי בֵן לַאדֹנִי אַחֲרֵי זְקֻנָתָהּ וַיִּתֶּן־
לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ: 37 וַיַּשְׁבִּעֵנִי אֲדֹנִי לֵאמֹר לֹא־תִקַּח
אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יֹשֵׁב בְּאַרְצוֹ:
38 אִם־לֹא אֶל־בֵּית אָבִי תֵּלֵךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה

sie sagte ferner zu ihm: Stroh und Futter haben wir
viel, auch Platz zum Übernachten. Da neigte sich der 26
Mann und warf sich nieder vor dem Ewigen, Und sprach: 27
Gelobt sei der Ewige, der Gott meines Herrn Abraham,
welcher seine Gnade und Treue meinem Herrn nicht ent-
zogen hat! Mich hat auf diesem Wege der Ewige in das
Haus der Verwandten meines Herrn geführt. Die Jung- 28
frau lief und erzählte im Hause ihrer Mutter diese Be-
gebenheiten. Ribka hatte einen Bruder, dessen Name 29
war Laban; da lief Laban zu dem Manne hinaus zur
Quelle. Und als er den Nasenring und die Armbänder 30
an den Händen seiner Schwester sah und als er die Worte
seiner Schwester Ribka gehört hatte, (da sie sagte:) So
hat der Mann zu mir gesprochen; da eilte er zu dem
Manne hin, der noch bei den Kamelen an der Quelle
stand, Und sprach: Komm herein, Gesegneter des Ewi- 31
gen! Warum stehst du draußen? Ich habe das Haus
ausgeräumt, so daß Platz ist für die Kamele! Der Mann 32
kam in das Haus und zäumte die Kamele ab, gab den
Kamelen Stroh und Futter, auch Wasser (nahm er), seine
Füße und die Füße der Leute, welche mit ihm waren, zu
waschen. Es wurde ihm zu essen vorgesetzt; er aber sprach: 33
Ich werde nicht essen, bis ich meine Worte vorgebracht
habe. Man antwortete: So rede! Jener sprach: Ich 34
bin ein Knecht Abrahams. Der Ewige hat meinen Herrn 35
reich gesegnet, daß er groß geworden; er gab ihm Klein-
vieh und Rinder, Silber und Gold, Knechte und Mägde,
Kamele und Esel. Nun hat Sara, meines Herrn Weib, 36
meinem Herrn einen Sohn geboren, nachdem sie alt ge-
worden; diesem schenkte er all das Seinige. Und mein 37
Herr beschwor mich, sprechend: Du sollst meinem Sohne
keine Frau nehmen von den Töchtern des Kenaani, in
dessen Land ich wohne, Vielmehr sollst du in meines 38

לִבְנִי׃ וָאֹמַר אֶל־אֲדֹנָי אֻלַי לֹא־תֵלֵךְ הָאִשָּׁה אַחֲרָי׃ 39
וַיֹּאמֶר אֵלָי יְהוָה אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ 40
אִתָּךְ וְהִצְלִיחַ דַּרְכֶּךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי
וּמִבֵּית אָבִי׃ אָז תִּנָּקֶה מֵאָלָתִי כִּי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי 41
וְאִם־לֹא יִתְּנוּ לָךְ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאָלָתִי׃ וָאָבֹא הַיּוֹם אֶל־ 42
הָעַיִן וָאֹמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אִם־יֶשְׁךָ־נָא מַצְלִיחַ
דַּרְכִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ עָלֶיהָ׃ הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל־עֵין 43
הַמָּיִם וְהָיָה הָעַלְמָה הַיֹּצֵאת לִשְׁאֹב וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ
הַשְׁקִינִי־נָא מְעַט־מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ וְאָמְרָה אֵלַי גַּם־אַתָּה 44
שְׁתֵה וְגַם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב הִוא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הֹכִיחַ יְהוָה
לְבֶן־אֲדֹנִי׃ אֲנִי טֶרֶם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר אֶל־לִבִּי וְהִנֵּה רִבְקָה 45
יֹצֵאת וְכַדָּהּ עַל־שִׁכְמָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתִּשְׁאָב וָאֹמַר
אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא׃ וַתְּמַהֵר וַתּוֹרֶד כַּדָּהּ מֵעָלֶיהָ וַתֹּאמֶר 46
שְׁתֵה וְגַם־גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה וָאֶשְׁתְּ וְגַם הַגְּמַלִּים הִשְׁקָתָה׃
וָאֶשְׁאַל אֹתָהּ וָאֹמַר בַּת־מִי אַתְּ וַתֹּאמֶר בַּת־בְּתוּאֵל 47
בֶּן־נָחוֹר אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ מִלְכָּה וָאָשִׂם הַנֶּזֶם עַל־אַפָּהּ
וְהַצְּמִידִים עַל־יָדֶיהָ׃ וָאֶקֹּד וָאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וָאֲבָרֵךְ 48
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר הִנְחַנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת
לָקַחַת אֶת־בַּת־אֲחִי אֲדֹנִי לִבְנוֹ׃ וְעַתָּה אִם־יֶשְׁכֶם עֹשִׂים 49
חֶסֶד וֶאֱמֶת אֶת־אֲדֹנִי הַגִּידוּ לִי וְאִם־לֹא הַגִּידוּ לִי

Vaters Haus und zu meiner Familie gehen, meinem
Sohne eine Frau zu nehmen. Ich sprach zu meinem 39
Herrn: Vielleicht wird die Frau mir nicht folgen. Da 40
sprach er zu mir: Der Ewige, vor dem ich gewandelt
bin, wird seinen Engel mit dir senden und deinen Weg
gelingen lassen, daß du meinem Sohne eine Frau neh-
mest aus meiner Familie und aus meines Vaters Hause.
Nur dann bist du frei von meinem Eide, wenn du zu 41
meiner Familie gekommen, und wenn sie dir sie nicht
geben werden, so bist du frei von meinem Schwur. Nun 42
kam ich heute zu der Quelle und sprach: Ewiger, Gott
meines Herrn Abraham, möchtest du doch meinen Weg
gelingen lassen, welchen ich gehe. — Siehe, ich stelle mich 43
an die Wasserquelle; das Mädchen, das nun heraus-
kommt, zu schöpfen, und ich spreche zu ihr: Laß mich
doch ein wenig Wasser aus deinem Kruge trinken! Und 44
sie spricht zu mir: Trinke, und auch für deine Kamele
will ich schöpfen, sie sei die Frau, die der Ewige für den
Sohn meines Herrn bestimmt. Ich hatte noch nicht auf- 45
gehört, in meinem Herzen zu sprechen, siehe, da kam
Ribka heraus mit ihrem Krug auf ihrer Schulter; sie
ging hinab zur Quelle und schöpfte. Ich sprach zu ihr:
Laß mich doch trinken! Da eilte sie, ließ ihren Krug 46
von sich herab und sprach: Trinke, und auch deine Ka-
mele will ich tränken. Ich trank, und sie tränkte auch
die Kamele. Ich fragte sie und sprach: Wessen Toch- 47
ter bist du? Sie sprach: Die Tochter Bethuëls, des
Sohnes Nachors, den ihm Milka geboren. Da legte ich
den Ring an ihre Nase und die Armbänder an ihre
Hände, Neigte mich und warf mich nieder vor dem Ewi- 48
gen und lobte den Ewigen, den Gott meines Herrn Abra-
ham, der mich den Weg der Wahrheit geführt hat, um
die Tochter des Bruders meines Herrn für seinen Sohn
zu nehmen. Wollt ihr nun meinem Herrn Gnade und 49
Treue erzeigen, so sagt es mir, und wenn nicht, so sagt es

וְאֶפְנֶה עַל־יָמִין אוֹ עַל־שְׂמֹאל: 50 וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ
מֵיְהוָה יָצָא הַדָּבָר לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ־טוֹב: 51 הִנֵּה רִבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וָלֵךְ וּתְהִי אִשָּׁה לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה: 52 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אַבְרָהָם אֶת־דִּבְרֵיהֶם
וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה לַיהוָה: * 53 וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב
וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה וּמִגְדָּנֹת נָתַן לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ: 54 וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עִמּוֹ וַיָּלִינוּ וַיָּקוּמוּ בַבֹּקֶר
וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֻנִי לַאדֹנִי: 55 וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ תֵּשֶׁב הַנַּעֲרָ
אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עָשׂוֹר אַחַר תֵּלֵךְ: 56 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־
תְּאַחֲרוּ אֹתִי וַיהוָה הִצְלִיחַ דַּרְכִּי שַׁלְּחוּנִי וְאֵלְכָה לַאדֹנִי:
57 וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנַּעֲרָ וְנִשְׁאֲלָה אֶת־פִּיהָ: 58 וַיִּקְרְאוּ לְרִבְקָה
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתֵלְכִי עִם־הָאִישׁ הַזֶּה וַתֹּאמֶר אֵלֵךְ:
59 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־רִבְקָה אֲחֹתָם וְאֶת־מֵנִקְתָּהּ וְאֶת־עֶבֶד
אַבְרָהָם וְאֶת־אֲנָשָׁיו: 60 וַיְבָרְכוּ אֶת־רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ
אֲחֹתֵנוּ אַתְּ הֲיִי לְאַלְפֵי רְבָבָה וְיִירַשׁ זַרְעֵךְ אֵת שַׁעַר
שֹׂנְאָיו: 61 וַתָּקָם רִבְקָה וְנַעֲרֹתֶיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל־הַגְּמַלִּים
וַתֵּלַכְנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־רִבְקָה וַיֵּלֶךְ: 62 וְיִצְחָק
בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לַחַי רֹאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב: 63 וַיֵּצֵא
יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עֶרֶב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה
גְמַלִּים בָּאִים: 64 וַתִּשָּׂא רִבְקָה אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא אֶת־יִצְחָק

mir auch, daß ich mich zur Rechten oder zur Linken wende.
Hierauf antworteten Laban und Bethuël und sprachen: Die 50
Sache ist von dem Ewigen ausgegangen; wir können weder
Böses noch Gutes zu dir sagen. Hier ist Ribka vor dir, 51
nimm sie und gehe, daß sie dem Sohne deines Herrn zur
Frau werde, wie der Ewige gesprochen hat. Als nun 52
der Knecht Abrahams ihre Worte vernahm, warf er sich
zur Erde nieder vor dem Ewigen. Und der Knecht nahm 53
silbernes und goldenes Geschmeide und Kleider hervor und
gab sie der Ribka, und Kostbarkeiten schenkte er ihrem
Bruder und ihrer Mutter. Darauf aßen sie und tranken, 54
er und die Leute, welche mit ihm waren, und übernachte-
ten. Als sie des Morgens aufstanden, sprach er: Ent-
laßt mich zu meinem Herrn! Da sprachen ihr Bruder 55
und ihre Mutter: Das Mädchen bleibe noch ein Jahr
oder zehn (Monate) bei uns, dann mag sie gehen. Er 56
sprach zu ihnen: Haltet mich nicht auf, da der Ewige
meinen Weg hat gelingen lassen; entlaßt mich, und ich
will zu meinem Herrn gehen. Sie sprachen: Wir wollen 57
das Mädchen rufen und sie selbst befragen. Sie riefen 58
Ribka und sprachen zu ihr: Willst du mit diesem Manne
gehen? Sie sprach: Ich will gehen. Da entließen sie 59
ihre Schwester Ribka mit ihrer Amme und Abrahams
Knecht mit seinen Leuten. Sie segneten Ribka und spra- 60
chen zu ihr: Unsere Schwester, o daß du zu Tausenden
von Myriaden werdest und deine Nachkommen das Tor
ihrer Feinde einnehmen! Ribka und ihre Mädchen mach- 61
ten sich auf, sie ritten auf den Kamelen und gingen hinter
dem Manne her. Der Knecht nahm Ribka und ging. —
Jizchak kam eben von der Reise nach dem Brunnen des 62
lebendigen Sehenden; er wohnte im Lande des Sü-
dens. Als nun Jizchak hinausgegangen war, um auf 63
dem Felde am Abende zu beten, erhob er seine Augen
und sah, daß Kamele kamen. Als Ribka ihre Augen 64

וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמָל׃ וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֶבֶד מִי־הָאִישׁ הַלָּזֶה 65
הַהֹלֵךְ בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנִי וַתִּקַּח
הַצָּעִיף וַתִּתְכָּס׃ וַיְסַפֵּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֵת כָּל־הַדְּבָרִים 66
אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבִאֶהָ יִצְחָק הָאֹהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־ 67
רִבְקָה וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיֶּאֱהָבֶהָ וַיִּנָּחֶם יִצְחָק אַחֲרֵי
אִמּוֹ׃

פ ששי.

וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ קְטוּרָה׃ וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־ 1 כה
זִמְרָן וְאֶת־יָקְשָׁן וְאֶת־מְדָן וְאֶת־מִדְיָן וְאֶת־יִשְׁבָּק וְאֶת־ 2
שׁוּחַ׃ וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת שְׁבָא וְאֶת־דְּדָן וּבְנֵי דְדָן הָיוּ אַשּׁוּרִם 3
וּלְטוּשִׁם וּלְאֻמִּים׃ וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה וָעֵפֶר וַחֲנֹךְ וַאֲבִידָע 4
וְאֶלְדָּעָה כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה׃ וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת־כָּל־ 5
אֲשֶׁר־לוֹ לְיִצְחָק׃ וְלִבְנֵי הַפִּילַגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן 6
אַבְרָהָם מַתָּנֹת וַיְשַׁלְּחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדֶנּוּ חַי קֵדְמָה
אֶל־אֶרֶץ קֶדֶם׃ וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר־חָי מְאַת 7
שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ שָׁנִים׃ וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם 8
בְּשֵׂיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ 9
יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל־שְׂדֵה
עֶפְרֹן בֶּן־צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מַמְרֵא׃ הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר־ 10
קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חֵת שָׁמָּה קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה
אִשְׁתּוֹ׃ וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יִצְחָק 11

erhob und Jizchak sah, neigte sie sich vom Kamele Und 65
sprach zum Knechte: Wer ist der Mann dort, der auf dem
Felde uns entgegengeht? Der Knecht sprach: Das ist
mein Herr! Da nahm sie den Schleier und verhüllte sich.
Der Knecht erzählte Jizchak alle Dinge, die er ausgeführt 66
hatte. Jizchak führte sie in das Zelt seiner Mutter Sara, 67
er heiratete Ribka, sie ward seine Frau, und er liebte sie;
und Jizchak tröstete sich über den Verlust seiner Mutter.
Abraham nahm wieder eine Frau, deren Name war Ke- 25
tura. Diese gebar ihm Simran, Jokschan, Medan, Mi- 1
dian, Jischbak und Schuach. Jokschan zeugte Scheba 2
und Dedan, und Dedans Kinder waren die Aschurim, 3
Letuschim und Leümmim. Midians Kinder waren: Epha, 4
Epher, Chanoch, Abidah und Eldaa. Alle diese sind Kin-
der der Ketura. Abraham gab Jizchak all das Seine. 5
Den Kindern der Kebsweiber, die Abraham hatte, gab 6
Abraham Geschenke und ließ sie wegziehen von seinem
Sohne Jizchak, während er noch lebte, gen Osten, in das
Morgenland. Dies sind die Lebensjahre Abrahams, 7
welche er gelebt hat: hundert fünfundsiebzig Jahre. Da 8
verschied Abraham und starb in einem glücklichen Alter,
greis und lebenssatt, und ging ein zu seinen Völkern.
Seine Söhne Jizchak und Jischmaël begruben ihn in 9
der Höhle Machpela, auf dem Felde Ephrons, des Soh-
nes von Zochar, des Chithi, welche vor Mamre liegt;
In dem Felde, welches Abraham von den Kindern Cheths 10
gekauft hatte, daselbst wurden Abraham und seine Frau
Sara begraben. Nach dem Ableben Abrahams segnete 11

בְּגוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם־בְּאֵר לַחַי רֹאִי: פ שביעי.
וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר 12
הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי 13
יִשְׁמָעֵאל בִּשְׁמֹתָם לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיֹת וְקֵדָר
וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם: וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא: חֲדַד וְתֵימָא 14 15
יְטוּר נָפִישׁ וְקֶדְמָה: אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם 16 פסוק
בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם שְׁנֵים־עָשָׂר נְשִׂיאִם לְאֻמֹּתָם: וְאֵלֶּה 17
שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מְאַת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֶׁבַע
שָׁנִים וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו: וַיִּשְׁכְּנוּ מֵחֲוִילָה 18
עַד־שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה עַל־פְּנֵי
כָּל־אֶחָיו נָפָל: פ
וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־ 19
יִצְחָק: וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה 20
בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ
לְאִשָּׁה: וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה 21
הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְרֹצְצוּ 22
הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ
לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ 23
וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאֱמָץ וְרַב
יַעֲבֹד צָעִיר: וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ: 24

Gott seinen Sohn Jizchak, und Jizchak wohnte bei dem „Brunnen des lebendigen Sehenden". — Dies ist die Ge- 12
schlechtsfolge Jischmaëls, des Sohnes Abrahams, welchen Hagar, die mizrische Magd der Sara, dem Abraham geboren. Dies sind die Namen der Kinder Jischmaëls, 13
ihren Namen und ihrer Geschlechtsfolge nach: Der Erst- geborene Jischmaëls hieß Nebajoth, dann Kedar, Adbeël, 14
Mibsam, Mischma, Duma, Massa, Chadad, Thema, Je- 15
tur, Naphisch und Kedma. Dies sind die Söhne Jisch- 16
maëls und dies ihre Namen in ihren Gehöften und in ihren Burgen — zwölf Stammesfürsten nach ihren Völ- kern. Die Lebensjahre des Jischmaël waren hundert 17
siebenunddreißig Jahre; sodann verschied er und starb und ging ein zu seinen Vätern. Sie (die Jischmaëliten) 18
wohnten von Chavila an bis Schur, welches vor Mizra- jim liegt, bis nach Aschur hin. Angesichts aller seiner Brüder ließ er (Jischmaël) sich nieder.

Dieses ist die Geschlechtsfolge von Jizchak, Sohn Ab- 19
rahams: Abraham zeugte Jizchak. Jizchak war vier- 20
zig Jahre alt, als er Ribka, die Tochter Bethuëls, des Arami, aus Paddan Aram, die Schwester Labans, des Arami, zur Frau nahm. Jizchak flehte zum Ewigen um 21
seiner Frau willen, denn sie war unfruchtbar. Der Ewige erhörte ihn und seine Frau Ribka ward Mutter. Als 22
sich die Kinder heftig in ihrem Leibe regten, da sprach sie: Wenn dem also ist, warum habe ich es denn (ge- wünscht)? Sie ging, den Ewigen zu befragen. Der Ewige ließ ihr sagen: Zwei Völker sind in deinem Inneren, 23
und zwei Nationen werden sich von deinem Mutterschoße an trennen. Eine Nation wird mächtiger sein als die andere; und der Ältere wird dem Jüngeren dienen. Als 24

25 וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ
עֵשָׂו׃ 26 וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם׃
27 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב
אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים׃ 28 וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד
בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב׃ 29 וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבָא
עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף׃ 30 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב
הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־
כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם׃ 31 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־
בְּכֹרָתְךָ לִי׃ 32 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלָמָּה־
זֶּה לִי בְּכֹרָה׃ 33 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ
וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃ 34 וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד
עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃ פ
וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי 1
אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה׃
וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרַיְמָה שְׁכֹן בָּאָרֶץ 2
אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ 3
כִּי־לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־
הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־ 4
זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת

nun ihre Tage voll waren zum Gebären, da waren Zwil-
linge in ihrem Leibe. Der erste kam heraus rot, er war 25
ganz wie ein härener Mantel, und sie nannten ihn Esav.
Sodann kam sein Bruder heraus, seine Hand hielt Esavs 26
Ferse, und man nannte ihn Jakob. Jizchak war sechzig
Jahre alt, als sie geboren wurden. Die Knaben wuchsen 27
heran; Esav ward ein jagdkundiger Mann, ein Mann des
Feldes, Jakob ward ein schlichter Mann, der in Zelten
wohnte. Jizchak liebte Esav, denn er aß von seinem Wild- 28
bret; Ribka liebte Jakob. Jakob kochte einst ein Gericht, 29
und Esav kam vom Felde und war ermattet. Da sprach
Esav zu Jakob: Laß mich doch von dem Roten, dem Roten 30
da verschlingen, denn ich bin ermattet! — Darum nannte
man ihn Edom. — Jakob sprach: Verkaufe mir heute 31
deine Erstgeburt! Da sprach Esav: Siehe, ich gehe dem 32
Tode entgegen, wozu mir da die Erstgeburt? Jakob 33
sprach: Schwöre mir heute! Er schwur ihm und ver-
kaufte seine Erstgeburt an Jakob. Jakob hatte dem Esav 34
Brot und ein Gericht Linsen gegeben, er aß und trank,
stand auf und ging; so verschmähte Esav die Erstgeburt.
Es war Hungersnot im Lande, außer der frühern Hun- **26**
gersnot, welche in den Tagen Abrahams gewesen; da 1
ging Jizchak zu Abimelech, dem Könige der Pelischtim,
nach Gerar. Da erschien ihm der Ewige und sprach: 2
Ziehe nicht hinab nach Mizrajim; bleibe in dem Lande,
welches ich dir zeigen werde! Halte dich in diesem 3
Lande auf, ich werde mit dir sein und dich segnen; denn
dir und deinen Nachkommen werde ich alle diese Länder
geben und den Eid halten, den ich deinem Vater Abra-
ham geschworen. Ich werde deine Nachkommen vermehren 4
wie die Sterne des Himmels und deinen Nachkommen alle

הָאֵל וְיִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע 5
אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃
וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר: וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר 6 7
אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן־יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם
עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא: וַיְהִי כִּי־אָרְכוּ־לוֹ שָׁם 8
הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלֹּון וַיַּרְא
וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ 9
לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי
הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ:
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד 10
הָעָם אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם: וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ 11
אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת
יוּמָת: וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא 12
מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ 13
וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד: וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר 14
וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים: וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר 15
חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים
וַיְמַלְאוּם עָפָר: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ 16
כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד: וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל־ 17
גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם: וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר ׀ אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם 18

diese Länder geben, und segnen werden sich mit deinen
Nachkommen alle Völker der Erde — als Lohn, daß Ab- 5
raham auf meine Stimme gehört und beobachtet hat
meine Vorschrift, meine Gebote, meine Gesetze und meine
Lehren. Jizchak blieb in Gerar. Wenn nun Leute des 6
Ortes sich nach seiner Frau erkundigten, sprach er: Sie 7
ist meine Schwester; denn er fürchtete sich, zu sagen:
Sie ist meine Frau — die Leute dieses Orts möchten mich
umbringen um Ribkas willen, denn sie ist schönen An-
sehens. Da geschah es, als er dort lange Tage verweilte, 8
schaute Abimelech, der König der Pelischtim, durchs Fen-
ster und sah, daß Jizchak mit seiner Frau Ribka scherzte.
Da rief Abimelech den Jizchak und sprach: Siehe, sie 9
ist deine Frau! Wie hast du denn sagen können: „Sie
ist meine Schwester"? Jizchak antwortete ihm: Weil ich
gedacht habe, ich möchte ihretwillen umkommen. Da 10
sprach Abimelech: Was hast du uns da getan? Um ein
Geringes hätte einer aus dem Volke deine Frau genom-
men und du hättest eine Schuld auf uns gebracht! Abi- 11
melech gebot dem ganzen Volke: Wer diesen Mann oder
seine Frau antastet, der soll sterben. Jizchak säte in 12
diesem Lande und erntete in diesem Jahre das Hundert-
fache, so segnete ihn der Ewige. Der Mann ward groß 13
(reich) und immer größer, bis daß er sehr groß war. So 14
daß er Herden von Kleinvieh, Rindern und viel Gesinde
hatte; und die Pelischtim beneideten ihn. Alle Brun- 15
nen, welche die Knechte seines Vaters in seines Vaters
Tagen gegraben hatten, warfen die Pelischtim zu und
füllten sie mit Erde. Da sprach Abimelech zu Jizchak: 16
Ziehe von uns weg, denn du bist viel mächtiger ge-
worden als wir. Jizchak ging von da weg, schlug seine 17
Zelte auf in dem Tale Gerar und ließ sich daselbst nieder.
Jizchak grub die Brunnen, die man zu seines Vaters 18
Abraham Tagen gegraben und welche die Pelischtim nach

אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים
אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר־
קָרָא לָהֶן אָבִיו: וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם 19
בְּאֵר מַיִם חַיִּים: וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר 20
לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ:
וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שִׂטְנָה: 21
וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא 22
שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ
בָּאָרֶץ: וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע: וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה 23 24
הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא
כִּי־אִתְּךָ אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר
אַבְרָהָם עַבְדִּי: וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט־ 25
שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ־שָׁם עַבְדֵי־יִצְחָק בְּאֵר: וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ 26
אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם 27
יִצְחָק מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי
מֵאִתְּכֶם: וַיֹּאמְרוּ רָאֹה רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ 28
וַנֹּאמֶר תְּהִי נָא אָלָה בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ וְנִכְרְתָה
בְרִית עִמָּךְ: אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֲנוּךָ 29
וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק־טוֹב וַנְּשַׁלְּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה
עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה: וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: 30

Abrahams Tod zugeworfen hatten, wieder auf und benannte sie mit denselben Namen, welche ihnen sein Vater gegeben. Auch gruben die Knechte Jizchaks im Tale und 19
fanden daselbst eine Quelle lebendigen Wassers. Die 20
Hirten von Gerar stritten mit Jizchaks Hirten und sprachen: Unser ist das Wasser! Er nannte daher den Brunnen Esek (Zank), denn sie hatten mit ihm gezankt. Sie 21
gruben einen andern Brunnen, aber auch um diesen stritten sie; daher nannte er ihn Sitna (Verhinderung). Er 22
zog von da weg und grub einen andern Brunnen, um diesen stritten sie nicht; darum nannte er ihn Rechoboth (Freiheit), denn er sprach: Nun hat uns der Ewige Raum verschafft, und wir werden gedeihen im Lande. Von 23
da zog er hinan nach Beër Scheba. Da erschien ihm der 24
Ewige in derselben Nacht und sprach: Ich bin der Gott deines Vaters Abraham; fürchte nichts, denn ich bin mit dir und will dich segnen und deine Nachkommen vermehren, um meines Dieners Abraham willen! Er baute 25
daselbst einen Altar und verkündete den Namen des Ewigen und schlug da sein Zelt auf, die Knechte Jizchaks gruben daselbst einen Brunnen. Abimelech kam von Gerar 26
zu ihm mit einem Gefolge von Freunden und seinem Heerführer Pichol. Jizchak sprach zu ihnen: Warum kommt 27
ihr zu mir, da ihr mich doch hasset und mich von euch weggetrieben habt? Sie antworteten: Wir haben gesehen, 28
daß der Ewige mit dir gewesen ist, da dachten wir, möge doch ein Eid bestehen zwischen uns, zwischen uns und dir, und wir wollen nun einen Bund mit dir schließen, Daß 29
du uns nichts Böses tuest, so wie wir dich nicht angetastet und dir nur Gutes getan und dich in Frieden haben ziehen lassen. Du bist jetzt ein Gesegneter des Ewigen. Er 30
bereitete ihnen eine Mahlzeit, und sie aßen und tranken.

וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלְּחֵם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ 31
מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם׃ וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק 32
וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ
מָיִם׃ וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שֶׁבַע 33
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ ס וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן־אַרְבָּעִים 34
שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֶת־
בָּשְׂמַת בַּת־אֵילֹן הַחִתִּי׃ וַתִּהְיֶיןָ מֹרַת רוּחַ לְיִצְחָק 35
וּלְרִבְקָה׃ ס וַיְהִי כִּי־זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶיןָ עֵינָיו כז 1
מֵרְאֹת וַיִּקְרָא אֶת־עֵשָׂו ׀ בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי 2
יוֹם מוֹתִי׃ וְעַתָּה שָׂא־נָא כֵלֶיךָ תֶּלְיְךָ וְקַשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה 3
וְצוּדָה לִּי צָיִדה׃ וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי 4
וְהָבִיאָה לִּי וְאֹכֵלָה בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי בְּטֶרֶם אָמוּת׃
וְרִבְקָה שֹׁמַעַת בְּדַבֵּר יִצְחָק אֶל־עֵשָׂו בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו 5
הַשָּׂדֶה לָצוּד צַיִד לְהָבִיא׃ וְרִבְקָה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנָהּ 6
לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו אָחִיךָ
לֵאמֹר׃ הָבִיאָה לִּי צַיִד וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים וְאֹכֵלָה 7
וַאֲבָרֶכְכָה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי׃ וְעַתָּה בְנִי שְׁמַע 8
בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אֲנִי מְצַוָּה אֹתָךְ׃ לֶךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־ 9
לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדָיֵי עִזִּים טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים

Des Morgens standen sie früh auf und schwuren einer 31
dem andern. Jizchak gab ihnen das Geleite, und sie
zogen in Frieden von ihm. An demselben Tage kamen 32
Jizchaks Knechte und berichteten ihm von dem Brunnen,
den sie gegraben, und sprachen zu ihm: Wir haben Was-
ser gefunden! Er nannte ihn Schib'a; darum ist der 33
Name der Stadt Beër-Scheba bis auf diesen Tag.
Als Esav vierzig Jahre alt war, nahm er zur Frau 34
Jehudith, die Tochter Beëris, des Chithi, und Basemath,
die Tochter Elons, des Chithi. Diese waren eine Betrüb- 35
nis der Seele für Jizchak und Ribka. Und es geschah, 27
als Jizchak alt geworden und seine Augen zu dunkel, um 1
zu sehen, da rief er seinen ältesten Sohn Esav und sprach
zu ihm: Mein Sohn! Dieser antwortete: Hier bin ich.
Jener sprach: Siehe, ich bin alt geworden und weiß den 2
Tag meines Todes nicht. So nimm doch deine Jagd- 3
geräte, deinen Köcher und deinen Bogen, gehe hinaus
auf das Feld und erjage mir ein Wild, Bereite mir ein 4
schmackhaftes Gericht, wie ich es liebe, und bringe mir,
daß ich esse, damit dich meine Seele segne, bevor ich
sterbe. Ribka hörte es, als Jizchak mit seinem Sohne 5
Esav redete. Esav ging auf das Feld, um Wildbret zu
erjagen und heimzubringen. Ribka aber sprach zu 6
ihrem Sohne Jakob: Siehe, ich habe deinen Vater zu
deinem Bruder Esav sprechen hören: „Bring mir Wild- 7
bret und bereite mir ein schmackhaftes Gericht, daß ich
esse, so will ich dich vor dem Ewigen segnen vor meinem
Tode". Und nun, mein Sohn, höre auf meine Stimme 8
in dem, was ich dir befehle: Gehe doch zu dem Klein- 9
vieh und bringe mir von dort zwei gute Zicklein, daß ich
davon deinem Vater ein schmackhaftes Gericht bereite,

10 לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב׃ וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ וְאָכָל בַּעֲבֻר אֲשֶׁר
11 יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רִבְקָה אִמּוֹ הֵן
12 עֵשָׂו אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק׃ אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי
אָבִי וְהָיִיתִי בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא
13 בְרָכָה׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלֶּלָתְךָ בְּנִי אַךְ שְׁמַע
14 בְּקֹלִי וְלֵךְ קַח־לִי׃ וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ
15 מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו׃ וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת־בִּגְדֵי
עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבָּיִת וַתַּלְבֵּשׁ
16 אֶת־יַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטָן׃ וְאֵת עֹרֹת גְּדָיֵי הָעִזִּים הִלְבִּישָׁה
17 עַל־יָדָיו וְעַל חֶלְקַת צַוָּארָיו׃ וַתִּתֵּן אֶת־הַמַּטְעַמִּים וְאֶת־
18 הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָהּ׃ וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו
19 וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי מִי אַתָּה בְּנִי׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל־אָבִיו אָנֹכִי עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי
קוּם־נָא שְׁבָה וְאָכְלָה מִצֵּידִי בַּעֲבוּר תְּבָרְכַנִּי נַפְשֶׁךָ׃
20 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בְּנוֹ מַה־זֶּה מִהַרְתָּ לִמְצֹא בְּנִי וַיֹּאמֶר
21 כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב
22 גְּשָׁה־נָּא וַאֲמֻשְׁךָ בְּנִי הַאַתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו אִם־לֹא׃ וַיִּגַּשׁ
יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו וַיְמֻשֵּׁהוּ וַיֹּאמֶר הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב
23 וְהַיָּדַיִם יְדֵי עֵשָׂו׃ וְלֹא הִכִּירוֹ כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּידֵי עֵשָׂו
24 אָחִיו שְׂעִרֹת וַיְבָרְכֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר אַתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו וַיֹּאמֶר

wie er es liebt. Du bringst es deinem Vater, daß er esse, 10
damit er dich segne vor seinem Tode. Jakob sprach zu 11
seiner Mutter Ribka: Siehe, mein Bruder Esav ist ein
haariger Mann, ich aber bin ein glatter Mann. Viel- 12
leicht wird mein Vater mich betasten, dann bin ich in
seinen Augen wie ein Betrüger und bringe Fluch auf
mich und nicht Segen. Seine Mutter sprach zu ihm: 13
Dein Fluch, mein Sohn, komme auf mich! Höre nur
auf meine Stimme, gehe und bringe sie mir! Er ging, 14
nahm und brachte seiner Mutter; seine Mutter bereitete
ein schmackhaftes Gericht, wie sein Vater es liebte. Ribka 15
nahm die kostbaren Kleider ihres ältesten Sohnes Esav,
die bei ihr im Hause waren, und bekleidete damit ihren
jüngsten Sohn Jakob. Mit den Fellen der Zicklein be- 16
kleidete sie seine Hände und die Glätte seines Halses.
Hierauf gab sie das schmackhafte Gericht und das Brot, 17
das sie zubereitet hatte, ihrem Sohne Jakob in die Hand.
Dieser kam zu seinem Vater und sprach: Mein Vater! 18
Er sprach: Hier bin ich; wer bist du, mein Sohn? Jakob 19
sprach zu seinem Vater: Ich bin Esav, dein Erstgeborener,
ich habe getan, wie du zu mir gesprochen; richte dich
doch auf und setze dich und iß von meinem Wildbret,
damit deine Seele mich segne! Jizchak sprach zu seinem 20
Sohne: Wieso hast du so schnell gefunden, mein Sohn?
Dieser sprach: Der Ewige, dein Gott, hat es vor mir
gefügt. Da sprach Jizchak zu Jakob: Komm' doch näher, 21
daß ich dich betaste, mein Sohn, ob du auch mein Sohn
Esav bist oder nicht! Jakob trat zu seinem Vater Jiz- 22
chak hin; er betastete ihn und sprach: Die Stimme ist
Jakobs Stimme, und die Hände sind Esavs Hände. Er 23
erkannte ihn nicht, weil seine Hände haarig waren wie
die Hände seines Bruders Esav, und er segnete ihn. Er 24
sprach: Bist du auch mein Sohn Esav? Er sprach: Ich

אָנִי: וַיֹּאמֶר הַגִּשָׁה לִּי וְאֹכְלָה מִצֵּיד בְּנִי לְמַעַן תְּבָרֶכְךָ 25
נַפְשִׁי וַיַּגֶּשׁ־לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ־יַיִן וַיִּשְׁתְּ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו 26
יִצְחָק אָבִיו גְּשָׁה־נָּא וְשַׁקָּה־לִּי בְנִי: וַיִּגַּשׁ וַיַּשַּׁק־לוֹ וַיָּרַח 27
אֶת־רֵיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בְּנִי כְּרֵיחַ
שָׂדֶה אֲשֶׁר בֵּרְכוֹ יְהוָה: וְיִתֶּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם 28
וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ: יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲוּ 29
לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ
אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה יִצְחָק 30
לְבָרֵךְ אֶת־יַעֲקֹב וַיְהִי אַךְ יָצֹא יָצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי
יִצְחָק אָבִיו וְעֵשָׂו אָחִיו בָּא מִצֵּידוֹ: וַיַּעַשׂ גַּם־הוּא 31
מַטְעַמִּים וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקֻם אָבִי וְיֹאכַל
מִצֵּיד בְּנוֹ בַּעֲבֻר תְּבָרֲכַנִי נַפְשֶׁךָ: וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו 32
מִי־אָתָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי בִּנְךָ בְכֹרְךָ עֵשָׂו: וַיֶּחֱרַד יִצְחָק 33
חֲרָדָה גְדֹלָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר מִי־אֵפוֹא הוּא הַצָּד־צַיִד
וַיָּבֵא לִי וָאֹכַל מִכֹּל בְּטֶרֶם תָּבוֹא וָאֲבָרְכֵהוּ גַּם־בָּרוּךְ
יִהְיֶה: כִּשְׁמֹעַ עֵשָׂו אֶת־דִּבְרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צְעָקָה גְּדֹלָה 34
וּמָרָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי אָבִי:
וַיֹּאמֶר בָּא אָחִיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בִּרְכָתֶךָ: וַיֹּאמֶר הֲכִי 35 36
קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעְקְבֵנִי זֶה פַּעֲמַיִם אֶת־בְּכֹרָתִי לָקָח
וְהִנֵּה עַתָּה לָקַח בִּרְכָתִי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־אָצַלְתָּ לִּי בְּרָכָה:

bin es. Da sprach er: Reiche mir doch her, so will ich 25
von meines Sohnes Wildbret essen, damit dich meine
Seele segne! Er reichte ihm hin, und er aß, er brachte
ihm auch Wein, und er trank. Da sprach sein Vater 26
Jizchak zu ihm: Komm' doch näher und küsse mich, mein
Sohn! Er kam näher und küßte ihn. Da roch er den 27
Geruch seiner Kleider und segnete ihn, indem er sprach:
Siehe, der Geruch meines Sohnes ist wie der Geruch eines
Feldes, das der Ewige gesegnet hat! So gebe dir Gott 28
vom Tau des Himmels und von der Erde Fettigkeit und
eine Fülle von Getreide und Most! Völker mögen dir 29
dienen, Nationen sich bücken vor dir! Sei Herr über deine
Brüder, deiner Mutter Söhne sollen sich bücken vor dir!
Wer dich verwünscht, sei verwünscht; und wer dich segnet,
gesegnet! Und es geschah, als Jizchak vollendet hatte, 30
Jakob zu segnen, und Jakob eben vom Angesichte seines
Vaters Jizchak weggegangen war, da kam sein Bruder
Esav von der Jagd zurück. Auch er bereitete ein wohl- 31
schmeckendes Gericht und brachte es seinem Vater und
sprach zu seinem Vater: Mein Vater richte sich auf und
esse vom Wildbret seines Sohnes, auf daß mich deine
Seele segne! Da sprach sein Vater Jizchak zu ihm: 32
Wer bist du? Er sprach: Ich bin dein erstgeborener Sohn
Esav. Da erschrak Jizchak außerordentlich heftig, und 33
er sprach: Wer ist denn jener, welcher Wildbret gejagt
und mir gebracht hat, ich aß von allem, bevor du kamst,
und segnete ihn? Er möge auch gesegnet bleiben! Als 34
Esav seines Vaters Worte hörte, schrie er laut und gar
bitterlich und sprach zu seinem Vater: Segne auch mich,
mein Vater! Dieser sprach: Dein Bruder ist mit List 35
gekommen und hat deinen Segen erhalten. Jener sprach: 36
Hat man ihn darum Jakob genannt, weil er mich schon
zweimal übervorteilt hat, meine Erstgeburt hat er ge-
nommen, und nun nahm er auch meinen Segen! Er

37 וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לְעֵשָׂו הֵן גְּבִיר שַׂמְתִּיו לָךְ וְאֶת־כָּל־
אֶחָיו נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים וְדָגָן וְתִירֹשׁ סְמַכְתִּיו וּלְכָה
38 אִפּוֹא מָה אֶעֱשֶׂה בְנִי: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־אָבִיו הַבְרָכָה
אַחַת הִוא־לְךָ אָבִי בָּרְכֵנִי גַם־אָנִי אָבִי וַיִּשָּׂא עֵשָׂו קֹלוֹ
39 וַיֵּבְךְּ: וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
יִהְיֶה מוֹשָׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל: וְעַל־חַרְבְּךָ תִּחְיֶה
40 וְאֶת־אָחִיךָ תַּעֲבֹד וְהָיָה בַּאֲשֶׁר תָּרִיד וּפָרַקְתָּ עֻלּוֹ מֵעַל
41 צַוָּארֶךָ: וַיִּשְׂטֹם עֵשָׂו אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרְכוֹ
אָבִיו וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ יִקְרְבוּ יְמֵי אֵבֶל אָבִי וַאַהַרְגָה
42 אֶת־יַעֲקֹב אָחִי: וַיֻּגַּד לְרִבְקָה אֶת־דִּבְרֵי עֵשָׂו בְּנָהּ
הַגָּדֹל וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו
43 הִנֵּה עֵשָׂו אָחִיךָ מִתְנַחֵם לְךָ לְהָרְגֶךָ: וְעַתָּה בְנִי שְׁמַע
44 בְּקֹלִי וְקוּם בְּרַח־לְךָ אֶל־לָבָן אָחִי חָרָנָה: וְיָשַׁבְתָּ עִמּוֹ
45 יָמִים אֲחָדִים עַד אֲשֶׁר־תָּשׁוּב חֲמַת אָחִיךָ: עַד־שׁוּב
אַף־אָחִיךָ מִמְּךָ וְשָׁכַח אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לוֹ וְשָׁלַחְתִּי
וּלְקַחְתִּיךָ מִשָּׁם לָמָּה אֶשְׁכַּל גַּם־שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד:
46 ס וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל־יִצְחָק קַצְתִּי בְחַיַּי מִפְּנֵי בְנוֹת חֵת
אִם־לֹקֵחַ יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת־חֵת כָּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ
לָמָּה לִי חַיִּים: וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר
1 לוֹ לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן: קוּם לֵךְ פַּדֶּנָה
2

sprach: Hast du mir denn keinen Segen zurückbehalten?
Jizchak antwortete und sprach zu Esav: Siehe, ich habe 37
ihn zum Herrn über dich gemacht, und alle seine Brüder
habe ich ihm zu Knechten gegeben und mit Getreide und
Most habe ich ihn gestützt, was soll ich nun für dich, mein
Sohn, tun? Da sprach Esav zu seinem Vater: Hast du 38
denn nur einen Segen, mein Vater? Segne mich doch
auch, mein Vater! Esav erhob seine Stimme und weinte.
Sein Vater Jizchak antwortete und sprach zu ihm: Siehe, 39
von der Fettigkeit der Erde sei dein Wohnsitz und vom Tau
des Himmels von oben! Von deinem Schwerte wirst du le- 40
ben, deinem Bruder wirst du dienen; jedoch wenn du zu kla-
gen haben wirst, wirst du sein Joch von deinem Halse ab-
werfen! Und Esav haßte Jakob wegen des Segens, den 41
ihm sein Vater erteilt, und Esav sprach in seinem Her-
zen: Es werden die Trauertage um meinen Vater kom-
men, dann werde ich meinen Bruder Jakob umbringen.
Man berichtete Ribka die Worte ihres ältesten Sohnes 42
Esav; da schickte sie und ließ ihren jüngsten Sohn Jakob
rufen und sprach zu ihm: Siehe, dein Bruder Esav geht
damit um, dich umzubringen. Und nun, mein Sohn, 43
höre auf meine Stimme! Mache dich auf und fliehe zu
meinem Bruder Laban nach Charan. Bleibe einige Zeit 44
bei ihm, bis sich deines Bruders Grimm gelegt hat,
Bis der Zorn deines Bruders gegen dich nachgelassen 45
und er vergessen, was du ihm getan, dann will ich schicken
und dich von dort holen lassen. Warum soll ich euerer
beiden an einem Tage beraubt werden? Und Ribka 46
sprach zu Jizchak: Mir ist das Leben zuwider wegen der
Töchter Cheths; wenn Jakob eine Frau nimmt von den
Töchtern Cheths, wie diese sind von den Töchtern des
Landes, was soll mir dann das Leben? Jizchak rief 28
Jakob und segnete ihn und gebot ihm und sprach zu ihm: 1
Du sollst keine Frau von den Töchtern Kenaans nehmen.
Mache dich auf, gehe nach Paddan-Aram in das Haus 2

אֲרָם בִּתְּךָ בְתוּאֵל אֲבִי אִמֶּךָ וְקַח־לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה
מִבְּנוֹת לָבָן אֲחִי אִמֶּךָ׃ וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וְיַפְרְךָ 3
וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים׃ וְיִתֶּן־לְךָ אֶת־בִּרְכַּת אַבְרָהָם 4
לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר־נָתַן
אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם׃ וַיְשַׁלַּח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה 5
אֲרָם אֶל־לָבָן בֶּן־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי אֲחִי רִבְקָה אֵם יַעֲקֹב
וְעֵשָׂו׃ וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי־בֵרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְשִׁלַּח אֹתוֹ 6
פַּדֶּנָה אֲרָם לָקַחַת־לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיְצַו
עָלָיו לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃ וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב 7
אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם׃ וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי 8
רָעוֹת בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל־ 9
יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת־מָח�ַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם
אֲחוֹת נְבָיוֹת עַל־נָשָׁיו לוֹ לְאִשָּׁה׃ ס וַיֵּצֵא 10
יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה׃ וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן 11
שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו
וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא׃ וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה 12
וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים
וְיֹרְדִים בּוֹ׃ וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו וַיֹּאמַר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי 13
אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב
עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֶךָ׃ וְהָיָה זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ 14

Bethuëls, des Vaters deiner Mutter, und nimm dir von
dort eine Frau von den Töchtern Labans, des Bruders
deiner Mutter. Der allmächtige Gott segne dich, mache 3
dich fruchtbar und mehre dich, daß du zu einer Versamm-
lung von Völkern werdest, Und gebe dir Abrahams 4
Segen, dir und deinen Nachkommen mit dir, daß du das
Land deines Aufenthaltes besitzest, welches Gott dem Ab-
raham gegeben hat! Also schickte Jizchak den Jakob hin- 5
weg, und er ging nach Paddan-Aram zu Laban, dem
Sohne Bethuëls von Aram, dem Bruder Ribkas, der
Mutter Jakobs und Esavs. Esav sah, daß Jizchak den 6
Jakob gesegnet und ihn nach Paddan-Aram geschickt, um
sich von daher eine Frau zu nehmen, indem er ihn seg-
nete und ihm gebot: Nimm keine Frau von den Töchtern
Kenaans! Und daß Jakob seinem Vater und seiner 7
Mutter gehorcht und nach Paddan-Aram gegangen, Da 8
sah Esav, daß die Töchter Kenaans den Augen seines
Vaters Jizchak mißfielen; Daher ging Esav zu Jisch- 9
maël und nahm Machlath, die Tochter Jischmaëls, des
Sohnes Abrahams, die Schwester des Nebajoth, zu seinen
Frauen zur Frau.

Jakob zog aus von Beër Scheba und ging nach Cha- 10
ran. Er kam an den Ort und übernachtete dort, weil 11
die Sonne untergegangen war; er nahm von den Steinen
des Ortes und legte sie zu seinen Häupten und legte sich
daselbst nieder. Er träumte und siehe, eine Leiter war 12
gestellt auf die Erde und ihre Spitze reichte bis zum Him-
mel, und siehe, die Engel Gottes stiegen an derselben auf
und nieder, Und siehe, der Ewige stand über ihm und 13
sprach: Ich bin der Ewige, der Gott deines Vaters Ab-
raham und der Gott Jizchaks. Das Land, auf welchem
du liegst, werde ich dir und deinen Nachkommen geben.
Deine Nachkommen sollen sein wie der Staub der Erde, 14
und du sollst dich ausbreiten nach Westen und nach Osten,

וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפֹנָה וָנֶגְבָּה וְנִבְרְכוּ בְךָ כָּל־מִשְׁפְּחֹת
הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֶךָ׃ וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־ 15
תֵּלֵךְ וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֶזָבְךָ עַד
אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ׃ וַיִּקַץ יַעֲקֹב 16
מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא
יָדָעְתִּי׃ וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה־נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה 17
כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם׃ וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב 18
בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ
מַצֵּבָה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ׃ וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם 19
הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלָם לוּז שֵׁם־הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ וַיִּדַּר 20
יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ
הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃
וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃ 21
וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל 22
אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃ וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו כט 1
וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְּנֵי־קֶדֶם׃ וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה־שָׁם 2
שְׁלֹשָׁה עֲדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן־הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ
הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר׃ וְנֶאֶסְפוּ־שָׁמָּה כָּל־ 3
הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת־
הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר לִמְקֹמָהּ׃ וַיֹּאמֶר 4

nach Norden und nach Süden, so daß sich durch dich und deine Nachkommen alle Geschlechter der Erde segnen werden. Siehe, ich werde mit dir sein und dich überall behüten, wohin du gehst, und dich in dieses Land zurückführen; denn ich werde dich nicht verlassen, bis ich getan, was ich dir zugesagt habe. Als Jakob aus seinem Schlafe erwachte, sprach er: Wahrlich, der Ewige ist (mir) nahe an diesem Orte, und ich wußte es nicht! Er fürchtete sich und sprach: Wie furchtbar ist dieser Ort! Wahrlich, er ist ein Gotteshaus, und hier ist die Pforte des Himmels! Des Morgens stand Jakob früh auf, nahm den Stein, welchen er zu seinen Häupten gelegt hatte, richtete ihn auf zu einem Denkstein und goß Öl darauf. Er nannte denselben Ort Beth-El — jedoch war Lus früher der Name der Stadt. — Jakob tat ein Gelübde, sprechend: Wenn Gott mit mir sein und mich behüten wird auf diesem Wege, welchen ich gehe, und mir Brot zu essen und Gewand anzuziehen geben wird; Wenn ich in Frieden in meines Vaters Haus heimkehren werde und der Ewige mein Schutzgott sein wird; So soll dieser Stein, den ich zum Denkstein errichtet, ein Gotteshaus sein, und alles, was Du mir gibst, will ich Dir verzehnten. Jakob erhob seine **29** Füße und ging in das Land der Söhne des Ostens. Er schaute, und siehe, ein Brunnen auf dem Felde, und drei Herden Kleinviehs lagerten um denselben; denn aus jenem Brunnen tränkte man die Herden. Der Stein auf der Mündung des Brunnens war groß; Daher pflegten sich daselbst alle Herden zu versammeln, dann wälzte man den Stein von der Mündung des Brunnens, tränkte das Kleinvieh und brachte den Stein wieder auf die Mündung des Brunnens an seine Stelle zurück. Jakob sprach zu ihnen: Meine Brüder, woher seid ihr? Sie ant-

לָהֶם יַעֲקֹב אַחַי מֵאַיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ׃
וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲיְדַעְתֶּם אֶת־לָבָן בֶּן־נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ׃ 5
וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ 6
בָּאָה עִם־הַצֹּאן׃ וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא־עֵת 7
הֶאָסֵף הַמִּקְנֶה הַשְׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא 8
נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלֲלוּ אֶת־הָאֶבֶן
מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃ עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם 9
וְרָחֵל בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה הִוא׃ וַיְהִי 10
כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בַּת־לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וְאֶת־
צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיָּגֶל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי
הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ׃ וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל 11
וַיִּשָּׂא אֶת־קֹלוֹ וַיֵּבְךְ׃ וַיַּגֶּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֲחִי אָבִיהָ 12
הוּא וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאָבִיהָ׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ 13
לָבָן אֶת־שֵׁמַע יַעֲקֹב בֶּן־אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ וַיְחַבֵּק
לוֹ וַיְנַשֵּׁק־לוֹ וַיְבִיאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לְלָבָן אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה 14
וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃ וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי־אָחִי 15
אַתָּה וַעֲבַדְתַּנִי חִנָּם הַגִּידָה לִּי מַה־מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ׃ וּלְלָבָן 16
שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל׃ וְעֵינֵי 17
לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת־תֹּאַר וִיפַת מַרְאֶה׃ וַיֶּאֱהַב 18

worteten: Wir sind aus Charan. Jener sprach zu ihnen: 5
Kennt ihr Laban, Nachors Sohn? Sie antworteten:
Wir kennen ihn. Er sprach: Ergeht es ihm wohl? Sie 6
antworteten: Es ergeht ihm wohl — siehe, da kommt
seine Tochter Rachel mit dem Kleinvieh. Er sprach: 7
Seht, der Tag ist noch groß, es ist noch nicht Zeit, das
Vieh einzutreiben; tränket das Kleinvieh und geht hin
und weidet. Sie antworteten: Wir können dies nicht, bis 8
alle Herden versammelt sind, dann wälzt man den Stein
von der Mündung des Brunnens, und wir tränken das
Kleinvieh. Indem er noch mit ihnen redete, kam Rachel 9
hinzu mit dem Kleinvieh ihres Vaters — denn sie war
Hirtin. Als Jakob Rachel, die Tochter Labans, des Bru- 10
ders seiner Mutter, und das Kleinvieh Labans, des Bru-
ders seiner Mutter, sah, trat Jakob hinzu und wälzte den
Stein von der Mündung des Brunnens und tränkte das
Kleinvieh Labans, des Bruders seiner Mutter. Jakob 11
küßte Rachel und erhob seine Stimme und weinte. Jakob 12
sagte Rachel, daß er ihres Vaters Verwandter und Ribkas
Sohn sei; sie lief und sagte es ihrem Vater. Und es ge- 13
schah, als Laban die Nachricht von Jakob, seiner Schwe-
ster Sohn, hörte, lief er ihm entgegen, umarmte ihn und
küßte ihn und brachte ihn in sein Haus, und er erzählte
Laban alle diese Begebenheiten. Laban sprach zu ihm: 14
Wahrlich, du bist mein Bein und mein Fleisch (mein naher
Anverwandter)! Und er blieb einen vollen Monat bei
ihm, Da sprach Laban zu Jakob: Weil du mein Ver- 15
wandter bist, solltest du mir darum umsonst dienen? Gib
mir an, was dein Lohn sein soll. Laban hatte zwei 16
Töchter; der Name der älteren war Lea und der Name
der jüngeren Rachel. Die Augen Leas waren zart, Ra- 17
chel war schön von Gestalt und schön von Angesicht. Ja- 18
kob liebte Rachel, und er sprach: Ich will dir sieben Jahre

יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ
הַקְּטַנָּה: וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ 19
לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי: וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים 20
וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב 21
אֶל־לָבָן הָבָה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ:
וַיֶּאֱסֹף לָבָן אֶת־כָּל־אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה: וַיְהִי 22 23
בָּעֶרֶב וַיִּקַּח אֶת־לֵאָה בִתּוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֹא אֵלֶיהָ:
וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת־זilpָה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בִתּוֹ שִׁפְחָה: 24
וַיְהִי בַבֹּקֶר וְהִנֵּה־הִוא לֵאָה וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן מַה־זֹּאת 25
עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרָחֵל עָבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רִמִּיתָנִי:
וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא־יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ לָתֵת הַצְּעִירָה לִפְנֵי 26
הַבְּכִירָה: מַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וְנִתְּנָה לְךָ גַּם־אֶת־זֹאת בַּעֲבֹדָה 27
אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שֶׁבַע־שָׁנִים אֲחֵרוֹת: וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן 28
וַיְמַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־רָחֵל בִּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה:
וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה: 29
וַיָּבֹא גַּם אֶל־רָחֵל וַיֶּאֱהַב גַּם־אֶת־רָחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד 30
עִמּוֹ עוֹד שֶׁבַע־שָׁנִים אֲחֵרוֹת: וַיַּרְא יְהוָה כִּי־שְׂנוּאָה 31
לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ וְרָחֵל עֲקָרָה: וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד 32
בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעָנְיִי
כִּי עַתָּה יֶאֱהָבַנִי אִישִׁי: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר 33

dienen um Rachel, deine jüngere Tochter. Laban sprach: 19
Besser, ich gebe sie dir, als daß ich sie einem andern
Manne gebe; bleibe bei mir. Jakob diente sieben Jahre 20
um Rachel, und sie waren in seinen Augen wie einzelne
Tage, da er sie liebte. Jakob sprach zu Laban: Gib 21
mir meine Frau, denn meine Tage sind voll, daß ich
zu ihr komme. Laban versammelte alle Leute des Ortes 22
und machte ein Gastmahl. Des Abends nahm er seine 23
Tochter Lea und brachte sie zu ihm hinein, und er kam
zu ihr. Laban gab ihr, seiner Tochter Lea, seine Magd 24
Silpa als Magd. Es war am Morgen, siehe, da war es 25
Lea. Da sprach er zu Laban: Was hast du mir da ge-
tan? Habe ich dir nicht um Rachel gedient? Warum
hast du mich betrogen? Laban sprach: In unserm Ort 26
pflegt es nicht so zu geschehen, die jüngere vor der ältern
auszugeben. Vollende die (Hochzeits-) woche mit dieser, 27
dann wollen wir dir auch diese geben für den Dienst, den
du bei mir noch sieben weitere Jahre verrichten wirst.
Jakob tat also; er vollendete die Woche mit dieser, und 28
er gab ihm seine Tochter Rachel zur Frau. Laban gab 29
seiner Tochter Rachel seine Magd Bilha zur Magd.
Jakob kam auch zu Rachel und liebte auch Rachel mehr 30
als Lea. Er diente bei ihm noch fernere sieben Jahre.
Als der Ewige sah, daß Lea gehaßt war, öffnete er ihren 31
Mutterschoß, Rachel aber war unfruchtbar. Lea ward 32
Mutter und gebar einen Sohn, diesen nannte sie Rëuben,
indem sie sprach: Der Ewige hat auf mein Elend ge-
sehen; denn nunmehr wird mein Mann mich lieben. Sie 33
ward abermals Mutter und gebar einen Sohn, und sie

כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־שְׂנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן־לִי גַּם־אֶת־זֶה
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר 34
עַתָּה הַפַּעַם יִלָּוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים
עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ לֵוִי׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר 35
הַפַּעַם אוֹדֶה אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד
מִלֶּדֶת׃ וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב וַתְּקַנֵּא רָחֵל 1
בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הָבָה־לִּי בָנִים וְאִם־אַיִן מֵתָה
אָנֹכִי׃ וַיִּחַר־אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים 2
אָנֹכִי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי־בָטֶן׃ וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי 3
בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ וְתֵלֶד עַל־בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַּם־אָנֹכִי
מִמֶּנָּה׃ וַתִּתֶּן־לוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ 4
יַעֲקֹב׃ וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן׃ וַתֹּאמֶר רָחֵל 5 6
דָּנַנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן־לִי בֵּן עַל־כֵּן קָרְאָה
שְׁמוֹ דָּן׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי 7
לְיַעֲקֹב׃ וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם־ 8
אֲחֹתִי גַּם־יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי׃ וַתֵּרֶא לֵאָה 9
כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֶּן אֹתָהּ
לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה׃ וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן לְיַעֲקֹב׃ וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּא גָד׃ וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָּד׃ וַתֵּלֶד זִלְפָּה 10 11 12
שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב׃ וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאָשְׁרִי כִּי 13

sprach: Weil der Ewige gehört, daß ich gehaßt bin, so gab er mir auch diesen; und sie nannte ihn Schimeon. Sie ward abermals Mutter und gebar einen Sohn, und 34
sie sprach: Nunmehr wird sich mein Mann mir anschließen, denn ich habe ihm drei Söhne geboren; daher nannte man ihn Levi. Sie ward ferner Mutter und gebar einen 35
Sohn; da sprach sie: Diesmal will ich dem Ewigen danken; darum nannte sie ihn Jehuda. Und sie hörte auf zu gebären. Als Rachel sah, daß sie dem Jakob keine 30
Kinder gebar, da beneidete Rachel ihre Schwester, und 1
sie sprach zu Jakob: Schaffe mir Kinder, wo nicht, so sterbe ich! Da entbrannte Jakobs Zorn über Rachel, 2
und er sprach: Bin ich denn an Gottes Stelle, der dir Leibesfrucht verweigerte? Sie sprach: Siehe, meine 3
Magd Bilha, komme zu ihr, daß sie Kinder bekomme, die ich auf meinem Schoß erziehe, so werde auch ich durch sie erbaut werden. Sie gab ihm ihre Magd Bilha zur 4
Frau, und Jakob kam zu ihr. Bilha ward Mutter und 5
gebar dem Jakob einen Sohn. Da sprach Rachel: Gott 6
war mein Richter und hat auch meine Stimme erhört und mir einen Sohn gegeben; darum nannte sie ihn Dan. Bilha, Rachels Magd, ward abermals Mutter und gebar 7
dem Jakob einen zweiten Sohn. Da sprach Rachel: 8
Wetteiferung vor Gott hab' ich mit meiner Schwester gewetteifert und habe auch obgesiegt! und sie nannte ihn Naphtali. Als Lea sah, daß sie aufgehört hatte zu 9
gebären, da nahm sie ihre Magd Silpa und gab sie dem Jakob zur Frau. Silpa, die Magd der Lea, gebar dem 10
Jakob einen Sohn. Da sprach Lea: Glück ist gekom- 11
men! und nannte seinen Namen Gad. Silpa, die Magd 12
der Lea, gebar dem Jakob einen zweiten Sohn. Da 13
sprach Lea: Zu meiner Glückseligkeit; denn glückselig

14 אִשְׁרוּנִי בָּנוֹת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אָשֵׁר׃ וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן
בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם
אֶל־לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל־לֵאָה תְּנִי־נָא לִי מִדּוּדָאֵי
בְּנֵךְ׃ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קַחְתֵּךְ אֶת־אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם 15
אֶת־דּוּדָאֵי בְנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה
תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ׃ וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא 16
לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךְ
בְּדוּדָאֵי בְנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא׃ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים 17
אֶל־לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי׃ וַתֹּאמֶר לֵאָה 18
נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר׃ וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן־שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב׃ 19
וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים ׀ אֹתִי זֵבֶד טוֹב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי 20
אִישִׁי כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלוּן׃
וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה׃ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים 21 22
אֶת־רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ׃
וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים אֶת־חֶרְפָּתִי׃ וַתִּקְרָא 23 24
אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יֹסֵף יְהוָה לִי בֵּן אַחֵר׃ וַיְהִי 25
כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן
שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל־מְקוֹמִי וְלְאַרְצִי׃ תְּנָה אֶת־נָשַׁי וְאֶת־ 26
יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָּהֶן וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ

preisen mich die Töchter! und sie nannte ihn Ascher.
Rëuben ging zur Zeit der Weizenernte und fand Al- 14
raunen auf dem Felde und brachte sie seiner Mutter Lea.
Da sprach Rachel zu Lea: Gib mir doch von den Alraunen
deines Sohnes! Jene antwortete: Ist es zu wenig, daß 15
du meinen Mann wegnimmst, willst du auch meines Soh-
nes Alraunen nehmen? Rachel sprach: So soll er denn
diese Nacht bei dir einkehren für deines Sohnes Alraunen.
Als Jakob abends vom Felde kam, ging Lea ihm ent- 16
gegen und sprach: Zu mir komme, denn ich habe dich
gemietet für meines Sohnes Alraunen — und er kehrte
bei ihr ein dieselbe Nacht. Gott erhörte Lea; sie ward 17
Mutter und gebar dem Jakob den fünften Sohn. Lea 18
sprach: Gott hat mich belohnt, daß ich meinem Manne
meine Magd gegeben! und sie nannte ihn Jisaschar.
Abermals ward Lea Mutter und gebar dem Jakob einen 19
sechsten Sohn. Da sprach Lea: Gott hat mich beschenkt 20
mit einer schönen Gabe! diesmal wird mein Mann bei
mir wohnen, denn ich habe ihm sechs Söhne geboren!
und sie nannte ihn Sebulun. Darauf gebar sie eine 21
Tochter und nannte sie Dina. Gott gedachte der Ra- 22
chel, Gott erhörte sie und öffnete ihren Mutterschoß; Sie 23
ward Mutter und gebar einen Sohn, und sie sprach: Gott
hat meine Schmach hinweggenommen! Und sie nannte 24
ihn Joseph, sprechend: Der Ewige wird mir noch einen
andern Sohn geben. Nachdem Rachel den Joseph ge- 25
boren hatte, sprach Jakob zu Laban: Entlasse mich, ich
will nach meinem Orte und in mein Land gehen! Gib 26
meine Frauen und meine Kinder, um welche ich dir ge-
dient habe, daß ich gehe; du kennst ja meinen Dienst,

אֶת־עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עָבַדְתִּיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן אִם־נָא 27
פ מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בִּגְלָלֶךָ׃ * וַיֹּאמֶר 28
נָקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ 29
אֶת אֲשֶׁר עָבַדְתִּיךָ וְאֶת אֲשֶׁר־הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי׃ כִּי 30
מְעַט אֲשֶׁר־הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ
לְרַגְלִי וְעַתָּה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַּם־אָנֹכִי לְבֵיתִי׃ וַיֹּאמֶר מָה 31
אֶתֶּן לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא־תִתֶּן לִי מְאוּמָה אִם־תַּעֲשֶׂה־
לִי הַדָּבָר הַזֶּה אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר׃ אֶעֱבֹר 32
בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם כָּל־שֶׂה נָקֹד וְטָלוּא וְכָל־
שֶׂה־חוּם בַּכְּשָׂבִים וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה שְׂכָרִי׃
וְעָנְתָה־בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי לְפָנֶיךָ 33
כֹּל אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים וְחוּם בַּכְּשָׂבִים גָּנוּב
הוּא אִתִּי׃ וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִדְבָרֶךָ׃ וַיָּסַר בַּיּוֹם 34 35
הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים הָעֲקֻדִּים וְהַטְלָאִים וְאֵת כָּל־הָעִזִּים
הַנְּקֻדּוֹת וְהַטְלָאֹת כֹּל אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ וְכָל־חוּם בַּכְּשָׂבִים
וַיִּתֵּן בְּיַד־בָּנָיו׃ וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב 36
וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת־צֹאן לָבָן הַנּוֹתָרֹת׃ וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל 37
לִבְנֶה לַח וְלוּז וְעַרְמוֹן וַיְפַצֵּל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחְשֹׂף
הַלְּבָן אֲשֶׁר עַל־הַמַּקְלוֹת׃ וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל 38
בָּרְהָטִים בְּשִׁקָּתוֹת הַמָּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאן הַצֹּאן לִשְׁתּוֹת

wie ich dir gedient habe. Laban sprach zu ihm: Laß 27
mich Gunst in deinen Augen finden; ich ahne, daß mich
der Ewige um deinetwillen gesegnet hat. Und er sprach 28
ferner: Bestimme mir deinen Lohn, so will ich ihn geben.
Jener antwortete ihm: Du weißt, wie ich dir gedient 29
habe, und was deine Herde bei mir geworden ist. Denn 30
gering war, was du vor meiner Ankunft gehabt hast,
und es hat sich zu einer Menge ausgebreitet; so hat der
Ewige dich bei meinem Eintritte gesegnet — und nun,
wann werde ich auch für mein Haus sorgen? Er sprach: 31
Was soll ich dir geben? Jakob sprach: Du sollst mir
nicht das Geringste geben; wenn du mir folgendes tun
willst, so will ich wieder hingehen und dein Kleinvieh
weiden und hüten: Ich will dein Kleinvieh heute durch- 32
gehen und davon entfernen jedes Lamm, das kleinfleckig
oder großfleckig ist, und jedes dunkelfarbene Lamm unter
den Schafen, und was großfleckig und kleinfleckig ist unter
den Ziegen, und dann soll mein Lohn sein: Meine Ge- 33
rechtigkeit wird später für mich zeugen, wenn du zu mei-
nem Lohne kommst, der vor deinen Augen sein wird;
was unter den Ziegen nicht große oder kleine Flecken
hat, und was unter den Schafen nicht dunkelfarben ist,
soll bei mir gestohlen sein. Laban sprach: Wohlan, es sei, 34
wie du gesprochen! Er entfernte an demselben Tage die fuß- 35
gezeichneten und großfleckigen Böcke und alle kleinfleckigen
und großfleckigen Ziegen, alles, an dem etwas Weißes
war, und alles Dunkelfarbene unter den Schafen und über-
gab es seinen Söhnen. Dann stellte er einen Abstand 36
von drei Tagereisen zwischen sich und Jakob her. Jakob
weidete Labans übriges Kleinvieh. Jakob nahm nun
Stäbe von frischem Espen-, Haselnuß- und Kastanienholz, 37
schälte daran weiße Streifen ab, indem er das Weiße an
den Stäben entblößte; setzte die Stäbe, welche er abgeschält 38
hatte, an die Rinnen an den Wassertrögen, wo das Klein-

לְנֹכַח הַצֹּאן וַיִּחַמְנָה בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת׃ וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן אֶל־ 39
הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְן הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּטְלֻאִים׃ וְהַכְּשָׂבִים 40
הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד וְכָל־חוּם בְּצֹאן
לָבָן וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל־צֹאן לָבָן׃
וְהָיָה בְּכָל־יַחֵם הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת־ 41
הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים לְיַחֲמֻנָּה בַּמַּקְלוֹת׃
וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׂים וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַקְּשֻׁרִים 42
לְיַעֲקֹב׃ וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת 43
וּשְׁפָחוֹת וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃ וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי לא 1
בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר
לְאָבִינוּ עָשָׂה אֵת כָּל־הַכָּבֹד הַזֶּה׃ וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי 2
לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה 3
אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃
וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃ 4
וַיֹּאמֶר לָהֶן רֹאֶה אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי־אֵינֶנּוּ אֵלַי 5
כִּתְמֹל שִׁלְשֹׁם וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי׃ וְאַתֵּנָה יְדַעְתֶּן 6
כִּי בְּכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת־אֲבִיכֶן׃ וַאֲבִיכֶן הֵתֶל בִּי וְהֶחֱלִף 7
אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע
עִמָּדִי׃ אִם־כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־ 8
הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם־כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ

vieh hinkam, um zu trinken, dem Kleinvieh gegenüber, damit sie sich erhitzten, wenn sie zum Trinken kämen. Das Kleinvieh erhitzte sich bei den Stäben, und da gebar das Kleinvieh fußgezeichnete, klein- und großfleckige. Diese Schafe sonderte Jakob ab und wendete dann das Angesicht des Kleinviehes gegen das Fußgezeichnete und gegen alles Dunkelfarbene unter dem Kleinvieh Labans. Nun bildete er sich Herden besonders, die er nicht zu dem Kleinvieh Labans tat. Wenn nun das früh gebärende Kleinvieh erhitzt werden sollte, setzte Jakob die Stäbe vor die Augen des Kleinviehes an die Rinnen, um sie durch die Stäbe zu erhitzen, Bei dem spät gebärenden Kleinvieh aber setzte er sie nicht hin — so daß die Spätgeborenen für Laban, die Frühgeborenen aber für Jakob waren. Der Mann breitete sich ordentlich aus und hatte viel Kleinvieh, Mägde und Knechte, Kamele und Esel. Er vernahm die Reden der Söhne Labans, welche sprachen: Jakob hat alles genommen, was unserm Vater gehört, und von dem, was unserem Vater gehört, hat er all diesen Reichtum erworben. Jakob sah Labans Angesicht, und siehe, dieser war nicht mehr mit ihm wie gestern und ehegestern. Der Ewige sagte zu Jakob: Kehre in das Land deiner Väter und nach deinem Geburtsorte zurück, und ich will mit dir sein. Jakob schickte nun aufs Feld zu seinem Kleinvieh, ließ Rachel und Lea rufen Und sprach zu ihnen: Ich sehe an dem Angesichte eures Vaters, daß er nicht mehr mit mir ist wie gestern und ehegestern, und der Gott meines Vaters ist mir erschienen. Nun wißt ihr, daß ich euerm Vater mit aller meiner Kraft gedient habe, Euer Vater aber hat mich hintergangen und meinen Lohn zehnmal verändert; doch hat Gott nicht zugegeben, daß er mir Böses tat; Wenn er so sprach: Die Kleinfleckigen sollen dein Lohn sein, so gebar alles Kleinvieh Kleingefleckte, und wenn er so sprach: Die Fußgezeichneten

39 40 41 42 43 **31** 1 2 3 4 5 6 7 8

כָּל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים: וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶם 9
וַיִּתֶּן־לִי: וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא בַּחֲלוֹם 10
וְהִנֵּה הָעַתֻּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים:
וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וָאֹמַר הִנֵּנִי: 11
וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל־הָעַתֻּדִים הָעֹלִים עַל־ 12
הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר
לָבָן עֹשֶׂה לָךְ: אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם 13
מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִי שָׁם נֶדֶר עַתָּה קוּם צֵא מִן־
הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ: וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה 14
וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ: הֲלוֹא 15
נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם־אָכוֹל אֶת־
כַּסְפֵּנוּ: כִּי כָל־הָעשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ 16
הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה:
וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמַלִּים: 17
וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ מִקְנֵה 18
קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם לָבוֹא אֶל־יִצְחָק אָבִיו
אַרְצָה כְּנָעַן: וְלָבָן הָלַךְ לִגְזֹז אֶת־צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־ 19
הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ: וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן הָאֲרַמִּי 20
עַל־בְּלִי הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא: וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־ 21
לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד:

sollen dein Lohn sein, so gebar alles Kleinvieh Fuß-
gezeichnete. So hat Gott die Herde eures Vaters ab- 9
gesondert und mir gegeben. Zur Zeit, da das Kleinvieh 10
sich erhitzte, erhob ich im Traume meine Augen und sah,
da waren die Widder, welche das Kleinvieh besprangen,
fußgezeichnet, kleinfleckig und weißgesprengelt. Und ein 11
Engel Gottes sprach zu mir im Traume: Jakob! Ich
sprach: Hier bin ich! Er fuhr fort: Erhebe deine Augen 12
und siehe, alle Böcke, die das Kleinvieh bespringen, sind
fußgezeichnet, kleinfleckig und weißgestreift; denn ich habe
alles gesehen, was dir Laban tut. Ich bin der Gott von 13
Beth-El, wo du einen Denkstein gesalbt und mir ein Ge-
lübde getan hast. Nun mache dich auf, gehe weg aus
diesem Lande und kehre in dein Geburtsland zurück!
Rachel und Lea antworteten und sprachen zu ihm: Haben 14
wir noch Anteil oder Erbe in unseres Vaters Haus? Sind 15
wir ihm nicht gleich Fremden geachtet, da er uns ver-
kauft hat? Und verzehrt hat er auch unser Vermögen!
Denn aller Reichtum, den Gott von unserm Vater ab- 16
gesondert, gehört uns und unsern Kindern. Tue also
alles, was dir Gott gesagt hat! Jakob machte sich auf, 17
hob seine Kinder und seine Weiber auf die Kamele,
Führte seine ganze Herde und alle seine Habe, welche 18
er erworben, sein erkauftes Eigentum, welches er zu Pad-
dan-Aram erworben, hinweg, um zu seinem Vater Iz-
chak zu kommen in das Land Kenaan. Laban war hin- 19
gegangen, um sein Kleinvieh zu scheren, und Rachel stahl
die Götzenbilder ihres Vaters. Jakob stahl das Herz La- 20
bans, des Arami, indem er ihm nicht anzeigte, daß er
fliehen wollte. Er entfloh mit allem, was sein war, 21
machte sich auf, ging über den Strom und wandte sein

22 וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב: 23 וַיִּקַּח אֶת־
אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבַּק אֹתוֹ
בְּהַר הַגִּלְעָד: 24 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֲרַמִּי בַּחֲלֹם
הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תְּדַבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב
עַד־רָע: 25 וַיַּשֵּׂג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת־אָהֳלוֹ
בָּהָר וְלָבָן תָּקַע אֶת־אֶחָיו בְּהַר הַגִּלְעָד: 26 וַיֹּאמֶר לָבָן
לְיַעֲקֹב מֶה עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי וַתְּנַהֵג אֶת־בְּנֹתַי
כִּשְׁבֻיוֹת חָרֶב: 27 לָמָּה נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־
הִגַּדְתָּ לִי וָאֲשַׁלֵּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁרִים בְּתֹף וּבְכִנּוֹר:
28 וְלֹא נְטַשְׁתַּנִי לְנַשֵּׁק לְבָנַי וְלִבְנֹתָי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עָשׂוֹ:
29 יֶשׁ־לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִפְּכֶם רָע וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ אָמַר
אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ מִדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע:
30 וְעַתָּה הָלֹךְ הָלַכְתָּ כִּי־נִכְסֹף נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה
גָנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי: 31 וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי
אָמַרְתִּי פֶּן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמִּי: 32 עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא
אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֶּר־לְךָ מָה עִמָּדִי
וְקַח־לָךְ וְלֹא יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם: 33 וַיָּבֹא לָבָן בְּאֹהֶל־
יַעֲקֹב וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הָאֲמָהֹת וְלֹא מָצָא
וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל: 34 וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־
הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם וַיְמַשֵּׁשׁ

Angesicht nach dem Berge Gilead. Am dritten Tage 22
wurde dem Laban berichtet, daß Jakob entflohen. Da 23
nahm er seine Verwandten mit sich, setzte ihm einen Weg
von sieben Tagereisen nach und holte ihn am Berge
Gilead ein. Gott kam zu Laban, dem Arami, im nächt- 24
lichen Traume und sprach zu ihm: Hüte dich, daß du
nicht (von der Rückreise) redest mit Jakob weder Gutes
noch Böses! Laban erreichte Jakob; Jakob hatte auf 25
dem Berge sein Zelt aufgeschlagen, und Laban hatte mit
seinen Verwandten sein Zelt auf dem Berge Gilead auf-
geschlagen. Da sprach Laban zu Jakob: Was hast du 26
getan, daß du mein Herz gestohlen und meine Töchter
weggeführt hast wie Kriegsgefangene? Warum bist du 27
heimlich geflohen und hast mich getäuscht? Warum hast
du es mir nicht gesagt, ich hätte dich entlassen mit Freu-
den und Gesängen, mit Pauke und Harfe! So aber hast 28
du mich nicht einmal meine Söhne und Töchter küssen
lassen; siehe, du hast töricht gehandelt! Nun habe ich 29
die Macht in der Hand, mit euch schlimm zu verfahren;
allein der Gott eures Vaters sprach vorige Nacht zu mir
und sagte: „Hüte dich, mit Jakob (von der Rückreise) zu
reden weder Gutes noch Böses!" Sei es indessen, daß du 30
weggegangen, weil du dich nach deines Vaters Haus ge-
sehnt; warum aber stahlst du meine Götter? Jakob ant- 31
wortete und sprach zu Laban: Weil ich mich fürchtete und
dachte, du möchtest mir deine Töchter mit Gewalt rauben.
Derjenige aber, bei dem du deine Götter finden wirst, der 32
soll nicht leben; im Beisein unserer Verwandten suche dir
heraus, was (von dem Deinigen) bei mir ist, und nimm
es! Jakob wußte nicht, daß Rachel sie gestohlen hatte.
Laban ging in Jakobs Zelt und in Leas Zelt und in der 33
beiden Mägde Zelt und fand nichts. Er verließ Leas Zelt
und kam in Rachels Zelt. Rachel hatte die Götzenbilder 34
genommen, sie in das Sattelkissen des Kamels gelegt und

לָבָן אֶת־כָּל־הָאֹהֶל וְלֹא מָצָא: וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אַל־ 35
יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי כִּי לֹוא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי־דֶרֶךְ
נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים: וַיִּחַר לְיַעֲקֹב 36
וַיָּרֶב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן מַה־פִּשְׁעִי מַה־
חַטָּאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי: כִּי־מִשַּׁשְׁתָּ אֶת־כָּל־כֵּלַי מַה־ 37
מָּצָאתָ מִכֹּל כְּלֵי־בֵיתֶךָ שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ
בֵּין שְׁנֵינוּ: זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ 38
לֹא שִׁכֵּלוּ וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא אָכָלְתִּי: טְרֵפָה לֹא־הֵבֵאתִי 39
אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנָּה גְּנֻבְתִּי יוֹם וּגְנֻבְתִּי
לָיְלָה: הָיִיתִי בַיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב וְקֶרַח בַּלָּיְלָה וַתִּדַּד 40
שְׁנָתִי מֵעֵינָי: זֶה־לִּי עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עֲבַדְתִּיךָ 41
אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ
וַתַּחֲלֵף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים: לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי 42
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפַחַד יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי
אֶת־עָנְיִי וְאֶת־יְגִיעַ כַּפַּי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אָמֶשׁ: וַיַּעַן 43
לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הַבָּנוֹת בְּנֹתַי וְהַבָּנִים בָּנַי וְהַצֹּאן
צֹאנִי וְכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לִי הוּא וְלִבְנֹתַי מָה־אֶעֱשֶׂה
לָאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלָדוּ: וְעַתָּה לְכָה נִכְרְתָה 44
בְרִית אֲנִי וָאָתָּה וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ: וַיִּקַּח יַעֲקֹב 45
אֶבֶן וַיָּרִימֶהָ מַצֵּבָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לִקְטוּ אֲבָנִים 46

sich darauf gesetzt. Laban durchsuchte das ganze Zelt und
fand nichts. Sie sprach zu ihrem Vater: Es sei nicht miß- 35
fällig in den Augen meines Herrn, daß ich nicht vor dir
aufstehen kann, denn die Weise der Frauen ist mir. Er 36
suchte, und fand die Götzenbilder nicht. Da verdroß es
Jakob, und er haderte mit Laban; Jakob fing an und
sprach zu Laban: Was ist mein Verbrechen, was ist meine
Sünde, daß du mir nachgesetzt hast? Du hast alle meine 37
Geräte durchsucht; was hast du von allen Geräten deines
Hauses gefunden? Lege es hierher in Gegenwart meiner
und deiner Verwandten, daß sie zwischen uns beiden ent-
scheiden! Bereits zwanzig Jahre bin ich bei dir gewesen, 38
deine Schafe und Ziegen haben ihre Jungen nicht ver-
loren, und die Widder deines Kleinviehes habe ich nicht ge-
gessen; Zerrissenes habe ich dir nicht gebracht, ich mußte 39
es ersetzen; von meiner Hand hättest du es gefordert, was
des Tags und was des Nachts gestohlen ward. Am Tage 40
verzehrte mich die Glut und der Frost in der Nacht, und der
Schlaf wich von meinen Augen. Ich bin nun zwanzig 41
Jahre in deinem Hause, ich habe dir vierzehn Jahre
gedient um deine beiden Töchter und sechs Jahre um dein
Kleinvieh; du aber hast meinen Lohn zehnmal geändert.
Wäre nicht der Gott meines Vaters, der Gott Abrahams 42
und die Ehrfurcht Jizchaks, mir zum Beistand gewesen,
du hättest mich jetzt leer weggeschickt; mein Elend und
meiner Hände Fleiß hat Gott gesehen und die vorige Nacht
entschieden. Laban antwortete und sprach zu Jakob: Die 43
Töchter sind meine Töchter, die Söhne meine Söhne,
das Kleinvieh mein Kleinvieh, und alles, was du siehst,
gehört mir. Was kann ich nun meinen Töchtern heute
tun oder ihren Kindern, welche sie geboren haben? 44
Komme nun, laß uns einen Bund schließen, ich und du,
welcher zum Zeugnisse sei zwischen mir und dir! Jakob 45
nahm einen Stein und richtete ihn zum Denkstein auf.
Und Jakob sprach zu seinen Verwandten: Sammelt 46

47 וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ־גָל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל־הַגָּל: וַיִּקְרָא־לוֹ
48 לָבָן יְגַר שָׂהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב קָרָא לוֹ גַּלְעֵד: וַיֹּאמֶר לָבָן
הַגַּל הַזֶּה עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ גַּלְעֵד:
49 וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר יִצֶף יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסָּתֵר
50 אִישׁ מֵרֵעֵהוּ: אִם־תְּעַנֶּה אֶת־בְּנֹתַי וְאִם־תִּקַּח נָשִׁים
עַל־בְּנֹתַי אֵין אִישׁ עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ:
51 וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הִנֵּה ׀ הַגַּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר
52 יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ: עֵד הַגַּל הַזֶּה וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה אִם־
אָנִי לֹא־אֶעֱבָר אֵלֶיךָ אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאִם־אַתָּה לֹא־תַעֲבֹר
53 אֵלַי אֶת־הַגַּל הַזֶּה וְאֶת־הַמַּצֵּבָה הַזֹּאת לָרָעָה: אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע
54 יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק: וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא
55 לְאֶחָיו לֶאֱכָל־לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָּהָר: וַיַּשְׁכֵּם
לָבָן בַּבֹּקֶר וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו וְלִבְנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיֵּלֶךְ
וַיָּשָׁב לָבָן לִמְקֹמוֹ: וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ־בוֹ מַלְאֲכֵי
1 א אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה
2 וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם:
3 ב וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל־עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה
4 שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם: וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי
לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד־

Steine! Sie nahmen Steine und machten einen Haufen, und sie aßen daselbst auf dem Steinhaufen — Laban 47
nannte ihn: Jegar Sahadutha, und Jakob nannte ihn Gal-Ed. Laban sprach: Dieser Steinhaufen sei heute 48
Zeuge zwischen mir und dir! Daher nannte man den Ort Galed, Wie auch Mizpa, weil man gesagt hat: 49
Der Ewige wird schauen zwischen mir und dir, wenn wir auch verborgen sind einer vor dem andern. Wenn 50
du meine Töchter kränkst oder zu meinen Töchtern noch andere Frauen nimmst, so ist kein Mensch zwischen uns; siehe, Gott ist Zeuge zwischen mir und dir! Laban 51
sprach zu Jakob: Hier dieser Steinhaufen und hier dieser Denkstein, den ich errichtet habe, zwischen mir und dir, Zeuge sei dieser Steinhaufen, und dieser Denkstein sei 52
Zeuge, daß ich niemals zu dir an diesem Steinhaufen vorüberziehe, und du niemals zu mir an diesem Steinhaufen und diesem Denkstein vorüberzieheſt zum Bösen! Der 53
Gott Abrahams und der Gott Nachors mögen zwischen uns richten, der Gott ihres Vaters! Jakob schwur bei der Ehrfurcht seines Vaters Jizchak. Jakob schlachtete 54
von seinem Vieh auf dem Berge und lud seine Verwandten ein, das Mahl zu essen; sie aßen das Mahl und übernachteten auf dem Berge. Des andern Morgens stand La- **32**
ban früh auf, küßte seine Söhne und seine Töchter und 1
segnete sie, dann ging Laban und kehrte in seine Heimat zurück. Jakob ging seines Weges, da begegneten ihm 2
Engel Gottes. Jakob sprach, als er sie sah: Dies ist ein 3
Lager Gottes —! Und er nannte jenen Ort Machanajim (zwei Lager).

Jakob schickte Boten vor sich her zu seinem Bruder Esav 4

עָתָּה: וַיְהִי־לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה 5
לְהַגִּיד לַאדֹנִי לִמְצֹא־חֵן בְּעֵינֶיךָ: וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־ 6
יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ אֶל־עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ
וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ 7
וַיַּחַץ אֶת־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר
וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת: וַיֹּאמֶר אִם־יָבוֹא עֵשָׂו אֶל־ 8
הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה:
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה 9
הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ:
קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־ 10
עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי
לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת: הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי־יָרֵא 11
אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל־בָּנִים: וְאַתָּה אָמַרְתָּ 12
הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי אֶת־זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר
לֹא־יִסָּפֵר מֵרֹב: וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן־הַבָּא 13
בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו: עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים 14
רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים: גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶם 15
שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים
וַעְיָרִם עֲשָׂרָה: וַיִּתֵּן בְּיַד־עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר 16
אֶל־עַבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר:

in das Land Seïr, in das Gefilde Edoms, Und befahl 5
ihnen, wie folgt: Also sprechet zu meinem Herrn Esav:
So spricht dein Knecht Jakob: Ich habe mich bei Laban
aufgehalten und bis jetzt verweilt; Ich erwarb mir Rin- 6
der und Esel, Kleinvieh, Knechte und Mägde. Nun schicke
ich, es meinem Herrn kund zu tun, um Gunst in deinen
Augen zu finden! Die Boten kamen zu Jakob zurück 7
und sprachen: Wir sind zu deinem Bruder Esav gekommen,
er zieht dir auch entgegen, und vierhundert Mann sind
mit ihm. Jakob fürchtete sich sehr, und es ward ihm 8
bange; er teilte die Leute, welche er bei sich hatte, sowie
das Kleinvieh, das Rindvieh und die Kamele in zwei
Lager. Indem er sprach: Wenn Esav zu dem einen 9
Lager kommt und es schlägt, so wird das übriggebliebene
Lager entrinnen. Jakob sprach: Gott meines Vaters Ab- 10
raham und Gott meines Vaters Jizchak, Ewiger, der du
zu mir gesprochen: Kehre in dein Land und nach deinem
Geburtsorte zurück, ich will dir Gutes erweisen! Ich bin 11
zu gering für alle die Wohltaten und alle die Treue,
welche du deinem Knechte erzeigt hast; denn mit meinem
Stabe habe ich diesen Jarden überschritten, und nun bin
ich zu zwei Lagern geworden. O, rette mich doch aus der 12
Hand meines Bruders, aus der Hand Esavs; denn ich
fürchte ihn, er könnte kommen und mich erschlagen, Mut-
ter samt Kindern. Du aber hast gesprochen: Ich will dir 13
Gutes erweisen und deine Nachkommen mehren wie Sand
am Meere, welcher vor Menge nicht zu zählen ist! Er 14
übernachtete dort in jener Nacht und nahm von dem, was
er mit sich führte, als Geschenk für seinen Bruder Esav.
Zweihundert Ziegen und zwanzig Böcke, zweihundert 15
Schafe und zwanzig Widder, Dreißig säugende Kamele 16

17 וַיְצַו אֶת־הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וּשְׁאָלְךָ
18 לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ: וְאָמַרְתָּ
לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם־
19 הוּא אַחֲרֵינוּ: וַיְצַו גַּם אֶת־הַשֵּׁנִי גַּם אֶת־הַשְּׁלִישִׁי כָּל גַּם
אֶת־כָּל־הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה
20 תְּדַבְּרוּן אֶל־עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ: וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה
עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי־אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה
הַהֹלֶכֶת לְפָנַי וְאַחֲרֵי־כֵן אֶרְאֶה פָנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי:
21 וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּמַּחֲנֶה:
22 וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו
23 וְאֶת־אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעְבַר יַבֹּק: וַיִּקָּחֵם
24 וַיַּעֲבִרֵם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ: וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב
25 לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: וַיַּרְא כִּי לֹא
יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף־יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ
26 עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ
27 כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב:
28 וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי־
29 שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכָל: וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי
30 וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־

mit ihren Jungen, vierzig Kühe und zehn Stiere, zwanzig Eselinnen und zehn Esel. Und er übergab seinen 17
Knechten jede Herde besonders und sprach zu seinen Knechten: Geht vor mir her und laßt einen Zwischenraum zwischen einer Herde und der andern. Er gebot dem ersten, 18
wie folgt: Wenn dir mein Bruder Esav begegnet und dich fragt: Wem gehörst du an, wohin gehst du, und wem sind diese vor dir? So sprich: Deinem Knechte Jakob, es 19
ist ein Geschenk, gesendet meinem Herrn Esav, und siehe, er kommt selbst hinter uns. So gebot er auch dem zweiten, 20
auch dem dritten, so auch allen, die hinter den Herden hergingen: So saget zu Esav, wenn ihr ihn antreffet;
Saget ihm: Siehe, dein Knecht Jakob kommt auch hinter 21
uns! Denn er dachte: Ich will ihn versöhnen durch das Geschenk, das vor mir hergeht, alsdann will ich sein Angesicht sehen, vielleicht nimmt er mich freundlich auf.
Das Geschenk ging vor ihm her; er aber blieb dieselbe 22
Nacht im Lager. In derselben Nacht stand er auf, nahm 23
seine zwei Frauen, seine zwei Mägde und seine elf Kinder und setzte über die Furt des Jabok. Er nahm sie, führte 24
sie über den Fluß und brachte all das Seinige hinüber.
Als Jakob allein zurückgeblieben, da rang ein Mann mit 25
ihm, bis der Morgen aufging. Als er sah, daß er ihm 26
nicht beikommen konnte, griff er nach dem Ballen seiner Hüfte, und der Ballen an Jakobs Hüfte ward verrenkt, da er mit ihm rang. (Der Mann) sprach: Entlasse mich, 27
denn der Morgen ist angebrochen! Er sprach: Ich lasse dich nicht, bis du mich gesegnet hast. Jener sprach zu 28
ihm: Wie heißest du? Dieser sprach: Jakob. Er sprach: 29
Du sollst nicht mehr Jakob genannt werden, sondern Israel; denn du hast um den Vorzug gerungen mit göttlichen Wesen und mit Menschen und hast obgesiegt. Ja- 30

31 רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי׃ וַיִּזְרַח־לוֹ
הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל־יֶרְכוֹ׃
32 עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־
כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד
הַנָּשֶׁה׃ וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ לג 1
אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל
2 וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת׃ וַיָּשֶׂם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת־יַלְדֵיהֶן
רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וִילָדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־
3 יוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃ וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע
4 פְּעָמִים עַד־גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו׃ וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ
5 וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃ וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא
אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמַר
6 הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ׃* וַתִּגֹּשְׁן הַשְּׁפָחוֹת
7 הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃ וַתִּגַּשׁ גַּם־לֵאָה וִילָדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחֲווּ
8 וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל־
הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא־חֵן בְּעֵינֵי
9 אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ׃
10 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ
מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי־עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים
11 וַתִּרְצֵנִי׃ קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הֻבָאת לָךְ כִּי־חַנַּנִי

רבתי עד יושלח לב ויקרא

kob fragte und sprach: Sage mir doch deinen Namen.
Jener sprach: Warum fragst du nach meinem Namen?
Und er segnete ihn daselbst. Jakob nannte den Ort Pe- 31
niël: Denn ich habe göttliche Wesen gesehen von Ange-
sicht zu Angesicht, und mein Leben ist gerettet worden.
Die Sonne strahlte über ihm empor, als er an Penuël 32
vorüber war, und er hinkte an seiner Hüfte. Darum essen 33
die Kinder Israel nicht die Spannader, welche an dem
Ballen der Hüfte ist, bis auf den heutigen Tag, weil
er nach dem Ballen an der Hüfte Jakobs an der Spann-
ader gegriffen hat. Jakob erhob seine Augen und sah, **33**
da kam Esav und mit ihm vierhundert Mann. Da teilte 1
er seine Kinder um Lea, Rachel und die beiden Mägde,
Stellte die Mägde und ihre Kinder zuerst auf, dann Lea 2
und deren Kinder hinter ihnen und zuletzt Rachel und
Joseph. Er aber ging vor ihnen her und bückte sich 3
siebenmal zur Erde, bis er hintrat zu seinem Bruder.
Esav lief ihm entgegen, umarmte ihn, fiel ihm um den 4
Hals und küßte ihn, und sie weinten. (Esav) erhob seine 5
Augen und sah die Frauen und die Kinder, und er sprach:
Wem gehören diese da bei dir? Er antwortete: Es sind
die Kinder, mit denen Gott deinen Knecht begnadigt hat.
Die Mägde traten hinzu, sie und ihre Kinder, und bückten 6
sich. Auch Lea trat mit ihren Kindern hinzu, und sie 7
bückten sich; zuletzt traten Joseph und Rachel hinzu und
bückten sich. Er sprach: Was soll dir jenes ganze Lager, 8
welches ich angetroffen? Er antwortete: Um Gunst zu
finden in den Augen meines Herrn. Esav sprach: Ich 9
habe genug, mein Bruder, behalte, was du hast. Jakob 10
sprach: Nicht doch, wenn ich Gunst in deinen Augen ge-
funden, so nimm mein Geschenk von meiner Hand, weil
ich dein Antlitz gesehen, wie man das Antlitz eines gött-
lichen Wesens sieht, und du hast mich gütig aufgenom-
men! Nimm doch meinen Segen an, welcher dir über- 11

אֱלֹהִים וְכִי יֶשׁ־לִי־כֹל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח׃ 12 וַיֹּאמֶר נִסְעָה
וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי־הַיְלָדִים
רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וּדְפָקוּם יוֹם אֶחָד וָמֵתוּ
כָּל־הַצֹּאן׃ 14 יַעֲבָר־נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנַהֲלָה
לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־לְפָנַי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים עַד
אֲשֶׁר־אָבֹא אֶל־אֲדֹנִי שֵׂעִירָה׃ 15 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אַצִּיגָה־נָּא
עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא־חֵן
בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ 16 וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה׃
17 וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־
כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת׃ ס 18 וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם
עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן
אֶת־פְּנֵי הָעִיר׃ 19 וַיִּקֶן אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה־שָׁם
אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃ 20 וַיַּצֶּב־
שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ ס המישי. 1 וַתֵּצֵא לד
דִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ׃
2 וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח
אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ׃ 3 וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת־
יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת־הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָ׃ 4 וַיֹּאמֶר
שְׁכֶם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיַּלְדָּה הַזֹּאת
לְאִשָּׁה׃ 5 וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת־דִּינָה בִתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ

bracht worden, denn Gott hat mich begnadigt und ich habe alles! Er drang in ihn, und er nahm es. (Esav) 12
sprach: Wir wollen aufbrechen und unsern Weg fortsetzen, ich will mit dir gehen. Jener antwortete: Mein Herr 13
weiß, daß die Kinder zart sind und Kleinvieh und Rinder Junge säugen; drängt man sie einen Tag, so stirbt alles Kleinvieh. Mein Herr gehe nur seinem Knechte voraus, 14
ich aber will nach meiner Gemächlichkeit langsam folgen, nach dem Schritte des Viehes, welches ich vor mir habe, und nach dem Schritte der Kinder, bis ich zu meinem Herrn nach Seïr komme. Esav sprach: So will ich denn 15
von dem Volke, das bei mir ist, bei dir aufstellen. Er antwortete: Wozu das? Möchte ich nur Gunst in den Augen meines Herrn finden. Esav kehrte denselben Tag 16
seines Weges nach Seïr zurück. Jakob aber brach auf 17
nach Sukkoth, er baute sich ein Haus, und für sein Vieh machte er Hütten; darum nannte man den Ort Sukkoth.
Jakob kam wohlbehalten nach der Stadt Schechem, welche 18
im Lande Kenaan liegt, als er von Paddan-Aram kam, und er lagerte vor der Stadt. Er kaufte das Stück Feld, 19
wo er sein Zelt errichtete, aus der Hand der Kinder Chamors, des Vaters Schechems, um hundert Kesita. Da- 20
selbst errichtete er einen Altar und nannte ihn: „Gott 34
ist der Gott Israels!“ Dina, Leas Tochter, welche sie 1
dem Jakob geboren, ging aus, um sich unter den Töchtern des Landes umzusehen. Da erblickte sie Schechem, Sohn 2
Chamors, des Chivi, des Fürsten des Landes, nahm sie, beschlief sie und tat ihr Gewalt an. Seine Seele hing 3
an Dina, der Tochter Jakobs; er liebte das Mädchen und redete dem Mädchen zu Herzen. Schechem sprach zu sei- 4
nem Vater Chamor: Nimm mir dieses Mädchen zur Frau! Jakob hatte erfahren, daß man seine Tochter 5

אֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד־בֹּאָם׃ 6 וַיֵּצֵא חֲמוֹר
אֲבִי־שְׁכֶם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ 7 וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־
הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי
נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה׃
וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם 8
תְּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ 9 וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ בְּנֹתֵיכֶם
תִּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם׃ 10 וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ
תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וִסְחָרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ בָהּ׃ 11 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם
אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אַחֶיהָ אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ
אֵלַי אֶתֵּן׃ 12 הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד מֹהַר וּמַתָּן וְאֶתְּנָה כַּאֲשֶׁר
תֹּאמְרוּ אֵלָי וּתְנוּ־לִי אֶת־הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה׃ 13 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־
יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר
טִמֵּא אֶת דִּינָה אֲחֹתָם׃ 14 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל
לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת־אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ
עָרְלָה כִּי־חֶרְפָּה הִוא לָנוּ׃ 15 אַךְ־בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם
תִּהְיוּ כָמֹנוּ לְהִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר׃ 16 וְנָתַנּוּ אֶת־בְּנֹתֵינוּ
לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם
אֶחָד׃ 17 וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת־
בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ׃ 18 וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם
בֶּן־חֲמוֹר׃ 19 וְלֹא־אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת־

Dina entehrt hatte; seine Söhne waren mit seinem Vieh
auf dem Felde. Jakob schwieg, bis sie zurückkamen.
Chamor, Schechems Vater, ging zu Jakob hinaus, um 6
mit ihm zu reden. Jakobs Söhne kamen vom Felde zu- 7
rück, als sie es erfuhren, da waren die Männer betrübt
und ergrimmten sehr, eine Schandtat war geschehen an
Israel, Jakobs Tochter zu entehren, solches durfte nicht
geschehen. Chamor redete mit ihnen und sprach: Mein 8
Sohn Schechem liebt mit seiner Seele eure Tochter; gebt
sie ihm doch zur Frau! Verschwägert euch mit uns, 9
gebt uns eure Töchter, und unsere Töchter nehmet euch;
Ihr möget bei uns wohnen, das Land soll euch offen 10
sein, lasset euch nieder, verkehret darin und werdet an-
sässig darin! Schechem sprach zu ihrem Vater und zu 11
ihren Brüdern: Ich möchte Gunst in euern Augen finden;
was ihr zu mir sagt, will ich geben. Leget mir noch so 12
viel Morgengabe und Geschenke auf, ich will geben, was
ihr mir sagt; nur gebt mir das Mädchen zur Frau! Ja- 13
kobs Söhne antworteten dem Schechem und seinem Vater
Chamor mit List — so redeten sie, weil er ihre Schwester
Dina entehrt hatte —; Sie sprachen zu ihnen: Wir können 14
dies nicht tun, daß wir unsre Schwester einem Manne geben,
welcher eine Vorhaut hat, denn das wäre für uns eine
Schande. Jedoch alsdann wollen wir euch zu Willen sein, 15
wenn ihr sein wollt wie wir, daß bei euch alles Männliche be-
schnitten wird; Dann wollen wir euch unsre Töchter geben 16
und eure Töchter uns nehmen, wir werden bei euch woh-
nen und werden zu einem Volk. Wenn ihr aber nicht auf 17
uns hört, euch beschneiden zu lassen, so nehmen wir un-
sere Töchter und gehen. Ihre Worte gefielen in den 18
Augen Chamors und Schechems, Chamors Sohn. Der 19

20 יַעֲקֹב וַיָּבֹא גִבְכַּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו: וַיָּבֹא חֲמוֹר וּשְׁכֶם
בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר:
21 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּ
אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת־יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת־בְּנֹתָם
נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם: אַךְ־בְּזֹאת
22 יֵאֹתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד
בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נִמֹּלִים: מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם
23 וְכָל־בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ:
24 וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲמוֹר וְאֶל־שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ
25 וַיִּמֹלוּ כָּל־זָכָר כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בִּהְיוֹתָם כְּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי־יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי
דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר:
26 וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שְׁכֶם בְּנוֹ הָרָגוּ לְפִי־חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת־
27 דִּינָה מְבֵית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ: בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים
28 וַיָּבֻזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם: אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם
וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת אֲשֶׁר־בָּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ:
29 וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ
30 וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי
עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי
וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי

Jüngling säumte nicht, die Sache zu tun, denn er sehnte
sich nach der Tochter Jakobs; und er war der Geehrteste im
ganzen Hause seines Vaters. Als Chamor und sein Sohn 20
Schechem in das Tor ihrer Stadt kamen, redeten sie mit
den Männern ihrer Stadt wie folgt: Diese Leute meinen 21
es aufrichtig mit uns, sie wollen in dem Lande wohnen
und darin verkehren — und das Land, siehe, es hat Raum
genug für sie —, ihre Töchter wollen wir uns zu Frauen
nehmen und unsere Töchter ihnen geben. Allein nur 22
dann wollen uns die Leute zu Willen sein, bei uns zu
wohnen, um zu einem Volke zu werden, wenn wir alles
Männliche unter uns beschneiden lassen, so wie sie be-
schnitten sind. Ihre Herden, ihre Habe und all ihr Vieh 23
wird ja unser sein! Nur wollen wir ihnen zu Willen
sein, damit sie bei uns bleiben! Da gehorchten dem 24
Chamor und seinem Sohne Schechem alle, die aus dem
Tore seiner Stadt kamen, und alle Männlichen, so viel
aus dem Tore seiner Stadt kamen, ließen sich be-
schneiden. Am dritten Tage aber, da sie Schmerzen 25
litten, nahmen Schimeon und Levi, zwei Söhne Ja-
kobs, Dinas Brüder, jeder sein Schwert und kamen
ungefährdet über die Stadt und erschlugen alle
Männlichen, Auch Chamor und seinen Sohn Sche- 26
chem erschlugen sie mit der Schärfe des Schwertes, und
sie nahmen Dina aus dem Hause Schechems und gingen.
Die Söhne Jakobs kamen über die Erschlagenen und plün- 27
derten die Stadt, weil man ihre Schwester entehrt hatte;
Ihr Kleinvieh, ihre Rinder, ihre Esel, und was in der 28
Stadt und was auf dem Felde war, nahmen sie; All ihr 29
Gut, all ihre Kinder und Frauen nahmen sie gefangen
und führten sie als Beute weg, sowie alles, was im Hause
war. Da sprach Jakob zu Schimeon und Levi: Ihr habt 30
mich betrübt, daß ihr mich in Verruf gebracht bei dem
Bewohner des Landes, dem Kenaani und Perisi. Ich

וּבֵיתִי׃ וַיֹּאמְרוּ הַכְזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחוֹתֵנוּ׃ פ 31
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵיתְאֵל וְשֶׁב־שָׁם לה 1
וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי
עֵשָׂו אָחִיךָ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ 2
הָסִרוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ
שִׂמְלֹתֵיכֶם׃ וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּיתְאֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָּׁם מִזְבֵּחַ 3
לָאֵל הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
הָלָכְתִּי׃ וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר 4
בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב
תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם־שְׁכֶם׃ וַיִּסָּעוּ וַיְהִי ׀ חִתַּת אֱלֹהִים 5
עַל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי
יַעֲקֹב׃ וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הִוא בֵּיתְאֵל 6
הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ׃ וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם 7
אֵל בֵּיתְאֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי
אָחִיו׃ וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת 8
לְבֵיתְאֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת׃ פ
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ 9
אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר־לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא־יִקָּרֵא שִׁמְךָ 10
עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדַּי פְּרֵה וּרְבֵה 11

bin nur gering an Zahl; wenn sie sich gegen mich versammeln, so werden sie mich schlagen, und ich werde mit meinem Hause vertilgt werden! Sie sprachen: Soll man 31
unsere Schwester wie eine Buhlerin behandeln? Gott 35
sprach zu Jakob: Mache dich auf, gehe hinauf gen Beth- 1
El, bleibe daselbst und errichte da einen Altar dem Gott, der dir erschienen ist, als du vor deinem Bruder Esav flohest. Da sprach Jakob zu seinen Hausgenossen und zu 2
allen, die mit ihm waren: Entfernet die fremden Götter, welche unter euch sind, reinigt euch und wechselt eure Kleider; Wir wollen uns aufmachen und hinauf gen Beth- 3
El gehen; dort will ich Gott einen Altar errichten, der mich am Tage meiner Not erhört hat und auf dem Wege, welchen ich gegangen, mit mir gewesen ist. Sie gaben 4
Jakob alle fremden Götter, die in ihrer Hand, und die Ringe, die in ihren Ohren; Jakob vergrub sie unter der Linde, welche bei Schechem stand. Sie brachen auf, und 5
eine Angst von Gott lag auf den Städten, welche rings um sie waren, daß sie Jakobs Söhnen nicht nachsetzten. Ja- 6
kob kam nach Lus, welches im Lande Kenaan liegt, das ist Beth-El, er und alles Volk, welches bei ihm war. Da- 7
selbst baute er einen Altar und nannte den Ort: „Gott zu Beth-El"; denn daselbst hatte sich ihm Gott offenbart, als er vor seinem Bruder floh. Deborah, die Amme der 8
Ribka, starb und ward unterhalb Beth-Els unter dem Eichbaume begraben; diesen nannte man Klage-Eiche (אלון בכות). Gott erschien dem Jakob abermals, als er von 9
Paddan-Aram kam, und segnete ihn. Gott sprach zu ihm: 10
Dein Name ist Jakob; man soll dich nicht mehr Jakob nennen, sondern Israel soll dein Name sein. Und er nannte ihn Israel. Gott sprach ferner zu ihm: Ich bin 11
der allmächtige Gott; sei fruchtbar und mehre dich, ein Volk und eine Versammlung von Völkern wird von dir herkommen, und Könige werden aus deinen Lenden her-

גּוֹי וְקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ׃ * 12 וְאֶת־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם 13
אֲשֶׁר־דִּבֶּר אִתּוֹ׃ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר 14
אִתּוֹ מַצֶּבֶת אָבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן׃
וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ שָׁם 15
אֱלֹהִים בֵּית־אֵל׃ וַיִּסְעוּ מִבֵּית־אֵל וַיְהִי־עוֹד כִּבְרַת־הָאָרֶץ 16
לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ׃ וַיְהִי בְהַקְשֹׁתָהּ 17
בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה
לָךְ בֵּן׃ וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי 18
וְאָבִיו קָרָא־לוֹ בִנְיָמִין׃ וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֶר בְּדֶרֶךְ 19
אֶפְרָתָה הִוא בֵּית לָחֶם׃ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ 20
הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל עַד־הַיּוֹם׃ וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט 21
אָהֳלָה מֵהָלְאָה לְמִגְדַּל עֵדֶר׃ וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ 22
הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו
וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל ס

וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר׃ בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב 23
רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבֻלוּן׃ בְּנֵי רָחֵל 24
יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃ וּבְנֵי 25
וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי־יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד־ 26

vorgehen. Das Land, welches ich dem Abraham und 12
Jizchak gegeben habe, will ich dir geben, und deinen Nach-
kommen nach dir will ich das Land geben. Gott erhob 13
sich von ihm an dem Orte, wo er mit ihm geredet hatte.
Jakob stellte eine Denksäule auf an dem Orte, wo er mit 14
ihm geredet hatte, eine Denksäule aus Stein; er brachte
Trankopfer auf ihr dar und goß Öl auf ihr aus. Jakob 15
nannte den Ort, wo Gott mit ihm geredet hatte, Beth-El.
Sie brachen auf von Beth-El, da war noch eine Strecke 16
Landes, um nach Ephrat zu kommen, als Rachel gebar,
und sie hatte eine schwere Geburt. Als sie nun so schwer 17
gebar, da sprach die Hebamme zu ihr: Fürchte dich nicht,
denn du hast abermals einen Sohn! Als aber ihre Seele 18
ausging — denn sie starb —, da nannte sie ihn Ben-Oni;
sein Vater aber nannte ihn Binjamin. Rachel starb 19
und ward auf dem Wege nach Ephrat, das ist Beth-Lechem,
begraben. Jakob errichtete einen Denkstein auf ihrem 20
Grabe; das ist der Denkstein auf dem Grabe Rachels bis
zum heutigen Tag. Israel brach auf und schlug sein Zelt 21
auf jenseits des Herdenturmes. Während Israel in je- 22
nem Lande wohnte, ging Rëuben und lag bei Bilha,
seines Vaters Kebsweib, Israel hörte es. Jakob hatte
zwölf Söhne. Leas Söhne waren: Jakobs Erstgeborener, 23
Rëuben, sodann Schimeon, Levi, Jehuda, Jisaschar und
Sebulun. Rachels Söhne waren: Joseph und Binjamin. 24
Die Söhne der Bilha, Rachels Magd, waren: Dan und 25
Naphtali. Die Söhne der Silpa, Leas Magd, waren: 26
Gad und Ascher. Dies sind die Söhne Jakobs, welche ihm

לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם: וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת 27
הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר־גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק: וַיְהִיוּ 28
יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה: וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת 29
וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וּשְׂבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו
וְיַעֲקֹב בָּנָיו: פ

לו וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם: עֵשָׂו לָקַח אֶת־נָשָׁיו 1
מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת־עָדָה בַּת־אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת־אָהֳלִיבָמָה 2
בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן הַחִוִּי: וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל 3
אֲחוֹת נְבָיוֹת: וַתֵּלֶד עָדָה לְעֵשָׂו אֶת־אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת 4
יָלְדָה אֶת־רְעוּאֵל: וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת־יעוש וְאֶת־ 5
יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן: וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת־נָשָׁיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֹתָיו וְאֵת־ 6
כָּל־נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־בְּהֶמְתּוֹ וְאֶת־כָּל־
קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב
אָחִיו: כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ 7
מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם: וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר 8
שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם: וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם 9
בְּהַר שֵׂעִיר: אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן־עָדָה אֵשֶׁת 10
עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן־בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו: וַיִּהְיוּ בְּנֵי אֱלִיפָז 11
תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם וּקְנַז: וְתִמְנַע ׀ הָיְתָה פִילַגֶשׁ 12

zu Paddan-Aram geboren worden. Jakob kam zu seinem 27
Vater Jizchak nach Mamre, Kirjath Arba, das ist Che-
bron, dort weilten Abraham und Jizchak. Jizchak wurde 28
hundert und achtzig Jahre alt, Da verschied Jizchak und 29
starb und ward eingesammelt zu seinen Völkern, alt und
lebenssatt; seine Söhne Esav und Jakob begruben ihn.
Dies ist die Geschlechtsfolge von Esav, das ist Edom. **36**
Esav nahm seine Frauen von den Töchtern Kenaans: 1
Ada, Tochter Elons, des Chiti, und Oholibama, Tochter 2
Anas, Tochter Zibeons, des Chivi, Und Basemath, Toch- 3
ter Jischmaels, Schwester des Nebajoth. Ada gebar dem 4
Esav den Eliphas, und Basemath gebar den Reüël. Oho- 5
libama gebar Jeüsch, Jaalam und Korach. Dies sind
Esavs Söhne, welche ihm im Lande Kenaan geboren wor-
den. Esav nahm seine Frauen, seine Söhne und seine 6
Töchter und alle Personen seines Hauses, seine Herden
und all sein Vieh und seinen ganzen Besitz, welchen er im
Lande Kenaan erworben, und zog in ein (anderes) Land
vor seinem Bruder Jakob; Denn ihr Besitz war zu groß, 7
um beisammen zu wohnen, und das Land ihres Aufent-
haltes konnte sie nicht tragen wegen ihrer Herden. Esav 8
wohnte auf dem Gebirge Seïr, das ist Edom. Dies ist 9
die Geschlechtsfolge des Esav, des Stammvaters von Edom
auf dem Gebirge Seïr. Dies sind die Namen der Söhne 10
Esavs: Eliphas, Sohn der Ada, der Frau Esavs, Reüël,
Sohn der Basemath, der Frau Esavs. Die Söhne des 11
Eliphas waren: Theman, Omar, Zepho, Gaatham und
Kenas. Thimna war ein Kebsweib des Eliphas, des Soh- 12
nes Esavs, und sie gebar dem Eliphas den Amalek; dies

לֵאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו וַתֶּלֶד לֶאֱלִיפַז אֶת־עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי
עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו: וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וָזֶרַח שַׁמָּה 13
וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו: וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי 14
אָהֳלִיבָמָה בַת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו
אֶת־יְעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח: אֵלֶּה אַלּוּפֵי בְּנֵי־עֵשָׂו 15
בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף
צְפוֹ אַלּוּף קְנַז: אַלּוּף־קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם אַלּוּף עֲמָלֵק 16
אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם בְּנֵי עָדָה: וְאֵלֶּה בְּנֵי 17
רְעוּאֵל בֶּן־עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה
אֵלֶּה אַלּוּפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָּשְׂמַת אֵשֶׁת
עֵשָׂו: וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף יְעוּשׁ אַלּוּף 18
יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת
עֵשָׂו: אֵלֶּה בְּנֵי־עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפֵימוֹ הוּא אֱדוֹם: ס 19 20
בְּנֵי־שֵׂעִיר הַחֹרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה:
וְדִישׁוֹן וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאֶרֶץ אֱדוֹם: 21
וַיִּהְיוּ בְּנֵי־לוֹטָן חֹרִי וְהֵימָם וַאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע: וְאֵלֶּה בְּנֵי 22 23
שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ וְאוֹנָם: וְאֵלֶּה בְּנֵי צִבְעוֹן 24
וְאַיָּה וַעֲנָה הוּא עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת־הַיֵּמִם בַּמִּדְבָּר בְּרָעֹתוֹ
אֶת־הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו: וְאֵלֶּה בְּנֵי־עֲנָה דִּישׁוֹן וְאָהֳלִיבָמָה 25
בַּת־עֲנָה: וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן: אֵלֶּה 26 27

sind die Kinder der Ada, der Frau Esavs. Dies sind die 13
Söhne des Reüël: Nachath, Serach, Schamma und Missa;
diese waren die Söhne der Basemath, der Frau Esavs.
Folgende waren die Söhne Oholibamas, der Tochter 14
Anas, der Tochter Zibeons, der Frau Esavs: Sie gebar
dem Esav den Jeüsch, Jaalam und Korach. Dies sind die 15
Stammesfürsten der Söhne Esavs, die Söhne des Eliphas,
Esavs Erstgebornen: Stammesfürst Theman, Stammes-
fürst Omar, Stammesfürst Zepho, Stammesfürst Kenas, 16
Stammesfürst Korach, Stammesfürst Gaotham und
Stammesfürst Amalek; das sind die Stammesfürsten des
Eliphas im Lande Edom, das sind die Söhne der Ada.
Dies sind die Söhne Reüels, des Sohnes Esavs: Stam- 17
mesfürst Nachath, Stammesfürst Serach, Stammesfürst
Schamma, Stammesfürst Missa; dies sind die Stammes-
fürsten Reüels im Lande Edom, das sind die Söhne der
Basemath, der Frau Esavs. Die Söhne Oholibamas, der 18
Frau Esavs, sind: Stammesfürst Jeüsch, Stammesfürst
Jaalam und Stammesfürst Korach; diese sind die Stam-
mesfürsten Oholibamas, der Tochter Anas, Esavs Frau.
Dies sind die Söhne Esavs und dies ihre Stammesfürsten, 19
das ist Edom. Dies sind die Söhne von Seïr, dem Chori, 20
den Besitzern des Landes: Lotan, Schobal, Zibeon, Ana,
Dischon, Ezer und Dischan; dies sind die Stammesfürsten 21
des Chori, der Söhne Seïrs, im Lande Edom. Lotans 22
Söhne waren: Chori und Hemam, und Lotans Schwester
war Thimna. Dies sind Schobals Söhne: Alvan, Ma- 23
nachath, Ebal, Schepho und Onam. Dies sind die Söhne 24
des Zibeon: Aja und Ana; dies ist Ana, der die Maul-
tiere in der Wüste fand, als er für seinen Vater Zibeon
die Esel weidete. Dies sind die Kinder Anas: Dischon, 25
Oholibama war die Tochter Anas. Dies sind die Söhne 26
Dischans: Chemdan, Eschban, Jithran und Cheran. Dies 27

בְּנֵי־אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן וַעֲקָן: אֵלֶּה בְּנֵי־דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן: אֵלֶּה 28
29
אַלּוּפֵי חֹרִי אַלּוּף לוֹטָן אַלּוּף שׁוֹבָל אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף
עֲנָה: אַלּוּף דִּישֹׁן אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי חֹרִי 30
לְאַלּוּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר: פ
וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי מְלָךְ־מֶלֶךְ 31
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּמְלֹךְ בֶּאֱדוֹם בֶּלַע בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם עִירֹו 32
דִּנְהָבָה: וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־זֶרַח מִבָּצְרָה: 33
וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֻשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי: וַיָּמָת 34
35
חֻשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן־בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת־מִדְיָן בִּשְׂדֵה
מוֹאָב וְשֵׁם עִירֹו עֲוִית: וַיָּמָת הֲדַד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׂמְלָה 36
מִמַּשְׂרֵקָה: וַיָּמָת שַׂמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת 37
הַנָּהָר: וַיָּמָת שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר: 38
וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדָר וְשֵׁם עִירֹו פָּעִו 39
וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת־מַטְרֵד בַּת מֵי זָהָב: וְאֵלֶּה 40
שְׁמוֹת אַלּוּפֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפְּחֹתָם לִמְקֹמֹתָם בִּשְׁמֹתָם אַלּוּף
תִּמְנָע אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף יְתֵת: אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה 41
אַלּוּף פִּינֹן: אַלּוּף קְנַז אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר: אַלּוּף 42
43
מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה ׀ אַלּוּפֵי אֱדוֹם לְמוֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ
אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם: פ
וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: אֵלֶּה ׀ לז 1
2

sind die Söhne Ezers: Bilhan, Saavan und Akan. Dies 28
sind die Söhn des Dischan: Uz und Aran. Dies sind die 29
Stammesfürsten des Chori: Stammesfürst Lotan, Stam-
mesfürst Schobal, Stammesfürst Zibeon, Stammesfürst
Ana, Stammesfürst Dischon, Stammesfürst Ezer, Stam- 30
mesfürst Dischan; dies sind die Stammesfürsten des
Chori, nach ihren Stämmen, im Lande Seïr. Dies sind 31
die Könige, welche im Lande Edom regiert haben, bevor
über die Kinder Israel ein König regierte. In Edom 32
regierte Bela, Sohn Beors, und seine Geburtsstadt war
Dinhaba. Bela starb, und an seiner Stelle regierte Jo- 33
bab, Sohn Serachs, aus Bazra. Jobab starb, und an 34
seiner Stelle regierte Chuscham aus dem Lande des The-
mani. Chuscham starb, und an seiner Stelle regierte 35
Hadad, Sohn Bedads, der Midjan schlug im Gefilde
Moabs, und sein Geburtsort war Avith. Hadad starb, 36
und an seiner Stelle regierte Samla aus Masreka.
Samla starb, und an seiner Stelle regierte Schaùl aus 37
Rechoboth am Strome. Schaùl starb, und an seiner Stelle 38
regierte Baal-Chanan, der Sohn Achbors. Baal-Chanan, 39
Sohn Achbors, starb, und an seiner Stelle regierte Hadar,
dessen Geburtsort war Paù, und seine Frau hieß Mehe-
tabel, Tochter Matreds, Tochter Me-Sahabs. Dies sind 40
die Namen der Stammesfürsten Esavs, nach ihren Ge-
schlechtern, Wohnplätzen und Benennungen: Stammes-
fürst Thimna, Stammesfürst Alva, Stammesfürst Je- 41
theth, Stammesfürst Oholibama, Stammesfürst Ela, 42
Stammesfürst Pinon, Stammesfürst Kenas, Stammes- 43
fürst Theman, Stammesfürst Mibzar, Stammesfürst
Magdiël, Stammesfürst Iram; dies sind die Stammes-
fürsten Edoms nach ihren Niederlassungen im Lande ihres
Besitzes — das ist Esav der Stammvater von Edom. **37**

Jakob ließ sich nieder in dem Lande, wo sein Vater 1
weilte, im Lande Kenaan. Dies ist die Geschlechtsfolge 2

תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־
אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה
נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם:
וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ 3
וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים: וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי־אֹתוֹ אָהַב אֲבִיהֶם 4
מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם: וַיַּחֲלֹם 5
יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֶּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר 6
אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי: וְהִנֵּה 7
אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי
וְגַם נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי:
וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל 8
בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו: וַיַּחֲלֹם 9
עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי
חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים
מִשְׁתַּחֲוִים לִי: וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו 10
וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא
אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה: וַיְקַנְאוּ־בוֹ אֶחָיו 11
שני וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר: וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן 12
אחי אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלֹוא אַחֶיךָ 13
רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי:

Jakobs: Joseph, siebzehn Jahre alt, hütete mit seinen Brüdern das Kleinvieh und war als Knabe bei den Söhnen Bilhas und Silpas, den Frauen seines Vaters. Joseph brachte seinem Vater üble Nachrede von ihnen.
Israel liebte Joseph mehr als alle seine Söhne, weil er 3
ein Sohn seines Alters ihm war, und er machte ihm
einen bunten Rock. Als seine Brüder sahen, daß ihr 4
Vater ihn mehr liebte als alle seine Brüder, da haßten sie
ihn und konnten nicht friedlich mit ihm sprechen. Einst 5
hatte Joseph einen Traum, und er erzählte ihn seinen
Brüdern, da haßten sie ihn noch mehr. Er sprach näm- 6
lich zu ihnen: Höret doch den Traum, den ich geträumt!
Siehe, wir banden Garben mitten auf dem Felde, siehe, 7
da richtete sich meine Garbe und blieb aufrecht stehen,
siehe, euere Garben aber umringten sie und bückten sich
vor meiner Garbe. Da sprachen seine Brüder zu ihm: 8
Willst du etwa als König über uns regieren oder ein Herrscher sein über uns? Sie haßten ihn noch mehr wegen
seiner Träume und wegen seiner Worte. Er träumte noch 9
einen andern Traum und erzählte ihn seinen Brüdern; er
sprach nämlich: Siehe, ich habe noch einen Traum geträumt! Siehe, die Sonne, der Mond und elf Sterne
bückten sich vor mir. Er erzählte es seinem Vater und 10
seinen Brüdern. Der Vater schalt mit ihm und sprach:
Was ist das für ein Traum, den du geträumt? Sollen
etwa ich, deine Mutter und deine Brüder kommen, um
uns vor dir zur Erde zu bücken? — Seine Brüder benei- 11
deten ihn, sein Vater aber bewahrte das Wort. Seine 12
Brüder gingen, ihres Vaters Kleinvieh in Schechem zu
weiden. Da sprach Israel zu Joseph: Fürwahr, deine 13
Brüder weiden zu Schechem. Komm', ich will dich zu

14 וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם
הַצֹּאן וַהֲשִׁבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃
15 וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר
מַה־תְּבַקֵּשׁ׃ 16 וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא
לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים׃ 17 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי
אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחַר אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם
בְּדֹתָן׃ 18 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וּבְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ
אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת
הַלָּזֶה בָּא׃ 20 וְעַתָּה ׀ לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת
וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה־יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃
21 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃ 22 וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם ׀ רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ־דָם הַשְׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר
הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל־תִּשְׁלְחוּ־בוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ
מִיָּדָם לַהֲשִׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃ 23 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו
וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כָּתָּנְתּוֹ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר
עָלָיו׃ 24 וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃
25 וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכָל־לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרְחַת
יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וּגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי
וָלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיְמָה׃ 26 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו
מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ׃ 27 לְכוּ

ihnen schicken. Er antwortete: Ich bin bereit. Jener 14
sprach: Gehe hin, siehe nach dem Wohlbefinden deiner
Brüder und dem Ergehen des Kleinviehes, und bringe
mir Nachricht. Er schickte ihn weg vom Tale bei Che-
bron, und er kam nach Schechem. Da fand ihn ein Mann, 15
während er auf dem Felde umherirrte. Der Mann fragte
ihn: Was suchst du? Er sprach: Meine Brüder suche 16
ich; sage mir doch, wo sie weiden! Der Mann sprach: Sie 17
sind von hier aufgebrochen; denn ich habe sie sagen hören:
Laßt uns gen Dothan gehen. Joseph ging seinen
Brüdern nach und fand sie zu Dothan. Sie sahen ihn von 18
der Ferne, bevor er ihnen aber nahe war, faßten sie den
Anschlag, ihn zu töten. Einer sprach zum andern: Siehe, 19
der Mann der Träume kommt dort! So kommt, wir 20
wollen ihn erschlagen und ihn in eine der Gruben werfen
und sagen, ein wildes Tier habe ihn gefressen; wir wollen
sehen, was aus seinen Träumen wird! Als Reûben es 21
hörte, rettete er ihn aus ihrer Hand; er sprach: Wir
wollen ihn nicht ums Leben bringen. Reûben sprach 22
ferner zu ihnen: Vergießet kein Blut; werft ihn vielmehr
in diese Grube, die in der Wüste ist, legt aber nicht Hand
an ihn! (Dies sprach er,) um ihn aus ihrer Hand zu
retten und zu seinem Vater zurückzubringen. Als nun 23
Joseph zu seinen Brüdern gekommen war, zogen sie Jo-
seph seinen Rock aus, den bunten Rock, den er anhatte,
Nahmen ihn und warfen ihn in die Grube; die Grube 24
war leer, es war kein Wasser darin. Darauf setzten sie 25
sich, um ihr Mahl einzunehmen; sie erhoben ihre Augen
und erblickten eine Karawane von Jischmeëlim, die von
Gilead kam, ihre Kamele trugen Gewürze, Balsam und
Lotos; sie zogen, es nach Mizrajim zu bringen. Da sprach 26
Jehuda zu seinen Brüdern: Welchen Vorteil haben wir
davon, wenn wir unsern Bruder umbringen und sein
Blut bedecken (seinen Tod verhehlen)? Kommt, wir wol- 27

וְנִמְכְּרֵנוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל־תְּהִי־בוֹ כִּי־אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ
הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו: וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים 28
וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף
לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה:
וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־ 29
בְּגָדָיו: וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה 30
אָנִי־בָא: וַיִּקְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים 31
וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכְּתֹנֶת בַּדָּם: וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים 32
וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת
בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא: וַיַּכִּירָהּ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה 33
אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף: וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וַיָּשֶׂם 34
שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ יָמִים רַבִּים: וַיָּקֻמוּ כָל־ 35
בָּנָיו וְכָל־בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־
בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה וַיִּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו: וְהַמִּדָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל־ 36
מִצְרַיִם לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים: פ רביעי.

וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי 1
וּשְׁמוֹ חִירָה: וַיַּרְא־שָׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי 2
וּשְׁמוֹ־שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ: וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא 3
אֶת־שְׁמוֹ עֵר: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ 4
אוֹנָן: וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה 5

len ihn den Jischmeëlim verkaufen, aber unsere Hand
nicht an ihn legen, da er doch unser Bruder, unser Fleisch
ist! Seine Brüder gehorchten. Als die Männer, Kauf- 28
leute aus Midian, vorüberkamen, zogen sie und brachten
sie Joseph aus der Grube herauf und verkauften Joseph
den Jischmeëlim für zwanzig Silberstücke. Diese brachten 29
Joseph nach Mizrajim. Als Reüben zur Grube zurück- 30
kam und, siehe, Joseph nicht mehr in der Grube war, zer-
riß er seine Kleider. Er kehrte zu seinen Brüdern zurück
und sprach: Der Knabe ist nicht da! Ich aber, wo soll
ich hin?! Sie nahmen Josephs Rock, schlachteten einen 31
Ziegenbock, tauchten den Rock in das Blut, Schickten den 32
bunten Rock und ließen ihn dem Vater bringen und sagen:
Dieses haben wir gefunden; erkenne doch, ob es deines
Sohnes Rock ist oder nicht. Er erkannte ihn und sprach: 33
Es ist der Rock meines Sohnes! Ein wildes Tier hat
ihn verzehrt! Zerrissen ist Joseph! — Jakob zerriß seine 34
Kleider, legte Trauergewand um seine Lenden und
trauerte um seinen Sohn lange Zeit. Alle seine Söhne 35
und alle seine Töchter kamen, ihn zu trösten, er aber
weigerte sich, Trost anzunehmen, und sprach: Ich werde
zu meinem Sohne trauernd in die Gruft fahren! Also
beweinte ihn sein Vater. — Die Medanim verkauften ihn 36
nach Mizrajim an Potiphar, einen Eunuchen Pharaos,
den Obersten der Leibwache. Um dieselbe Zeit trennte **38**
sich Jehuda von seinen Brüdern und schlug sein Zelt auf 1
bei einem Manne aus Adullam, namens Chira. Je- 2
huda sah daselbst die Tochter eines Kaufmannes, der
Schua hieß; er heiratete sie und kam zu ihr. Sie ward 3
Mutter und gebar einen Sohn; er nannte ihn Er. Sie 4
ward abermals Mutter und gebar einen Sohn; diesen
nannte er Onan. Sie fuhr fort und gebar noch einen 5
Sohn und nannte ihn Schela. Er war in Chesib, als

בְּכֹרוֹ בִּלְדָתָהּ אֹתוֹ: וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכֹרוֹ וּשְׁמָהּ 6
תָּמָר: וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִתֵהוּ 7
יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם 8
אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ: וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא־לוֹ יִהְיֶה הַזֶּרַע 9
וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיו וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִּי נְתָן־
זֶרַע לְאָחִיו: וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמֶת גַּם־אֹתוֹ: 10
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית־אָבִיךְ עַד־ 11
יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי כִּי אָמַר פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ
תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ: וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־שׁוּעַ 12
אֵשֶׁת־יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גֹּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה
רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי תִּמְנָתָה: וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ 13
עֹלֶה תִמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ: וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ 14
וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־
דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאֲתָה כִּי־גָדַל שֵׁלָה וְהִוא לֹא־נִתְּנָה
לוֹ לְאִשָּׁה: וַיִּרְאֶהָ יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָּנֶיהָ: 15
וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבָה נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי 16
לֹא יָדַע כִּי בַלָּתוֹ הִוא וַתֹּאמֶר מַה־תִּתֶּן־לִי כִּי תָבוֹא
אֵלָי: וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי־עִזִּים מִן־הַצֹּאן וַתֹּאמֶר 17
אִם־תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד שָׁלְחֶךָ: וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר 18
אֶתֶּן־לָךְ וַתֹּאמֶר חָתֻמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־

sie diesen gebar. Jehuda nahm für seinen ältesten Sohn 6
Er eine Frau, die hieß Thamar. Aber Er, Jehudas 7
ältester Sohn, war mißfällig in den Augen des Ewigen,
da tötete ihn der Ewige. Da sprach Jehuda zu Onan: 8
Komme zur Frau deines Bruders und vollziehe mit ihr
die Schwagerehe, damit du deinem Bruder Nachkommen
verschaffest. Onan wußte, daß die Nachkommen nicht ihm 9
gehören würden; wenn er daher zu seines Bruders Frau
kam, verderbte er zur Erde, um seinem Bruder keine Nach-
kommen zu geben. Was er tat, war in den Augen des 10
Ewigen mißfällig, darum tötete er auch ihn. Jehuda 11
sprach nun zu seiner Schwiegertochter Thamar: Bleibe als
Witwe in deines Vaters Haus, bis mein Sohn Schela
erwachsen sein wird! — Er dachte nämlich, dieser könnte
auch sterben gleich seinen Brüdern. Thamar ging und
blieb in ihres Vaters Haus. Es verflossen viele Tage, 12
da starb die Tochter Schuas, Jehudas Frau. Nachdem
Jehuda getröstet war, ging er hinauf zu den Scherern
seiner Schafe, er und sein Freund Chira, aus Adullam,
nach Thimna. Es ward der Thamar gesagt: Siehe, dein 13
Schwiegervater geht hinauf gen Thimna, um seine Schafe
zu scheren. Da legte sie ihre Witwenkleider ab, bedeckte 14
sich mit einem Schleier, verhüllte sich und setzte sich an
den Scheideweg auf der Straße nach Thimna — denn sie
hatte gesehen, daß Schela erwachsen war und sie ihm nicht
zur Frau gegeben worden. — Jehuda erblickte sie und 15
hielt sie für eine Buhlerin — denn sie hatte ihr Gesicht
bedeckt. — Er bog ab zu ihr in den Weg und sprach: 16
Gewähre doch, daß ich zu dir komme! Denn er wußte
nicht, daß es seine Schwiegertochter war. Sie sprach:
Was willst du mir geben, wenn du mir beiwohnst? Er 17
sprach: Ich selbst will ein Ziegenböcklein vom Kleinvieh
senden. Sie antwortete: Wenn du ein Pfand gibst, bis du
es sendest. Er sprach: Welches Pfand soll ich dir geben? 18
Sie antwortete: Deinen Siegelring, dein Tuch und den

19 לָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ: וַתָּקָם וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ
20 מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ: וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־
גְּדִי הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי לָקַחַת הָעֵרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה
וְלֹא מְצָאָהּ: וַיִּשְׁאַל אֶת־אַנְשֵׁי מְקֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה
21 הַקְּדֵשָׁה הִוא בָּעֵינַיִם עַל־הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא־הָיְתָה בָזֶה
קְדֵשָׁה: וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי
22 הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא־הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
23 תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה
לֹא מְצָאתָהּ: וַיְהִי ׀ כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר
24 זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזֹנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף: הִוא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל־חָמִיהָ
25 לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר־
נָא לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה: וַיַּכֵּר יְהוּדָה
וַיֹּאמֶר צָדְקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי
וְלֹא־יָסַף עוֹד לָדַעְתָּהּ: וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים
27 בְּבִטְנָהּ: וַיְהִי בְלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן־יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר
28 עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה: וַיְהִי ׀ כְּמֵשִׁיב יָדוֹ
29 וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקָּרֵא
שְׁמוֹ פָּרֶץ: וְאַחַר יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקָּרֵא
30 שְׁמוֹ זָרַח: ס חמישי. וְיוֹסֵף הוּרַד מִצְרַיְמָה וַיִּקְנֵהוּ לט

Stab, den du in deiner Hand hältst. Er gab es ihr, dann
kam er zu ihr, und sie ward Mutter von ihm. Sie machte 19
sich auf und ging; dann legte sie ihren Schleier ab und
zog wieder ihre Witwenkleider an. Jehuda schickte das 20
Ziegenböcklein durch seinen Freund aus Adullam, um das 20
Pfand von der Frau einzulösen; der fand sie aber nicht.
Er fragte die Leute ihrer Stadt und sprach: Wo ist die 21
Buhlerin, die am Scheideweg auf der Straße? Sie ant-
worteten: Hier war keine Buhlerin. Er kehrte zu Je- 22
huda zurück und sprach: Ich habe sie nicht gefunden; auch
sagten die Leute des Ortes: Hier war keine Buhlerin.
Jehuda sprach: Möge sie es behalten, auf daß wir nicht 23
zum Spotte werden! Siehe, ich habe das Ziegenböcklein
geschickt, du aber hast sie nicht gefunden. Nach ungefähr 24
drei Monaten ward dem Jehuda angezeigt: Deine
Schwiegertochter Thamar hat gebuhlt und siehe, sie
ist Mutter durch Buhlerei. Jehuda sprach: Führt
sie hinaus, daß sie verbrannt werde! Als sie
hinausgeführt ward, da schickte sie zu ihrem Schwie- 25
gervater und ließ sagen: Von dem Manne, wel-
chem diese (Gegenstände) gehören, bin ich Mutter; sie
sprach: Erkenne doch, wem dieser Siegelring, dieses Tuch
und dieser Stab gehören! Jehuda erkannte es und sprach: 26
Sie ist gerechter als ich, (sie tat dies,) weil ich sie meinem
Sohne Schela nicht gegeben. Er berührte sie nicht ferner.
Zur Zeit, da sie gebar, siehe, da waren Zwillinge in ihrem 27
Schoße. Als sie gebar, da zeigte sich eine Hand; die 28
Hebamme ergriff sie und band einen rothen Faden um
die Hand, um zu sagen: Dieser kam zuerst hervor. Als 29
er aber seine Hand zurückzog, siehe, da kam sein Bruder
hervor. Sie sprach: Wie hast du dich doch vorgedrängt!
An dir ist's vorzudrängen! Man nannte ihn Perez.
Darauf kam sein Bruder, welcher den roten Faden an der 30
Hand hatte, man nannte ihn Serach. Joseph ward **39**
hinabgebracht nach Mizrajim, da kaufte ihn Potiphar, 1

פּוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד
הַיִּשְׁמְעֵאלִים אֲשֶׁר הוֹרִדֻהוּ שָׁמָּה: וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף 2
וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי: וַיַּרְא אֲדֹנָיו 3
כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ:
וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיְשָׁרֶת אֹתוֹ וַיַּפְקִדֵהוּ עַל־בֵּיתוֹ 4
וְכָל־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ: וַיְהִי מֵאָז הִפְקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל 5
כָּל־אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי בִּגְלַל יוֹסֵף
וַיְהִי בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ בַּבַּיִת וּבַשָּׂדֶה: וַיַּעֲזֹב 6
כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד־יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם־
הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה־תֹאַר וְיִפֵּה
מַרְאֶה: וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת־אֲדֹנָיו 7
אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה עִמִּי: וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר 8
אֶל־אֵשֶׁת אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אִתִּי מַה־בַּבָּיִת וְכֹל
אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדִי: אֵינֶנּוּ גָדוֹל בַּבַּיִת הַזֶּה מִמֶּנִּי 9
וְלֹא־חָשַׂךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה כִּי אִם־אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר אַתְּ־אִשְׁתּוֹ
וְאֵיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים:
וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ אֶל־יוֹסֵף יוֹם ׀ יוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב 10
אֶצְלָהּ לִהְיוֹת עִמָּהּ: וַיְהִי כְּהַיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לַעֲשׂוֹת 11
מְלַאכְתּוֹ וְאֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבַּיִת שָׁם בַּבָּיִת: וַתִּתְפְּשֵׂהוּ 12
בִּבְגָדוֹ לֵאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס וַיֵּצֵא

ein Eunuche des Pharao, der Oberste der Leibwache, ein
mizrischer Mann, aus der Hand der Ischmeëlim, welche
ihn dahin gebracht hatten. Der Ewige war mit Joseph, 2
und er war ein Mann, dem alles glückte, und er war
im Hause seines Herrn, des Mizri. Da nun sein Herr 3
sah, daß der Ewige mit ihm war, und alles, was er tat,
der Ewige in seiner Hand gelingen ließ, Da fand Joseph 4
Gunst in seinen Augen, und er bediente ihn selbst; er
setzte ihn über sein Haus, und alles, was er hatte, gab
er in seine Hand. Seitdem er ihn zum Verwalter über 5
sein Haus gemacht und über alles, was er hatte, segnete
der Ewige das Haus des Mizri um Josephs willen, und
der Segen des Ewigen war in allem, was er hatte, zu
Hause und auf dem Felde. Darum überließ er alles, 6
was er hatte, Josephs Hand und kümmerte sich bei ihm
um weiter nichts als um das Brot, welches er aß. Joseph
war schön von Gestalt und schön von Ansehen. Nach 7
diesen Begebenheiten erhob die Frau seines Herrn ihre
Augen zu Joseph, und sie sprach: Lege dich zu mir. Er 8
weigerte sich und sprach zur Frau seines Herrn: Siehe,
mein Herr kümmert sich bei mir um nichts, was im
Hause ist, und alles, was er hat, gab er in meine Hand,
Niemand ist in diesem Hause angesehener als ich, und er 9
hat mir nicht das geringste vorenthalten, nur dich, da du
seine Frau bist; wie könnte ich diese große Übeltat be-
gehen und gegen Gott sündigen? Und es geschah, als sie 10
zu Joseph redete Tag für Tag und er nicht auf sie hörte,
bei ihr zu liegen, um sie zu sein, Da war es an einem 11
solchen Tage, daß er in das Haus kam, um seine Ar-
beit zu verrichten, als von den Hausleuten niemand im
Hause war; Da ergriff sie ihn bei seinem Kleide und 12
sprach: Lege dich zu mir! Er aber ließ sein Kleid in

הַחוּצָה׃ וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי־עָזַב בִּגְדּוֹ בְיָדָהּ וַיָּנָס הַחוּצָה׃ 13
וַתִּקְרָא לְאַנְשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא 14
לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּא אֵלַי לִשְׁכַּב עִמִּי וָאֶקְרָא
בְּקוֹל גָּדוֹל׃ וַיְהִי כְשָׁמְעוֹ כִּי־הֲרִימֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב 15
בִּגְדּוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ וַתַּנַּח בִּגְדּוֹ אֶצְלָהּ עַד־ 16
בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ׃ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר 17
בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר־הֵבֵאתָ לָּנוּ לְצַחֵק בִּי׃ וַיְהִי 18
כַּהֲרִימִי קוֹלִי וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדּוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה׃
וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְּרָה אֵלָיו 19
לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדֶּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ׃ וַיִּקַּח 20
אֲדֹנֵי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר־
אסורי אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית הַסֹּהַר׃ וַיְהִי יְהוָה 21
אֶת־יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חָסֶד וַיִּתֵּן חִנּוֹ בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית־הַסֹּהַר׃
וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית־הַסֹּהַר בְּיַד־יוֹסֵף אֶת כָּל־הָאֲסִירִם אֲשֶׁר 22
בְּבֵית הַסֹּהַר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה׃
אֵין שַׂר בֵּית־הַסֹּהַר רֹאֶה אֶת־כָּל־מְאוּמָה בְּיָדוֹ בַּאֲשֶׁר 23
יְהוָה אִתּוֹ וַאֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ׃ פ שביעי.
וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ מַשְׁקֵה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם מ
וְהָאֹפֶה לַאדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל־שְׁנֵי 2
סָרִיסָיו עַל שַׂר הַמַּשְׁקִים וְעַל שַׂר הָאוֹפִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם 3

ihrer Hand, entfloh und ging zum Hause hinaus. Als 13
sie nun sah, daß er sein Kleid in ihrer Hand gelassen und
hinausgeflohen, Da rief sie ihre Hausleute und sprach 14
zu ihnen: Sehet, man hat uns einen ibrischen Mann ge-
bracht, um mit uns Mutwillen zu treiben! Er kam zu
mir, sich zu mir zu legen, da rief ich mit lauter Stimme;
Als er nun hörte, daß ich meine Stimme erhob und rief, 15
da ließ er sein Kleid bei mir und floh hinaus. Sie legte 16
sein Kleid neben sich hin, bis sein Herr nach Hause kam;
Da sprach sie mit denselben Worten zu ihm: Der ibrische 17
Sklave, den du uns gebracht hast, kam zu mir, um Mut-
willen mit mir zu treiben; Als ich aber meine Stimme 18
erhob und rief, ließ er sein Kleid bei mir und floh hinaus.
Als nun sein Herr die Worte seiner Frau hörte, welche 19
zu ihm sagte: Solches hat dein Knecht mir getan — da
entbrannte sein Zorn, Und Josephs Herr nahm ihn und 20
tat ihn in das Gefängnis, an den Ort, wo die Gefangenen
des Königs gefangen waren, und er blieb dort in dem Ge-
fängnisse. Der Ewige aber war mit Joseph und wandte 21
ihm Gnade zu und gab ihm Gunst in den Augen des
Obersten des Gefängnisses. Der Oberste des Gefängnisses 22
gab in Josephs Hand alle die Gefangenen, welche im
Gefängnisse waren, und alles, was sie daselbst taten,
versorgte er. Der Oberste des Gefängnisses sah nicht nach 23
dem mindesten, was unter seiner (Josephs) Hand war,
weil der Ewige mit ihm war, und was er tat, der Ewige
gelingen ließ. Nach diesen Begebenheiten verfehlten sich **40**
der Mundschenk des Königs von Mizrajim und der Bäcker 1
gegen ihren Herrn, den König von Mizrajim. Pharao 2
zürnte über seine beiden Eunuchen, den Oberschenk und
den Oberbäcker, Und ließ sie ins Gewahrsam bringen in 3

בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר
יוֹסֵף אָסוּר שָׁם: וַיִּפְקֹד שַׂר הַטַּבָּחִים אֶת־יוֹסֵף אִתָּם 4
וַיְשָׁרְתֵם וַיִּהְיוּ יָמִים בְּמִשְׁמָר: וַיַּחַלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם 5
אִישׁ חֲלֹמוֹ בְּלַיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ הַמַּשְׁקֶה
וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר:
וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם וְהִנָּם זֹעֲפִים: וַיִּשְׁאַל 6 7
אֶת־סְרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר
מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חָלַמְנוּ 8
וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלֹוא לֵאלֹהִים
פִּתְרֹנִים סַפְּרוּ־נָא לִי: וַיְסַפֵּר שַׂר־הַמַּשְׁקִים אֶת־חֲלֹמוֹ 9
לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה־גֶפֶן לְפָנָי: וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה 10
שָׂרִיגִם וְהִיא כְּפַרְחַת עָלְתָה נִצָּהּ הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ
עֲנָבִים: וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי וָאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים וָאֶשְׁחַט 11
אֹתָם אֶל־כּוֹס פַּרְעֹה וָאֶתֵּן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה:
וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִם שְׁלֹשֶׁת 12
יָמִים הֵם: בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־רֹאשֶׁךָ 13
וַהֲשִׁיבְךָ עַל־כַּנֶּךָ וְנָתַתָּ כוֹס־פַּרְעֹה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן
אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ: כִּי אִם־זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב 14
לָךְ וְעָשִׂיתָ נָּא עִמָּדִי חָסֶד וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵאתַנִי
מִן־הַבַּיִת הַזֶּה: כִּי־גֻנֹּב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פֹּה 15

das Haus des Obersten der Leibwache, in das Gefängnis, an den Ort, wo Joseph gefangen war. Der Oberste der 4
Leibwache trug Joseph auf, bei ihnen zu sein, und er bediente sie, sie waren ein Jahr in Haft. Da träumten 5
beide, jeder seinen Traum in einer Nacht, jeder nach der Deutung seines Traumes, der Schenk und der Bäckermeister des Königs von Mizrajim, welche in dem Gefängnisse gefangen waren. Joseph kam des Morgens zu ihnen 6
und sah, daß sie bestürzt waren; Da fragte er die Eunuchen 7
Pharaos, welche mit ihm im Gewahrsam in dem Hause seines Herrn waren: Warum ist euer Angesicht heute so betrübt? Sie antworteten: Wir haben einen Traum ge- 8
habt, und keiner ist da, der ihn auslegen könnte. Joseph sprach zu ihnen: Fürwahr, die Deutungen sind Gottes! Erzählt mir doch! Da erzählte der Oberschenk seinen 9
Traum dem Joseph und sprach zu ihm: In meinem Traume, siehe, da war ein Weinstock vor mir, Und an 10
dem Weinstocke waren drei Reben; und es war, als ob er grünte, dann kam die Blüte hervor, es reiften an seinen Trauben die Beeren. Pharaos Becher war in meiner 11
Hand, ich nahm die Beeren, drückte sie in Pharaos Becher aus und setzte den Becher auf Pharaos Hand. Joseph 12
sprach zu ihm: Dieses ist seine Deutung: Die drei Reben sind drei Tage. Nach drei Tagen wird Pharao deiner 13
gedenken und dich wieder in dein Amt einsetzen; du wirst Pharaos Becher wieder in seine Hand geben in der früheren Weise, da du sein Mundschenk warst. Wenn du dich 14
dann meiner erinnerst, da es dir wohlergehen wird, so erweise mir doch Gnade, erwähne meiner vor Pharao und befreie mich aus diesem Hause! Denn ich bin aus dem 15
Lande der Ibrim gestohlen worden, und auch hier habe

16 לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר: וַיַּרְא שַׂר־
הָאֹפִים כִּי טוֹב פָּתָר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אַף־אֲנִי בַּחֲלוֹמִי
17 וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חֹרִי עַל־רֹאשִׁי: וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן מִכֹּל
מַאֲכַל פַּרְעֹה מַעֲשֵׂה אֹפֶה וְהָעוֹף אֹכֵל אֹתָם מִן־הַסַּל
18 מֵעַל רֹאשִׁי: וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים
19 שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת־
רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ וְתָלָה אוֹתְךָ עַל־עֵץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת־
20 בְּשָׂרְךָ מֵעָלֶיךָ: וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת־
21 פַּרְעֹה וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל־עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ ׀ שַׂר
הַמַּשְׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו: וַיָּשֶׁב
22 אֶת־שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל־מַשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה:
23 וְאֶת שַׂר הָאֹפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף: וְלֹא־
זָכַר שַׂר־הַמַּשְׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכָּחֵהוּ: פ

מקץ

41 1 וַיְהִי ׀ מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־
2 הַיְאֹר: וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה
3 וּבְרִיאֹת בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ: וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת
עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיְאֹר רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר
4 וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל־שְׂפַת הַיְאֹר: וַתֹּאכַלְנָה
הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַקֹּת הַבָּשָׂר ׀ אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת
5 יְפֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה: וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית

ich nichts begangen, daß man mich in den Kerker tat. Als 16
der Oberbäcker sah, daß er gut gedeutet hatte, sprach er
zu Joseph: Auch ich in meinem Traume, siehe, da waren
drei Körbe mit feinem Brote auf meinem Haupte; Im 17
obersten Korbe war allerlei Speise für Pharao, Back-
werk, und die Vögel fraßen es aus dem Korbe über mei-
nem Haupte. Joseph antwortete und sprach: Dies ist 18
seine Deutung: Die drei Körbe sind drei Tage. Nach drei 19
Tagen wird Pharao dir deinen Kopf abnehmen und dich
an einen Baum hängen lassen, und die Vögel werden dein
Fleisch von dir abfressen. Am dritten Tage darauf, am 20
Geburtstage Pharaos, bereitete er ein Gastmahl für alle
seine Diener und gedachte des Oberschenken und des Ober-
bäckers unter seinen Dienern. Er setzte den Oberschenk 21
wieder in sein Schenkamt ein, und er gab den Becher in die
Hand Pharaos; Den Oberbäcker aber ließ er hängen — 22
wie Joseph ihnen gedeutet hatte. Der Oberschenk er- 23
innerte sich Josephs nicht, und er vergaß ihn.

41

Nach Verlauf von zwei vollen Jahren hatte Pharao 1
einen Traum: Er stand am Flusse, Und aus dem Flusse 2
stiegen sieben Kühe, schön von Ansehen und fett an Fleisch,
und sie weideten auf der Wiese; Und nach ihnen stiegen 3
sieben andere Kühe aus dem Flusse, schlecht von Ansehen
und mager an Fleisch, und sie stellten sich neben jene Kühe
am Ufer des Flusses. Da fraßen die Kühe, welche schlecht 4
von Ansehen und mager an Fleisch waren, jene ansehn-
lichen und fetten Kühe; und Pharao erwachte. Er ent- 5
schlief wieder und träumte abermals: Es stiegen sieben

וְהִנֵּה ׀ שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת׃
וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת וּשְׁדוּפֹת קָדִים צְמִחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃ 6
וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת 7
וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם 8
רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־
חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאֵין־פּוֹתֵר אוֹתָם
לְפַרְעֹה׃ וַיְדַבֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר אֶת־ 9
חֲטָאַי אֲנִי מַזְכִּיר הַיּוֹם׃ פַּרְעֹה קָצַף עַל־עֲבָדָיו וַיִּתֵּן 10
אֹתִי בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֵת שַׂר הָאֹפִים׃
וַנַּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלַיְלָה אֶחָד אֲנִי וָהוּא אִישׁ כְּפִתְרוֹן 11
חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ׃ וְשָׁם אִתָּנוּ נַעַר עִבְרִי עֶבֶד לְשַׂר הַטַּבָּחִים 12
וַנְּסַפֶּר־לוֹ וַיִּפְתָּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר׃
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר־לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב עַל־כַּנִּי וְאֹתוֹ 13
תָּלָה׃ וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ מִן־הַבּוֹר 14
וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא אֶל־פַּרְעֹה׃ * וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה 15
אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם חָלַמְתִּי וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי
עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ׃ וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־ 16
פַּרְעֹה לֵאמֹר בִּלְעָדָי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פַּרְעֹה׃ *
וַיְדַבֵּר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף בַּחֲלֹמִי ׀ הִנְנִי עֹמֵד עַל־שְׂפַת 17
הַיְאֹר׃ וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר 18

Ähren an einem Halme auf, gesund und gut. Und sieben 6
andere Ähren, dünn und vom Ostwind ausgedroschen,
wuchsen nach ihnen empor. Da verschlangen die dünnen 7
Ähren die sieben gesunden und vollen Ähren. Pharao er-
wachte, und es war ein Traum. Des Morgens war sein 8
Gemüt beunruhigt; er schickte und ließ alle Zeichendeuter
Mizrajims und alle seine Weisen rufen, und Pharao er-
zählte ihnen seinen Traum; aber keiner deutete sie (die
Träume) dem Pharao. Da sprach der Oberschenk zu Pha- 9
rao wie folgt: Meiner Vergehen gedenke ich heute. Pha- 10
rao zürnte über seine Diener, und er tat mich ins Ge-
wahrsam in das Haus des Obersten der Leibwache, mich
und den Oberbäckermeister. Wir hatten beide in einer 11
Nacht einen Traum, ich und er, wir träumten jeder nach
der Deutung seines Traumes. Dort war bei uns ein ibri- 12
scher Knabe, ein Sklave des Obersten der Leibwache;
wir erzählten ihm, und er deutete uns unsere Träume,
einem jeden nach seinem Traume deutete er; Und wie er 13
uns gedeutet, so war es; mich setzte man wieder in mein
Amt ein, und jenen hängte man. Da schickte Pharao und 14
ließ Joseph rufen, und man holte ihn aus dem Gefäng-
nisse; er ließ sich scheren, wechselte seine Kleider und kam
vor Pharao. Pharao sprach zu Joseph: Ich habe einen 15
Traum gehabt, und keiner kann ihn deuten; ich habe von
dir gehört, daß du einen Traum zu deuten verstehst.
Joseph antwortete dem Pharao: Nicht ich, Gott wird 16
verkünden lassen das Wohl Pharaos. Pharao sprach zu 17
Joseph: In meinem Traume, siehe, da stand ich am Ufer
des Flusses, Und aus dem Flusse stiegen sieben Kühe auf, 18
fett an Fleisch und schön von Gestalt, und weideten auf

19 וִיפֹת תֹּאַר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת
עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן דַּלּוֹת וְרָעוֹת תֹּאַר מְאֹד וְרַקּוֹת בָּשָׂר
20 לֹא רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרֹעַ׃ וַתֹּאכַלְנָה
הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת וְהָרָעוֹת אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת
21 הַבְּרִיאֹת׃ וַתָּבֹאנָה אֶל־קִרְבֶּנָה וְלֹא נוֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־
22 קִרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וָאִיקָץ׃ וָאֵרֶא
בַּחֲלֹמִי וְהִנֵּה ׀ שֶׁבַע שִׁבֳּלִים עֹלֹת בְּקָנֶה אֶחָד מְלֵאֹת
23 וְטֹבוֹת׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֳּלִים צְנֻמוֹת דַּקּוֹת שְׁדֻפוֹת קָדִים
24 צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם׃ וַתִּבְלַעְן הַשִּׁבֳּלִים הַדַּקֹּת אֵת שֶׁבַע
הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבוֹת וָאֹמַר אֶל־הַחַרְטֻמִּים וְאֵין מַגִּיד לִי׃
25 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר
26 הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הִגִּיד לְפַרְעֹה׃ שֶׁבַע פָּרֹת הַטֹּבֹת שֶׁבַע
שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה
27 חֲלוֹם אֶחָד הוּא׃ וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הָרַקּוֹת וְהָרָעֹת הָעֹלֹת
אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבֳּלִים הָרֵקוֹת שְׁדֻפוֹת
28 הַקָּדִים יִהְיוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב׃ הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֶל־פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הֶרְאָה אֶת־פַּרְעֹה׃
29 הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת שָׂבָע גָּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
30 וְקָמוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ
31 מִצְרָיִם וְכִלָּה הָרָעָב אֶת־הָאָרֶץ׃ וְלֹא־יֵוָּדַע הַשָּׂבָע בָּאָרֶץ

der Wiese. Nach ihnen kamen sieben andere Kühe herauf, 19
abgezehrt, sehr schlecht von Gestalt und mager an Fleisch,
ich habe dergleichen noch nie im ganzen Lande Mizrajim
gesehen an Häßlichkeit. Da fraßen die abgezehrten, schlech- 20
ten Kühe die sieben ersten, gesunden Kühe auf. Sie 21
kamen in ihren Leib, es war jedoch nicht zu merken, daß
sie in ihren Leib gekommen, denn ihr Ansehen war noch
so schlecht wie vorher. Da erwachte ich. Ich sah ferner in 22
meinem Traume sieben volle und gute Ähren an einem
Halme aufsteigen. Nach ihnen sproßten sieben vertrock- 23
nete, dünne und vom Ostwind ausgedroschene Ähren empor.
Da verschlangen die dünnen Ähren die sieben guten Ähren. 24
Ich habe dies den Zeichendeutern erzählt, aber keiner kann
mir die Deutung geben. Da sprach Joseph zu Pharao: 25
Pharaos Traum ist einer (der Bedeutung nach); was
Gott tut, das hat er Pharao vorhergesagt. Die sieben 26
guten Kühe bedeuten sieben Jahre, und die sieben fetten
Ähren bedeuten auch sieben Jahre, es ist nur ein Traum.
Die sieben abgezehrten, schlechten Kühe, die nach ihnen 27
heraufstiegen, bedeuten sieben Jahre, so wie die sieben
leeren, vom Ostwind ausgedroschenen Ähren — es werden
sieben Jahre der Hungersnot sein. Das ist das Wort, das 28
ich zu Pharao gesprochen: Was Gott tut, hat er Pharao
gezeigt: Siehe, es werden sieben Jahre kommen von gro- 29
ßem Überfluß im ganzen Lande Mizrajim. Nach ihnen 30
werden sieben Jahre der Hungersnot entstehen, daß man
im Lande Mizrajim den ganzen Überfluß vergessen wird,
so sehr wird die Hungersnot das Land verderben. Man 31
wird den Überfluß nicht mehr kennen im Lande wegen der

מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד הוּא מְאֹד׃ וְעַל 32
הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל־פַּרְעֹה פַּעֲמָיִם כִּי־נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם
הָאֱלֹהִים וּמְמַהֵר הָאֱלֹהִים לַעֲשֹׂתוֹ׃ וְעַתָּה יֵרֵא פַרְעֹה אִישׁ 33
נָבוֹן וְחָכָם וִישִׁיתֵהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ יַעֲשֶׂה פַרְעֹה 34
וְיַפְקֵד פְּקִדִים עַל־הָאָרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע
שְׁנֵי הַשָּׂבָע׃ וְיִקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֹכֶל הַשָּׁנִים הַטֹּבוֹת הַבָּאֹת 35
הָאֵלֶּה וְיִצְבְּרוּ־בָר תַּחַת יַד־פַּרְעֹה אֹכֶל בֶּעָרִים וְשָׁמָרוּ׃
וְהָיָה הָאֹכֶל לְפִקָּדוֹן לָאָרֶץ לְשֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר 36
תִּהְיֶיןָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא־תִכָּרֵת הָאָרֶץ בָּרָעָב׃ וַיִּיטַב 37
הַדָּבָר בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָּל־עֲבָדָיו׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה 38
אֶל־עֲבָדָיו הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ׃*
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת־ 39
כָּל־זֹאת אֵין־נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ׃ אַתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי 40
וְעַל־פִּיךָ יִשַּׁק כָּל־עַמִּי רַק הַכִּסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָּ׃ וַיֹּאמֶר 41
פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיָּסַר פַּרְעֹה אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל־יַד 42
יוֹסֵף וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי־שֵׁשׁ וַיָּשֶׂם רְבִד הַזָּהָב עַל־צַוָּארוֹ׃
וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו 43
אַבְרֵךְ וְנָתוֹן אֹתוֹ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה 44
אֶל־יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבִלְעָדֶיךָ לֹא־יָרִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ

Hungersnot, die darauf folgen wird, denn sie wird sehr
schwer sein. Daß aber dem Pharao der Traum zweimal 32
wiederholt worden, (bedeutet,) daß die Sache beschlossen ist
von Gott und Gott sie bald ausführen wird. Nun er- 33
sehe sich Pharao einen verständigen und weisen Mann
und setze ihn über das Land Mizrajim. Pharao tue 34
dies und setze Beamte über das Land und erhebe ein
Fünftel vom Lande Mizrajim in den sieben Jahren des
Überflusses. Man möge allen Vorrat dieser kommenden 35
guten Jahre sammeln und Getreide aufhäufen unter der
Hand Pharaos, den Vorrat in den Städten, und ihn ver-
wahren, Damit der Vorrat dem Lande aufbewahrt sei für 36
die sieben Jahre der Hungersnot, welche im Lande Miz-
rajim sein werden, und das Land nicht durch die Hungers-
not aufgerieben werde. Dies gefiel Pharao und allen 37
seinen Dienern. Pharao sprach zu seinen Dienern: Wer- 38
den wir je einen finden wie diesen, einen Mann, in wel-
chem der Geist Gottes ist? Und Pharao sprach zu Jo- 39
seph: Nachdem Gott dir all dies kundgetan, so gibt es
keinen Verständigen und Weisen, der dir gleicht. Du 40
sollst über mein Haus gesetzt sein und nach deiner An-
ordnung soll mein ganzes Volk versorgt werden — nur
durch den Thron will ich größer sein als du. Pharao 41
sprach ferner zu Joseph: Siehe, ich habe dich über das
ganze Land Mizrajim gesetzt! Pharao nahm seinen Ring 42
von seiner Hand und tat ihn an die Hand Josephs; er
kleidete ihn in Gewänder von Byssus, legte eine goldene
Kette um seinen Hals Und ließ ihn in dem zweiten Staats- 43
wagen fahren, der ihm gehörte, und man rief vor ihm
her: „Abrech!“ (Aufs Knie!) Also setzte er ihn über
das ganze Land Mizrajim. Pharao sprach zu Joseph: 44
Ich bin Pharao; doch ohne dich soll keiner seine Hand
oder seinen Fuß erheben (das mindeste vornehmen) im

45 וְאֶת־רַגְלוֹ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּקְרָא פַרְעֹה שֵׁם־יוֹסֵף
צָפְנַת פַּעְנֵחַ וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן
46 לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: וְיוֹסֵף בֶּן־שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי
47 פַּרְעֹה וַיַּעֲבֹר בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בְּשֶׁבַע
48 שְׁנֵי הַשָּׂבָע לְקֻמָצִים: וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־אֹכֶל ׀ שֶׁבַע שָׁנִים
אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן־אֹכֶל בֶּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה־
49 הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר
כְּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי־חָדַל לִסְפֹּר כִּי־אֵין מִסְפָּר:
50 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר
51 יָלְדָה־לוֹ אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן: וַיִּקְרָא יוֹסֵף
אֶת־שֵׁם הַבְּכֹר מְנַשֶּׁה כִּי־נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עֲמָלִי
52 וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִי: וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי־
53 הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי: וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע
54 אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַתָּחֵלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב
לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וּבְכָל־
55 אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם: וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק
הָעָם אֶל־פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל־מִצְרַיִם לְכוּ
56 אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ: וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל־
פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם

ganzen Lande Mizrajim. Pharao nannte den Joseph 45
Zaphnat-Paaneach (Entdecker des Verborgenen) und
gab ihm zur Frau Asenath, Tochter Poti-Pheras, Prie-
sters zu On. Und Joseph durchzog das Land Mizrajim.
Joseph war dreißig Jahre alt, als er vor Pharao, dem 46
König von Mizrajim, stand; Joseph ging von dem An-
gesichte Pharaos hinweg und durchzog das ganze Land
Mizrajim. Das Land brachte in den sieben Jahren des 47
Überflusses Hände voll (auf jedes Korn). Man sammelte 48
allen Vorrat der sieben Jahre, welche im Lande Mizrajim
waren, und legte den Vorrat in die Städte, den Vorrat des
Gefildes jeder Stadt rings um sie legte man hinein.
Joseph häufte Getreide an wie Sand am Meere, außer- 49
ordentlich viel, so daß man aufhörte zu zählen, denn es
war unzählig. Joseph wurden, bevor das Jahr der 50
Hungersnot kam, zwei Söhne geboren, welche ihm Ase-
nath, Tochter des Poti-Phera, Priesters zu On, gebar.
Joseph nannte den Erstgeborenen Menasche; denn (er 51
sprach:) Gott hat mich vergessen lassen all mein Müh-
sal und das ganze Haus meines Vaters. Den zweiten 52
nannte er Ephrajim; denn (er sprach:) Gott hat mich
fruchtbar werden lassen in dem Lande meines Elends. Als 53
die sieben Jahre des Überflusses, welcher im Lande Miz-
rajim war, zu Ende waren, Da begannen die sieben Jahre 54
der Hungersnot zu kommen, wie Joseph gesagt hatte; es
war Hungersnot in allen Ländern, im ganzen Lande
Mizrajim aber war Brot. Als das ganze Land Mizra- 55
jim hungerte, da schrie das Volk zu Pharao um Brot;
da sprach Pharao zu ganz Mizrajim: Gehet zu Joseph;
was er euch sagen wird, das tut! Als nun die Hungers- 56
not auf der ganzen Fläche des Landes war, da öffnete
Joseph alle (Vorratshäuser), in denen Getreide war, und
verkaufte an Mizrajim. Die Hungersnot nahm zu im

57 וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיְמָה
מב 1 לִשְׁבֹּר אֶל־יוֹסֵף כִּי־חָזַק הָרָעָב בְּכָל־הָאָרֶץ׃ וַיַּרְא יַעֲקֹב
כִּי יֶשׁ־שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִתְרָאוּ׃
2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֶשׁ־שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם רְדוּ־שָׁמָּה
3 וְשִׁבְרוּ־לָנוּ מִשָּׁם וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת׃ וַיֵּרְדוּ אֲחֵי־יוֹסֵף עֲשָׂרָה
4 לִשְׁבֹּר בָּר מִמִּצְרָיִם׃ וְאֶת־בִּנְיָמִין אֲחִי יוֹסֵף לֹא־שָׁלַח
5 יַעֲקֹב אֶת־אֶחָיו כִּי אָמַר פֶּן־יִקְרָאֶנּוּ אָסוֹן׃ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי־הָיָה הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
6 וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט עַל־הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכָל־עַם
7 הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ אַפַּיִם אָרְצָה׃ וַיַּרְא
יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וַיַּכִּרֵם וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאַיִן בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן לִשְׁבָּר־
8 אֹכֶל׃ וַיַּכֵּר יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרֻהוּ׃ וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף
9 אֵת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְּלִים
10 אַתֶּם לִרְאוֹת אֶת־עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא
11 אֲדֹנִי וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ לִשְׁבָּר־אֹכֶל׃ כֻּלָּנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד נָחְנוּ
12 כֵּנִים אֲנַחְנוּ לֹא־הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
13 לֹא כִּי־עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם לִרְאוֹת׃ וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים עָשָׂר
עֲבָדֶיךָ אַחִים ׀ אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנֵּה
14 הַקָּטֹן אֶת־אָבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינֶנּוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף

Lande Mizrajim. Und das ganze Land kam nach Mizra- 57
jim zu Joseph, um einzukaufen, denn die Hungersnot war
groß im ganzen Lande. Als Jakob sah, daß in Mizra- **42**
jim Getreide vorhanden war, sprach Jakob zu seinen 1
Söhnen: Was seht ihr einander an (warum bedenkt ihr
euch)? Er fuhr fort: Ich habe vernommen, daß in 2
Mizrajim Getreide vorhanden, so ziehet hinab und kauft
uns von dort ein, damit wir leben und nicht sterben.
Die Brüder Josephs zogen hinab, zehn, um von Mizra- 3
jim Getreide einzukaufen. Binjamin aber, Josephs Bru- 4
der, schickte Jakob nicht mit seinen Brüdern; denn er
sprach: Es könnte ihm ein Unglück begegnen. Die Söhne 5
Jisraels kamen unter den andern Ankommenden, um
einzukaufen, denn im Lande Kenaan war die Hungers-
not. Joseph war der Herrscher über das Land, er ver- 6
kaufte Getreide dem gesamten Volke des Landes. Die
Brüder Josephs kamen und bückten sich vor ihm mit dem
Angesichte zur Erde. Als Joseph seine Brüder sah, er- 7
kannte er sie; er stellte sich fremd ihnen gegenüber und
redete hart mit ihnen und sprach zu ihnen: Woher kommt
ihr? Sie sprachen: Aus dem Lande Kenaan, um Le-
bensmittel einzukaufen. Joseph erkannte seine Brüder, 8
sie aber erkannten ihn nicht. Joseph gedachte der Träu- 9
me, die er von ihnen geträumt hatte, und er sprach zu
ihnen: Ihr seid Kundschafter, ihr seid gekommen, die
Blöße des Landes zu sehen! Sie antworteten: Nein, 10
mein Herr, deine Diener sind gekommen, Lebensmittel
einzukaufen! Wir alle sind Söhne eines Mannes, wir 11
sind rechtliche Leute, deine Diener sind niemals Kund-
schafter gewesen. Er sprach zu ihnen: Nein, ihr seid ge- 12
kommen, die Blöße des Landes zu sehen! Sie antwor- 13
teten: Wir, deine Diener sind zwölf Brüder, Söhne eines
Mannes im Lande Kenaan, siehe, der Jüngste ist bei
unserm Vater heute, und einer ist nicht mehr. Joseph 14

15 הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְרַגְּלִים אַתֶּם: בְּזֹאת
תִּבָּחֲנוּ חֵי פַּרְעֹה אִם־תֵּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם־בְּבוֹא אֲחִיכֶם
16 הַקָּטֹן הֵנָּה: שִׁלְחוּ מִכֶּם אֶחָד וְיִקַּח אֶת־אֲחִיכֶם וְאַתֶּם
תֵּאָסֵרוּ וְיִבָּחֲנוּ דִּבְרֵיכֶם הֲאֶמֶת אִתְּכֶם וְאִם־לֹא חֵי פַּרְעֹה
כִּי מְרַגְּלִים אַתֶּם: 17 וַיֶּאֱסֹף אֹתָם אֶל־מִשְׁמָר שְׁלֹשֶׁת יָמִים:
18 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וִחְיוּ אֶת־
19 הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרֵא: אִם־כֵּנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר
בְּבֵית מִשְׁמַרְכֶם וְאַתֶּם לְכוּ הָבִיאוּ שֶׁבֶר רַעְבוֹן בָּתֵּיכֶם:
20 וְאֶת־אֲחִיכֶם הַקָּטֹן תָּבִיאוּ אֵלַי וְיֵאָמְנוּ דִבְרֵיכֶם וְלֹא
21 תָמֻתוּ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו אֲבָל אֲשֵׁמִים
אֲנַחְנוּ עַל־אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְּנוֹ אֵלֵינוּ
וְלֹא שָׁמָעְנוּ עַל־כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת: 22 וַיַּעַן רְאוּבֵן
אֹתָם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אַל־תֶּחֶטְאוּ
בַּיֶּלֶד וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְגַם־דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ: וְהֵם לֹא יָדְעוּ
23 כִּי שֹׁמֵעַ יוֹסֵף כִּי הַמֵּלִיץ בֵּינֹתָם: 24 וַיִּסֹּב מֵעֲלֵיהֶם וַיֵּבְךְּ
וַיָּשָׁב אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַיִּקַּח מֵאִתָּם אֶת־שִׁמְעוֹן וַיֶּאֱסָר
אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם: 25 וַיְצַו יוֹסֵף וַיְמַלְאוּ אֶת־כְּלֵיהֶם בָּר וְלַהֲשִׁיב
כַּסְפֵּיהֶם אִישׁ אֶל־שַׂקּוֹ וְלָתֵת לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ וַיַּעַשׂ
26 לָהֶם כֵּן: וַיִּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְרָם עַל־חֲמֹרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם:
27 וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת־שַׂקּוֹ לָתֵת מִסְפּוֹא לַחֲמֹרוֹ בַּמָּלוֹן וַיַּרְא

sprach zu ihnen: Es ist, wie ich zu euch gesagt habe; ihr
seid Kundschafter! Dadurch sollt ihr geprüft werden: 15
Beim Leben Pharaos, ihr werdet nicht eher von hier weg-
gehen, bis euer jüngster Bruder hierher gekommen.
Schickt einen von euch ab, daß er euern Bruder hole, ihr 16
aber bleibt verhaftet; so sollen euere Worte geprüft wer-
den, ob bei euch Wahrheit ist, und wenn nicht, beim Le-
ben Pharaos, dann seid ihr Kundschafter! Er tat sie zu- 17
sammen ins Gewahrsam drei Tage lang. Am dritten 18
Tage sprach Joseph zu ihnen: Tut folgendes, damit ihr
am Leben bleibet, denn ich fürchte Gott. Wenn ihr 19
redlich seid, so bleibe ein Bruder von euch in euerm Ge-
wahrsam gefangen, ihr aber gehet und bringt den Ein-
kauf für den Hunger eurer Familien nach Hause. Dann 20
bringt mir euern jüngsten Bruder her, damit eure Worte
als wahr befunden werden und ihr nicht sterbet. Sie
taten also. Da sprachen sie, einer zum andern: Für- 21
wahr, wir haben uns an unserm Bruder verschuldet, da
wir die Angst seiner Seele gesehen, als er zu uns flehte
und wir nicht hörten; darum ist diese Not über uns ge-
kommen. Reuben antwortete ihnen und sprach: Fürwahr, 22
ich habe zu euch gesagt, versündigt euch nicht an dem
Knaben! — Ihr aber hörtet nicht! — Jetzt wird sein
Blut auch gefordert. — Sie wußten nicht, daß Joseph es 23
verstand, weil ein Dolmetscher zwischen ihnen war. — Er 24
wandte sich von ihnen weg und weinte; dann kehrte er zu
ihnen zurück und redete mit ihnen; er nahm den Schi-
meon von ihnen und ließ ihn vor ihren Augen fesseln.
Joseph befahl, daß man ihre Gefäße mit Getreide fülle 25
und ihr Geld wieder hineinlege, jedem in seinen Sack,
und ihnen auch Zehrung auf die Reise mitgebe. Man
tat ihnen also. Sie luden ihren Einkauf auf ihre Esel 26
und gingen weg. In der Herberge öffnete einer seinen 27
Sack, um seinem Esel Futter zu geben; da sah er sein

אֶת־כַּסְפּוֹ וְהִנֵּה־הוּא בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ: וַיֹּאמֶר אֶל־אֶחָיו 28
הוּשַׁב כַּסְפִּי וְגַם הִנֵּה בְאַמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לִבָּם וַיֶּחֶרְדוּ אִישׁ
אֶל־אָחִיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ: וַיָּבֹאוּ אֶל־ 29
יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אַרְצָה כְּנָעַן וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת כָּל־הַקֹּרֹת אֹתָם
לֵאמֹר: דִּבֶּר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אִתָּנוּ קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ 30
כְּמְרַגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ: וַנֹּאמֶר אֵלָיו כֵּנִים אֲנָחְנוּ לֹא הָיִינוּ 31
מְרַגְּלִים: שְׁנֵים עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאֶחָד 32
אֵינֶנּוּ וְהַקָּטֹן הַיּוֹם אֶת־אָבִינוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ 33
הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בְּזֹאת אֵדַע כִּי כֵנִים אַתֶּם אֲחֵיכֶם
הָאֶחָד הַנִּיחוּ אִתִּי וְאֶת־רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם קְחוּ וָלֵכוּ: וְהָבִיאוּ 34
אֶת־אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אֵלָי וְאֵדְעָה כִּי לֹא מְרַגְּלִים אַתֶּם כִּי
כֵנִים אַתֶּם אֶת־אֲחִיכֶם אֶתֵּן לָכֶם וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ:
וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שַׂקֵּיהֶם וְהִנֵּה־אִישׁ צְרוֹר־כַּסְפּוֹ בְּשַׂקּוֹ 35
וַיִּרְאוּ אֶת־צְרֹרוֹת כַּסְפֵּיהֶם הֵמָּה וַאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ: וַיֹּאמֶר 36
אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֹתִי שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינֶנּוּ וְשִׁמְעוֹן
אֵינֶנּוּ וְאֶת־בִּנְיָמִן תִּקָּחוּ עָלַי הָיוּ כֻלָּנָה: וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן 37
אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי בָנַי תָּמִית אִם־לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ
תְּנָה אֹתוֹ עַל־יָדִי וַאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ: וַיֹּאמֶר לֹא־יֵרֵד 38
בְּנִי עִמָּכֶם כִּי־אָחִיו מֵת וְהוּא לְבַדּוֹ נִשְׁאָר וְקָרָאָהוּ אָסוֹן
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּיָגוֹן שְׁאוֹלָה:

Geld, siehe, es war an der Öffnung des Futtersackes.
Er sprach zu seinen Brüdern: Man hat mir mein Geld 28
wiedergegeben, hier liegt es in meinem Futtersacke! — Da
entfiel ihnen der Mut, sie erschraken und sprachen einer
zum andern: Was hat uns Gott da getan! Sie kamen 29
zu ihrem Vater Jakob in das Land Kenaan und berich-
teten ihm, was ihnen begegnet war, wie folgt: Der 30
Mann, der Herr des Landes, redete hart mit uns und er-
klärte uns für Kundschafter des Landes. Wir antwor- 31
teten ihm: Wir sind redlich, wir waren niemals Kund-
schafter; Wir sind zwölf Brüder, Söhne unsres Vaters, 32
der eine ist nicht mehr, und der jüngste ist heute bei
unserm Vater im Lande Kenaan. Da sprach zu uns der 33
Mann, der Herr des Landes: Daran will ich erkennen,
ob ihr redlich seid: Einen Bruder von euch lasset bei
mir und nehmet den Notbedarf für euere Häuser und
gehet. Und bringt mir euern jüngsten Bruder; daran 34
werde ich erkennen, daß ihr keine Kundschafter, sondern
daß ihr redlich seid; euern Bruder werde ich euch geben,
und ihr könnt im Lande umherreisen. Als sie nun ihre 35
Säcke ausleerten, siehe, da hatte jeder sein Bündel Geld
in seinem Sacke. Da sie ihre Geldbündel sahen, sie und
ihr Vater, fürchteten sie sich. Ihr Vater Jakob sprach zu 36
ihnen: Mich macht ihr kinderlos! Joseph ist nicht mehr,
und Schimeon ist nicht mehr, und auch Binjamin wollt
ihr nehmen! Über mich ergeht all dies! Reuben ant- 37
wortete seinem Vater und sprach: Meine beiden Söhne
sollst du töten, wenn ich ihn dir nicht wiederbringe; gib
ihn nur in meine Hand, ich will ihn dir wieder zurück-
bringen. Er sprach: Mein Sohn soll nicht mit euch 38
hinabziehen; denn sein Bruder ist tot, und er ist allein
übrig; wenn ihm ein Unglück begegnete auf dem Wege,
welchen ihr geht, so würdet ihr mein greises Haupt mit

מג
1 2 וְהָרָעָב כָּבֵד בָּאָרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לֶאֱכָל אֶת־הַשֶּׁבֶר
אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־
לָנוּ מְעַט־אֹכֶל: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר הָעֵד הֵעִד 3
בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא־תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם:
4 אִם־יֶשְׁךָ מְשַׁלֵּחַ אֶת־אָחִינוּ אִתָּנוּ נֵרְדָה וְנִשְׁבְּרָה לְךָ
5 אָכֶל: וְאִם־אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ לֹא נֵרֵד כִּי־הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ
6 לֹא־תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לָמָּה
7 הֲרֵעֹתֶם לִי לְהַגִּיד לָאִישׁ הַעוֹד לָכֶם אָח: וַיֹּאמְרוּ שָׁאֹל
שָׁאַל־הָאִישׁ לָנוּ וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ לֵאמֹר הַעוֹד אֲבִיכֶם חַי הֲיֵשׁ
לָכֶם אָח וַנַּגֶּד־לוֹ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲיָדוֹעַ נֵדַע כִּי
8 יאמַר הוֹרִידוּ אֶת־אֲחִיכֶם: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיו
שִׁלְחָה הַנַּעַר אִתִּי וְנָקוּמָה וְנֵלֵכָה וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת גַּם־
9 אֲנַחְנוּ גַּם־אַתָּה גַּם־טַפֵּנוּ: אָנֹכִי אֶעֶרְבֶנּוּ מִיָּדִי תְּבַקְּשֶׁנּוּ
אִם־לֹא הֲבִיאֹתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטָאתִי לְךָ כָּל־
10 הַיָּמִים: כִּי לוּלֵא הִתְמַהְמָהְנוּ כִּי־עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פַּעֲמָיִם:
11 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן ׀ אֶפוֹא זֹאת עֲשׂוּ
קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה מְעַט
צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלֹט בָּטְנִים וּשְׁקֵדִים: וְכֶסֶף מִשְׁנֶה
12 קְחוּ בְיֶדְכֶם וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּשָׁב בְּפִי אַמְתְּחֹתֵיכֶם תָּשִׁיבוּ
13 בְיֶדְכֶם אוּלַי מִשְׁגֶּה הוּא: וְאֶת־אֲחִיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ

Kummer in die Gruft bringen! Indessen war die Hungersnot **43**
schwer im Lande. Als sie nun den Einkauf, welchen sie von 1
Mizrajim gebracht, aufgezehrt hatten, sprach ihr Vater zu 2
ihnen: Geht wieder hin, kauft uns etwas Speise ein! Jehuda 3
antwortete ihm und sprach: Der Mann hat uns gewarnt und
gesprochen: Ihr sollt mein Angesicht nicht wiedersehen, wenn
euer Bruder nicht bei euch ist. Wenn du unsern Bruder mit 4
uns schickst, so ziehen wir hinab und kaufen dir Lebensmittel
ein, Wenn du ihn aber nicht schickst, so ziehen wir nicht hinab; 5
denn der Mann hat uns gesagt: Ihr sollt mein An-
gesicht nicht sehen, wenn euer Bruder nicht mit euch ist.
Israel sprach: Warum habt ihr mir das zu Leide getan, 6
dem Manne zu sagen, daß ihr noch einen Bruder habt?!
Sie antworteten: Der Mann fragte nach uns und nach 7
unserer Verwandtschaft und sprach: Lebt euer Vater noch?
Habt ihr noch einen Bruder? Da berichteten wir ihm
gemäß dieser Worte. Konnten wir wissen, daß er sprechen
würde: Bringt euern Bruder herab? Jehuda sprach zu 8
seinem Vater Israel: Schicke den Knaben mit mir, so
wollen wir uns aufmachen und gehen, damit wir leben
und nicht umkommen, sowohl wir als auch du als auch
unsere Kinder! Ich will Bürge sein für ihn, von meiner 9
Hand fordere ihn! Wenn ich ihn dir nicht bringe und
vor dich hinstelle, so will ich allezeit gegen dich gesündigt
haben! Hätten wir nicht so lange gesäumt, wir wären 10
jetzt schon zweimal wieder zurückgekehrt. Da sprach Is- 11
rael, ihr Vater, zu ihnen: Wenn es denn also ist, so
tut dieses: Nehmet von den besten Früchten des Landes
in euern Gefäßen mit und bringet dem Manne ein Ge-
schenk: etwas Balsam und etwas Honig, Gewürze und
Lotus, Pistazien und Mandeln. Auch doppeltes Geld 12
nehmet in euren Händen mit, und das Geld, das man
in eure Futtersäcke wieder hineingelegt hat, sollt ihr in
euren Händen wieder hinbringen — vielleicht war es
ein Versehen — Und nehmt euern Bruder mit und macht 13

14 אֵל־הָאִישׁ: וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשִׁלַּח
לָכֶם אֶת־אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת־בִּנְיָמִן וַאֲנִי כַּאֲשֶׁר שָׁכֹלְתִּי
15 שָׁכָלְתִּי: וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֶה־
כֶּסֶף לָקְחוּ בְיָדָם וְאֶת־בִּנְיָמִן וַיָּקֻמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם וַיַּעַמְדוּ
16 לִפְנֵי יוֹסֵף: וַיַּרְא יוֹסֵף אִתָּם אֶת־בִּנְיָמִין וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר
עַל־בֵּיתוֹ הָבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים הַבַּיְתָה וּטְבֹחַ טֶבַח וְהָכֵן כִּי
17 אִתִּי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצָּהֳרָיִם: וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר
18 אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף: וַיִּירְאוּ
הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשָּׁב
בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ בַּתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ מוּבָאִים לְהִתְגֹּלֵל עָלֵינוּ
וּלְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ וְלָקַחַת אֹתָנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת־חֲמֹרֵינוּ:
19 וַיִּגְּשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח
20 הַבָּיִת: וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנִי יָרֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה לִשְׁבָּר־אֹכֶל:
21 וַיְהִי כִּי־בָאנוּ אֶל־הַמָּלוֹן וַנִּפְתְּחָה אֶת־אַמְתְּחֹתֵינוּ וְהִנֵּה
כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ כַּסְפֵּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וַנָּשֶׁב אֹתוֹ
22 בְיָדֵנוּ: וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרַדְנוּ בְיָדֵנוּ לִשְׁבָּר־אֹכֶל לֹא יָדַעְנוּ
23 מִי־שָׂם כַּסְפֵּנוּ בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ: וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לָכֶם אַל־תִּירָאוּ
אֱלֹהֵיכֶם וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מַטְמוֹן בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם
כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלָי וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן: וַיָּבֵא הָאִישׁ
24 אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֵּן־מַיִם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם

euch auf und kehrt zurück zu dem Manne. Und Gott, 14
der Allmächtige, gebe euch Erbarmen vor dem Manne,
daß er euch euern andern Bruder und Binjamin wieder
mitgebe. Ich aber, soll ich kinderlos sein, so möge ich
kinderlos sein! Die Männer nahmen dies Geschenk, auch 15
doppeltes Geld nahmen sie mit sich und Binjamin; sie
machten sich auf, zogen hinab nach Mizrajim und traten hin
vor Joseph. Als Joseph Binjamin bei ihnen sah, sprach er 16
zu seinem Hausverwalter: Führe die Männer in das
Haus, laß schlachten und eine Mahlzeit bereiten, denn
die Männer werden mit mir zu Mittag speisen. Der 17
Mann tat, wie Joseph gesagt hatte, und der Mann brachte
die Männer in das Haus Josephs. Die Männer ge- 18
rieten in Furcht, da sie in das Haus Josephs gebracht
wurden, und sie sprachen: Wegen des Geldes, welches
das erste Mal wieder in unsere Futtersäcke gekommen ist,
werden wir dahin gebracht, um sich über uns zu wälzen
und über uns herzufallen, um uns zu Sklaven zu neh-
men samt unseren Eseln! Sie traten zu dem Manne hin, 19
welcher über Josephs Haus gesetzt war, und redeten mit
ihm an dem Eingange des Hauses. Sie sprachen: Bitte, 20
mein Herr, wir sind das erste Mal herabgekommen, um
Vorrat einzukaufen. Als wir nun in die Herberge ka- 21
men und unsere Futtersäcke öffneten, da war eines jeden
Geld oben im Futtersacke, unser Geld mit seinem Ge-
wichte. Wir bringen es hier wieder mit Und haben auch 22
anderes Geld mitgebracht, um Vorrat einzukaufen. Wir
wissen nicht, wer unser Geld in unsere Futtersäcke gelegt
hat. Er antwortete: Friede mit euch! Fürchtet euch 23
nicht! Euer Gott und der Gott euers Vaters hat euch
einen Schatz in eure Futtersäcke gegeben; euer Geld ist
mir zugekommen. Er führte den Schimeon zu ihnen
heraus. Der Mann brachte die Leute in Josephs Haus, 24
reichte ihnen Wasser, um ihre Füße zu waschen, und

25 וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא לַחֲמֹרֵיהֶם: וַיָּכִינוּ אֶת־הַמִּנְחָה עַד־בּוֹא יוֹסֵף
26 בַּצָּהֳרָיִם כִּי שָׁמְעוּ כִּי־שָׁם יֹאכְלוּ לָחֶם: וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבַּיְתָה
וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בְּיָדָם הַבָּיְתָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ
27 אָרְצָה: וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזָּקֵן
28 אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם הַעוֹדֶנּוּ חָי: וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאָבִינוּ
עוֹדֶנּוּ חָי וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־בִּנְיָמִן
29 אָחִיו בֶּן־אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם
אֵלָי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יָחְנְךָ בְנִי: וַיְמַהֵר יוֹסֵף כִּי־נִכְמְרוּ
30 רַחֲמָיו אֶל־אָחִיו וַיְבַקֵּשׁ לִבְכּוֹת וַיָּבֹא הַחַדְרָה וַיִּבְךְּ שָׁמָּה:
31 וַיִּרְחַץ פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפַּק וַיֹּאמֶר שִׂימוּ לָחֶם:
32 לוֹ לְבַדּוֹ וְלָהֶם לְבַדָּם וְלַמִּצְרִים הָאֹכְלִים אִתּוֹ לְבַדָּם
כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכַל אֶת־הָעִבְרִים לֶחֶם כִּי־
33 תוֹעֲבָה הִוא לְמִצְרָיִם: וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו הַבְּכֹר כִּבְכֹרָתוֹ
34 וְהַצָּעִיר כִּצְעָרָתוֹ וַיִּתְמְהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ: וַיִּשָּׂא
מַשְׂאֹת מֵאֵת פָּנָיו אֲלֵהֶם וַתֵּרֶב מַשְׂאַת בִּנְיָמִן מִמַּשְׂאֹת
כָּלָם חָמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ: מד 1 וַיְצַו אֶת־אֲשֶׁר
עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מַלֵּא אֶת־אַמְתְּחֹת הָאֲנָשִׁים אֹכֶל כַּאֲשֶׁר
2 יוּכְלוּן שְׂאֵת וְשִׂם כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ: וְאֶת־
גְּבִיעִי גְּבִיעַ הַכֶּסֶף תָּשִׂים בְּפִי אַמְתַּחַת הַקָּטֹן וְאֶת כֶּסֶף
3 שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֵּר: הַבֹּקֶר אוֹר וְהָאֲנָשִׁים

gab ihren Eseln Futter. Sie legten das Geschenk zu- 25
recht, bis Joseph am Mittag nach Hause kam; denn sie
hatten gehört, daß sie daselbst speisen sollten. Als Jo- 26
seph nach Hause kam, brachten sie ihm das Geschenk,
welches sie bei sich hatten, hinein, und bückten sich vor
ihm zur Erde. Er fragte nach ihrem Wohlbefinden und 27
sprach ferner: Ist euer alter Vater wohl, von dem ihr
gesprochen habt? Lebt er noch? Sie sprachen: Dein 28
Diener, unser Vater, ist wohl, er lebt noch. Sie ver-
neigten sich und bückten sich. Er erhob seine Augen und 29
sah Binjamin, seinen Bruder, seiner Mutter Sohn; da
sprach er: Ist dies euer jüngster Bruder, von dem ihr
mir gesagt habt? Und er sprach: Gott sei dir gnädig,
mein Sohn! Joseph eilte hinweg, denn es erglühte seine 30
Zärtlichkeit für seinen Bruder, und er wollte weinen; er
ging in das innere Gemach und weinte daselbst. Darauf 31
wusch er sein Angesicht und kam heraus; er hielt an
sich und sprach: Traget das Essen auf! Man trug für 32
ihn besonders auf und für sie besonders und für
die Mizrim, die mit ihm speisten, besonders; denn
die Mizrim können nicht mit den Ibrim zusam-
men essen, weil es ein Greuel ist für Mizrajim.
Sie saßen vor ihm, der Erstgeborene nach seiner Erst- 33
geburt, der Jüngere nach seiner Jugend; und die Män-
ner sprachen ihr Erstaunen aus einer zum andern.
Man brachte Geschenke von seinem Angesichte zu ihnen, 34
und Binjamins Geschenk übertraf die Geschenke aller um
das Fünffache. Sie tranken und berauschten sich bei ihm. **44**
Er befahl seinem Hausverwalter wie folgt: Fülle die 1
Futtersäcke dieser Männer mit Vorrat, so viel sie tragen
können, und lege das Geld eines jeden oben in seinen
Futtersack, Und meinen Becher, den silbernen Becher, 2
lege oben in den Futtersack des jüngsten, nebst dem
Gelde seines Einkaufes. Er tat nach dem Worte Josephs,
wie er gesprochen hatte. Beim Anbruch des Morgens 3

שִׁלְחוּ הַמָּה וַחֲמֹרֵיהֶם׃ הֵם יָצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ׃ 4
וְיוֹסֵף אָמַר לַאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוּם רְדֹף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים
וְהִשַּׂגְתָּם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לָמָּה שִׁלַּמְתֶּם רָעָה תַּחַת
טוֹבָה׃ הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ 5
בּוֹ הֲרֵעֹתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם׃ וַיַּשֶּׂג אֹתָם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת־ 6
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים 7
הָאֵלֶּה חָלִילָה לַעֲבָדֶיךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה׃ הֵן כֶּסֶף 8
אֲשֶׁר מָצָאנוּ בְּפִי אַמְתְּחֹתֵינוּ הֱשִׁיבֹנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן
וְאֵיךְ נִגְנֹב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב׃ אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ 9
מֵעֲבָדֶיךָ וָמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לַאדֹנִי לַעֲבָדִים׃ וַיֹּאמֶר 10
גַּם־עַתָּה כִדְבָרֵיכֶם כֵּן־הוּא אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ יִהְיֶה־לִּי
עָבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּם׃ וַיְמַהֲרוּ וַיּוֹרִדוּ אִישׁ אֶת־אַמְתַּחְתּוֹ 11
אָרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אַמְתַּחְתּוֹ׃ וַיְחַפֵּשׂ בַּגָּדוֹל הֵחֵל וּבַקָּטֹן 12
כִּלָּה וַיִּמָּצֵא הַגָּבִיעַ בְּאַמְתַּחַת בִּנְיָמִן׃ וַיִּקְרְעוּ שִׂמְלֹתָם 13
וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל־חֲמֹרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה׃ וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאֶחָיו 14
בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדֶנּוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר 15
לָהֶם יוֹסֵף מָה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם
כִּי־נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה־ 16
נֹּאמַר לַאדֹנִי מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק הָאֱלֹהִים מָצָא
אֶת־עֲוֹן עֲבָדֶיךָ הִנֶּנּוּ עֲבָדִים לַאדֹנִי גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר־

entließ man die Männer, sie mit ihren Eseln. Als sie 4
zur Stadt hinaus und noch nicht weit entfernt waren,
sprach Joseph zu seinem Hausverwalter: Mache dich auf,
setze den Männern nach, und wenn du sie erreicht hast, so
sprich zu ihnen: Warum habt ihr Böses für Gutes ver-
golten? Das ist ja der (Becher), aus welchem mein Herr 5
trinkt und aus dem er wahrsagt! Ihr habt da schlecht
gehandelt! Er erreichte sie und sprach zu ihnen diese 6
Worte. Sie antworteten: Warum spricht der Herr solche 7
Worte? Fern sei es von deinen Dienern, so etwas zu
tun! Siehe, das Geld, welches wir oben in unsern 8
Futtersäcken gefunden, haben wir dir wiedergebracht aus
dem Lande Kenaan, wie sollten wir nun aus deines
Herrn Hause Silber oder Gold stehlen? Bei welchem 9
von deinen Dienern er (der Becher) gefunden wird, der
soll sterben, und auch wir wollen meinem Herrn Knechte
sein. Er antwortete: Auch jetzt, so wie ihr sprecht, so ist 10
es (d. h. ich glaube euch); bei wem er gefunden wird, der
soll mir Knecht sein, ihr aber seid frei. Sie ließen eilends 11
jeder seinen Futtersack zur Erde herab, und jeder öffnete
seinen Futtersack. Er suchte, beim größten fing er an, 12
beim jüngsten hörte er auf, und der Becher fand sich in
Binjamins Futtersack. Sie zerrissen ihre Kleider, be- 13
luden jeder wieder seinen Esel und kehrten zur Stadt
zurück. Jehuda und seine Brüder kamen in Josephs 14
Haus, er war noch da, und sie fielen vor ihm zur Erde
nieder. Da sprach Joseph zu ihnen: Welche Tat habt 15
ihr da begangen?! Wißt ihr denn nicht, daß ein Mann
wie ich zu wahrsagen versteht! Jehuda sprach: Was 16
sollen wir zu meinem Herrn sagen, was sollen wir reden,
wie sollen wir uns rechtfertigen? Gott hat die Schuld
deiner Diener gefunden, wir sind Knechte meinem Herrn,
sowohl wir als auch der, bei welchem der Becher ge-

נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיַדּוֹ: וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי מֵעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ 17
אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה־לִּי עָבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ
לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם: ס וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה 18
וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יְדַבֶּר־נָא עַבְדְּךָ דָבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־
יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה: אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת־ 19
עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ־לָכֶם אָב אוֹ־אָח: וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי 20
יֶשׁ־לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּוָּתֵר הוּא
לְבַדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֲהֵבוֹ: וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרִדֻהוּ 21
אֵלָי וְאָשִׂימָה עֵינִי עָלָיו: וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יוּכַל הַנַּעַר 22
לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעָזַב אֶת־אָבִיו וָמֵת: וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ 23
אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא תֹסִפוּן לִרְאוֹת
פָּנָי: וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֶת דִּבְרֵי 24
אֲדֹנִי: וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל: וַנֹּאמֶר 25
26
לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי־
לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ:
וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־ 27
לִי אִשְׁתִּי: וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרָף 28
וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה: וּלְקַחְתֶּם גַּם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי 29
וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה: וְעַתָּה־ 30
כְּבֹאִי אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה

funden worden worden! Er antwortete: Fern sei es von 17
mir, dies zu tun! Der Mann, in dessen Hand der Becher
gefunden worden, der soll mir Sklave sein, ihr aber zieht
in Frieden hinauf zu euerm Vater.

Da trat Jehuda zu ihm hin und sprach: Bitte, mein 18
Herr, dein Knecht möge doch ein Wort sprechen vor den
Ohren meines Herrn, und dein Zorn entbrenne nicht über
deinen Knecht, denn du bist gleich Pharao. Mein Herr 19
hat seine Knechte gefragt: Habt ihr noch einen Vater oder
einen Bruder? Da sagten wir zu meinem Herrn: Wir 20
haben noch einen alten Vater mit einem kleinen Sohn,
ihm im Alter geboren, dessen Bruder ist nicht mehr, so
daß er allein von seiner Mutter übrig geblieben, und sein
Vater liebt ihn. Du sprachst zu deinen Knechten: Bringt 21
ihn zu mir herab, und ich will mein Auge auf ihn richten.
Wir antworteten meinem Herrn: Der Knabe kann seinen 22
Vater nicht verlassen; wenn er seinen Vater verließe,
würde er sterben. Da sprachst du zu deinen Knechten: 23
Wenn euer kleiner Bruder nicht mit euch herabkommt,
so sollt ihr mein Angesicht nicht wieder sehen. Als wir 24
nun hinaufkamen zu deinem Diener, meinem Vater, da
erzählten wir ihm die Worte meines Herrn. Unser Vater 25
sprach zu uns: Geht wieder hin, kauft uns etwas Lebens-
mittel ein. Da antworteten wir: Wir können nicht hinab- 26
ziehen; nur wenn unser jüngster Bruder bei uns ist,
ziehen wir hinab, denn wir dürfen des Mannes Angesicht
nicht sehen, wenn unser jüngster Bruder nicht bei uns ist.
Dein Diener, unser Vater, sprach zu uns: Ihr wißt, daß 27
meine Frau mir zwei geboren hat. Der eine ging von 28
mir hinweg, und ich sprach: Gewiß ist er zerrissen wor-
den! — Ich habe ihn seither nicht wieder gesehen. Wenn 29
ihr nun auch diesen von meinem Angesichte hinweg-
nehmt und es begegnete ihm ein Unglück, so bringt ihr
mein greises Haupt mit Kummer in die Gruft. Wenn 30
ich nun zu deinem Diener, meinem Vater, heimkomme

31 בְּנַפְשׁוֹ׃ וְהָיָה כִּרְאוֹתוֹ כִּי־אֵין הַנַּעַר וָמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ
32 אֶת־שֵׂיבַת עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאֹלָה׃ כִּי עַבְדְּךָ עָרַב
אֶת־הַנַּעַר מֵעִם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי
לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃ וְעַתָּה יֵשֶׁב־נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר
33 עֶבֶד לַאדֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל עִם־אֶחָיו׃ כִּי־אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל־
34 אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתִּי פֶּן אֶרְאֶה בָּרָע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־
אָבִי׃ וְלֹא־יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכֹל הַנִּצָּבִים עָלָיו וַיִּקְרָא מה
1 הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוַדַּע
2 יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו׃ וַיִּתֵּן אֶת־קֹלוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם
3 וַיִּשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד
אָבִי חָי וְלֹא־יָכְלוּ אֶחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו׃
4 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו גְּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי
5 יוֹסֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרָיְמָה׃ וְעַתָּה אַל־
תֵּעָצְבוּ וְאַל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מְכַרְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי לְמִחְיָה
6 שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם׃ כִּי־זֶה שְׁנָתַיִם הָרָעָב בְּקֶרֶב
7 הָאָרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין חָרִישׁ וְקָצִיר׃ וַיְשַׁלְּחֵנִי
אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם לָשׂוּם לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאָרֶץ וּלְהַחֲיוֹת
8 לָכֶם לִפְלֵיטָה גְּדֹלָה׃ וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי
הֵנָּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיְשִׂימֵנִי לְאָב לְפַרְעֹה וּלְאָדוֹן לְכָל־
9 בֵּיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ מַהֲרוּ וַעֲלוּ אֶל־אָבִי

und der Knabe ist nicht bei uns — seine Seele ist geknüpft
an die seinige —, Wenn er sähe, daß der Knabe nicht da wäre, 31
so würde er sterben —, und deine Diener würden das graue
Haupt deines Dieners, unseres Vaters, kummervoll in die
Gruft bringen! Denn dein Diener hat für den Knaben ge- 32
bürgt vor meinem Vater und gesprochen: Wenn ich ihn dir
nicht wiederbringe, so will ich jederzeit gegen meinen Vater ge-
sündigt haben! Darum möge doch dein Knecht statt des Knaben 33
als Sklave bei meinem Herrn bleiben, und der Knabe ziehe
mit seinen Brüdern hinauf! Denn wie könnte ich hinaufziehen
zu meinem Vater, wenn der Knabe nicht bei mir ist? Ich
möchte das Unglück nicht sehen, das meinen Vater treffen **45**
würde! — Joseph konnte nicht länger an sich halten vor 1
allen, die um ihn standen. Er rief: Lasset jeden hinaus-
gehen von mir! Und es blieb keiner bei ihm, als Joseph
sich seinen Brüdern zu erkennen gab. Er erhob seine 2
Stimme im Weinen, daß die Leute von Mizrajim es
hörten und die Hausleute Pharaos es hörten. Joseph 3
sprach zu seinen Brüdern: Ich bin Joseph! Lebt mein
Vater noch? — Seine Brüder konnten ihm nicht ant-
worten, denn sie erschraken vor ihm. Joseph sprach zu seinen 4
Brüdern: Tretet doch her zu mir! Sie traten hin, und
er sprach: Ich bin Joseph, euer Bruder, den ihr
nach Mizrajim verkauft habt! Seid nun aber nicht 5
betrübt und es verdrieße euch nicht, daß ihr mich hierher
verkauft habt; denn zur Erhaltung hat mich Gott vor euch
hergesendet. Denn bereits zwei Jahre ist die Hungersnot 6
im Lande, und noch fünf Jahre werden kommen, in wel-
chen weder Pflügen noch Ernten sein wird. Darum hat 7
mich Gott vor euch hergesendet, um euch ein Bleiben im
Lande zu schaffen und euch am Leben zu erhalten, zu
großer Errettung. Also nicht ihr habt mich hierher ge- 8
sendet, sondern Gott; Er hat mich zum Vater für Pha-
rao gemacht und zum Herrn für sein ganzes Haus und
zum Herrscher über das ganze Land Mizrajim. Eilet, 9

וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בִּנְךָ יוֹסֵף שָׂמַנִי אֱלֹהִים לְאָדוֹן
לְכָל־מִצְרָיִם רְדָה אֵלַי אַל־תַּעֲמֹד: 10 וְיָשַׁבְתָּ בְּאֶרֶץ־גֹּשֶׁן
וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלַי אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ וְצֹאנְךָ וּבְקָרְךָ
וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ: 11 וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ שָׁם כִּי־עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים
רָעָב פֶּן־תִּוָּרֵשׁ אַתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ: 12 וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם
רֹאוֹת וְעֵינֵי אָחִי בִנְיָמִן כִּי־פִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם: 13 וְהִגַּדְתֶּם
לְאָבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם
וּמִהַרְתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי הֵנָּה: 14 וַיִּפֹּל עַל־צַוְּארֵי בִנְיָמִן
אָחִיו וַיֵּבְךְּ וּבִנְיָמִן בָּכָה עַל־צַוָּארָיו: 15 וַיְנַשֵּׁק לְכָל־אֶחָיו
וַיֵּבְךְּ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ אֶחָיו אִתּוֹ: 16 וְהַקֹּל נִשְׁמַע
בֵּית פַּרְע�ֹה לֵאמֹר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטַב בְּעֵינֵי פַרְעֹה
וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו: 17 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֱמֹר אֶל־אַחֶיךָ
זֹאת עֲשׂוּ טַעֲנוּ אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן:
18 וְקֹחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־בָּתֵּיכֶם וּבֹאוּ אֵלָי וְאֶתְּנָה לָכֶם
אֶת־טוּב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִכְלוּ אֶת־חֵלֶב הָאָרֶץ: 19 וְאַתָּה* צִוִּיתָה
זֹּאת עֲשׂוּ קְחוּ לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם
וְלִנְשֵׁיכֶם וּנְשָׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם: 20 וְעֵינְכֶם אַל־
תָּח�s עַל־כְּלֵיכֶם כִּי־טוּב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הִוא:
21 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל־פִּי
פַּרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ: 22 לְכֻלָּם נָתַן לָאִישׁ חֲלִפוֹת

gehet hinauf zu meinem Vater und sprechet zu ihm: So
spricht dein Sohn Joseph: Gott hat mich zum Herrn
gemacht über ganz Mizrajim; komme zu mir herab,
zögere nicht! Du sollst im Lande Goschen wohnen und 10
mir nahe sein, du, deine Kinder und Kindeskinder, dein
Kleinvieh, deine Rinder und alles, was du hast. Dort 11
werde ich dich verpflegen — denn es wird noch fünf Jahre
lang Hungersnot sein —, auf daß du nicht verarmst mit
deinem Hause und allem, was du hast. Euere eigenen 12
Augen sehen ja sowie die Augen meines Bruders Binja-
min, daß mein Mund selbst mit euch redet. Erzählet 13
meinem Vater meine ganze Ehre in Mizrajim und alles,
was ihr gesehen habt. Eilet und bringt meinen Vater
hierher herab! Er fiel seinem Bruder Binjamin um den 14
Hals und weinte, und Binjamin weinte an seinem Halse.
Er küßte alle seine Brüder und weinte an ihnen; alsdann 15
redeten seine Brüder mit ihm. Das Gerücht wurde ver- 16
nommen im Hause Pharaos: Josephs Brüder sind ge-
kommen! Dieses gefiel in den Augen Pharaos und den
Augen seiner Diener. Pharao sprach zu Joseph: Sage 17
zu deinen Brüdern: Tut dies: Beladet euer Vieh und
geht nach Hause in das Land Kenaan Und nehmt euren 18
Vater und euere Familie mit und kommt zu mir; ich will
euch das Beste des Landes Mizrajim geben, ihr sollt das
Fett des Landes genießen. Du bist beauftragt (zu sagen): 19
Dies tut: Nehmt euch aus dem Lande Mizrajim Wagen
für eure Kinder und Frauen mit und nehmet euern Vater
und kommt. Euer Auge schone nicht euere Geräte, denn 20
das Beste des ganzen Landes Mizrajim soll euer sein.
Die Söhne Israels taten also; Joseph gab ihnen auf 21
Pharaos Befehl Wagen, auch gab er ihnen Zehrung auf
die Reise. Allen (Brüdern) gab er jedem ein Wechsel- 22
kleid, dem Binjamin gab er dreihundert Silberstücke und

שָׁמָלֹת וּלְבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ חֲלִפֹת
שְׁמָלֹת: וּלְאָבִיו שָׁלַח כְּזֹאת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נֹשְׂאִים מִטּוּב 23
מִצְרַיִם וְעֶשֶׂר אֲתֹנֹת נֹשְׂאֹת בָּר וָלֶחֶם וּמָזוֹן לְאָבִיו לַדָּרֶךְ:
וַיְשַׁלַּח אֶת־אֶחָיו וַיֵּלֵכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תִּרְגְּזוּ בַּדָּרֶךְ: 24
וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: 25
וַיַּגִּדוּ 26
לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
וַיָּפָג לִבּוֹ כִּי לֹא־הֶאֱמִין לָהֶם: וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־ 27
דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיַּרְא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־
שָׁלַח יוֹסֵף לָשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: * וַיֹּאמֶר 28
יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנִי חָי אֵלְכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוּת:

מו וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹא בְּאֵרָה שָׁבַע וַיִּזְבַּח 1
זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל 2
בְּמַרְאֹת הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר 3
אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אַל־תִּירָא מֵרְדָה מִצְרַיְמָה כִּי־
לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימְךָ שָׁם: אָנֹכִי אֵרֵד עִמְּךָ מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי 4
אַעַלְךָ גַּם־עָלֹה וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל־עֵינֶיךָ: וַיָּקָם יַעֲקֹב 5
מִבְּאֵר שָׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־
טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם בָּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פַּרְעֹה לָשֵׂאת
אֹתוֹ: וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ 6
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וְכָל־זַרְעוֹ אִתּוֹ: בָּנָיו 7

fünf Wechselkleider. Seinem Vater schickte er, wie folgt: 23
Zehn Esel, beladen mit dem Besten von Mizrajim, und
zehn Eselinnen, beladen mit Getreide, Brot und Speisen
für seinen Vater auf die Reise. Er entließ seine Brüder 24
und sie gingen; er sprach zu ihnen: Erzürnt euch nicht
auf der Reise! Sie gingen hinauf von Mizrajim und 25
kamen in das Land Kenaan zu ihrem Vater Jakob Und 26
berichteten ihm, daß Joseph noch lebte und daß er der
Herr sei über das ganze Land Mizrajim. Doch sein Herz
blieb kalt, denn er glaubte ihnen nicht. Da sagten sie 27
ihm alle Worte Josephs, die er mit ihnen geredet, und er
sah die Wagen, die Joseph geschickt hatte, ihn zu tragen,
da lebte auf der Geist ihres Vaters Jakob. Und Jisrael 28
sprach: Es ist genug, daß mein Sohn Joseph noch lebt!
Ich will gehn und ihn sehen, bevor ich sterbe. Jsrael **46**
brach auf mit allem, was ihm gehörte, und kam nach 1
Beër Scheba, und er brachte dem Gott seines Vaters
Jizchak Opfer dar. Gott sprach zu Jisrael in nächt- 2
licher Erscheinung wie folgt: Jakob! Jakob! Er sprach:
Hier bin ich! Er sprach: Ich bin Gott, der Gott deines 3
Vaters. Fürchte dich nicht, nach Mizrajim hinabzuziehen,
denn ich will dich dort zu einem großen Volke machen.
Ich werde mit dir hinabgehen nach Mizrajim und ich 4
werde dich auch wieder heraufbringen, und Joseph wird
seine Hand auf deine Augen legen. Jakob machte sich auf 5
von Beër Scheba; die Söhne Jisraels führten ihren
Vater Jakob, ihre Kinder und ihre Weiber in den Wagen,
welche Pharao geschickt hatte, ihn zu tragen. Sie nahmen 6
ihr Vieh und ihr Gut, welches sie im Lande Kenaan er-
worben, und kamen nach Mizrajim, Jakob und alle seine
Nachkommen mit ihm; Seine Söhne und seine Enkel mit 7
ihm, seine Töchter und seine Enkelinnen und alle seine

וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בְּנֹתָיו וּבְנוֹת בָּנָיו וְכָל־זַרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ
מִצְרָיְמָה׃ ס וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים 8
מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ 9
וּפַלּוּא וְחֶצְרֹן וְכַרְמִי׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד 10
וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית׃ וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן קְהָת 11
וּמְרָרִי׃ וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת 12
עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ חֶצְרֹן וְחָמוּל׃ וּבְנֵי 13
יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפֻוָּה וְיוֹב וְשִׁמְרֹן׃ וּבְנֵי זְבֻלוּן סֶרֶד וְאֵלוֹן 14
וְיַחְלְאֵל׃ אֵלֶּה ׀ בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפַדַּן אֲרָם 15
וְאֵת דִּינָה בִתּוֹ כָּל־נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ׃
וּבְנֵי גָד צִפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבֹּן עֵרִי וַאֲרוֹדִי וְאַרְאֵלִי׃ 16
וּבְנֵי אָשֵׁר יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשֶׂרַח אֲחֹתָם וּבְנֵי 17
בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל׃ אֵלֶּה בְּנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן 18
לְלֵאָה בִתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נָפֶשׁ׃
בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ וַיִּוָּלֵד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ 19 20
מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן
אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ וּבְנֵי בִנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל 21
גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי וָרֹאשׁ מֻפִּים וְחֻפִּים וָאָרֶד׃ אֵלֶּה בְּנֵי 22
רָחֵל אֲשֶׁר יֻלַּד לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה עָשָׂר׃ וּבְנֵי־דָן 23
חֻשִׁים׃ וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחְצְאֵל וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשִׁלֵּם׃ אֵלֶּה בְּנֵי 24 25

Nachkommen brachte er mit sich nach Mizrajim. Dies 8
sind die Namen der Kinder Jisraels, welche nach Mizra-
jim kamen, Jakob und seine Kinder: Der Erstgeborene
Jakobs, Reüben. Reübens Söhne: Chanoch, Pallu, Chez- 9
ron und Charmi. Schimeons Söhne: Jemuël, Jamin, 10
Ohad, Jachin, Zochar und Schaül, Sohn der Kenaanit.
Levis Söhne: Gerschon, Kehath und Merari. Jehudas 11
Söhne waren: Er, Onan, Schela, Perez und Serach; Er 12
und Onan waren im Lande Kenaan gestorben. Die Söhne
des Perez waren: Chezron und Chamul. Jisaschars 13
Söhne: Tholah, Puva, Job und Schimron. Sebuluns 14
Söhne: Sered, Elon und Jachleël. Dies sind die Söhne 15
Leas, welche sie dem Jakob zu Paddan-Aram gebar samt
seiner Tochter Dina; alle Seelen seiner Söhne und
Töchter, dreiunddreißig. Die Söhne Gads: Ziphjon, 16
Chagi, Schuni, Ezbon, Eri, Arodi und Areli. Die Kin- 17
der Aschers: Jimna, Jischva, Jischvi, Beria und ihre
Schwester Serach. Die Söhne Berias: Cheber und Mal-
kiël. Dies sind die Söhne Silpas, welche Laban seiner 18
Tochter Lea gab. Sie gebar diese dem Jakob, sechzehn
Seelen. Die Söhne Rachels, Jakobs Frau: Joseph und 19
Binjamin. Dem Joseph wurden im Lande Mizrajim ge- 20
boren: Menasche und Ephrajim, welche ihm Asenath,
Tochter Poti-Pheras, Priesters zu On, gebar. Binjamins 21
Söhne: Bela, Becher, Aschbel, Gera, Naaman, Echi,
Rosch, Muppim, Chuppim und Ard. Dies sind die Söhne 22
Rachels, welche dem Jakob geboren worden, zusammen
vierzehn Seelen. Dans Söhne: Chuschim. Naphtalis 23
Söhne: Jachzeël, Guni, Jezer, und Schillem. Dies sind 24
die Söhne Bilhas, welche Laban seiner Tochter Rachel 25

בִּלְהָה אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב
כָּל־נֶפֶשׁ שִׁבְעָה: כָּל־הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיְמָה 26
וְיֹצְאֵי יְרֵכוֹ מִלְּבַד נְשֵׁי בְנֵי־יַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ:
וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֻלַּד־לוֹ בְּמִצְרַיִם נֶפֶשׁ שְׁנָיִם כָּל־הַנֶּפֶשׁ 27
לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים: ס ששי וְאֶת־ 28
יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ
אַרְצָה גֹּשֶׁן: וַיֶּאְסֹר יוֹסֵף מֶרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לִקְרַאת־יִשְׂרָאֵל 29
אָבִיו גֹּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָיו וַיֵּבְךְּ עַל־צַוָּארָיו
עוֹד: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אָמוּתָה הַפָּעַם אַחֲרֵי 30
רְאוֹתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ חָי: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו 31
וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְע�ֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו אַחַי
וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן בָּאוּ אֵלָי: וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי 32
צֹאן כִּי־אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם
הֵבִיאוּ: וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה וְאָמַר מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם: 33
וַאֲמַרְתֶּם אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה 34
גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי־
תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל־רֹעֵה צֹאן: וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיַּגֶּד לְפַרְעֹה מ״ז 1
וַיֹּאמֶר אָבִי וְאַחַי וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ
מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן: וּמִקְצֵה אֶחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה 2
אֲנָשִׁים וַיַּצִּגֵם לִפְנֵי פַּרְעֹה: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אֶחָיו מַה־ 3

gab; sie gebar diese dem Jakob, zusammen sieben Seelen.
Alle Seelen, die von Jakob nach Mizrajim kamen, die 26
ihm entstammten, ohne die Frauen der Söhne Jakobs,
waren zusammen sechsundsechzig Seelen. Und die Söhne 27
Josephs, welche ihm in Mizrajim geboren worden, zwei
Seelen. Alle Seelen des Hauses Jakobs, die nach Mizra-
jim kamen, waren siebzig. Jehuda sandte er voraus 28
zu Joseph, daß er vor ihm her den Weg weise nach Go-
schen, und sie kamen ins Land Goschen. Joseph ließ 29
seinen Wagen anspannen und fuhr seinem Vater Israel
entgegen hinauf nach Goschen; als er seiner ansichtig
ward, fiel er ihm um den Hals und weinte lange an
seinem Halse. Jisrael sprach zu Joseph: Mag ich nun- 30
mehr sterben, nachdem ich dein Antlitz gesehen, daß du
noch lebst. Joseph sprach zu seinen Brüdern und zur 31
Familie seines Vaters: Ich will hinaufgehen und es dem
Pharao anzeigen und ihm sagen: „Meine Brüder und die
Familie meines Vaters, die im Lande Kenaan (waren),
sind zu mir gekommen. Die Männer sind Kleinviehhirten, 32
denn sie waren von jeher Herdenbesitzer; ihr Kleinvieh und
ihr Rindvieh und alles, was ihnen angehört, haben sie
mitgebracht." Wenn euch nun Pharao rufen läßt und 33
spricht: Was ist euer Gewerbe? So sagt: „Herdenbesitzer 34
waren deine Diener von unserer Jugend bis jetzt, sowohl
wir als auch unsere Vorfahren" — damit ihr im Lande
Goschen bleiben möget, denn ein Greuel Mizrajims sind
alle Kleinviehhirten. Joseph kam und berichtete dem **47**
Pharao und sprach: Mein Vater und meine Brüder, 1
samt ihrem Kleinvieh und ihren Rindern und allem, was
sie sonst haben, sind aus dem Lande Kenaan gekommen,
und siehe, sie sind im Lande Goschen. Und einen Teil 2
seiner Brüder nahm er, fünf Männer, und stellte sie dem
Pharao vor. Pharao sprach zu seinen (Josephs) Brü- 3

מַעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה רֹעֵה צֹאן עֲבָדֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ
גַּם־אֲבוֹתֵינוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי־ 4
אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי־כָבֵד הָרָעָב בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ־נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה 5
אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ׃ אֶרֶץ מִצְרַיִם 6
לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אַחֶיךָ
יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם־יָדַעְתָּ וְיֶשׁ־בָּם אַנְשֵׁי־חַיִל וְשַׂמְתָּם
שָׂרֵי מִקְנֶה עַל־אֲשֶׁר־לִי׃ וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו 7
וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר 8
פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־ 9
פַּרְעֹה יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה מְעַט וְרָעִים
הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַי
בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃ וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי 10
פַּרְעֹה׃* וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם 11 ויגש
אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס
כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַרְעֹה׃ וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו 12
וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃ וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־ 13
הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרָעָב מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ
כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרָעָב׃ וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא 14
בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר־הֵם שֹׁבְרִים

dern: Was ist euer Gewerbe? Sie antworteten dem Pharao: Deine Diener sind Kleinviehhirten, sowohl wir als auch unsere Vorfahren. Und sie sprachen zu Pharao: Wir 4
sind gekommen, im Lande zu weilen, denn es ist keine Weide für das Kleinvieh deiner Knechte vorhanden, da die Hungersnot schwer ist im Lande Kenaan; so mögen doch deine Diener im Lande Goschen wohnen! Pharao 5
sprach zu Joseph: Dein Vater und deine Brüder sind zu dir gekommen; Das Land Mizrajim liegt vor dir, laß 6
deinen Vater und deine Brüder in der besten Gegend des Landes wohnen; sie mögen im Lande Goschen wohnen, und wenn du weißt, daß tüchtige Männer unter ihnen sind, so mache sie zu Oberaufsehern der Herden, die ich besitze. Joseph brachte seinen Vater Jakob und stellte ihn 7
dem Pharao vor; Jakob begrüßte Pharao. Pharao sprach 8
zu Jakob: Wieviel sind die Tage deiner Lebensjahre? Jakob antwortete dem Pharao: Die Tage meiner Pilger- 9
jahre sind hundert und dreißig Jahre; wenig und trübe waren die Tage meiner Lebensjahre und erreichten nicht die Tage der Lebensjahre meiner Väter in den Tagen ihrer Pilgerschaft. Jakob begrüßte Pharao und ging hin- 10
weg von Pharao. Joseph ließ seinen Vater und seine 11
Brüder wohnen und gab ihnen Besitz im Lande Mizrajim in der besten Gegend des Landes, im Lande Ramses, wie Pharao befohlen hatte. Joseph versorgte seinen Vater 12
und seine Brüder und das ganze Haus seines Vaters mit Brot nach Anzahl der Kinder. — Brot war nicht mehr 13
vorhanden im ganzen Lande, denn die Hungersnot war sehr schwer, da schmachtete das Land Mizrajim und das Land Kenaan infolge der Hungersnot. Joseph sammelte 14
alles Geld, welches im Lande Mizrajim und im Lande Kenaan vorhanden war, für das Getreide, das sie ein-

15 וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַּרְעֹה: וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר
16 הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף: וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֵס
17 כָּסֶף: וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם
בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם
בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא: וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא
18 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי
כִּי אִם־תַּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר
19 לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם־גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמָתֵנוּ: לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ
גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַדְמָתֵנוּ קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם
וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן־זֶרַע וְנִחְיֶה
וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם: וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־
20 אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ
כִּי־חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפַרְעֹה: וְאֶת־הָעָם
21 הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים מִקְצֵה גְּבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קָצֵהוּ: רַק
22 אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה
וְאָכְלוּ אֶת־חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ
23 אֶת־אַדְמָתָם: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם
הַיּוֹם וְאֶת־אַדְמַתְכֶם לְפַרְעֹה הֵא־לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת־

kauften, und Joseph brachte das Geld in das Haus Pharaos. Als das Geld im Lande Mizrajim und im Lande Kenaan zu Ende gegangen, kam ganz Mizrajim zu Joseph und sprachen: Gib uns Brot, warum sollen wir vor dir sterben? — denn das Geld ist dahin! Joseph sprach: Gebet euer Vieh, so will ich auch für euere Herden geben, wenn das Geld dahin ist. Sie brachten ihr Vieh zu Joseph, und Joseph gab ihnen Brot für Pferde, für Kleinviehherden, Rinderherden und Esel; er unterstützte sie mit Brot für alle ihre Herden in jenem Jahre! Als jenes Jahr zu Ende war, kamen sie zu ihm im folgenden Jahre und sprachen: Wir können es meinem Herrn nicht verhehlen, da das Geld und die Viehherden vollkommen übergegangen sind an meinen Herrn, ist vor meinem Herrn nichts mehr übrig als unser Körper und unser Erdreich. Warum sollen wir vor deinen Augen sterben, sowohl wir als unser Erdreich? Kaufe uns und unser Erdreich für Brot; wir und unser Erdreich wollen dem Pharao Knechte sein, gib uns Aussaat, daß wir leben und nicht sterben und das Land nicht veröde. Joseph kaufte alles Erdreich von Mizrajim für Pharao, denn Mizrajim verkaufte jeder sein Feld, so sehr drückte sie die Hungersnot; das Land gehörte nun Pharao. Das Volk versetzte er darauf von Stadt zu Stadt, von einem Ende des Gebietes von Mizrajim bis an das andere Ende. Nur das Erdreich der Priester kaufte er nicht; denn die Priester hatten ihre Gebühr von Pharao, so aßen sie ihre Gebühr, die ihnen Pharao gab, darum verkauften sie ihr Erdreich nicht. Joseph sprach zum Volke: Nunmehr habe ich euch heute für Pharao gekauft. Hier habt ihr Aussaat, besäet das

24 הָאֲדָמָה׃ וְהָיָה בַּתְּבוּאֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה
וְאַרְבַּע הַיָּדֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר
25 בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל לְטַפְּכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא־חֵן
26 בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהָיֵנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה׃ וַיָּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף
לְחֹק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה לַחֲמֻשׁ
רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא הָיְתָה לְפַרְעֹה׃ וַיֵּשֶׁב
27 יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ
28 מְאֹד׃ וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי
יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃
29 וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ
אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי
וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־נָא תְקַבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם׃
30 וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתָּנִי בְּקִבְרָתָם
31 וַיֹּאמֵר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִדְבָרֶךָ׃ וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִי וַיִּשָּׁבַע
לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃ פ

מח 1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ
חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃
2 וַיַּגֶּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק
3 יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל
4 שַׁדַּי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃ וַיֹּאמֶר

Erdreich; Und es wird sein bei den Ernten, sollt ihr den 24
fünften Teil dem Pharao geben, und vier Teile sollen
euch bleiben zur Aussaat des Feldes und zum Essen für
euch und eure Hausleute und zum Essen für die Kinder. Sie 25
sprachen: Du hast uns am Leben erhalten! Mögen wir
Gunst finden in den Augen meines Herrn, und wir wollen
Knechte sein dem Pharao. Joseph machte es zum Gesetz 26
bis auf diesen Tag für das Erdreich Mizrajims, daß der
fünfte Teil dem Pharao gehöre; nur das Erdreich der
Priester allein ward nicht dem Pharao. — Jisrael wohnte 27
im Lande Mizrajim, im Lande Goschen; sie saßen fest
darin, waren fruchtbar und vermehrten sich sehr.

Jakob lebte im Lande Mizrajim siebzehn Jahre; es 28
waren die Tage Jakobs, die Jahre seines Lebens, hundert
siebenundvierzig Jahre. Als die Tage Jisraels heran- 29
nahten zum Sterben, da rief er seinen Sohn Joseph und
sprach zu ihm: Wenn ich Gunst in deinen Augen ge-
funden habe, so lege doch deine Hand unter meine Hüfte
und erzeige mir Liebe und Treue: begrabe mich nicht in
Mizrajim! Wenn ich mich zu meinen Vätern nieder- 30
lege, so trage mich weg aus Mizrajim und begrabe mich
in ihrem Begräbnis. Er sprach: Ich will nach deinen
Worten tun. Jener sprach: Schwöre mir! Er schwur 31
ihm, und Jisrael bückte sich zu Häupten des Bettes. Nach **48**
diesen Begebenheiten sagte man Joseph: Siehe, dein Va- 1
ter ist krank! Da nahm er seine beiden Söhne, Menasche
und Ephraim mit sich. Man berichtete Jakob: Siehe, 2
dein Sohn Joseph kommt zu dir! Da ermannte sich
Jisrael und setzte sich aufrecht auf dem Lager. Und Ja- 3
kob sprach zu Joseph: Gott, der Allmächtige, ist mir in
Lus erschienen, im Lande Kenaan, und Er segnete mich
Und sprach zu mir: Siehe, ich werde dich fruchtbar machen 4

אֵלַי הִנֵּנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם: וְעַתָּה 5
שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ
מִצְרַיְמָה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־
לִי: וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל שֵׁם 6
אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ בְּנַחֲלָתָם: וַאֲנִי בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי 7
רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ לָבֹא אֶפְרָתָה
וָאֶקְבְּרָהּ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל 8
אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו 9
בָּנַי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמֶר קָחֶם־נָא אֵלַי
וַאֲבָרְכֵם: וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֹּקֶן לֹא יוּכַל לִרְאוֹת 10 פ
וַיַּגֶּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַּׁק לָהֶם וַיְחַבֵּק לָהֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל 11
אֶל־יוֹסֵף רְאֹה פָּנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה הֶרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים
גַּם אֶת־זַרְעֶךָ: וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ 12
לְאַפָּיו אָרְצָה: וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ 13
מִשְׂמְאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בִּשְׂמֹאלוֹ מִימִין יִשְׂרָאֵל
וַיַּגֶּשׁ אֵלָיו: וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ 14
אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת־שְׂמֹאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה
שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר: וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמַר 15
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְּכוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק

und dich vermehren und zu einer Versammlung von Völkern machen, und dieses Land werde ich deinen Nachkommen nach dir zum ewigen Besitze geben! — Deine 5
beiden Söhne nun, welche dir im Lande Mizrajim geboren worden, bevor ich zu dir nach Mizrajim gekommen bin, sie sollen mein sein; Ephrajim und Menasche wie Reuben und Schimeon sollen sie mir sein! Deine Nach- 6
kommenschaft aber, die du nach ihnen zeugen wirst, soll dein sein, auf den Namen ihrer Brüder sollen sie benannt werden in ihrem Erbteile. Als ich von Paddan 7
zurückkam, starb mir Rachel im Lande Kenaan auf dem Wege, da noch eine Strecke Landes war, um nach Ephrath zu kommen, und ich begrub sie dortselbst auf dem Wege nach Ephrath, das ist Beth-Lechem. Da sah Jisrael die 8
Söhne Josephs, und er sprach: Wer sind diese? Joseph 9
sprach zu seinem Vater: Es sind meine Söhne, welche mir Gott dahier gegeben hat. Jener sprach: Führe sie doch zu mir her, daß ich sie segne! — Jisraels Augen waren 10
schwer vom Alter, sodaß er nicht sehen konnte. Er brachte sie zu ihm hin, und er küßte sie und umarmte sie. Und 11
Jisrael sprach zu Joseph: Dein Antlitz wiederzusehen, habe ich nicht gedacht, und nun hat mich Gott auch noch deine Kinder sehen lassen! Joseph führte sie von seinen 12
Knieen hinweg und bückte sich vor seinem Angesicht zur Erde; Dann nahm sie Joseph beide, Ephrajim mit seiner 13
Rechten zur Linken Jisraels und Menasche mit seiner Linken zur Rechten Jisraels, und führte sie zu ihm hin. Jisrael streckte seine Rechte aus und legte sie auf Ephra- 14
jims Haupt, obschon er der jüngere war, und seine Linke auf Menasches Haupt — er legte seine Hände mit Bedacht, wiewohl Menasche der Erstgeborene war. Er seg- 15
nete Joseph und sprach: Der Gott, vor dem meine Väter Abraham und Jizchak gewandelt, der Gott, der mich er-

16 הָאֱלֹהִים הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל
אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי
וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ *

17 וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי־יָשִׁית אָבִיו יַד־יְמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיֵּרַע
בְּעֵינָיו וַיִּתְמֹךְ יַד־אָבִיו לְהָסִיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם
עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא־כֵן אָבִי כִּי־ 18
זֶה הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ: וַיְמָאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר 19
יָדַעְתִּי בְנִי יָדַעְתִּי גַּם־הוּא יִהְיֶה־לְּעָם וְגַם־הוּא יִגְדָּל
וְאוּלָם אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־הַגּוֹיִם:
וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר 20
יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם לִפְנֵי
מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת וְהָיָה 21
אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם: וַאֲנִי 22
נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אַחַד עַל־אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד
הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי: ס רביעי.

מט 1 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת
2 אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי
3 יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם: רְאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה
כֹּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז: פַּחַז כַּמַּיִם אַל־ 4
תּוֹתַר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלָה: ס

nährt hat, seitdem ich bin bis auf diesen Tag, Der Engel, 16
der mich aus allem Übel erlöst hat, segne die Knaben,
daß durch sie genannt werde mein Name und der Name
meiner Väter Abraham und Jizchak, und sie mögen den
Fischen gleichen an Menge inmitten des Landes! Als 17
Joseph sah, wie sein Vater seine rechte Hand auf Ephra-
jims Haupt legte, mißfiel es in seinen Augen; er faßte
seines Vaters Hand, um sie von Ephrajims Haupt auf
Menasches Haupt zu legen, Joseph sprach zu seinem Va- 18
ter: Nicht also, mein Vater, denn dieser ist der Erst-
geborene; lege deine Rechte auf sein Haupt! Sein Vater 19
weigerte sich und sprach: Ich weiß, mein Sohn, ich weiß!
Auch er wird zu einem Volke werden, auch er wird groß
sein; jedoch sein jüngerer Bruder wird größer sein als
er und dessen Nachkommen werden sein eine Fülle von
Völkerschaften. Er segnete sie an demselben Tage und 20
sprach: Mit dir wird Jisrael segnen also: „Gott mache
dich wie Ephrajim und Menasche!“ und er setzte
Ephrajim vor Menasche. Jisrael sprach zu Joseph: 21
Siehe, ich sterbe, Gott aber wird mit euch sein und euch
in das Land euerer Väter zurückführen; Ich gebe dir einen 22
Teil voraus vor deinen Brüdern, den ich aus der Hand des
Emori genommen mit meinem Schwerte und mit meinem
Bogen. Jakob ließ seine Söhne rufen und sprach: Ver- **49**
sammelt euch, ich will euch verkünden, was euch in den 1
spätesten Zeiten begegnen wird! Kommt zusammen und 2
hört, Söhne Jakobs, und hört auf euern Vater Jisrael!
Reûben, du, mein Erstgeborener, meine Stärke und Erst- 3
ling meiner Kraft, bevorzugt an Würde und bevorzugt an
Macht! Ungestüm warst du wie Wasser, darum erhältst 4
du keinen Vorzug; denn du hast bestiegen das Lager deines

שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אַחִים כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם: בְּסֹדָם אַל־ 5
תָּבֹא נַפְשִׁי בִּקְהָלָם אַל־תֵּחַד כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם הָרְגוּ אִישׁ 6
וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ־שׁוֹר: אָרוּר אַפָּם כִּי עָז וְעֶבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה 7
אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל: פ
יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲוּוּ 8
לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ: גּוּר אַרְיֵה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ כָּרַע 9
רָבַץ כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ: לֹא־יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה 10
וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי־יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים:
אֹסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנִי אֲתֹנוֹ כִּבֵּס בַּיַּיִן לְבֻשׁוֹ 11
וּבְדַם־עֲנָבִים סוּתֹה: חַכְלִילִי עֵינַיִם מִיָּיִן וּלְבֶן־ 12
שִׁנַּיִם מֵחָלָב: פ
זְבוּלֻן לְחוֹף יַמִּים יִשְׁכֹּן וְהוּא לְחוֹף אֳנִיֹּת וְיַרְכָתוֹ 13
עַל־צִידֹן: פ
יִשָּׂשכָר חֲמֹר גָּרֶם רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפְּתָיִם: וַיַּרְא מְנֻחָה 14 15
כִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נָעֳמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל וַיְהִי
לְמַס־עֹבֵד: ס דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: 16
יְהִי־דָן נָחָשׁ עֲלֵי־דֶרֶךְ שְׁפִיפֹן עַל־אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ עִקְבֵי־סוּס 17
וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה: * חמישי. ס גָּד 18 19
גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב: ס מֵאָשֵׁר שְׁמֶנָה 20
לַחְמוֹ וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי־מֶלֶךְ: ס נַפְתָּלִי אַיָּלָה 21

Vaters, da hast du Den entweiht, der mein Ruhebett bestieg. Schimeon und Levi sind Brüder, Werkzeuge der Gewalttat sind ihre Waffen. In ihren Rat komme nicht meine Seele, mit ihrer Versammlung werde nicht vereint meine Ehre! Denn in ihrem Zorn erschlugen sie den Mann, mit ihrem Willen lähmten sie den Ochsen. Verflucht sei ihr Zorn, denn er ist stark, und ihr Grimm, denn er ist hart! Ich will sie verteilen in Jakob und zerstreuen in Jisrael! Du, Jehuda, dir werden deine Brüder huldigen, deine Hand wird sein im Nacken deiner Feinde, vor dir neigen sich die Söhne deines Vaters! Ein junger Löwe bist du, Jehuda, vom Raube, mein Sohn, kehrst du zurück! Er kniet hin, lagert sich gleich einem Löwen und gleich einer Löwin; wer will ihn aufstehen heißen! Das Szepter wird sich nicht lostrennen von Jehuda und der Herrscherstab von seinen Füßen, bis Schiloh kommt und Völker sich um ihn versammeln. Er bindet an den Weinstock sein Füllen und an die Rebe das Junge seiner Eselin; er wäscht im Wein sein Kleid, im Blut der Trauben sein Gewand. Rötlich die Augen vom Wein und weiß die Zähne von Milch. Sebulun wohnt am Ufer der Meere, ja, am Gestade, wo die Schiffe sind; und seitwärts dehnt er sich bis gen Zidon hin. Jisaschar ein knochiger Esel, ruhend zwischen den Hürden. Er sieht, wie angenehm die Ruhe und wie lieblich das Land, da neigt er seine Schulter zum Tragen und ergibt sich der Frone des Arbeiters. Dan wird sein Volk richten wie einer der übrigen Stämme Jisraels. Dan wird sein eine Schlange auf dem Wege, eine Otter auf dem Pfade, die das Pferd in die Fersen beißt, daß der Reiter rückwärts stürzt. Auf deine Hülfe hoffe ich, o Ewiger! Gegen Gad ist manche Schar geschart, er aber wird ihnen in den Rücken fallen. Von Ascher kommt fette Speise; er bietet dar Leckerbissen des Königs. Naphtali ist eine

22 שִׁלְחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי־שָׁפֶר׃ ס בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף
23 בֵּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן בָּנוֹת צָעֲדָה עָלֵי־שׁוּר׃ וַיְמָרְרֻהוּ וָרֹבּוּ
24 וַיִּשְׂטְמֻהוּ בַּעֲלֵי חִצִּים׃ וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ וַיָּפֻזוּ זְרֹעֵי
25 יָדָיו מִידֵי אֲבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל׃ מֵאֵל
אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת
תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם׃ בִּרְכֹת אָבִיךָ
26 גָּבְרוּ עַל־בִּרְכֹת הוֹרַי עַד־תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ
יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ פ ששי.
27 בִּנְיָמִין זְאֵב יִטְרָף בַּבֹּקֶר יֹאכַל עַד וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק שָׁלָל׃
28 כָּל־אֵלֶּה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר־דִּבֶּר
לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בֵּרַךְ
29 אֹתָם׃ וַיְצַו אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי נֶאֱסָף אֶל־עַמִּי
קִבְרוּ אֹתִי אֶל־אֲבֹתָי אֶל־הַמְּעָרָה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה עֶפְרֹן
30 הַחִתִּי׃ בַּמְּעָרָה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי
מַמְרֵא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת־הַשָּׂדֶה מֵאֵת
31 עֶפְרֹן הַחִתִּי לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־אַבְרָהָם וְאֶת
שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־יִצְחָק וְאֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ
וְשָׁמָּה קָבַרְתִּי אֶת־לֵאָה׃ מִקְנֵה הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־
32 בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת׃ וַיְכַל יַעֲקֹב לְצַוֹּת אֶת־בָּנָיו וַיֶּאֱסֹף
33 רַגְלָיו אֶל־הַמִּטָּה וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל־
1 נ

dahineilende Hindin; er bringt vortreffliche Reden hervor. Joseph ist ein fruchtbares Reis, ein fruchtbares 22
Reis am Quell; die Ranken überschreiten die Mauer.
Sie kränkten ihn und stritten und haßten ihn die Pfeil- 23
schützen; Aber fest sitzt sein Bogen, und gelenk sind seine 24
Arme und Hände. Von den Händen des Starken (Gottes)
Jakobs, von daher bist du ein Hirte des Stammes Is-
raels, — Von dem Gott deines Vaters, der dir helfen 25
wird, von dem Allmächtigen, der dich segnen wird mit
dem Segen der Brüste und des Mutterschoßes. Die Seg- 26
nungen deines Vaters übertreffen die Segnungen meiner
Eltern bis an die Grenzen ewiger Gipfel; sie kommen
auf das Haupt Josephs, auf den Scheitel des Gekrönten
unter seinen Brüdern. Binjamin ist ein reißender Wolf, 27
des Morgens verzehrt er den Raub und des Abends ver-
teilt er die Beute. — Alle diese sind die zwölf Stämme 28
Israels, und dies ist es, was ihr Vater zu ihnen sprach,
er segnete sie, jeden nach dem Segen, der ihm zukam,
segnete er sie. Er gebot ihnen und sprach zu ihnen: Ich 29
werde zu meinem Volke eingesammelt; begrabet mich bei
meinen Vätern in der Höhle, welche in dem Felde Eph-
rons liegt, des Chitti, In der Höhle, welche im Felde 30
Machpela ist, das vor Mamre liegt, im Lande Kenaan, wo
Abraham das Feld gekauft von Ephron, dem Chitti, zum
Erbbegräbnisse. — Dort hat man Abraham und seine 31
Frau Sara begraben, dort hat man Jizchak und seine
Frau Ribka begraben, und dort habe ich Lea begraben.
Gekauft ist das Feld samt der Höhle darin von den Kin- 32
dern Cheth. Als Jakob vollendet, seinen Söhnen zu 33
gebieten, zog er seine Füße in das Bett zurück und ver-
schied und ward eingesammelt zu seinen Völkern. Joseph **50**
fiel auf das Angesicht seines Vaters, weinte auf ihm und 1

2 פְּנֵי אָבִיו וַיֵּבְךְּ עָלָיו וַיִּשַּׁק־לוֹ: וַיְצַו יוֹסֵף אֶת־עֲבָדָיו אֶת־
הָרֹפְאִים לַחֲנֹט אֶת־אָבִיו וַיַּחַנְטוּ הָרֹפְאִים אֶת־יִשְׂרָאֵל:
3 וַיִּמְלְאוּ־לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵּן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִים וַיִּבְכּוּ
אֹתוֹ מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם: וַיַּעַבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף
4 אֶל־בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵיכֶם
דַּבְּרוּ־נָא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה לֵאמֹר: אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר
5 הִנֵּה אָנֹכִי מֵת בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנַעַן שָׁמָּה
תִּקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה־נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת־אָבִי וְאָשׁוּבָה:
6 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲלֵה וּקְבֹר אֶת־אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעֶךָ:
7 וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת־אָבִיו וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ כָּל־עַבְדֵי פַרְעֹה
8 זִקְנֵי בֵיתוֹ וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ־מִצְרָיִם: וְכֹל בֵּית יוֹסֵף וְאֶחָיו
וּבֵית אָבִיו רַק טַפָּם וְצֹאנָם וּבְקָרָם עָזְבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן:
9 וַיַּעַל עִמּוֹ גַּם־רֶכֶב גַּם־פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כָּבֵד מְאֹד:
10 וַיָּבֹאוּ עַד־גֹּרֶן הָאָטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ־שָׁם
מִסְפֵּד גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֵבֶל שִׁבְעַת יָמִים:
11 וַיַּרְא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת־הָאֵבֶל בְּגֹרֶן הָאָטָד
וַיֹּאמְרוּ אֵבֶל־כָּבֵד זֶה לְמִצְרָיִם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ אָבֵל
12 מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר
13 צִוָּם: וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בָנָיו אַרְצָה כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּמְעָרַת
שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת־הַשָּׂדֶה לַאֲחֻזַּת־

küßte ihn. Joseph befahl seinen Dienern, den Ärzten, 2
seinen Vater einzubalsamieren, und die Ärzte balsamierten
Jisrael ein. Es vergingen darüber volle vierzig Tage — 3
denn so lange währen die Tage der Einbalsamierung —
und Mizrajim beweinte ihn siebzig Tage lang. Als vor- 4
über waren die Tage des Beweinens, sprach Joseph zum
Hause Pharaos: Wenn ich doch Gunst in euern Augen
gefunden, redet doch vor den Ohren Pharaos also: Mein
Vater hat mich beschworen und gesprochen: Siehe, ich
sterbe. In meinem Grab, das ich mir im Lande Kenaan 5
gegraben, dort sollst du mich begraben! Nun möchte ich
doch hinaufziehen und meinen Vater begraben und dann
wieder zurückkehren. Pharao sprach: Ziehe hinauf und 6
begrabe deinen Vater, wie er dich beschworen hat. Jo- 7
seph ging hinauf, um seinen Vater zu begraben, und es
gingen mit ihm alle Diener Pharaos, die Ältesten seines
Hauses und alle Ältesten des Landes Mizrajim und das 8
ganze Haus Josephs und seine Brüder und das Haus
seines Vaters; nur ihre Kinder, ihr Kleinvieh und ihre
Rinder ließen sie im Lande Goschen zurück. Mit ihm 9
zogen Wagen und Reiterei hinauf, das Lager war sehr
groß. Als sie an die Tenne Atad kamen, welche jenseits 10
des Jardens liegt, hielten sie daselbst eine sehr große und
schwere Klage, und er veranstaltete für seinen Vater eine
Trauer von sieben Tagen. Als die Einwohnerschaft des 11
Landes, der Kenaani, diese Trauer an der Tenne Atad
sah, sprachen sie: Mizrajim hat da eine schwere Trauer!
Darum nannte man sie Trauerplatz der Mizrajim
(אבל מצרים), jenseits des Jardens. Seine Söhne taten 12
ihm also, wie er ihnen befohlen hatte; Es trugen ihn seine 13
Söhne in das Land Kenaan und begruben ihn in der
Höhle des Feldes Machpela, die Abraham samt dem Felde
zum Erbbegräbnisse von Ephron, dem Chitti, vor Mamre

14 קֶבֶר מֵאֵת עֶפְרֹן הַחִתִּי עַל־פְּנֵי מַמְרֵא׃ וַיָּשָׁב יוֹסֵף
מִצְרַיְמָה הוּא וְאֶחָיו וְכָל־הָעֹלִים אִתּוֹ לִקְבֹּר אֶת־אָבִיו
15 אַחֲרֵי קָבְרוֹ אֶת־אָבִיו׃ וַיִּרְאוּ אֲחֵי־יוֹסֵף כִּי־מֵת אֲבִיהֶם
וַיֹּאמְרוּ לוּ יִשְׂטְמֵנוּ יוֹסֵף וְהָשֵׁב יָשִׁיב לָנוּ אֵת כָּל־הָרָעָה
16 אֲשֶׁר גָּמַלְנוּ אֹתוֹ׃ וַיְצַוּוּ אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי
17 מוֹתוֹ לֵאמֹר׃ כֹּה־תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אָנָּא שָׂא נָא פֶּשַׁע
אַחֶיךָ וְחַטָּאתָם כִּי־רָעָה גְמָלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָא לְפֶשַׁע
18 עַבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ וַיֵּבְךְּ יוֹסֵף בְּדַבְּרָם אֵלָיו׃ וַיֵּלְכוּ גַּם־
19 אֶחָיו וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֶּנּוּ לְךָ לַעֲבָדִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
20 יוֹסֵף אַל־תִּירָאוּ כִּי הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנִי׃ וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם
עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חֲשָׁבָהּ לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֹׂה כַּיּוֹם הַזֶּה
21 לְהַחֲיֹת עַם־רָב׃* וְעַתָּה אַל־תִּירָאוּ אָנֹכִי אֲכַלְכֵּל
אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם וַיְנַחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל־לִבָּם׃
22 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה
23 וָעֶשֶׂר שָׁנִים׃* וַיַּרְא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שִׁלֵּשִׁים גַּם
24 בְּנֵי מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה יֻלְּדוּ עַל־בִּרְכֵּי יוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל־אֶחָיו אָנֹכִי מֵת וֵאלֹהִים פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם
וְהֶעֱלָה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
25 נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ וַיַּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִתֶם

gekauft. Und Joseph kehrte nach Mizrajim zurück, er 14
und seine Brüder und alle, die mit ihm hinaufgezogen
waren, um seinen Vater zu begraben, nachdem er seinen
Vater begraben hatte. — Als die Brüder Josephs sahen, 15
daß ihr Vater tot war, sprachen sie: Wenn uns nun
Joseph haßte und uns all das vergelten würde, das wir
ihm getan! — Und sie ließen Joseph entbieten: Dein 16
Vater hat vor seinem Tode befohlen, wie folgt: So sollt 17
ihr zu Joseph sagen: „O, verzeihe doch den Frevel deiner
Brüder und ihr Verschulden, daß sie so übel an dir getan!"
Nun, verzeihe doch den Frevel der Diener des Gottes
deines Vaters! — Joseph weinte, als man so zu ihm
sprach. Darauf gingen auch seine Brüder, fielen vor 18
ihm nieder und sprachen: Siehe, wir wollen dir Sklaven
sein! Joseph sprach zu ihnen: Fürchtet euch nicht! Bin 19
ich denn an Gottes Statt? Hattet ihr mir auch Böses 20
zugedacht, Gott hat es zum Guten bestimmt, um aus-
zuführen, was heute (geschieht), ein großes Volk am Le-
ben zu erhalten! Fürchtet euch also nicht, ich will euch 21
und euere Kinder erhalten! — Er tröstete sie und sprach
ihnen zu Herzen. Joseph wohnte in Mizrajim, er und 22
das Haus seines Vaters; Joseph lebte hundert und zehn
Jahre. Joseph sah noch Söhne des dritten Geschlechtes 23
von Ephrajim; auch die Kinder Machirs, des Sohnes Me-
nasches, wurden auf den Knieen Josephs geboren. Jo- 24
seph sprach zu seinen Brüdern: Ich sterbe; Gott wird euch
bedenken und euch aus diesem Lande hinaufführen in das
Land, welches er Abraham, Jizchak und Jakob zugeschwo-
ren. Joseph beschwor die Kinder Israels also: Gott 25
wird eurer gedenken, dann sollt ihr meine Gebeine von

אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה׃ וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים 26
וַיְחַנְטוּ אֹתוֹ וַיִּישֶׂם בָּאָרוֹן בְּמִצְרָיִם׃

ח ו ק׳

hier mit hinaufnehmen! Joseph starb hundert und zehn 26
Jahre alt; man balsamierte ihn ein, und er ward in
einen Sarg gelegt in Mizrajim.

Ende des ersten Buches.

סכום פסוקי דספר **בראשית** אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה; **א"ך ל"ד** סימן. וחציו ועל חרבך תחיה (בראשית כ"ז מ'.) ופרשיותיו **י"ב**; **זה** שמי לעלם סימן. וסדריו **מ"ג**; **גם** ברוך יהיה סימן ופסקתותיו **כ"ט**. ופרקיו **נ'**; יי חננו **לך** קוינו סימן. מנין הפתוחות **שלשה וארבעים**, והסתומות **שמונה וארבעים**; הכל **תשעים ואחת פרשיות**; **צא** אתה וכל העם אשר ברגליך סימן.

אותיות רבתי ואותיות זעירי שבספר בראשית.

אין בס' בראשית מאותיות רבתי כי אם הב' של בראשית לבדה, ואין מאותיות זעירי בפ' בראשית כ"א של ש, וסי' ה' של בהבראם, אלה תולדת השמים והארץ, בפ' בראשית. כ' של ולבכתה, לספד לשרה ולבכתה, בפ' חיי שרה. ק' של קצתי בחיי מפני בנות חת, בפ' תולדת: ויש סופרים שכותבין רבא גם הן' של הכזונה יעשה, והף' פשוטה של ובהעטיף הכאן, והם' סתומה של בני שלשים, והח' של חכלילי עינים, ואין דעת הדייקנים נוחה מהם ומכש"כ שאין לשנות שום צורה מצורת האותיות מכמות שהיא ראויה אם לא ע"פ המסרה והקבלה האמתית וע"פ הסכמת הדייקנים המובהקים.

אותיות הנקודות שבספר בראשית.

אין בס' בראשית כי אם חמש תיבות מהם נקודות כולן ומהם מקצתן, ואלה הם: **ובינ֗יך**, נקוד י' בתראה דישפע ה' ביני ובינ֗יך קדמאה, בפ' לך לך. **אלי֗ו**, נקוד על אותיות איו דויאמרו אליו איה שרה אשתך, בפ' וירא. **ובקומ֗ה** נקוד ו' בתראה דותשקין את אביהן קדמאה, בפ' וירא. **וישקה֗ו**, נקוד כולו דוירץ עשו לקראתו, בפ' וישלח. **את֗**, נקוד כולו דוילכו אחיו לרעות את, בפ' וישב.

סדר ההפטרות

לספר בראשית.

Die Haftaroth

zum

Ersten Buch Moses.

קודם קריאת ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים
וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

המפטיר אחרי שקרא ההפטרה יברך אלו הברכות.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים
צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר
וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק: נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם
כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן (וְרַחֲמָן) אָתָּה· בָּ״אַ יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ
בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:
שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ· עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֶׁב זָר
וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ· כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
לּוֹ שֶׁלֹּא־יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:
עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת· עַל־
הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ· יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ
בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der herrliche Propheten erwählt und an ihren wahrhaftigen Worten Wohlgefallen gefunden hat! Gelobt seist Du, Ewiger, der das Gesetz erwählt und Seinen Diener Mosche und Sein Volk Jisrael und die Propheten der Wahrheit und der Gerechtigkeit!

Segenssprüche nach der Haftara.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, Fels aller Welten, Allgerechter in allen Zeitaltern, wahrhaftiger Gott, der Du redest und hältst, sprichst und erfüllst, dessen Worte alle wahr und gerecht sind!

Wahrhaftig bist Du, Ewiger, unser Gott, wahrhaftig sind Deine Worte, nicht ein einziges Deiner Worte bleibt je unerfüllt; denn Du, o Gott, bist ein wahrhaftiger (und allbarmherziger) König. Gelobt seist Du, Ewiger, der wahrhaftige Gott in allen Seinen Worten!

Erbarme Dich über Zion, denn das ist das Haus unsres Lebens! Sie, die Seelengebeugte, mögest Du bald in unsern Tagen befreien! Gelobt seist Du Ewiger, der Zion mit seinen Kindern erfreut!

Erfreue uns, o Ewiger, unser Gott, durch den Propheten Eliahu, Deinen Diener, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten, der recht bald kommen und unser Herz froh machen möge! Kein Fremder wird dann mehr auf seinem Throne weilen, nicht wieder werden andere seine Herrlichkeit in Besitz nehmen; denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß sein Licht nimmermehr verlöschen soll. Gelobt seist Du, Ewiger, Schild Davids!

Für das Gesetz, für den Gottesdienst, für die Propheten und für diesen Sabbattag, den Du, o Ewiger, unser Gott, uns zur Heiligkeit und Ruhe, zur Herrlichkeit und zum Ruhme gegeben hast, für alles, Ewiger, unser Gott, danken wir Dir und loben Dich: hochgelobt sei Dein Name durch den Mund aller Lebenden auf immer und ewig! Gelobt seist du, Ewiger, der den Sabbattag heiligt!

בישעיה סמן מ"ב.

כֹּה־אָמַר הָאֵל יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רָקַע 5
הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ נֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לַהֹלְכִים
בָּהּ: אֲנִי יְהוָה קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק וְאַחֲזִק בְּיָדֶךָ וְאֶצָּרְךָ 6
וְאֶתְּנְךָ לִבְרִית עָם לְאוֹר גּוֹיִם: לִפְקֹחַ עֵינַיִם עִוְרוֹת 7
לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר אַסִּיר מִבֵּית כֶּלֶא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ: אֲנִי 8
יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן וּתְהִלָּתִי לַפְּסִילִים:
הָרִאשֹׁנוֹת הִנֵּה־בָאוּ וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד בְּטֶרֶם 9
תִּצְמַחְנָה אַשְׁמִיעַ אֶתְכֶם: שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ 10
מִקְצֵה־הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם וּמְלֹאוֹ אִיִּים וְיֹשְׁבֵיהֶם: יִשְׂאוּ 11
מִדְבָּר וְעָרָיו חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֵדָר יָרֹנּוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ
הָרִים יְצַוָּחוּ: יָשִׂימוּ לַיהוָה כָּבוֹד וּתְהִלָּתוֹ בָּאִיִּים יַגִּידוּ: 12
יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אַף־ 13
יְצְרִיחַ עַל־אוֹיְבָיו יִתְגַּבָּר: הֶחֱשֵׁיתִי מֵעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶתְאַפָּק 14
כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה אֶשֹּׁם וְאֶשְׁאַף יָחַד: אַחֲרִיב הָרִים וּגְבָעוֹת 15
וְכָל־עִשְׂבָּם אוֹבִישׁ וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים וַאֲגַמִּים אוֹבִישׁ:
וְהוֹלַכְתִּי עִוְרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדָעוּ בִּנְתִיבוֹת לֹא־יָדְעוּ 16
אַדְרִיכֵם אָשִׂים מַחְשָׁךְ לִפְנֵיהֶם לָאוֹר וּמַעֲקַשִּׁים לְמִישׁוֹר
אֵלֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתִם וְלֹא עֲזַבְתִּים: נָסֹגוּ אָחוֹר יֵבֹשׁוּ 17
בֹּשֶׁת הַבֹּטְחִים בַּפֶּסֶל הָאֹמְרִים לְמַסֵּכָה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ:

(Jesaias 42, 5—25. 43, 1—10.)

So spricht Gott, der Ewige, der den Himmel hat er- 5
schaffen und ihn ausgespannt, der die Erde ausgedehnt
mit ihren Sprößlingen, der Bevölkerung auf ihr Seele
eingehaucht, Odem denen, die auf ihr wandeln: Ich, der 6
Ewige, habe dich berufen mit Gerechtigkeit, dich bei deiner
Hand gefaßt, dich gebildet und gemacht zum Bund der
Völker, zum Lichte der Nationen, Um zu öffnen blinde 7
Augen, zu befreien von der Fessel den Gebundnen, aus
dem Kerker, die im Finstern sitzen. Ich, der Ewige 8
ist mein Name, meine Herrlichkeit gebe Ich nicht an einen
andern, meinen Ruhm nicht Götzenbildern! Eingetroffen 9
ist das Frühere, jetzt verkünde Ich Neues, lasse es euch
vernehmen, ehe es noch entsteht. Singt dem Herrn ein 10
neues Lied, seinen Ruhm vom Erdenende, die ihr das
Meer befahret mit seiner Fülle, ihr Küsten mit den Be-
wohnern, Es juble die Wüste mit ihren Städten, die Ge- 11
höfte, die Kedar bewohnt! Jubeln mögen die Felsbewoh-
ner, von der Berge Spitze sollen sie jauchzen! Dem 12
Ewigen sollen sie Ehre geben und seinen Ruhm an
den Küsten verkünden! Wie ein Held zieht der Ewige 13
aus, gleich einem Kriegsmann entfacht er den Eifer,
jauchzt und schmettert, sieget über seine Feinde! „Habe 14
von je gewartet, stillgeschwiegen, mich enthalten; gleich der
Gebärenden schreie Ich nun auf, schnaufe und schnaube
zugleich! Berge samt Hügeln zerstöre Ich, mache ver- 15
dorren all ihr Gewächs, Ströme wandle ich in Küsten,
Teiche trockene Ich aus, Führe die Blinden auf dem Weg, 16
den sie nimmer gekannt, lasse sie Pfade betreten, die sie
nicht kennen, mache die Finsternis vor ihnen zum Lichte
und die Krümmungen eben — das sind die Dinge, die Ich
getan und nicht unterlassen werde!" Rückwärts weichen, 17
schmachbedeckt, die sich auf ein Bild verlassen, die gespro-

18 הַחֵרְשִׁים שִׁמְעוּ וְהַעִוְרִים הַבִּיטוּ לִרְאוֹת: 19 מִי עִוֵּר כִּי
אִם־עַבְדִּי וְחֵרֵשׁ כְּמַלְאָכַי אֶשְׁלָח מִי עִוַּר כִּמְשֻׁלָּם וְעִוֵּר
כְּעֶבֶד יְהוָה: 20 רָאִית רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמֹר פָּקוֹחַ אָזְנַיִם וְלֹא
יִשְׁמָע: 21 יְהוָה חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

כאן מפיימין הספרדים וק"ק פ"פ דמיין.

22 וְהוּא עַם־בָּזוּז וְשָׁסוּי חֻפָּחוּ בַּחוּרִים כֻּלָּם וּבְבָתֵּי כְלָאִים
חָבְאוּ הָיוּ לָבַז וְאֵין מַצִּיל מְשִׁסָּה וְאֵין־אֹמֵר הָשֵׁב: 23 מִי
בָכֶם יַאֲזִין זֹאת יַקְשֵׁב וְיִשְׁמַע לְאָחוֹר: 24 מִי־נָתַן לִמְשִׁסָּה
יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְבֹזְזִים הֲלוֹא יְהוָה זוּ חָטָאנוּ לוֹ וְלֹא־אָבוּ
בְדַרְכָיו הָלוֹךְ וְלֹא שָׁמְעוּ בְתוֹרָתוֹ: 25 וַיִּשְׁפֹּךְ עָלָיו חֵמָה
אַפּוֹ וְעֻזּוֹ מִלְחָמָה וַתְּלַהֲטֵהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדָע וַתִּבְעַר־
בּוֹ וְלֹא־יָשִׂים עַל־לֵב: מג 1 וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה בֹּרַאֲךָ יַעֲקֹב
וְיֹצֶרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל־תִּירָא כִּי גְאַלְתִּיךָ קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי־
אָתָּה: 2 כִּי־תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּךָ
כִּי־תֵלֵךְ בְּמוֹ־אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה וְלֶהָבָה לֹא תִבְעַר־בָּךְ: 3 כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כָפְרְךָ
מִצְרַיִם כּוּשׁ וּסְבָא תַּחְתֶּיךָ: 4 מֵאֲשֶׁר יָקַרְתָּ בְעֵינַי נִכְבַּדְתָּ
וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן אָדָם תַּחְתֶּיךָ וּלְאֻמִּים תַּחַת נַפְשֶׁךָ:
אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנִי מִמִּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב
אֲקַבְּצֶךָּ: 6 אֹמַר לַצָּפוֹן תְּנִי וְלִתֵּימָן אַל־תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי

chen zum Gegossenen: „Ihr seid unsre Götter!“ Hört, 18
ihr Tauben, schaut, ihr Blinden, sehet her! — Wer ist 19
blind sowie mein Knecht, taub wie mein gesandter Bote?
Wer ist blind wie der Belohnte, taub wie Gottes Knecht,
So viel sieht und nichts beachtet, offne Ohren hat und 20
nichts vernimmt? Wohlgefallen fand der Herr Seiner 21
Güte wegen, das Gesetz groß zu machen und zu verherr-
lichen. — Allein es ist ein Volk, geplündert und beraubt, 22
in Höhlen all zerstreut, verborgen in Gefängnissen, der
Plünderung hingegeben ohne Retter, zur Beute, und nie-
mand spricht: Gib frei! — Wer unter euch, der dies ver- 23
nimmt, der horche, höre, was geschehen; Wer hat zur 24
Beute Jakob hingegeben und Jisrael den Plünderern?
War's nicht der Ewige, dem wir so gesündigt haben, da
sie nicht seine Wege wollten gehen, nicht hörten sein Ge-
setz! Da goß er seinen grimmen Zorn, des Krieges Macht 25
über ihm aus; schon rings umflammt, noch merkt es
nichts, schon brennt's in seiner Mitte — es nimmt es nicht
zu Herzen. Und nun, so spricht der Ewige, dein Schöp- **43**
fer, Jakob, dein Bildner, Jisrael: Sei unbesorgt, denn 1
Ich erlöse dich, Ich rufe dich mit Namen, Mein bist
du! Wenn du durchs Wasser gehst, Ich bin mit dir, 2
durch Ströme, sie werden dich nicht fortreißen; wenn du
durchs Feuer gehst, wirst nicht versengt, und es ergreift
dich keine Flamme. Denn Ich, der Ewige, dein Gott, 3
der Heilige Jisraels, bin dein Befreier, Ich gebe dir zur
Sühne Mizrajim hin, statt deiner Cusch und Seba! Weil 4
du in Meinen Augen teuer und geehrt bist und weil Ich
dich liebe, gebe Ich statt deiner — Menschen, statt deines
Lebens Nationen hin! Sei unbesorgt, mit dir bin Ich, 5
Ich bringe deine Kinder her vom Osten, Ich sammle dich
vom Westen, Ich spreche zum Norden: „Gib her!“ 6
und zum Süden: „Halte nicht zurück! Bring' Meine
Söhne aus der Ferne, vom Erdenende Meine Töchter her!

מֶרְחוֹק וּבְנוֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ׃ כָּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי 7
בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף־עֲשִׂיתִיו׃ הוֹצִיא עַם־עִוֵּר וְעֵינַיִם יֵשׁ 8
וְחֵרְשִׁים וְאָזְנַיִם לָמוֹ׃ כָּל־הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וְיֵאָסְפוּ 9
לְאֻמִּים מִי בָהֶם יַגִּיד זֹאת וְרִאשֹׁנוֹת יַשְׁמִיעֻנוּ יִתְּנוּ עֵדֵיהֶם
וְיִצְדָּקוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיֹאמְרוּ אֱמֶת׃ אַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה 10
וַעֲבְדִי אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי לְמַעַן תֵּדְעוּ וְתַאֲמִינוּ לִי וְתָבִינוּ כִּי־
אֲנִי הוּא לְפָנַי לֹא־נוֹצַר אֵל וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה׃

הפטרת תולדת נח.

בישעיה סימן נ"ד.

רָנִּי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי לֹא־חָלָה כִּי־רַבִּים 1
בְּנֵי־שׁוֹמֵמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר יְהוָה׃ הַרְחִיבִי מְקוֹם 2
אָהֳלֵךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ אַל־תַּחְשֹׂכִי הַאֲרִיכִי
מֵיתָרַיִךְ וְיִתְדֹתַיִךְ חַזֵּקִי׃ כִּי־יָמִין וּשְׂמֹאול תִּפְרֹצִי וְזַרְעֵךְ 3
גּוֹיִם יִירָשׁ וְעָרִים נְשַׁמּוֹת יוֹשִׁיבוּ׃ אַל־תִּירְאִי כִּי־לֹא 4
תֵבוֹשִׁי וְאַל־תִּכָּלְמִי כִּי לֹא תַחְפִּירִי כִּי בֹשֶׁת עֲלוּמַיִךְ
תִּשְׁכָּחִי וְחֶרְפַּת אַלְמְנוּתַיִךְ לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד׃ כִּי בֹעֲלַיִךְ 5
עֹשַׂיִךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָּל־
הָאָרֶץ יִקָּרֵא׃ כִּי־כְאִשָּׁה עֲזוּבָה וַעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךְ יְהוָה 6
וְאֵשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ בְּרֶגַע קָטֹן עֲזַבְתִּיךְ 7
וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֲקַבְּצֵךְ׃ בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע 8
מִמֵּךְ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רִחַמְתִּיךְ אָמַר גֹּאֲלֵךְ יְהוָה׃ כִּי־מֵי 9

Was sich nach Meinem Namen nennt und Ich zu Meiner 7
Ehre erschaffen, gebildet und bereitet, Gib her das blinde Volk, 8
das Augen hat, die Tauben, die da Ohren haben!" Da werden 9
alle Völker sich versammeln, zusammenströmen werden Nationen; wer unter ihnen kann dies verkünden und das Frühere uns hören lassen? Sie mögen ihre Zeugen stellen und sich rechtfertigen und hören und sagen: „Wahr!" „Ihr seid Meine 10
Zeugen", spricht der Ewige, „und Mein Knecht, den Ich erkoren! Auf daß ihr erkennet, Mir vertrauet und begreifet, daß **Ich** es bin, vor Mir wurde kein Gott gebildet, und nach Mir wird keiner sein!"

Haftara zu בחר.

(Jes. 54, 1—17. 55, 1—5.)

Juble, Unfruchtbare, die nie geboren, brich in Jubel aus 1
und jauchze, die nie gekreißt; denn die Kinder der Einsamen werden mehr sein als die Kinder der Vermählten — spricht der Ewige! Mache weiter deines Zeltes Raum, deiner Ge- 2
mächer Vorhänge mögen sich ausdehnen, wehre nicht, verlängere deine Seile, schlage deine Pflöcke ein! Denn du wirst 3
dich nach rechts und links ausbreiten, deine Kinder vertreiben Nationen und besetzen verheerte Städte! Fürchte dich nicht, 4
denn du wirst nicht zuschanden, schäme dich nicht, denn du wirst nicht erröten! Denn du wirst vergessen deiner Jugend Beschämung, deines Witwentumes Schmach wirst du nimmermehr gedenken! Denn dein Gatte ist — dein Schöpfer, 5
Ewiger, Zebaot sein Name, dein Erlöser ist der Heilige Jisraels, der Gott der ganzen Erde wird er genannt! Denn 6
wie ein verlassenes und betrübtes Weib ruft der Ewige dich herbei; wie zu einer Jugendgattin, die verschmähet ward, spricht dein Gott: Einen kurzen Augenblick habe ich dich verlassen, mit 7
mächtigem Erbarmen will ich heim dich führen! In des Zornes 8
Aufwallung habe ich einen Augenblick dir mein Angesicht entzogen; doch mit ewiger Gnade erbarme ich mich deiner! — spricht der Ewige, dein Erlöser! Denn dies gilt mir gleich 9

נֹחַ וְאֵת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבֹר מֵי־נֹחַ עוֹד עַל־הָאָרֶץ
כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעָר־בָּךְ: כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ 10
וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶינָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא־יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי
לֹא תָמוּט אָמַר מְרַחֲמֵךְ יְהוָה:

כאן מסיימין הספרדים, גם האשכנזים כפ' כי תצא; אבל כפ' נח גומרין.

עֲנִיָּה סוֹעֲרָה לֹא נֻחָמָה הִנֵּה אֲנֹכִי מַרְבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבָנַיִךְ 11
וְיָסַדְתִּיךְ בַּסַּפִּירִים: וְשַׂמְתִּי כַדְכֹד שִׁמְשֹׁתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ 12
לְאַבְנֵי אֶקְדָּח וְכָל־גְּבוּלֵךְ לַאַבְנֵי־חֵפֶץ: וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי 13
יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: בְּצְדָקָה תִּכּוֹנָנִי רָחֲקִי מֵעֹשֶׁק כִּי־ 14
לֹא תִירָאִי וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלָיִךְ: הֵן גּוֹר יָגוּר 15
אֶפֶס מֵאוֹתִי מִי־גָר אִתָּךְ עָלַיִךְ יִפּוֹל: הֵן־אָנֹכִי בָּרָאתִי 16
חָרָשׁ נֹפֵחַ בְּאֵשׁ פָּחָם וּמוֹצִיא כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וְאָנֹכִי בָּרָאתִי
מַשְׁחִית לְחַבֵּל: כָּל־כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל־לָשׁוֹן 17
תָּקוּם־אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה
וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה: הוֹי כָּל־צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם נה 1
וַאֲשֶׁר אֵין־לוֹ כֶּסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ וֶאֱכֹלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְלוֹא־
כֶסֶף וּבְלוֹא מְחִיר יַיִן וְחָלָב: לָמָּה תִשְׁקְלוּ־כֶסֶף בְּלוֹא־ 2
לֶחֶם וִיגִיעֲכֶם בְּלוֹא לְשָׂבְעָה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ אֵלַי וְאִכְלוּ־
טוֹב וְתִתְעַנַּג בַּדֶּשֶׁן נַפְשְׁכֶם: הַטּוּ אָזְנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי 3
שִׁמְעוּ וּתְחִי נַפְשְׁכֶם וְאֶכְרְתָה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חַסְדֵי

dem Wasser Noachs — so wie ich geschworen, daß das Wasser
Noachs nie wieder soll den Erdball überfluten, so habe ich ge-
schworen, nimmer über dich zu zürnen oder dich zu schelten.
Denn die Berge mögen weichen und die Hügel wanken, aber 10
meine Gnade wird von dir nicht weichen und meines Friedens
Bund nicht wanken — spricht der Ewige, dein Erbarmer.
Arme, Sturmbewegte, Ungetröstete, siehe, in Bleiglanz 11
setze ich deine Steine, und mit Saphiren werde ich dich
gründen, Deine Zinnen mache ich aus Rubinen, aus Kar- 12
funkeln deine Pforten und dein ganzes Gebiet zu Edelsteinen
— Alle deine Söhne gottgelehrt, groß den Frieden deiner 13
Kinder. Durch Gerechtigkeit bist du befestigt, fern von 14
Unterdrückung, du hast nichts zu fürchten, von der Angst,
sie naht dir nicht. Siehe, voll Schrecken ist, wer fern von 15
mir; wer dich erschreckt hat, der fällt dir jetzt zu. Siehe, ich 16
erschuf den Meister, der das Kohlenfeuer anbläst, Werk-
zeug schafft für seine Arbeit, und ich schuf auch den Ver-
derber zum Zerstören. Jede Waffe, gegen dich geschmie- 17
det, wird nicht glücken, jede Zunge, die sich rechtend gegen
dich erhebt, wirst du schuldig sprechen! Dies das Eigen-
tum der Knechte Gottes, dies ihre Liebe von mir —
spricht der Ewige. Wohlan, wer durstig ist, der gehe nach 55
Wasser, auch wer kein Silber hat — gehet, holet, esset, 1
gehet, holet ohne Silber, ohne Zahlung Wein und Milch!
Warum wiegt ihr Silber hin ohne Brot, eueren Erwerb 2
ohne Sättigung? Hört auf mich und kostet Gutes und an
Überfluß erquicke euere Seele sich! Neiget euer Ohr und 3
kommt zu mir, hört, daß eure Seele lebe, daß ich ewiges
Bündnis mit euch schließe, Davids bewährte Gnaden-

דָּוִד הַנֶּאֱמָנִים׃ הֵן עֵד לְאוּמִּים נְתַתִּיו נָגִיד וּמְצַוֵּה לְאֻמִּים׃ 4
הֵן גּוֹי לֹא־תֵדַע תִּקְרָא וְגוֹי לֹא־יְדָעוּךָ אֵלֶיךָ יָרוּצוּ לְמַעַן 5
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֵאֲרָךְ׃

הפטרת לך לך.

בישעיה, סמן מ׳.

לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתְּרָה דַרְכִּי 27
מֵיְהוָה וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי יַעֲבוֹר׃ הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם־לֹא 28
שָׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף
וְלֹא יִיגָע אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ׃ נֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים 29
עָצְמָה יַרְבֶּה׃ וְיִעֲפוּ נְעָרִים וְיִגָּעוּ וּבַחוּרִים כָּשׁוֹל יִכָּשֵׁלוּ׃ 30
וְקוֹיֵ יְהוָה יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְשָׁרִים יָרוּצוּ וְלֹא 31
מא
יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׃ הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ 1
כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז יְדַבֵּרוּ יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה׃ מִי הֵעִיר 2
מִמִּזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדְּ
יִתֵּן כֵּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃ יִרְדְּפֵם יַעֲבוֹר שָׁלוֹם 3
אֹרַח בְּרַגְלָיו לֹא יָבוֹא׃ מִי־פָעַל וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ 4
אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן וְאֶת־אַחֲרֹנִים אֲנִי־הוּא׃ רָאוּ אִיִּים 5
וְיִירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ קָרְבוּ וַיֶּאֱתָיוּן׃ אִישׁ אֶת־ 6
רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ וּלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק׃ וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת־צֹרֵף 7
מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת־הוֹלֶם פָּעַם אֹמֵר לַדֶּבֶק טוֹב הוּא
וַיְחַזְּקֵהוּ בְמַסְמְרִים לֹא יִמּוֹט׃ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב 8

verheißungen! Siehe, ich habe ihn zum Verwarner der Völker 4
bestellt, zu der Völker Fürsten und Gebieter! Siehe, eine Nation, 5
die du nicht kennst, wirst du rufen, eine Nation, die nie dich
kannte, eilt dir zu -- um des Ewigen, deines Gottes willen,
um des Heiligen Jisraels willen, der dich hat gekrönt!

Haftara zu לך לך.

(Jes. 40, 27—31. 41, 1—16.)

Warum sagst du denn, Jakob, warum sprichst du Jis- 27
rael: „Verborgen ist mein Weg dem Herrn, und meinem
Gott entgeht mein Recht!?" Wie, hast du nicht erfahren 28
und hast du nicht vernommen, der Herr der Ewigkeit ist
Gott, Schöpfer der Erde Grenzen, er wird nicht müde und
erschlafft nicht, unergründlich ist seine Vernunft; Er gibt 29
dem Müden Kraft und dem Ohnmächtigen verleiht er große
Macht, Es ermüden Knaben und erschlaffen und Jüng- 30
linge straucheln. Doch die dem Herrn vertrauen, ver- 31
jüngen sich an Kraft, erhalten Flügel, Adlern gleich;
sie laufen und erschlaffen nicht, sie gehen und ermüden
nicht. — Horcht auf mich, ihr Küsten, Völker rüstet euch **41**
mit Kraft! Nahet euch, dann sprechet, zusammen wollen 1
wir dem Gerichte nahen! Wer hat erweckt den vom An- 2
fang her, dem Heil begegnete bei jedem Schritt?! Völker
gibt er vor ihm hin, Fürsten unterwirft er, daß sein
Schwert dem Staube gleichmacht, verwehter Stoppel gleich
sein Bogen, Daß er sie verfolgt, glücklich wandelt einen 3
Weg, den sonst nie seine Füße betreten? Wer hat das 4
vollbracht, getan? Der von Anbeginn die Geschlechter hat
hervorgerufen; **Ich**, der **Herr**, der Erste, bei den Spä-
testen bin ich derselbe. Die Küsten schauen es, fürchten 5
sich, der Erde Grenzen, sie erbeben, sie nahen, sie kom-
men, Einer steht dem andern bei und spricht zu seinem 6
Bruder: Sei stark! Es unterstützt der Zimmermann den 7
Goldarbeiter, der mit dem Hammer glättet, den, der auf
den Amboß schlägt, spricht von der Lötung: Sie ist gut!
befestigt es mit Nägeln, daß es nicht wanke. — Doch du, 8

9 אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ אַל־תִּירָא כִּי־עִמְּךָ אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי־
10 אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף־עֲזַרְתִּיךָ אַף־תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין
11 צִדְקִי׃ הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ כָּל הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן
12 וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ׃ תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ
13 יִהְיוּ כְאַיִן וּכְאֶפֶס אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֶּךָ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
14 מַחֲזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לְךָ אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ׃ אַל־
תִּירְאִי תּוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ נְאֻם־
15 יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה שַׂמְתִּיךְ לְמוֹרֶג חָרוּץ
חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תָּדוֹשׁ הָרִים וְתָדֹק וּגְבָעוֹת כַּמֹּץ
16 תָּשִׂים׃ תְּזָרֵם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם וּסְעָרָה תָּפִיץ אֹתָם וְאַתָּה
תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּלוּ׃

הפטרת וירא.

בטלכים ב׳ סטן ד׳.

1 וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי־הַנְּבִיאִים צָעֲקָה אֶל־אֱלִישָׁע
לֵאמֹר עַבְדְּךָ אִישִׁי מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עַבְדְּךָ הָיָה יָרֵא
אֶת־יְהוָה וְהַנֹּשֶׁה בָּא לָקַחַת אֶת־שְׁנֵי יְלָדַי לוֹ לַעֲבָדִים׃
2 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ הַגִּידִי לִי מַה־יֶּשׁ־
לָכִי בַּבַּיִת וַתֹּאמֶר אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹל בַּבַּיִת כִּי אִם־אָסוּךְ
3 שָׁמֶן׃ וַיֹּאמֶר לְכִי שַׁאֲלִי־לָךְ כֵּלִים מִן־הַחוּץ מֵאֵת כָּל־

Jisrael, mein Knecht, Jakob, den ich auserkoren, Nachkömmling meines Freundes Abraham, O du, den ich 9
ergriffen von den Enden der Erde her, aus deren Auserwählten ich dich berufen und dir gesagt, du bist mein
Knecht, den ich erkoren, nicht verschmäht: O fürchte dich 10
nicht, mit dir bin ich, o zage nicht, ich bin dein Gott!
Ich kräftige dich, ich stehe dir bei, ich stütze dich mit meiner
treuen Rechten! Beschämt, zuschanden werden sie alle, 11
die dich reizen, zu nichte werden, zugrunde gehen die
Männer deines Haders; Du wirst sie suchen und nicht 12
finden, die Männer deines Zankes, zu nichte werden, dahin sind die Männer deines Streits. Denn ich, der Herr, 13
dein Gott, ergreife deine Rechte, ich spreche zu dir: Fürchte
dich nicht, ich helfe dir! Fürchte dich nicht, Wurm Ja- 14
kob, Häuflein Jisrael; ich stehe dir bei, so spricht der
Herr, der Heilige Jisraels ist dein Erlöser! Ich mache 15
dich zur scharfen, neuen, vielschneidigen Dreschwalze, zerbröckeln und zermalmen wirst du Berge, und Hügel
machest du zu Spreu; Du streust sie hin, ein Wind ver- 16
weht sie, ein Sturm zerstiebt sie —— doch du frohlockest
in dem Herrn, rühmst dich des Heiligen Jisraels!

Haftara zu וירא.

(II. Könige 4, 1—37.)

Eine Frau von den Frauen der Prophetenschüler schrie 1
zu Elischa und sprach: Dein Knecht, mein Mann, ist tot,
und du weißt, daß dein Knecht gottesfürchtig gewesen;
nun aber ist der Gläubiger gekommen, um sich meine
beiden Kinder als Sklaven zu nehmen! Elischa sprach 2
zu ihr: Was kann ich für dich tun? Sage mir, was
hast du im Hause? Sie sprach: Nichts hat deine Magd
im Hause als eine Salbflasche mit Öl. Da sprach er: 3
So gehe hin, leihe dir Gefäße von auswärts, von allen
deinen Nachbarn, nimm nicht zu wenig leere Gefäße,

שְׁכֵנָיִכִי כֵּלִים רֵקִים אַל־תַּמְעִיטִי׃ וּבָאת וְסָגַרְתְּ הַדֶּלֶת 4
בַּעֲדֵךְ וּבְעַד בָּנַיִךְ וְיָצַקְתְּ עַל כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה וְהַמֹּלֵא
תַּסִּיעִי׃ וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ וַתִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בַּעֲדָהּ וּבְעַד בָּנֶיהָ 5
הֵם מַגִּישִׁים אֵלֶיהָ וְהִיא מֹיֶצֶקֶת׃ וַיְהִי ׀ כִּמְלֹאת הַכֵּלִים 6
וַתֹּאמֶר אֶל־בְּנָהּ הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כֶּלִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין
עוֹד כֶּלִי וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן׃ וַתָּבֹא וַתַּגֵּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים 7
וַיֹּאמֶר לְכִי מִכְרִי אֶת־הַשֶּׁמֶן וְשַׁלְּמִי אֶת־נִשְׁיֵכִי וְאַתְּ
בָּנַיִכִי תִּחְיִי בַּנּוֹתָר׃ וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל־שׁוּנֵם 8
וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וַתַּחֲזֶק־בּוֹ לֶאֱכָל־לָחֶם וַיְהִי מִדֵּי עָבְרוֹ
יָסֹר שָׁמָּה לֶאֱכָל־לָחֶם׃ וַתֹּאמֶר אֶל־אִישָׁהּ הִנֵּה־ 9
נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד׃
נַעֲשֶׂה־נָּא עֲלִיַּת־קִיר קְטַנָּה וְנָשִׂים לוֹ שָׁם מִטָּה וְשֻׁלְחָן 10
וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה בְּבֹאוֹ אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה׃ וַיְהִי הַיּוֹם 11
וַיָּבֹא שָׁמָּה וַיָּסַר אֶל־הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב שָׁמָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶל־ 12
גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ קְרָא לַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֹד
לְפָנָיו׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱמָר־נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חָרַדְתְּ ׀ אֵלֵינוּ 13
אֶת־כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת מֶה לַעֲשׂוֹת לָךְ הֲיֵשׁ לְדַבֶּר־לָךְ
אֶל־הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל־שַׂר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי
יֹשָׁבֶת׃ וַיֹּאמֶר וּמֶה לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גֵּיחֲזִי אֲבָל בֵּן 14
אֵין־לָהּ וְאִישָׁהּ זָקֵן׃ וַיֹּאמֶר קְרָא־לָהּ וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֹד 15

Und geh' hinein, verschließe die Türe hinter dir und 4
deinen Söhnen und gieße in alle Gefäße, und was voll
ist, rücke hinweg. Sie ging von ihm. — Sie verschloß 5
die Türe hinter sich und ihren Söhnen; diese reichten ihr
hin, und sie goß ein. Als nun die Gefäße voll waren, 6
sprach sie zu ihrem Sohne: Reiche mir noch ein Gefäß!
er aber antwortete ihr: Es ist kein Gefäß mehr da! —
da hörte das Öl auf. Sie kam und berichtete dem 7
Mann Gottes; da sprach er: Gehe hin, verkaufe das Öl,
bezahle deinen Gläubiger und lebe du mit deinen Söhnen
vom Übrigen. —

Eines Tages kam Elischa nach Schunem, dort war 8
eine vornehme Frau, die nötigte ihn zum Essen, und so
oft er hinkam, kehrte er dort zum Essen ein. Sie sprach 9
zu ihrem Manne: Siehe, ich weiß, daß es ein heiliger
Mann Gottes ist, der stets bei uns vorüberkommt; Wir 10
wollen doch ein kleines Obergemach an der Wand machen
und ihm dort Bett, Tisch, Stuhl und Leuchter hinstellen,
damit er, wenn er zu uns kommt, dort einkehre. Als er 11
nun eines Tages dahin kam, kehrte er in dem Ober-
gemach ein und legte sich da nieder. Er sprach zu seinem 12
Diener Gechasi: Rufe diese Schunammit! Er rief sie,
und sie stand vor ihm. Er sprach zu ihm: Sage ihr 13
doch: Du hast dir unsertwegen alle diese Unruhe gemacht.
Was ist für dich zu tun? Ist etwa für dich mit dem
König oder mit dem Feldherrn zu sprechen? Sie sprach:
Ich wohne unter meinem Volke. Da sprach er: Was 14
wäre wohl für sie zu tun? Da sprach Gechasi: Wahr-
haftig, sie hat kein Kind, und ihr Mann alt ist. Da 15
sprach er: Rufe sie! Er rief sie, sie stellte sich an die

16 בַּפָּתַח׃ וַיֹּאמֶר לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אַתְּי חֹבֶקֶת בֵּן
וַתֹּאמֶר אַל־אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אַל־תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ׃
17 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר
18 אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע׃ וַיִּגְדַּל הַיָּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל־אָבִיו אֶל־
19 הַקֹּצְרִים׃ וַיֹּאמֶר אֶל־אָבִיו רֹאשִׁי ׀ רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־
20 הַנַּעַר שָׂאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ׃ וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיְבִיאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב
21 עַל־בִּרְכֶּיהָ עַד־הַצָּהֳרַיִם וַיָּמֹת׃ וַתַּעַל וַתַּשְׁכִּבֵהוּ עַל־
22 מִטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בַּעֲדוֹ וַתֵּצֵא׃ וַתִּקְרָא אֶל־
אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה נָא לִי אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים וְאַחַת
23 הָאֲתֹנוֹת וְאָרוּצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה׃ וַיֹּאמֶר
מַדּוּעַ אַתְּי הֹלֶכֶתִי אֵלָיו הַיּוֹם לֹא־חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת
וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ כאן מסיימין הספרדים וק"ק פ"פ דמיין.
24 וַתַּחֲבֹשׁ הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר אֶל־נַעֲרָהּ נְהַג וָלֵךְ אַל־תַּעֲצָר־
25 לִי לִרְכֹּב כִּי אִם־אָמַרְתִּי לָךְ׃ וַתֵּלֶךְ וַתָּבֹא אֶל־אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ־הָאֱלֹהִים
אֹתָהּ מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר אֶל־גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה הַשּׁוּנַמִּית הַלָּז׃
26 עַתָּה רוּץ־נָא לִקְרָאתָהּ וֶאֱמָר־לָהּ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם
27 לְאִישֵׁךְ הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ וַתָּבֹא אֶל־אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶל־הָהָר וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גֵּיחֲזִי לְהָדְפָהּ
וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הַרְפֵּה־לָהּ כִּי־נַפְשָׁהּ מָרָה־לָהּ וַיהוָה

Türe. Er sprach: Um diese Zeit, wenn das Jahr 16
sich erneut, umarmst du einen Sohn! Da sprach
sie: Ach mein Herr, Mann Gottes, täusche deine Magd
nicht! — Die Frau ward Mutter und gebar einen Sohn 17
zur selben Zeit, als das Jahr sich erneute, wie ihr Elischa
verheißen hatte. Das Kind wuchs heran. Eines Tages 18
ging es zu seinem Vater hinaus zu den Schnittern. Da
sprach es zu seinem Vater: Mein Kopf! Mein Kopf! Dieser 19
sagte zu dem Diener: Trage es zu seiner Mutter! Er 20
trug es hin und brachte es zu seiner Mutter; da saß
es auf ihren Knieen bis zum Mittag, dann starb es.
— Sie stieg hinauf und legte es auf das Bett des 21
Gottesmannes, schloß hinter ihm zu und ging hinaus.
Sie ließ ihren Mann rufen und sprach: Sende mir einen 22
der Diener und eine der Eselinnen; ich will zu dem
Gottesmanne eilen und dann zurückkehren. Er sprach: 23
Warum gehst du heute zu ihm, da doch weder Neumond
noch Ruhetag ist? Sie sprach: Friede!

Sie sattelte die Eselin, dann sprach sie zu ihrem Die- 24
ner: Treib' an immerzu; halte mich nicht auf im Reiten,
bis ich es dir sage! — Sie ging und kam zu dem 25
Gottesmanne an den Berg Carmel. Als der Gottesmann
sie von ferne sah, sprach er zu seinem Diener Gechasi:
Siehe da, die Schunammit! Nun, eile ihr entgegen und 26
frage sie: Geht es dir wohl? Geht es deinem Manne
wohl? Geht es dem Kind wohl? Sie sprach: Wohl!
Sie kam zu dem Gottesmanne an den Berg und um- 27
faßte seine Füße. Gechasi trat hinzu, um sie wegzu-
stoßen; da sprach der Gottesmann: Laß sie, denn die
Seele ist ihr betrübt, der Ewige aber hat es mir ver-

28 חֲעָלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי: וַתֹּאמֶר הַשָּׁאֲלָתִי בֶן מֵאֶת
29 אֲדֹנִי הֲלֹא אָמַרְתִּי לֹא תִשָּׂלֶה אֹתִי: וַיֹּאמֶר לְגֵיחֲזִי חֲגֹר
מָתְנֶיךָ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדֶךָ וָלֵךְ כִּי תִמְצָא־אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ
וְכִי־יְבָרֶכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשַׂמְתָּ מִשְׁעַנְתִּי עַל־פְּנֵי הַנָּעַר:
30 וַתֹּאמֶר אֵם הַנַּעַר חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֱזָבֶךָ וַיָּקָם
31 וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ: וְגֵיחֲזִי עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיָּשֶׂם אֶת־הַמִּשְׁעֶנֶת עַל־
פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל וְאֵין קָשֶׁב וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד־לוֹ
32 לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעַר: וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבָּיְתָה וְהִנֵּה הַנַּעַר
33 מֵת מֻשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ: וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם
34 וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה: וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל־הַיֶּלֶד וַיָּשֶׂם פִּיו עַל־
פִּיו וְעֵינָיו עַל־עֵינָיו וְכַפָּיו עַל־כַּפָּיו וַיִּגְהַר עָלָיו וַיָּחָם בְּשַׂר
35 הַיֶּלֶד: וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל
וַיִּגְהַר עָלָיו וַיְזוֹרֵר הַנַּעַר עַד־שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּפְקַח הַנַּעַר
36 אֶת־עֵינָיו: וַיִּקְרָא אֶל־גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל־הַשֻּׁנַמִּית
37 הַזֹּאת וַיִּקְרָאֶהָ וַתָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בִנֵךְ: וַתָּבֹא וַתִּפֹּל
עַל־רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת־בְּנָהּ וַתֵּצֵא:

הפטרת חיי שרה.

בטלכים א׳ סימן א׳.

1 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְכַסֻּהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יִחַם לוֹ:
2 וַיֹּאמְרוּ לוֹ עַבָדָיו יְבַקְשׁוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְתוּלָה וְעָמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתְהִי־לוֹ סֹכֶנֶת וְשָׁכְבָה בְחֵיקֶךָ וְחַם

borgen und mir nicht kundgetan. Sie sprach: Habe ich 28
denn einen Sohn verlangt von meinem Herrn? Habe
ich nicht gesagt: Täusche mich nicht! .... Da sprach 29
er zu Gechasi: Gürte deine Lenden, nimm meinen Stab
in die Hand und gehe! — Triffst du jemanden, so grüße
ihn nicht, und grüßt dich jemand, so erwidere ihm nicht!
— Und lege meinen Stab auf das Angesicht des Kna-
ben! Da sprach des Knaben Mutter: So wahr Gott 30
lebt und so wahr deine Seele lebt, ich werde dich nicht
verlassen! Er machte sich auf und folgte ihr. Gechasi 31
war ihnen vorausgegangen und hatte den Stab auf das
Angesicht des Knaben gelegt; es war aber kein Laut und
war nichts zu vernehmen. Er kam zurück ihm entgegen
und berichtete es ihm und sprach: Der Knabe ist nicht
erwacht. Elischa ging in das Haus, siehe, der Knabe 32
war tot und lag auf seinem Bett. Er trat hinein, ver- 33
schloß die Türe hinter ihnen beiden und betete zum
Ewigen. Er stieg hinauf und legte sich auf das Kind, er 34
tat seinen Mund auf dessen Mund, seine Augen auf
dessen Augen und seine Hände auf dessen Hände und
streckte sich so über ihm aus, daß des Kindes Fleisch
warm ward. Dann ging er wieder im Hause einmal 35
her und einmal hin, stieg abermals hinauf und streckte
sich über ihm aus. Da nießte der Knabe bis siebenmal
— und der Knabe schlug seine Augen auf. Er rief Ge- 36
chasi und sprach: Rufe diese Schunammit! Er rief sie,
und sie kam zu ihm. Da sprach er: Nimm deinen Sohn!
Sie trat hinzu, fiel ihm zu Füßen und bückte sich zur 37
Erde; dann nahm sie ihren Sohn und ging hinaus.

Haftara zu חיי שרה.

(I. Könige 1, 1—31.)

Der König David war alt und betagt; man deckte ihn 1
mit Gewändern zu, es wurde ihm aber nicht warm. Seine 2
Diener sprachen zu ihm: Man möge für den Herrn und

לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיְבַקְשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ 3
אֶת־אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית וַיָּבִאוּ אֹתָהּ לַמֶּלֶךְ׃ וְהַנַּעֲרָה יָפָה 4
עַד־מְאֹד וַתְּהִי לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת וַתְּשָׁרְתֵהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָהּ׃
וַאֲדֹנִיָּה בֶן־חַגִּית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ 5
רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃ וְלֹא־עַצָּבוֹ 6
אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ וְגַם־הוּא טוֹב־
תֹּאַר מְאֹד וְאֹתוֹ יָלְדָה אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃ וַיִּהְיוּ דְבָרָיו 7
עִם יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה וְעִם אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וַיַּעְזְרוּ אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּהוּ׃
וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי 8
וְהַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם־אֲדֹנִיָּהוּ׃ וַיִּזְבַּח אֲדֹנִיָּהוּ 9
צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר־אֵצֶל עֵין רֹגֵל
וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְכָל־אַנְשֵׁי יְהוּדָה
עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְאֶת־נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְאֶת־הַגִּבֹּרִים וְאֶת־ 10
שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא׃ וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־בַּת־שֶׁבַע אֵם־ 11
שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ בֶן־חַגִּית
וַאֲדֹנֵינוּ דָוִד לֹא יָדָע׃ וְעַתָּה לְכִי אִיעָצֵךְ נָא עֵצָה וּמַלְטִי 12
אֶת־נַפְשֵׁךְ וְאֶת־נֶפֶשׁ בִּנֵךְ שְׁלֹמֹה׃ לְכִי וּבְאִי אֶל־הַמֶּלֶךְ 13
דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא־אַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲמָתְךָ לֵאמֹר כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב
עַל־כִּסְאִי וּמַדּוּעַ מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ׃ הִנֵּה עוֹדֵךְ מְדַבֶּרֶת שָׁם 14

König ein Mädchen, eine Jungfrau, suchen, die vor dem Könige stehe und seine Pflegerin sei, sie ruhe an seinem Busen, damit es dem Herrn und König warm werde. Sie suchten ein schönes Mädchen im ganzen Gebiete Israels und fänden Abischag, die Schunammit, und brachten sie dem Könige. Das Mädchen war außerordentlich schön; sie ward dem König Pflegerin und bediente ihn; doch der König erkannte sie nicht. 3 4

Adonijah, Sohn der Chaggit, erhob sich und sprach: Ich will König sein! Er schaffte sich Wagen und Reiter an, und fünfzig Mann liefen vor ihm her. Sein Vater hatte ihn in seinem Leben nicht betrübt, daß er gesagt hätte: Warum hast du also getan? Auch war er von sehr schöner Gestalt; ihn hatte sie nach Abschalon geboren. Er unterredete sich mit Joab, dem Sohn Zerujahs, und dem Priester Ebjatar; diese unterstützten Adonijah. Jedoch der Priester Zadok, Benajahu, Sohn Jehojadas, der Prophet Natan, Schim'i, Reï und die Helden Davids hielten nicht zu Adonijahu. Adonijahu ließ beim Steine Sochelet, welcher bei En-Rogel ist, Schafe und Rinder und gemästete Lämmer schlachten, er lud alle seine Brüder, die Königssöhne, und alle Männer Jehudas, die Knechte des Königs, ein; Den Propheten Natan aber, sowie Benajahu, die Helden und seinen Bruder Schelomo lud er nicht. Natan sprach zu Bat-Scheba, Schelomos Mutter, wie folgt: Du hast wohl vernommen, daß Adonijahu, Sohn der Chaggit, König geworden, ohne daß David, unser Herr, etwas davon weiß. So komme denn, ich will dir einen Rat geben, damit du dein Leben und das Leben deines Sohnes Schelomo rettest. Gehe hin und tritt ein beim König David und sage zu ihm: Fürwahr, du, mein Herr und König, hast deiner Dienerin zugeschworen: „Dein Sohn Schelomo wird nach mir regieren, und er wird auf meinem Throne sitzen!" — Warum ist 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

עִם־הַמֶּלֶךְ וַאֲנִי אָבוֹא אַחֲרֶיךָ וּמִלֵּאתִי אֶת־דְּבָרָיִךְ׃
15 וַתָּבֹא בַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ הַחַדְרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד
16 וַאֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרֶת אֶת־הַמֶּלֶךְ׃ וַתִּקֹּד בַּת־שֶׁבַע
17 וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנִי
אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לַאֲמָתֶךָ כִּי־שְׁלֹמֹה בְּנֵךְ יִמְלֹךְ
18 אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי׃ וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנִיָּה מָלָךְ
19 וְעַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעְתָּ׃ וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־צֹאן
לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וְלִיֹאָב שַׂר
20 הַצָּבָא וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃ וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
עֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא
21 אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ וְהָיָה כִּשְׁכַב אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו
22 וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנִי שְׁלֹמֹה חַטָּאִים׃ וְהִנֵּה עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת
23 עִם־הַמֶּלֶךְ וְנָתָן הַנָּבִיא בָּא׃ וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה
נָתָן הַנָּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ עַל־אַפָּיו
24 אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ אֲדֹנִיָּהוּ
25 יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי׃ כִּי יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח
שׁוֹר וּמְרִיא־צֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִשָּׂרֵי
הַצָּבָא וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וְהִנָּם אֹכְלִים וְשֹׁתִים לְפָנָיו
26 וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִיָּהוּ׃ וְלִי עַבְדֶּךָ וּלְצָדוֹק
הַכֹּהֵן וְלִבְנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃ אִם 27

nun Adonijahu König geworden? Siehe, während du
noch dort mit dem Könige reden wirst, werde ich dir fol-
gen und deine Worte bekräftigen. Bat-Scheba kam zu 15
dem König ins Gemach — der König war sehr alt, und
die Schunammit Abischag bediente den König. — Bat- 16
Scheba neigte und bückte sich vor dem König. Der König
sprach: Was ist dir? Sie sprach zu ihm: Mein Herr, 17
du hast deiner Dienerin bei dem Ewigen, deinem Gott,
zugeschworen: „Dein Sohn Schelomo wird nach mir re-
gieren, und er wird auf meinem Throne sitzen!" — Nun 18
aber, siehe, Adonijah ist König geworden, und nun, mein
Herr und König, weißt du nichts davon! Er hat Ochsen, 19
Mastlämmer und Schafe in Menge schlachten lassen, und
alle Königssöhne und den Priester Ebjatar und den Feld-
herrn Joab eingeladen, deinen Diener Schelomo aber
hat er nicht eingeladen! Du, mein Herr und König, auf 20
dich sind die Augen von ganz Jisrael gerichtet, daß du
ihnen kundtust, wer auf dem Throne meines Herrn und
Königs nach ihm sitzen soll. Wenn nun sich mein Herr 21
und König zu seinen Vätern niederlegen wird, dann wer-
den ich und mein Sohn Schelomo Sünder sein! — In- 22
dem sie noch mit dem Könige sprach, kam der Prophet
Natan. Man meldete dem König, wie folgt: Siehe, der 23
Prophet Natan ist da! Dieser kam vor den König und
bückte sich vor dem König auf sein Antlitz zur Erde.
Natan sprach: Mein Herr und König, hast du gesagt: 24
Adonijahu soll nach mir regieren, und er soll auf meinem
Throne sitzen? Denn er ist heute hinabgegangen, hat 25
Ochsen, Mastlämmer und Schafe in Menge schlachten las-
sen und alle Königssöhne und Feldherren und den Prie-
ster Ebjatar eingeladen, die jetzt vor ihm essen und trinken
und rufen: „Es lebe der König Adonijahu!" Mich aber, 26
der ich dein Diener bin, den Priester Zadok, Benajahu,
den Sohn Jehojadas, und deinen Diener Schelomo hat
er nicht eingeladen. Sollte diese Sache von meinem Herrn 27

מֵאֵת אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת־
עַבְדֶּיךָ מִי יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו: וּבְעַן הַמֶּלֶךְ 28
דָּוִד וַיֹּאמֶר קְרָאוּ־לִי לְבַת־שָׁבַע וַתָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹד
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה 29
אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה: כִּי כַאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְךָ בַּיהוָה 30
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא
יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי תַּחְתָּי כִּי כֵן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה: וַתִּקֹּד 31
בַּת־שֶׁבַע אַפַּיִם אָרְצָה וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְעֹלָם:

הפטרת תולדת יצחק.

בתרי עשר' במלאכי סמן א'.

מַשָּׂא דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מַלְאָכִי: אָהַבְתִּי 1
אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה אֲהַבְתָּנוּ הֲלוֹא־אָח 2
עֵשָׂו לְיַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה וָאֹהַב אֶת־יַעֲקֹב: וְאֶת־עֵשָׂו שָׂנֵאתִי 3
וָאָשִׂים אֶת־הָרָיו שְׁמָמָה וְאֶת־נַחֲלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְבָּר: כִּי־ 4
תֹאמַר אֱדוֹם רֻשַּׁשְנוּ וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה חֳרָבוֹת כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת הֵמָּה יִבְנוּ וַאֲנִי אֶהֱרוֹס וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל
רִשְׁעָה וְהָעָם אֲשֶׁר־זָעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם: וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה 5
וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְהוָה מֵעַל לִגְבוּל יִשְׂרָאֵל: בֵּן יְכַבֵּד 6
אָב וְעֶבֶד אֲדֹנָיו וְאִם־אָב אָנִי אַיֵּה כְבוֹדִי וְאִם־אֲדוֹנִים
אָנִי אַיֵּה מוֹרָאִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לָכֶם הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי

und König ausgegangen sein, ohne daß du deinem Diener kundgetan, wer auf dem Throne meines Herrn und Königs nach ihm sitzen soll? Da antwortete der König 28
David und sprach: Rufet mir Bat-Scheba! Sie kam vor den König und stand vor dem König. Da schwur der 29
König und sprach: So wahr der Ewige lebt, der meine Seele aus jeder Not befreit hat, Wie ich dir bei dem 30
Ewigen, dem Gott Jisraels, zugeschworen, daß dein Sohn Schelomo nach mir König sein und er an meiner Stelle auf meinem Throne sitzen soll, so will ich noch heute tun!
Bat-Scheba beugte sich mit dem Angesicht zur Erde, bückte 31
sich vor dem König und sprach: Es lebe mein Herr und König David ewiglich!

Haftara zu תולדת.

(Malachi 1, 1—14. 2, 1—7.)

Vortrag des Gotteswortes an Jisrael durch Ma- 1
leachi. Ich liebe euch, spricht der Ewige. Ihr sprecht: 2
Womit liebst Du uns? — Ist Esav nicht ein Bruder Jakobs — spricht der Ewige — und ich liebte Jakob,
Esav aber haßte ich und machte sein Gebirge zur Einöde, 3
sein Erbe für die Schakale der Wüste. Wenn Edom 4
spricht: „Sind wir auch verheert, so wollen wir die Trümmer wieder aufbauen!" so spricht der Ewige Zebaot:
Sie mögen bauen, ich reiße nieder! man wird sie nennen:
Gebiet des Frevels, das Volk, dem Gott zürnt bis in
Ewigkeit! Das werden eure Augen sehen, und ihr werdet 5
sagen: Erhaben ist Gott über Jisraels Gebiet hinaus!
Der Sohn ehrt den Vater, der Sklave seinen Herrn; bin 6
ich ein Vater, wo ist meine Verehrung? Bin ich ein Herr,
wo ist die Furcht vor mir? so spricht der Ewige Zebaot
zu euch, ihr Priester, ihr Verächter meines Namens! —
Ihr fragt: Wodurch verachten wir Deinen Namen?

שְׁמִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה בָזִינוּ אֶת־שְׁמֶךָ: מַגִּישִׁים עַל־ 7
מִזְבְּחִי לֶחֶם מְגֹאָל וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה גֵּאַלְנוּךָ בֶּאֱמָרְכֶם
שֻׁלְחַן יְהוָה נִבְזֶה הוּא: וְכִי־תַגִּישׁוּן עִוֵּר לִזְבֹּחַ אֵין רָע 8
וְכִי תַגִּישׁוּ פִּסֵּחַ וְחֹלֶה אֵין רָע הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפֶחָתֶךָ
הֲיִרְצְךָ אוֹ הֲיִשָּׂא פָנֶיךָ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: וְעַתָּה 9
חַלּוּ־נָא פְּנֵי־אֵל וְיָחְנֵנוּ מִיֶּדְכֶם הָיְתָה זֹּאת הֲיִשָּׂא
מִכֶּם פָּנִים אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: מִי גַם־בָּכֶם וְיִסְגֹּר 10
דְּלָתַיִם וְלֹא־תָאִירוּ מִזְבְּחִי חִנָּם אֵין־לִי חֵפֶץ בָּכֶם
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא־אֶרְצֶה מִיֶּדְכֶם: כִּי 11
מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ וְעַד־מְבוֹאוֹ גָּדוֹל שְׁמִי בַּגּוֹיִם וּבְכָל־
מָקוֹם מֻקְטָר מֻגָּשׁ לִשְׁמִי וּמִנְחָה טְהוֹרָה כִּי־גָדוֹל
שְׁמִי בַּגּוֹיִם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: וְאַתֶּם מְחַלְּלִים אוֹתוֹ 12
בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן אֲדֹנָי מְגֹאָל הוּא וְנִיבוֹ נִבְזֶה אָכְלוֹ:
וַאֲמַרְתֶּם הִנֵּה מַתְּלָאָה וְהִפַּחְתֶּם אוֹתוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 13
וַהֲבֵאתֶם גָּזוּל וְאֶת־הַפִּסֵּחַ וְאֶת־הַחוֹלָה וַהֲבֵאתֶם אֶת־
הַמִּנְחָה הַאֶרְצֶה אוֹתָהּ מִיֶּדְכֶם אָמַר יְהוָה: וְאָרוּר נוֹכֵל 14
וְיֵשׁ בְּעֶדְרוֹ זָכָר וְנוֹדֵר וְזֹבֵחַ מָשְׁחָת לַאדֹנָי כִּי מֶלֶךְ
גָּדוֹל אֲנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּשְׁמִי נוֹרָא בַּגּוֹיִם:
ב
וְעַתָּה אֲלֵיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת הַכֹּהֲנִים: אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ 1/2
וְאִם־לֹא תָשִׂימוּ עַל־לֵב לָתֵת כָּבוֹד לִשְׁמִי אָמַר

Entweihtes Brot bringt ihr auf meinen Altar! — Ihr 7
sprecht: Wodurch haben wir (Deinen Namen) entweiht?
Durch euer Sprechen ist der Tisch des Herrn entweiht!
So ihr zum Opfer Blindes bringt, ist das nicht schlecht? 8
Wenn ihr Hinkendes und Krankes bringt, ist das nicht
schlecht? Bring es doch deinem Fürsten, ob er Wohl-
gefallen an dir findet oder dich gnädig aufnimmt! — so
spricht der Ewige Zebaot. So flehet doch vor Gott, daß 9
daß er uns gnädig sei. Aus euerer Hand kam dies. Wird
er euch gnädig aufnehmen? so spricht der Ewige Zebaot.
Möchte doch einer unter euch die Tore schließen, daß 10
ihr nicht nutzlos auf meinem Altar Feuer unterhieltet!
Ich habe keinen Gefallen an euch, — so spricht der Ewige
Zebaot — und eine Opfergabe nehme ich nicht wohlge-
fällig aus euerer Hand! Denn von der Sonne Aufgang 11
bis zu ihrem Niedergange ist groß mein Name unter
den Völkern, und an jedem Orte wird geräuchert, werden
Opfer meinem Namen dargebracht, und zwar eine reine
Gabe! Denn groß ist mein Name unter den Völkern,
spricht der Ewige Zebaot; Nur ihr entweihet ihn, durch 12
euer Sprechen ist der Tisch des Herrn verunreinigt, durch
die Rede über ihn ist seine Speise entwürdigt! Ihr 13
sprecht: Seht, welche Last! und redet mit Geringschät-
zung von ihm, — so spricht der Ewige Zebaot — ihr
bringt Geraubtes, Hinkendes und Krankes, so bringet ihr
das Opfer dar! — Werde ich solches wohlgefällig aus
euerer Hand annehmen? spricht der Herr. Verflucht der 14
Hinterlistige, der Männliches in seiner Herde hat und
Fehlerhaftes dem Herrn gelobt und schlachtet! Denn Ich
bin ein großer König, — spricht der Ewige Zebaot, und
unter den Völkern ist mein Name gefürchtet! Und nun **2**
an euch, ihr Priester, dies Gebot: Gehorcht ihr nicht und 1
nehmt ihr's nicht zu Herzen, daß ihr Ehre gebet mei- 2
nem Namen, so spricht der Ewige Zebaot — so sende ich
unter euch den Fluch, in Fluch verwandle ich eure Gaben,

יְהוָֹה צְבָאוֹת וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־הַמְּאֵרָה וְאָרוֹתִי
אֶת־בִּרְכוֹתֵיכֶם וְגַם אָרוֹתִיהָ כִּי אֵינְכֶם שָׂמִים עַל־
לֵב׃ הִנְנִי גֹעֵר לָכֶם אֶת־הַזֶּרַע וְזֵרִיתִי פֶרֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶם 3
פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם וְנָשָׂא אֶתְכֶם אֵלָיו׃ וִידַעְתֶּם כִּי שִׁלַּחְתִּי 4
אֲלֵיכֶם אֵת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִהְיוֹת בְּרִיתִי אֶת־לֵוִי אָמַר
יְהוָֹה צְבָאוֹת׃ בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וָאֶתְּנֵם־ 5
לוֹ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי וּמִפְּנֵי שְׁמִי נִחַת הוּא׃ תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה 6
בְּפִיהוּ וְעַוְלָה לֹא־נִמְצָא בִשְׂפָתָיו בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ
אִתִּי וְרַבִּים הֵשִׁיב מֵעָוֹן׃ כִּי־שִׂפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ־דַעַת 7
וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מַלְאַךְ יְהוָֹה־צְבָאוֹת הוּא׃

הפטרת ויצא יעקב.

בק"ק פפד"מ ורוב אשכנז מפטירים בפ' ויצא „ויברח יעקב" שבסמוך ואין אומרים כלל „ועמי תלואים."

בתרי עשר, בהושע סמן י"א.

וְעַמִּי תְלוּאִים לִמְשׁוּבָתִי וְאֶל־עַל יִקְרָאֻהוּ יַחַד לֹא יְרוֹמֵם׃ 7
אֵיךְ אֶתֶּנְךָ אֶפְרַיִם אֲמַגֶּנְךָ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתֶּנְךָ כְאַדְמָה 8
אֲשִׂימְךָ כִּצְבֹאיִם נֶהְפַּךְ עָלַי לִבִּי יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי׃ לֹא 9
אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא אָשׁוּב לְשַׁחֵת אֶפְרָיִם כִּי אֵל אָנֹכִי
וְלֹא־אִישׁ בְּקִרְבְּךָ קָדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר׃ אַחֲרֵי יְהוָֹה 10
יֵלְכוּ כְּאַרְיֵה יִשְׁאָג כִּי־הוּא יִשְׁאָג וְיֶחֱרְדוּ בָנִים מִיָּם׃ יֶחֱרְדוּ 11
כְצִפּוֹר מִמִּצְרַיִם וּכְיוֹנָה מֵאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהוֹשַׁבְתִּים עַל־
בָּתֵּיהֶם נְאֻם־יְהוָֹה׃ סְבָבֻנִי בְכַחַשׁ אֶפְרַיִם וּבְמִרְמָה בֵּית 1 יב

ja, ich habe sie bereits verflucht, weil ihr es nicht zu
Herzen nehmt! Die Saat schelte ich euch, ich werfe Un- 3
rat in euer Angesicht, den Unrat euerer Feste, und euch
wird man auf ihm wegräumen. Da werdet ihr erkennen, 4
daß ich euch dies Gebot gesandt, da mein Bund stets
mit dem Hause Levi war, — so spricht der Ewige Ze-
baot. — Mein Bund war mit ihm des Lebens und des 5
Friedens, ich gab sie ihm zur Ehrfurcht, und er fürchtete
mich und beugte sich vor meinem Namen. Der Wahr- 6
heit Lehre war in seinem Munde, kein Unrecht fand auf
seinen Lippen sich, er wandelte mit mir in Frieden und
Geradheit, und viele hielt er ab vom Frevel. Denn des 7
Priesters Lippen sollen die Erkenntnis bewahren, aus
seinem Mund soll man die Lehre verlangen, denn ein
Bote des Ewigen Zebaot soll er sein!

Haftara zu וירא.

(Hosea 11, 7—11. 12, 1—12.)

Mein Volk neigt zum Abfall von mir; wohl ruft man 7
es nach oben, doch es erhebt sich nicht gemeinsam. Wie 8
soll ich dich hingeben, Ephrajim, dich preisgeben, Jis-
rael? Wie soll ich dich gleich Adma machen, wie werde
ich dich Zibojim gleich werden lassen? Bewegt wird mir
das Herz, erregt all mein Erbarmen. Ich will die Glut 9
meines Zornes nicht walten lassen, will Ephrajim nicht
mehr verderben; denn Gott bin ich und nicht ein Mensch,
der Heilige ist in deiner Mitte, ich komme nicht mit Haß!
Dem Ewigen werden sie folgen, wenn er wie ein Löwe 10
ruft; wenn er ruft, da eilen Kinder vom Westen herbei,
Sie eilen gleich dem Vogel von Mizrajim her, gleich 11
einer Taube aus dem Lande Aschur; ich setze sie wieder 12
ein in ihre Häuser, so spricht der Ewige. Mit Lug hat 1
Ephrajim mich umgeben, das Haus Jisraels mit Trug
— nur Juda wandelte noch mit Gott und blieb dem

יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה עֹד רָד עִם־אֵל וְעִם־קְדֹשִׁים נֶאֱמָן׃ אֶפְרַיִם 2
רָעָה רוּחַ וְרֹדֵף קָדִים כָּל־הַיּוֹם כָּזָב וָשֹׁד יַרְבֶּה וּבְרִית
עִם־אַשּׁוּר יִכְרֹתוּ וְשֶׁמֶן לְמִצְרַיִם יוּבָל׃ וְרִיב לַיהוָה עִם־ 3
יְהוּדָה וְלִפְק�ֹד עַל־יַעֲקֹב כִּדְרָכָיו כְּמַעֲלָלָיו יָשִׁיב לוֹ׃ בַּבֶּטֶן 4
עָקַב אֶת־אָחִיו וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת־אֱלֹהִים׃ וַיָּשַׂר אֶל־ 5
מַלְאָךְ וַיֻּכָל בָּכָה וַיִּתְחַנֶּן־לוֹ בֵּית־אֵל יִמְצָאֵנוּ וְשָׁם יְדַבֵּר
עִמָּנוּ׃ וַיהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְהוָה זִכְרוֹ׃ וְאַתָּה בֵּאלֹהֶיךָ 6 7
תָּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שְׁמֹר וְקַוֵּה אֶל־אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד׃ 8
כְּנַעַן בְּיָדוֹ מֹאזְנֵי מִרְמָה לַעֲשֹׁק אָהֵב׃ וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם 9
אַךְ עָשַׁרְתִּי מָצָאתִי אוֹן לִי כָּל־יְגִיעַי לֹא־יִמְצְאוּ־לִי עָוֹן
אֲשֶׁר־חָטָא׃ וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עַד־אוֹשִׁיבְךָ 10
בָּאֳהָלִים כִּימֵי מוֹעֵד׃ וְדִבַּרְתִּי עַל־הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי חָזוֹן 11
הִרְבֵּיתִי וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמֶּה׃ אִם־גִּלְעָד אָוֶן אַךְ־ 12
שָׁוְא הָיוּ בַּגִּלְגָּל שְׁוָרִים זָבֵחוּ גַּם מִזְבְּחוֹתָם כְּגַלִּים
עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃ יז קהלות ספרדים מוסיפים ויברח יעקב עד תלאובות.

הפטרת וישלח.

כאן מתחילים האשכנזים הפטרת וישלח מנל נק"ק פפד"מ ורוב אשכנז מפטירים נפ' וישלח „חזון עובדיה" דלקמן.

בתרי עשר, בהושע סמוך ל„ב.

וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שְׂדֵה אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה 13
שָׁמָר׃ וּבְנָבִיא הֶעֱלָה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנָבִיא 14

Heiligen treu — Ephrajim weidet Luft und jagt dem 2
Oſtwind nach, häuft den ganzen Tag Lüge und Verder-
ben auf; mit Aſchur ſchließt es einen Bund, und Öl
wird nach Mizrajim hingebracht, Der Ewige hat Streit 3
mit Juda, will an Jakob ahnden nach ſeinen Wegen,
nach ſeinen Werken ihm vergelten. Im Mutterleib hielt 4
er die Ferſe des Bruders, in ſeiner Manneskraft rang
er mit einem göttlichen Weſen, Rang mit dem Engel 5
und bewältigte ihn, daß dieſer vor ihm weinte und flehte:
Er werde uns in Bet-El treffen, dort werde er mit uns
reden! — Der Ewige, der Herr Zebaot, **der Ewige** iſt 6
ſein Angedenken; Und du, kehre zu deinem Gott zurück, 7
bewahre Liebe und Recht, und hoffe ſtets auf deinen Gott!
Der Kaufmann hält eine trügeriſche Wage in ſeiner Hand 8
und liebt den Raub. Und dann ſpricht Ephrajim: O, 9
ich bin reich, Vermögen hab' ich mir erworben; an allem,
was ich mir errungen, findet man mir nicht eine Schuld,
die eine Sünde wäre! Doch Ich der Ewige, dein Gott, 10
vom Land Mizrajim her, werde dich wieder in Zelten
wohnen laſſen wie in der Vorzeit Tagen. Zu den Pro- 11
pheten redete ich, ich habe Weisſagung gemehrt und ſprach
in Gleichniſſen durch die Propheten: War Gilead laſter- 12
haft, ſo iſt es nichtig geworden, hat man in Gilgal
Ochſen (den Götzen) geſchlachtet, ſo ſind ihre Altäre jetzt
gleich Steinhaufen auf des Feldes Furchen. —

Haftara zu וישלח.

(Hoſea 12, 13—15. 13, 1—15. 14, 1—10.)

Es floh einſt Jakob nach Arams Gefilde; da diente Jisrael 13
um eine Frau und hütete um eine Frau. Durch einen Pro- 14
pheten führte der Ewige Jisrael aus Mizrajim, durch einen
Propheten ward es auch gehütet; Doch Ephrajim erzürnt ihn 15
mit bitteren Kränkungen; er läßt darum ſeine Blutſchuld auf

נִשְׁמָר׃ הַכְּעִים אֶפְרַיִם תַּמְרוּרִים וְדָמָיו עָלָיו יִטּוֹשׁ וְחֶרְפָּתוֹ 15
יָשִׁיב לוֹ אֲדֹנָיו׃ כְּדַבֵּר אֶפְרַיִם רְתֵת נָשָׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל 1 ג׳
וַיֶּאְשַׁם בַּבַּעַל וַיָּמֹת׃ וְעַתָּה ׀ יוֹסִפוּ לַחֲטֹא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם 2
מַסֵּכָה מִכַּסְפָּם כִּתְבוּנָם עֲצַבִּים מַעֲשֵׂה חָרָשִׁים כֻּלָּה ס
לָהֶם הֵם אֹמְרִים זֹבְחֵי אָדָם עֲגָלִים יִשָּׁקוּן׃ לָכֵן יִהְיוּ כַּעֲנַן 3
בֹּקֶר וְכַטַּל מַשְׁכִּים הֹלֵךְ כְּמֹץ יִסַּע מִגֹּרֶן וּכְעָשָׁן מֵאֲרֻבָּה׃
וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וֵאלֹהַּ זוּלָתִי לֹא 4
תֵדָע וּמוֹשִׁיעַ אַיִן בִּלְתִּי׃ אֲנִי יְדַעְתִּיךָ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ 5
תַּלְאוּבוֹת׃ כְּמַרְעִיתָם וַיִּשְׂבָּעוּ שָׂבְעוּ וַיָּרָם לִבָּם עַל־כֵּן 6
שְׁכֵחוּנִי׃ וָאֱהִי לָהֶם כְּמוֹ־שָׁחַל כְּנָמֵר עַל־דֶּרֶךְ אָשׁוּר׃ 7
אֶפְגְּשֵׁם כְּדֹב שַׁכּוּל וְאֶקְרַע סְגוֹר לִבָּם וְאֹכְלֵם שָׁם כְּלָבִיא 8
חַיַּת הַשָּׂדֶה תְּבַקְּעֵם׃ שִׁחֶתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי־בִי בְּעֶזְרֶךָ׃ אֵהַי 9 10
מַלְכְּךָ אֲפוֹא וְיוֹשִׁיעֲךָ בְּכָל־עָרֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ
תְּנָה־לִּי מֶלֶךְ וְשָׂרִים׃ אֶתֶּן־לְךָ מֶלֶךְ בְּאַפִּי וְאֶקַּח בְּעֶבְרָתִי׃ 11
צָרוּר עֲוֹן אֶפְרַיִם צְפוּנָה חַטָּאתוֹ׃ חֶבְלֵי יוֹלֵדָה יָבֹאוּ לוֹ 12 13
הוּא־בֵן לֹא חָכָם כִּי־עֵת לֹא־יַעֲמֹד בְּמִשְׁבַּר בָּנִים׃ מִיַּד 14
שְׁאוֹל אֶפְדֵּם מִמָּוֶת אֶגְאָלֵם אֱהִי דְבָרֶיךָ מָוֶת אֱהִי
קָטָבְךָ שְׁאוֹל נֹחַם יִסָּתֵר מֵעֵינָי׃ כִּי הוּא בֵּין אַחִים יַפְרִיא 15
יָבוֹא קָדִים ׀ רוּחַ יְהוָה מִמִּדְבָּר עֹלֶה וְיֵבוֹשׁ מְקוֹרוֹ וְיֶחֱרַב
מַעְיָנוֹ הוּא יִשְׁסֶה אוֹצַר כָּל־כְּלִי חֶמְדָּה׃ תֶּאְשַׁם שֹׁמְרוֹן 1 יד

ihm, und sein Herr vergilt ihm seine Schmach. Wenn einst 13
Ephrajim sprach — entstand ein Zittern, so hoch stand er in 1
Jisrael; nun hat er durch den Baal sich verschuldet und stirbt
dahin. Nun sündigen sie noch mehr und gießen sich ein Bild 2
aus ihrem Silber, nach ihrem Wahne Götzen, eitel Machwerk
von Künstlern. Von ihnen sagt man: Menschen schlachten
sie, aber Kälber küssen sie! Drum sollen sie der Morgen- 3
wolke gleich sein, wie Tau, der bald verschwindet, wie Spreu,
herausgeweht aus der Tenne, wie Rauch aus der Lucke. Ich 4
bin der Ewige, dein Gott, vom Land Mizrajim her; du er-
kennst keinen Gott außer mir, und außer mir gibt es kei-
nen Helfer! Ich habe mich in der Wüste dir offenbart, im 5
Lande der Gluthitze. Da sie weideten, wurden sie satt, als sie 6
satt waren, da ward stolz ihr Herz, darum haben sie mich ver-
gessen. So will ich ihnen sein gleich einem Schakal, wie ein 7
Parder auf dem Wege lauern, Ihnen begegnen wie ein Bär, 8
dem man die Jungen geraubt, und die Hülle ihres Herzens
zerreißen, verzehre sie auf der Stelle wie ein Leu; des
Feldes Tier wird sie zerfleischen! Das ist dein Verderben, 9
Jisrael, daß du gegen mich warst, der ich deine Hülfe
bin! Wo ist denn nun dein König, in allen deinen Städ- 10
ten dir zu helfen? Wo deine Richter? da du doch gesagt:
Gib einen König mir und Fürsten! In meinem Zorn 11
gebe ich dir einen König und nehme ihn weg in meinem
Grimme! Ephrajims Schuld ist aufbewahrt, verborgen 12
seine Sünde; Geburtswehen kommen über ihn; — doch es 13
ist ein ungeschicktes Kind, das die Zeit nicht überdauert
im Kreisstuhl. Aus der Gewalt der Gruft soll ich sie be- 14
freien, vom Tode sie erlösen? Wo ist deine Pest, Tod?
Wo deine Seuche, Gruft? Erbarmen soll verschwinden
vor meinen Augen! Wenn er auch auf Auen groß ge- 15
worden, so soll der Ostwind kommen, des Ewigen Hauch
steigt von der Wüste auf, daß seine Quelle austrockne,
sein Born versiege, er raube ihm den Schatz aller köst- 14
lichen Geräte! Schuldbeladen ist Schomron, denn es 1

כִּי מָרָתָה בֶּאלֹהֶיהָ בַּחֶרֶב יִפְּלוּ עַלְלֵיהֶם יְרֻטָּשׁוּ וְהָרְיוֹתֶיו
יְבֻקָּעוּ: שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ: 2
קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהוָה אִמְרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא 3
עָוֹן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ: אַשּׁוּר ׀ לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ 4
עַל סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
אֲשֶׁר בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם: אֶרְפָּא מְשׁוּבָתָם אֹהֲבֵם נְדָבָה 5
כִּי שָׁב אַפִּי מִמֶּנּוּ: אֶהְיֶה כַטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה 6
וְיַךְ שָׁרָשָׁיו כַּלְּבָנוֹן: יֵלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וִיהִי כַזַּיִת הוֹדוֹ וְרֵיחַ 7
לוֹ כַּלְּבָנוֹן: יָשֻׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצִלּוֹ יְחַיּוּ דָגָן וְיִפְרְחוּ כַּגָּפֶן זִכְרוֹ 8
כְּיֵין לְבָנוֹן: אֶפְרַיִם מַה לִּי עוֹד לָעֲצַבִּים אֲנִי עָנִיתִי 9
וַאֲשׁוּרֶנּוּ אֲנִי כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן מִמֶּנִּי פִרְיְךָ נִמְצָא: מִי חָכָם 10
וְיָבֶן אֵלֶּה נָבוֹן וְיֵדָעֵם כִּי יְשָׁרִים דַּרְכֵי יְהוָה וְצַדִּקִים
יֵלְכוּ בָם וּפֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם:

כמנהג ספרדים וק"ק פפ"מ.

בתרי עשר, בעבדיה סמן א׳.

חֲזוֹן עֹבַדְיָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לֶאֱדוֹם שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ 1
מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בַּגּוֹיִם שֻׁלָּח קוּמוּ וְנָקוּמָה עָלֶיהָ לַמִּלְחָמָה:
הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךָ בַּגּוֹיִם בָּזוּי אַתָּה מְאֹד: זְדוֹן לִבְּךָ 2
3
הִשִּׁיאֶךָ שֹׁכְנִי בְחַגְוֵי־סֶלַע מְרוֹם שִׁבְתּוֹ אֹמֵר בְּלִבּוֹ מִי
יוֹרִידֵנִי אָרֶץ: אִם־תַּגְבִּיהַ כַּנֶּשֶׁר וְאִם־בֵּין כּוֹכָבִים שִׂים 4
קִנֶּךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נְאֻם־יְהוָה: אִם־גַּנָּבִים בָּאוּ לְךָ אִם־ 5

war widerspenstig gegen seinen Gott — darum werden sie durch
das Schwert fallen, zerschmettert werden ihre kleinen Kinder,
zerrissen seine Mütter. — Kehre, Israel, zurück zu dem 2
Ewigen, deinem Gott, denn durch deinen Frevel bist du
tief gesunken! Nehmet mit euch Worte und kehrt zurück zum 3
Ewigen, sprecht zu ihm: Vergib all unsern Frevel und nimm
gütig auf, wir möchten mit unsern Lippen Stiere ersetzen!
Aschur soll uns nicht helfen, zu Pferde wollen wir nicht steigen, 4
nicht mehr sagen: „Unser Gott!" zu dem Werke unserer
Hände, nur du erbarmst dich der Waise! Ich will ihren Fehl- 5
tritt heilen, will sie lieben aus Milde, denn mein Zorn hat
sich von ihm gewendet! Ich will sein wie Tau für Israel, 6
daß es blühe gleich der Rose, Wurzel schlage gleich dem Leba-
non! Seine Sprößlinge sollen sich ausbreiten, seine Pracht sei 7
gleich dem Ölbaum und sein Duft wie der des Lebanon. Wieder- 8
kehren, die in seinem Schatten ruhten, bauen Korn und blühen
gleich dem Weinstock, dessen Duft gleich dem des Weins vom
Lebanon. Ephrajim, wozu neben mir noch Götzen? Ich 9
erhöre und ich bewache es, ich — der immergrünen Zy-
presse gleich, von mir erhältst du deine Frucht! Wer 10
weise ist, der begreife dies, wer verständig, der erkenne
es: Gerade sind die Wege Gottes, Fromme wan-
deln darauf, und Frevler straucheln auf ihnen!

Weissagung Obadjas.

So spricht der Herr, der Ewige, über Edom: Eine 1
Kunde haben wir von Gott vernommen, und ein Bote
ward unter die Völker gesandt: Auf, ziehen wir zu Felde
gegen es! Siehe, klein habe ich dich unter Völkern ge- 2
macht, verachtet bist du sehr! Doch verleitet hat dich 3
deines Herzens Übermut! Auf Felsenspitzen wohnend, auf
erhabenem Sitze, spricht es im Herzen: Wer kann mich
zur Erde werfen? — Stiegst du dem Adler gleich empor 4
und machtest zwischen Sternen du dein Nest, von da
stürzte ich dich herunter, spricht der Herr. Sind Diebe 5

שׁוֹדְדֵי לַיְלָה אֵיךְ נִדְמֵיתָה הֲלוֹא יִגְנְבוּ דַּיָּם אִם־בֹּצְרִים
6 בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא יַשְׁאִירוּ עֹלֵלוֹת׃ אֵיךְ נֶחְפְּשׂוּ עֵשָׂו נִבְעוּ
7 מַצְפֻּנָיו׃ עַד־הַגְּבוּל שִׁלְּחוּךָ כֹּל אַנְשֵׁי בְרִיתֶךָ הִשִּׁיאוּךָ
יָכְלוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֹמֶךָ לַחְמְךָ יָשִׂימוּ מָזוֹר תַּחְתֶּיךָ אֵין
8 תְּבוּנָה בּוֹ׃ הֲלוֹא בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה וְהַאֲבַדְתִּי חֲכָמִים
9 מֵאֱדוֹם וּתְבוּנָה מֵהַר עֵשָׂו׃ וְחַתּוּ גִבּוֹרֶיךָ תֵּימָן לְמַעַן
10 יִכָּרֶת־אִישׁ מֵהַר עֵשָׂו מִקָּטֶל׃ מֵחֲמַס אָחִיךָ יַעֲקֹב תְּכַסְּךָ
11 בוּשָׁה וְנִכְרַתָּ לְעוֹלָם׃ בְּיוֹם עֲמָדְךָ מִנֶּגֶד בְּיוֹם שְׁבוֹת
זָרִים חֵילוֹ וְנָכְרִים בָּאוּ שְׁעָרָו וְעַל־יְרוּשָׁלַם יַדּוּ גוֹרָל גַּם־
12 אַתָּה כְּאַחַד מֵהֶם׃ וְאַל־תֵּרֶא בְיוֹם־אָחִיךָ בְּיוֹם נָכְרוֹ
וְאַל־תִּשְׂמַח לִבְנֵי־יְהוּדָה בְּיוֹם אָבְדָם וְאַל־תַּגְדֵּל פִּיךָ בְּיוֹם
13 צָרָה׃ אַל־תָּבוֹא בְשַׁעַר־עַמִּי בְּיוֹם אֵידָם אַל־תֵּרֶא גַם־
אַתָּה בְּרָעָתוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ וְאַל־תִּשְׁלַחְנָה בְחֵילוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ׃
14 וְאַל־תַּעֲמֹד עַל־הַפֶּרֶק לְהַכְרִית אֶת־פְּלִיטָיו וְאַל־תַּסְגֵּר
15 שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה׃ כִּי־קָרוֹב יוֹם־יְהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר
16 עָשִׂיתָ יֵעָשֶׂה לָּךְ גְּמֻלְךָ יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךָ׃ כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִיתֶם
עַל־הַר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָל־הַגּוֹיִם תָּמִיד וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ
17 כְּלוֹא הָיוּ׃ וּבְהַר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְלֵיטָה וְהָיָה קֹדֶשׁ וְיָרְשׁוּ
18 בֵּית יַעֲקֹב אֵת מוֹרָשֵׁיהֶם׃ וְהָיָה בֵית־יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית
יוֹסֵף לֶהָבָה וּבֵית עֵשָׂו לְקַשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם וַאֲכָלוּם וְלֹא־

über dich gekommen, Räuber in der Nacht — wie bist
du verheert! Jene stehlen doch nur, bis sie genug haben;
sind Winzer über dich gekommen, die hätten doch wohl
Nachlese gelassen! Wie ist Esav durchsucht, seine ver- 6
borgenen Schätze aufgedeckt worden! Bis zur Grenze ha- 7
ben dich alle deine Bundesgenossen getrieben, verführt,
überlistet haben dich deine Freunde, statt deiner Speise
bereiten sie dir Fallen, und es merkt es nicht. Fürwahr, 8
an jenem Tage, spricht der Ewige, vernichte ich die Weisen
aus Edom und Vernunft von Esavs Berg, Zagen werden 9
deine Helden, Temân, auf daß jeglicher von Esavs Berg
ausgerottet werde beim Gemetzel. Ob der Gewalttat gegen 10
deinen Bruder Jakob wird dich Schmach bedecken, du
wirst vernichtet sein für immer. — Am Tage, da du 11
ferne standest, am Tage, da Fremdlinge sein Gut er-
beuteten, Barbaren in seine Tore drangen, Los warfen
über Jeruschalajim, da warst auch du wie einer von
ihnen! Du hättest nicht zuschauen dürfen am Tage deines 12
Bruders, am Tage seines Unglücks, hättest dich nicht freuen
dürfen über die Kinder Judas am Tage ihres Unterganges
und nicht großsprechen an dem Tag der Not! In meines 13
Volkes Tor hättest du nicht kommen dürfen an ihres Un-
glücks Tag, nicht auch sein Leid mit ansehen am Tage
seines Unglücks, nach seinem Gut nicht greifen am Tage
seines Unglücks, Nicht an dem Scheidewege stehen, um 14
aufzureiben seine Flüchtlinge, nicht auszuliefern seine Ub-
riggebliebenen am Tage der Not! Denn über alle Völker 15
ist nah der Tag des Ewigen! Wie du getan, wird dir ge-
schehen, deine Vergeltung wird auf dein Haupt zurück-
kehren! Denn so wie ihr auf meinem heiligen Berg ge- 16
trunken, so werden immer alle Völker trinken, sie werden
trinken und taumeln und sein, als ob sie nie gewesen.
Doch auf dem Berge Zion wird Errettung sein, und er 17
wird heilig sein, und Jakobs Haus wird sein Erbe
in Besitz nehmen. Und Jakobs Haus wird zum Feuer 18

19 יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ וְיָרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת־
הַר עֵשָׂו וְהַשְּׁפֵלָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים וְיָרְשׁוּ אֶת־שְׂדֵה אֶפְרַיִם
20 וְאֶת שְׂדֵה שֹׁמְרוֹן וּבִנְיָמִן אֶת־הַגִּלְעָד׃ וְגָלַת הַחֵל־הַזֶּה
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־כְּנַעֲנִים עַד־צָרְפַּת וְגָלַת יְרוּשָׁלַם
21 אֲשֶׁר בִּסְפָרַד יִרְשׁוּ אֶת עָרֵי הַנֶּגֶב׃ וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר
צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה׃

הפטרת וישב.

ומס חל נו שבת ראשון דחנוכה טפטירים „רני ושמחי", כמתוס לקמן. בתרי עשר, בעמוס סמן ב׳.

6 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־אַרְבָּעָה
לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־מִכְרָם בַּכֶּסֶף צַדִּיק וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם׃
7 הַשֹּׁאֲפִים עַל־עֲפַר־אֶרֶץ בְּרֹאשׁ דַּלִּים וְדֶרֶךְ עֲנָוִים יַטּוּ
וְאִישׁ וְאָבִיו יֵלְכוּ אֶל־הַנַּעֲרָה לְמַעַן חַלֵּל אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי׃
8 וְעַל־בְּגָדִים חֲבֻלִים יַטּוּ אֵצֶל כָּל־מִזְבֵּחַ וְיֵין עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ
בֵּית אֱלֹהֵיהֶם׃ וְאָנֹכִי הִשְׁמַדְתִּי אֶת־הָאֱמֹרִי מִפְּנֵיהֶם
9 אֲשֶׁר כְּגֹבַהּ אֲרָזִים גָּבְהוֹ וְחָסֹן הוּא כָּאַלוֹנִים וָאַשְׁמִיד
פִּרְיוֹ מִמַּעַל וְשָׁרָשָׁיו מִתָּחַת׃ וְאָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
10 מִצְרַיִם וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה־ לָרֶשֶׁת
אֶת־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃ וָאָקִים מִבְּנֵיכֶם לִנְבִיאִים וּמִבַּחוּרֵיכֶם
11 לִנְזִרִים הַאַף אֵין־זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה׃ וַתַּשְׁקוּ
12 אֶת־הַנְּזִרִים יָיִן וְעַל־הַנְּבִיאִים צִוִּיתֶם לֵאמֹר לֹא תִנָּבְאוּ׃

und Josephs Haus zur Flamme werden und Esavs Haus zu Stoppeln, und jene werden sie anzünden und sie verzehren, daß keiner übrig bleibt von Esavs Haus, denn so spricht der Ewige. Im Süden werden sie erobern das 19
Gebirge Esavs, die in der Niederung das Pelischtimland, einnehmen werden sie auch das Gefilde Ephrajims samt dem Gefilde Schomrons, und Binjamin das Gilead, Und die Verbannten dieses Heeres von den Kindern 20
Jisrael, die als Kaufleute bis nach Zarephat gingen, nebst den Verbannten Jeruschalajims in Sepharad, werden die Städte des Südens einnehmen. Sie werden als Befreier 21
besteigen Zions Berg, um Esavs Berg zu richten; und des Ewigen wird sein das Königtum!

Haftara zu וישב.

(Amos 2, 6—16. 3, 1—8.)

So spricht der Ewige: Wegen der drei Missetaten Jis- 6
raels und wegen der vier soll ich ihm nicht vergelten? Daß sie um Geld verkauften den Gerechten, um ein Paar Schuhe den Bedürftigen! Daß sie noch auf dem Staub 7
der Erde verfolgen das Haupt der Armen, den Weg der Demütigen krümmen, daß einer mit seinem Vater zu der Dirne geht, um meinen heiligen Namen zu entweihen; Daß sie auf gepfändeten Gewändern neben jedem Altar 8
hingestreckt liegen und den Wein der (schuldlos) Bestraften im Hause ihres Gottes trinken. Habe ich doch ihret- 9
wegen ausgerottet den Emori, dessen Höhe gleich der Höhe der Zedern war und dessen Stärke gleich der der Eichen — von oben habe ich seine Frucht vernichtet und seine Wurzeln von unten! — Ich habe euch heraufgebracht 10
aus dem Lande Mizrajim, habe euch durch die Wüste vierzig Jahre geführt, daß ihr das Land des Emori einnehmet, Von euern Söhnen habe ich zu Propheten, 11
von euern Jünglingen erhoben zu Nesirim — ist's etwa nicht so, Kinder Jisrael? — so spricht der Ewige. — Doch 12

13 הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיק תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר תָּעִיק הָעֲגָלָה הַמְלֵאָה
14 לָהּ עָמִיר׃ וְאָבַד מָנוֹס מִקָּל וְחָזָק לֹא־יְאַמֵּץ כֹּחוֹ וְגִבּוֹר
15 לֹא־יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ׃ וְתֹפֵשׂ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד וְקַל בְּרַגְלָיו לֹא
16 יְמַלֵּט וְרֹכֵב הַסּוּס לֹא יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ׃ וְאַמִּיץ לִבּוֹ בַּגִּבּוֹרִים
ג 1 עָרוֹם יָנוּס בַּיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָֹה׃ שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָֹה עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה
2 אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ רַק אֶתְכֶם יָדַעְתִּי
מִכֹּל מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה עַל־כֵּן אֶפְקֹד עֲלֵיכֶם אֵת כָּל־
3 4 עֲוֹנֹתֵיכֶם׃ הֲיֵלְכוּ שְׁנַיִם יַחְדָּו בִּלְתִּי אִם־נוֹעָדוּ׃ הֲיִשְׁאַג
אַרְיֵה בַּיַּעַר וְטֶרֶף אֵין לוֹ הֲיִתֵּן כְּפִיר קוֹלוֹ מִמְּעֹנָתוֹ בִּלְתִּי
5 אִם־לָכָד׃ הֲתִפֹּל צִפּוֹר עַל־פַּח הָאָרֶץ וּמוֹקֵשׁ אֵין לָהּ
6 הֲיַעֲלֶה־פַּח מִן־הָאֲדָמָה וְלָכוֹד לֹא יִלְכּוֹד׃ אִם־יִתָּקַע
שׁוֹפָר בְּעִיר וְעָם לֹא יֶחֱרָדוּ אִם־תִּהְיֶה רָעָה בְּעִיר וַיהוָֹה לֹא
7 עָשָׂה׃ כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יֱהוִֹה דָּבָר כִּי אִם־גָּלָה סוֹדוֹ
8 אֶל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים׃ אַרְיֵה שָׁאָג מִי לֹא יִירָא אֲדֹנָי
יֱהוִֹה דִּבֶּר מִי לֹא יִנָּבֵא׃

הפטרת מקץ.

ואם הוא שבת ראשון של חנוכה מפטירים „רני ושמחי" דלקמן, ואם הוא שבת שני דחנוכה מפטירים „ויעש חירום" דלקמן, ואפילו אם הוא ר"ח או מחר חודש. במלכים א׳ סמן ג׳.

15 וַיִּקַּץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֹד ׀ לִפְנֵי
אֲרוֹן בְּרִית־אֲדֹנָי וַיַּעַל עֹלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה

gabt ihr Wein zu trinken den Nesirim und den Propheten habt ihr befohlen: „Ihr dürft nicht prophezeien!“
— Drum werde ich euch niederbeugen, wie ein Wagen 13
sich niederbeugt, der mit Garben vollbeladen ist! Da 14
wird unmöglich sein die Flucht dem Leichtfüßigen, den Starken wird nicht stützen seine Kraft, der Tapfre nicht sein Leben retten, Der Bogenschütze wird nicht standhalten, 15
der Leichtfüßige nicht entrinnen, der auf dem Rosse reitet, nicht sein Leben retten, Und selbst der Tapfern Mutigster 16
wird nackt entfliehen an jenem Tage — so spricht der **3**
Ewige. — Hört dieses Wort, das der Ewige über euch 1
geredet, Kinder Jisrael, über das ganze Geschlecht, das ich aus dem Lande Mizrajim heraufgeführt, wie folgt:
Nur euch habe ich mich offenbart von allen Geschlechtern 2
der Erde; darum ahnde ich an euch alle eure Frevel.
Gehen wohl zwei zusammen, ohne daß sie sich verabredet? 3
Brüllt wohl im Wald ein Löwe, wenn er keine Beute hat? 4
Läßt aus seiner Höhle seine Stimme erschallen der junge Löwe, wenn er nichts gefangen? Fällt wohl ein Vogel 5
in der Schlinge zur Erde, wenn ihm keine Falle gestellt worden? Erhebt sich die Schlinge von der Erde, wenn sie nichts fängt? Wird in der Stadt die Posaune gestoßen, 6
und das Volk erschreckt nicht? Kann in der Stadt ein Unglück sein, das nicht der Ewige verhängt? Denn Gott, 7
der Herr, tut nichts, er hätte denn seinen Ratschluß seinen Dienern, den Propheten, vorher offenbart. Ein Löwe 8
brüllt, wer wird sich nicht fürchten? Es redet Gott, der Herr, wer wird nicht prophezeien?

Haftara zu מקץ.

(I. Könige 3, 15—28. 4, 1.)

Schelomo erwachte, und es war ein Traum. Er kam 15
nach Jeruschalajim, trat vor die Bundeslade des Herrn, brachte Ganzopfer dar, bereitete Friedensopfer und machte

לְכָל־עֲבָדָיו: אָז תָּבֹאנָה שְׁתַּיִם נָשִׁים זֹנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ 16
וַתַּעֲמֹדְנָה לְפָנָיו: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחַת בִּי אֲדֹנִי אֲנִי 17
וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יֹשְׁבֶת בְּבַיִת אֶחָד וָאֵלֵד עִמָּהּ בַּבָּיִת:
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי וַתֵּלֶד גַּם־הָאִשָּׁה הַזֹּאת 18
וַאֲנַחְנוּ יַחְדָּו אֵין זָר אִתָּנוּ בַּבַּיִת זוּלָתִי שְׁתַּיִם־אֲנַחְנוּ
בַּבָּיִת: וַיָּמָת בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו: 19
וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי מֵאֶצְלִי וַאֲמָתְךָ יְשֵׁנָה 20
וַתְּשִׁכִּיבֵהוּ בְּחֵיקָהּ וְאֶת־בְּנָהּ הַמֵּת הִשְׁכִּיבָה בְּחֵיקִי:
וָאָקָם בַּבֹּקֶר לְהֵינִיק אֶת־בְּנִי וְהִנֵּה־מֵת וָאֶתְבּוֹנֵן אֵלָיו 21
בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה לֹא־הָיָה בְנִי אֲשֶׁר יָלָדְתִּי: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה 22
הָאַחֶרֶת לֹא כִי בְּנִי הַחַי וּבִנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא
כִי בִנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי וַתְּדַבֵּרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר 23
הַמֶּלֶךְ זֹאת אֹמֶרֶת זֶה־בְּנִי הַחַי וּבִנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת
לֹא כִי בִנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחוּ־לִי חָרֶב 24
וַיָּבִאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד 25
הַחַי לִשְׁנָיִם וּתְנוּ אֶת־הַחֲצִי לְאַחַת וְאֶת־הַחֲצִי לְאֶחָת:
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בְּנָהּ הַחַי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ 26
רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָהּ וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיָּלוּד הַחַי
וָהָמֵת אַל־תְּמִיתֻהוּ וְזֹאת אֹמֶרֶת גַּם־לִי גַם־לָךְ לֹא יִהְיֶה
גְּזֹרוּ: וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיָּלוּד הַחַי וְהָמֵת 27

ein Mahl für alle seine Diener. Damals kamen zwei 16
Buhlerinnen zu dem König und traten vor ihn hin. Das 17
eine Weib sprach: O mein Herr, ich und dieses Weib da-
wohnen zusammen in einem Hause, und ich gebar bei ihr
im Hause. Am dritten Tage nach meinem Gebären gebar 18
auch dieses Weib. Wir waren zusammen, kein Fremder
war bei uns im Hause. Da starb das Kind dieses Wei- 19
bes in der Nacht, da sie auf demselben gelegen hatte.
Sie stand mitten in der Nacht auf, nahm, während deine 20
Dienerin schlief, mein Kind von meiner Seite weg und
legte es in ihren Schoß, ihr totes Kind hatte sie in meinen
Schoß gelegt. Als ich mich am Morgen erhob, um mein 21
Kind zu säugen, siehe, da war es tot; ich betrachtete es am
Morgen, siehe, da war es nicht mein Kind, das ich ge-
boren. Das andere Weib sprach: Nein, mein Kind ist 22
das lebende und dein Kind das tote! Jene aber sprach:
Nein, dein Kind ist das tote und mein Kind das lebende!
So redeten sie vor dem König. Der König sprach: Diese 23
sagt: „Dieses lebende ist mein Kind, und dein Kind ist
das tote!" und jene sagt: „Nein, vielmehr ist dein Kind
das tote und mein Kind das lebende!" Da sprach der 24
König: Bringt mir ein Schwert! Man brachte das
Schwert vor den König. Und der König sprach: Zer- 25
teilt das lebende Kind in zwei Teile und gebt
die eine Hälfte der einen und die andere Hälfte
der anderen! Da sprach das Weib, deren Kind das 26
lebende war, denn es erglühte ihr Erbarmen über ihr
Kind, sie sprach: O mein Herr, gebt ihr das lebende
Kind, nur tötet es nicht! Die andere aber sprach: Es sei
weder mein noch dein; zerteilet es! Da rief der König 27
und sprach: Gebt ihr das lebende Kind und tötet es

28 לֹא תְמִיתֻהוּ הִיא אִמּוֹ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט
אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־
ד 1 חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט׃ וַיְהִי הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

הפטרת ויגש.

ביחזקאל סמן ל״ז.

15 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ עֵץ
16 אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו וּלְקַח עֵץ
אֶחָד וּכְתוֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
17 חֲבֵרָו׃ וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל־אֶחָד לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ
18 לַאֲחָדִים בְּיָדֶךָ׃ וְכַאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר
19 הֲלוֹא־תַגִּיד לָנוּ מָה־אֵלֶּה לָךְ׃ דַּבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִֹה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד־אֶפְרַיִם
וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו וְנָתַתִּי אֹתָם עָלָיו אֶת־עֵץ יְהוּדָה
20 וַעֲשִׂיתִם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי׃ וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר
21 תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעֵינֵיהֶם׃ וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יֱהוִֹה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הָלְכוּ־שָׁם וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מִסָּבִיב וְהֵבֵאתִי אוֹתָם אֶל־
22 אַדְמָתָם׃ וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל
וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לִשְׁנֵי
23 גוֹיִם וְלֹא יֵחָצוּ עוֹד לִשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד׃ וְלֹא יִטַּמְּאוּ

nicht; sie ist seine Mutter! — Als ganz Jisrael das 28
Urteil vernahm, welches der König gefällt hatte, hatten
sie Ehrfurcht vor dem Könige, denn sie sahen, daß göttliche Weisheit in ihm war, um Recht zu üben. König 4
Schelomo war nun König über ganz Jisrael. 1

Haftara zu וישב.

(Ezech. 37, 15—28.)

Das Wort des Ewigen erging an mich, wie folgt: Du, 15
o Menschensohn, nimm dir ein Holz und schreibe darauf: 16
„Für Jehuda und die Kinder Jisrael, seine Genossen" — und ein Holz nimm und schreibe darauf:
„Für Joseph, Holz Ephrajims und des ganzen Hauses Jisrael, seiner Genossen"; Dann bringe 17
sie dir eins zum anderen zu einem Holze, daß sie in
deiner Hand vereinigt werden. Und so die Kinder deines 18
Volkes dich fragen, wie folgt: Willst du uns nicht angeben,
was dir dies bedeutet? So rede zu ihnen: So spricht 19
mein Herr, der Ewige: Ich nehme das Holz Josephs,
welches in der Hand Ephrajims und der Stämme Jisraels, seiner Genossen, ist, und lege sie auf jenes, auf das
Holz Jehudas, und mache sie zu einem Holze, daß sie
in meiner Hand eins werden. Die Hölzer, auf die du 20
schreibst, seien in deiner Hand vor ihren Augen. Dann 21
sprich zu ihnen: So spricht Gott, der Herr: Ich nehme
die Kinder Jisrael aus den Völkern, unter die sie gegangen, sammle sie von ringsumher, und ich bringe sie
auf ihr Erdreich, Und mache sie zu einem Volk im Lande, 22
auf Jisraels Gebirgen, und ein König wird König über
alle sein; nicht ferner werden sie zwei Völker sein und
in Ewigkeit nicht mehr in zwei Reiche geteilt sein. Da 23
werden sie sich nicht wieder verunreinigen mit ihren
Götzen, ihren Greueln und all ihren Freveln; ich erlöse sie aus allen ihren Wohnsitzen, wo sie gesündigt,

עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכָל פִּשְׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי
אֹתָם מִכָּל מוֹשְׁבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם וְטִהַרְתִּי אוֹתָם
וְהָיוּ־לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים: וְעַבְדִּי דָוִד 24
מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרוֹעֶה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטַי יֵלֵכוּ
וְחֻקּוֹתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם: וְיָשְׁבוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר 25
נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ־בָהּ אֲבוֹתֵיכֶם וְיָשְׁבוּ
עָלֶיהָ הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד־עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי
נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם: וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית שָׁלוֹם בְּרִית 26
עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וּנְתַתִּים וְהִרְבֵּיתִי אוֹתָם וְנָתַתִּי אֶת־
מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם: וְהָיָה מִשְׁכָּנִי עֲלֵיהֶם וְהָיִיתִי 27
לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לָעָם: וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי 28
יְהוָה מְקַדֵּשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל בִּהְיוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם:

הפטרת ויחי.

מלכים א' כמן ב'.

וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־דָוִד לָמוּת וַיְצַו אֶת־שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר: 1
אָנֹכִי הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ וְחָזַקְתָּ וְהָיִיתָ לְאִישׁ: וְשָׁמַרְתָּ 2 3
אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו לִשְׁמֹר חֻקָּתָיו
מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֵדוֹתָיו כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן
תַּשְׂכִּיל אֵת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר תִּפְנֶה
שָׁם: לְמַעַן יָקִים יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר 4

und ich reinige sie, daß sie mir zum Volk werden, und ich werde ihnen zum Gott sein, Mein Diener David 24
wird König über sie sein, ein einziger Hirt wird sein für alle; da wandeln sie nach meinen Rechten, meine Gesetze hüten und vollziehen sie. Dann werden sie in dem 25
Lande wohnen, das ich meinem Knechte Jakob gegeben, worin einst eure Väter wohnten; dort werden sie wohnen, sie und ihre Kinder und ihre Kindeskinder in Ewigkeit, und mein Diener David wird immerdar Fürst sein über sie. Ich schließe mit ihnen einen Bund des Friedens, 26
ein ewiger Bund wird er ihnen sein; ich erhalte sie, vermehre sie und errichte mein Heiligtum in ihrer Mitte auf ewig. Meine Wohnung wird bei ihnen sein, ich werde 27
ihnen zum Gott sein und sie werden mir zum Volk sein, Dann werden die Nationen erkennen, daß ich, der Ewige, 28
Jisrael heilige, indem mein Heiligtum in ihrer Mitte ist in Ewigkeit.

Haftara zu וַיְחִי.

(I. Könige 2, 1—12.)

Die Tage Davids nahten zum Sterben, da befahl er 1
seinem Sohne Schelomo, wie folgt: Ich gehe den Weg 2
der ganzen Erde. Sei denn stark und sei ein Mann, Be- 3
obachte die Vorschrift des Ewigen, deines Gottes, in seinen Wegen zu wandeln, seine Gesetze, Gebote, Rechte und Zeugnisse zu hüten, wie in der Lehre Mosches geschrieben steht — auf daß du glücklich seist in allem, was du tust, und überall, wohin du dich wendest; Auf 4
daß der Ewige sein Wort bestätige, das er über mich gesprochen, wie folgt: „So deine Kinder auf ihren Weg achten, in Wahrheit vor mir zu wandeln mit ganzem Herzen und ganzer Seele, so verheiße ich, daß dir nie ein Mann auf dem Throne Jisraels fehlen

אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת־דַּרְכָּם לָלֶכֶת לְפָנַי בֶּאֱמֶת בְּכָל־
לְבָבָם וּבְכָל־נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל
כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ וְגַם אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לִי יוֹאָב 5
בֶּן־צְרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי־שָׂרֵי צִבְאוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר
בֶּן־נֵר וְלַעֲמָשָׂא בֶן־יֶתֶר וַיַּהַרְגֵם וַיָּשֶׂם דְּמֵי־מִלְחָמָה
בְּשָׁלֹם וַיִּתֵּן דְּמֵי מִלְחָמָה בַּחֲגֹרָתוֹ אֲשֶׁר בְּמָתְנָיו וּבְנַעֲלוֹ
אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו׃ וְעָשִׂיתָ כְּחָכְמָתֶךָ וְלֹא־תוֹרֵד שֵׂיבָתוֹ בְּשָׁלֹם 6
שְׁאוֹל׃ וְלִבְנֵי בַרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי תַּעֲשׂוּ־חֶסֶד וְהָיוּ בְּאֹכְלֵי 7
שֻׁלְחָנֶךָ כִּי־כֵן קָרְבוּ אֵלַי בְּבָרְחִי מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם אָחִיךָ׃
וְהִנֵּה עִמְּךָ שִׁמְעִי בֶן־גֵּרָא בֶּן־הַיְמִינִי מִבַּחֻרִים וְהוּא 8
קִלַּלַנִי קְלָלָה נִמְרֶצֶת בְּיוֹם לֶכְתִּי מַחֲנָיִם וְהוּא־יָרַד
לִקְרָאתִי הַיַּרְדֵּן וָאֶשָּׁבַע לוֹ בַּיהוָה לֵאמֹר אִם־אֲמִיתְךָ
בֶּחָרֶב׃ וְעַתָּה אַל־תְּנַקֵּהוּ כִּי אִישׁ חָכָם אָתָּה וְיָדַעְתָּ 9
אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לּוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת־שֵׂיבָתוֹ בְּדָם שְׁאוֹל׃
וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִד׃ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר 10 11
מָלַךְ דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שֶׁבַע
שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ וּשְׁלֹמֹה 12
יָשַׁב עַל־כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו וַתִּכֹּן מַלְכֻתּוֹ מְאֹד׃

wird!" — Auch weißt du, was mir Joab, der Sohn 5
Zerujas, getan, was er den beiden Heerführern Jisraels,
Abner, dem Sohne Ners, und Amasa, dem Sohne Je-
ters, getan, die er erschlug und so Blut des Krieges in
Frieden vergoß und Blut des Krieges an seinen Gurt
um seine Lenden und an seinen Schuh an seinen Füßen
brachte. Handle nach deiner Weisheit, laß nicht sein 6
greises Haupt in Frieden in die Gruft gelangen. Den 7
Kindern Barsilais, des Gileadi, erzeige Gnade, sie seien
unter deinen Tischgenossen; denn sie waren auch mir zur
Seite, als ich vor deinem Bruder Abschalom auf der
Flucht war. Dann ist bei dir Schim'i, der Sohn Geras, 8
der Benjamini aus Bachurim, der mir einen furchtbaren
Fluch zurief, am Tage, da ich gen Machanajim zog;
später kam er mir an den Jarden hinab entgegen, da
schwur ich ihm beim Ewigen, wie folgt: „Ich werde dich
nicht mit dem Schwerte töten!" Nun aber, laß ihn 9
nicht unbestraft, denn du bist ein weiser Mann und wirst
wissen, was du ihm tun wirst, daß du sein greises Haupt
blutig in die Gruft bringst. — David legte sich zu 10
seinen Vätern und ward in der Stadt Davids begraben.
Die Zeit, die David über Jisrael regiert hat, war vier- 11
zig Jahre; in Chebron hatte er sieben Jahre regiert,
und in Jeruschalajim regierte er dreiunddreißig Jahre.
Schelomo saß auf dem Throne seines Vaters David, 12
und seine Herrschaft stand sehr fest.

לאחר ההפטרה יגיד הש"ץ הברכות הללו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא־יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת. עַל־הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

בשבת חנוכה קולאים בפ׳ נשא.

ביום א׳ ע

וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית
אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים׃
וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר
בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם
לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַח מֵאִתָּם
וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־
הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגָלֹת וְאֶת־
הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ אֵת ׀ שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת
אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם׃ וְאֵת ׀
אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֵת שְׁמֹנַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי
עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן
כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים
אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם
אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם
לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃ ס וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־
קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־

כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם י
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר־עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה

זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב:

ביום ב׳ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר:
הִקְרִב אֶת־קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרה: פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאה: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר:

ביום ג׳ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן:
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרה: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאה: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן:

ביום ד׳
בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר:
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר:

ביום ה׳
בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל:
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל:

ביום ו׳
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד:
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד:

בזכריה סמן כ׳.

14 רָנִּי וְשִׂמְחִי בַּת־צִיּוֹן כִּי הִנְנִי־בָא וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ נְאֻם
15 יְהוָה: וְנִלְוּוּ גוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי
לְעָם וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ וְיָדַעַתְּ כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי
16 אֵלָיִךְ: וְנָחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ עַל אַדְמַת הַקֹּדֶשׁ
17 וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלָם: הַס כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נֵעוֹר
מְמְעוֹן קָדְשׁוֹ: וַיַּרְאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד 3 1
לִפְנֵי מַלְאַךְ יְהוָה וְהַשָּׂטָן עֹמֵד עַל־יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ: וַיֹּאמֶר 2
יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׂטָן וְיִגְעַר יְהוָה בְּךָ
הַבּוֹחֵר בִּירוּשָׁלַם הֲלוֹא זֶה אוֹד מֻצָּל מֵאֵשׁ: וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה 3
לָבֻשׁ בְּגָדִים צוֹאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר 4
אֶל־הָעֹמְדִים לְפָנָיו לֵאמֹר הָסִירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים מֵעָלָיו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֹנֶךָ וְהַלְבֵּשׁ אֹתְךָ
מַחֲלָצוֹת: וָאֹמַר יָשִׂימוּ צָנִיף טָהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּשִׂימוּ 5
הַצָּנִיף הַטָּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיַּלְבִּשֻׁהוּ בְּגָדִים וּמַלְאַךְ יְהוָה
עֹמֵד: וַיָּעֵד מַלְאַךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר 6 7
יְהוָה צְבָאוֹת אִם־בִּדְרָכַי תֵּלֵךְ וְאִם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי
תִשְׁמֹר וְגַם־אַתָּה תָּדִין אֶת־בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת־חֲצֵרָי
וְנָתַתִּי לְךָ מַהְלְכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה: שְׁמַע־נָא 8
יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אַתָּה וְרֵעֶיךָ הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי־
אַנְשֵׁי מוֹפֵת הֵמָּה כִּי־הִנְנִי מֵבִיא אֶת־עַבְדִּי צֶמַח: כִּי 9

(Zacharias 2, 14—17. 3, 1—10. 4, 1—7.)

Frohlocke und freue dich, Tochter Zions, denn siehe, 14
ich komme und wohne in deiner Mitte, spricht der Ewige.
An jenem Tage werden viele Nationen sich dem Ewigen 15
anschließen und mir zum Volke sein; ich aber wohne in
deiner Mitte, und du erkennst, daß der Ewige Zebaot
mich zu dir gesandt. Der Ewige nimmt Juda als sein 16
Erbteil auf heiligem Boden in Besitz, wird abermals
Jeruschalajim erwählen. Es schweige alles Fleisch vor 17
dem Ewigen, denn er erhebt sich von seiner heiligen Woh-
nung! Er ließ mich den Hohenpriester Jehoschua sehen, **3**
wie dieser vor dem Engel des Ewigen stand, und der An- 1
kläger stand ihm zur Rechten, um ihn anzuklagen. Der 2
Ewige sprach zum Ankläger: Der Ewige droht dir,
Ankläger, der Ewige droht dir, der Jeruschalajim er-
wählt hat! Fürwahr, dieser ist ein Feuerbrand, gerettet
aus dem Feuer! Jehoschua war mit schmutzigen Ge- 3
wändern bekleidet, als er vor dem Engel stand. Dieser 4
begann und sprach zu denen, die vor ihm standen: Nehmet
ihm die schmutzigen Gewänder ab! Dann sprach er zu
ihm: Siehe, ich habe deine Sünde von dir genommen
und dich in Prachtgewänder gekleidet! Ich sagte, man 5
setze einen reinen Bund auf sein Haupt; man setzte ihm
den reinen Bund auf sein Haupt und bekleidete ihn mit
Gewändern. Der Engel des Ewigen stand dabei. Dann 6
ermahnte der Engel des Ewigen den Jehoschua, wie folgt:
So spricht der Ewige Zebaot: Wenn du in meinen 7
Wegen wandelst und meine Vorschrift beobachtest, so sollst
auch du mein Haus verwalten und meine Höfe hüten,
und ich werde dir Eingang gewähren unter den hier
Stehenden. Höre doch, Hoherpriester Jehoschua, du und 8
deine Freunde, die vor dir sitzen, denn es sind aus-
gezeichnete Männer, siehe, ich werde meinen Knecht Ze-
mach bringen. Denn der Stein, den ich vor Jehoschua 9
hingelegt habe, auf diesem einen Steine sind sieben Augen.

הִנֵּה הָאֵבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל־אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה
עֵינָיִם הִנְנִי מְפַתֵּחַ פִּתֻּחָהּ נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וּמַשְׁתִּי
אֶת־עֲוֹן הָאָרֶץ הַהִיא בְּיוֹם אֶחָד: בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה 10
צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֶל־תַּחַת גֶּפֶן וְאֶל־תַּחַת

ך תְּאֵנָה: וַיָּשָׁב הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיְעִירֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר־ 1
ע יֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר רָאִיתִי 2
וְהִנֵּה־מְנוֹרַת זָהָב כֻּלָּהּ וְגֻלָּהּ עַל־רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ
עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוּצָקוֹת לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ:
וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִימִין הַגֻּלָּה וְאֶחָד עַל־שְׂמֹאלָהּ: 3
וָאַעַן וָאֹמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר מָה־אֵלֶּה 4
אֲדֹנִי: וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ 5
מָּה־הֵמָּה אֵלֶּה וָאֹמַר לֹא אֲדֹנִי: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר 6
זֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־זְרֻבָּבֶל לֵאמֹר לֹא בְחַיִל וְלֹא בְכֹחַ
כִּי אִם־בְּרוּחִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: מִי־אַתָּה הַר־הַגָּדוֹל 7
לִפְנֵי זְרֻבָּבֶל לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא אֶת־הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה
תְּשֻׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ:

Siehe, ich werde seine Inschrift eingraben, spricht der Ewige Zebaot (die da lautet): Ich werde entfernen die Sünde jenes Landes an einem Tage! An demselben Tage, 10
spricht der Ewige Zebaot, werdet ihr einer den andern einladen unter den Weinstock und unter den Feigenbaum. —
Da kam der Engel wieder, der mit mir gesprochen, und 4
weckte mich, wie einen Mann, der aus dem Schlafe erweckt 1
wird, Und sprach zu mir: Was siehst du? Ich sprach: Ich 2
sehe einen Leuchter, ganz von Gold, und eine Schale oben darauf und seine sieben Lampen darauf; Neben ihm sind zwei Ölbäume, einer zur Rechten der 3
Schale und einer zu ihrer Linken. Ich begann darauf 4
und sprach zu dem Engel, der mit mir redete, also: Was bedeutet dies, mein Herr? Der Engel, der mit mir 5
redete, erwiderte und sprach zu mir: Weißt du nicht, was dies bedeutet? Ich antwortete: Nein, mein Herr! Da 6
erwiderte er und sprach zu mir: Dies ist das Wort des Ewigen an Serubbabel, wie folgt: Nicht mit Macht und nicht mit Kraft, sondern nur durch meinen Geist, spricht der Ewige Zebaot. Wer du auch bist, großer Berg, du 7
wirst vor Serubbabel zur Ebene! Er gibt heraus den Hauptstein unter dem Freudenruf: Heil, Heil ihm!

אחר ההפטרה יברך הברכות האלה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֶׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ־לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל־הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

בשבת ב׳ דחנוכה קורלוים למפטיר „ביום השמיני".

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר:
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת: פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר:
בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי:
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כבכף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאה: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי:
בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי:
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כבכף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש

אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי:

בְּיוֹם עַשְׂתֵּי עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן:

קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זֶה קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן:

בְּיוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן:

קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה

זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן:

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל קַעֲרֹת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנֵים
עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעָרָה

הָאַחַת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים
אַלְפַּיִם וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים־
עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
כָּל־זְהַב הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה: כָּל־הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנֵים
עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנֵים־עָשָׂר כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנֵים
עָשָׂר וּמִנְחָתָם וּשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנֵים עָשָׂר לְחַטָּאת: וְכֹל
בְּקַר ׀ זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם
שִׁשִּׁים עַתֻּדִים שִׁשִּׁים כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁשִּׁים זֹאת
חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הִמָּשַׁח אֹתוֹ: וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל
הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים
וַיְדַבֵּר אֵלָיו:

עד כאן. ויש מוסיפים.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת
הַנֵּרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה
זָהָב עַד־יֶרְכָהּ עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר
הֶרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה:

ונדחות ונפני הפטרה זאת הפטרת שבת וראש חדש והפטרת מחר חדש.

בפלכים א' סמן ז'.

40 וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת־הַכִּיֹּרוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת
וַיְכַל חִירָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה: עַמּוּדִים שְׁנַיִם וְגֹלֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר־
41 עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁתָּיִם וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתַּיִם לְכַסּוֹת
אֶת־שְׁתֵּי גֻלּוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים:
42 וְאֶת־הָרִמֹּנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לִשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנֵי־טוּרִים
רִמֹּנִים לַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גֻלּוֹת הַכְּתָרֹת
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמּוּדִים: וְאֶת־הַמְּכֹנָוֹת עָשָׂר וְאֶת־
43 הַכִּיֹּרֹת עֲשָׂרָה עַל־הַמְּכֹנוֹת: וְאֶת־הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת־
44 הַבָּקָר שְׁנֵים־עָשָׂר תַּחַת הַיָּם: וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים
45 וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת וְאֵת כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה
חִירָם לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמֹרָט: בְּכִכַּר
46 הַיַּרְדֵּן יְצָקָם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת וּבֵין
צָרְתָן: וַיַּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים מֵרֹב מְאֹד מְאֹד
47 לֹא נֶחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל־הַכֵּלִים
48 אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֵת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר
עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב: וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת חָמֵשׁ מִיָּמִין
וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאל לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר וְהַפֶּרַח וְהַנֵּרֹת

(I. Könige 7, 40—50.)

Chiram verfertigte die Waschbecken, die Schaufeln und 40
die Sprenggefäße. Hiermit hatte Chiram die ganze Ar-
beit vollendet, die er für den König Schelomo für das
Haus des Ewigen verrichtete. Nämlich zwei Säulen 41
und kugelförmige Knäufe oben auf den Säulen zwei,
Netze, um die beiden kugelförmigen Knäufe auf
der Spitze der Säulen zu bedecken. Die vierhundert 42
Granatäpfel an den beiden Netzen, je zwei Reihen
Granatäpfel an einem Netz, um die beiden kugelför-
migen Knäufe an der Vorderseite der Säulen zu be-
decken; Sodann die zehn Gestelle und die zehn Wasch- 43
becken auf den Gestellen Und den einen Wasserbehälter 44
nebst den zwölf Rindern unter dem Wasserbehälter;
Endlich die Töpfe, Schaufeln und Becken. Alle diese 45
Geräte, die Chiram für den König Schelomo für das Haus
des Ewigen verfertigte, waren aus geglättetem Kupfer;
Der König ließ dieselben im Jardenkreise, zwischen Suc- 46
cot und Zartan, in dichter Erde gießen. Schelomo 47
ließ alle Geräte niederlegen, da die Menge gar groß
war, wurde das Gewicht des Kupfers nicht untersucht.
Hierauf verfertigte Schelomo alle Geräte, welche in das 48
Haus des Ewigen gehörten: den goldnen Altar, den
Tisch, auf den das Schaubrot kam, aus Gold, Die Lam- 49
pen, fünf zur Rechten und fünf zur Linken vor dem
Allerheiligsten, aus gediegenem Golde, das Blumenwerk,

וְהַמְּלָקְחַיִם זָהָב: וְהַסְּפוֹת וְהַמִּזְרָקוֹת וְהַכַּפּוֹת 50
וְהַמְּחִתּוֹת זָהָב סָגוּר וְהַפֹּתוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת
הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים לְדַלְתֵי הַבַּיִת לַהֵיכָל זָהָב:

קריאה למפטיר בשבת וראש חדש.

במדבר כ״ח ט׳.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי 9
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת 10
בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: פ

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר 11
שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:
וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד 12
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד:
וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד 13
עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה 14
לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת
עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד 15
לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

die Lampen und die Zangen aus Gold, Die Schalen, die 50
Messer, die Sprenggefäße, die Löffel und die Pfannen
aus gediegenem Golde, und die Angeln an den Türen
des innern Hauses, des Allerheiligsten, an den Türen des
Hauses, des Tempels, aus Gold.

קריאה לשבת וראש חדש.

Am Sabbattage zwei jährige Lämmer ohne Fehler und 9
zum Mehlopfer zwei Zehntel Kernmehl, mit Öl ein-
gerührt, nebst dem Trankopfer dazu. Dies ist das Ganz- 10
opfer für jeden Sabbattag, außer dem täglichen Ganz-
opfer, nebst dem Trankopfer dazu.

An euern Neumonden sollt ihr zum Ganzopfer dem 11
Ewigen zu Ehren zwei junge Stiere, einen Widder und
sieben jährige Lämmer ohne Fehler darbringen; Zu je- 12
dem Stiere ein Mehlopfer von drei Zehntel Kernmehl,
mit Öl eingerührt, zu dem Widder ein Mehlopfer von
zwei Zehntel Kernmehl, mit Öl eingerührt, Und zu je- 13
dem Lamme ein Zehntel Kernmehl, mit Öl eingerührt,
als Mehlopfer — ein Ganzopfer zum lieblichen Geruch,
ein Feueropfer, dem Ewigen zu Ehren. Die dazu ge- 14
hörigen Trankopfer sind: zu jedem Stier ein halbes Hin,
zu dem Widder ein Drittel Hin und zu jedem Lamme
ein Viertel Hin Wein. Dies ist das Ganzopfer jedes
Monats von den Monaten des Jahres. Auch ein Ziegen- 15
bock zum Sühnopfer soll dem Ewigen zu Ehren nebst
dem täglichen Ganzopfer und dessen Trankopfer darge-
bracht werden.

בשבת וראש חדש קוראים למפטיר „וביום השבת" עם „ובראשי חדשיכם" (במדבר כ"ח ט'—ט"ו) ומפטירים השמים כסאי. ונדחת הפטרה זו מפני הפטרת שבת חנוכה, ופ' שקלים, ופרשת החדש, ומפני הפטרת שמעו דפ' מסעי. אבל בפ' ראה ור"ח מפטירים „השמים כסאי" ואז מפטירים בכי תצא „רני עקרה" בצירף „עניה סוערה". (גם מפני הפטרת עניה סערה דפ' ראה לפי מנהג הרבה קהלות, אבל בק"ק פפד"מ אינה נדחת מפניה.)

בישעיה סמן ס"ו.

1 כֹּה אָמַר יְהוָֹה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי־זֶה
2 בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי׃ וְאֶת־כָּל־אֵלֶּה
יָדִי עָשָׂתָה וַיִּהְיוּ כָל־אֵלֶּה נְאֻם־יְהוָֹה וְאֶל־זֶה אַבִּיט אֶל־
3 עָנִי וּנְכֵה־רוּחַ וְחָרֵד עַל־דְּבָרִי׃ שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה־אִישׁ
זוֹבֵחַ הַשֶּׂה עוֹרֵף כֶּלֶב מַעֲלֵה מִנְחָה דַּם־חֲזִיר מַזְכִּיר
לְבֹנָה מְבָרֵךְ אָוֶן גַּם־הֵמָּה בָּחֲרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם
4 נַפְשָׁם חָפֵצָה׃ גַּם־אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלֻלֵיהֶם וּמְגוּרֹתָם
אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמֵעוּ
5 וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא־חָפַצְתִּי בָּחָרוּ׃ שִׁמְעוּ
דְּבַר־יְהוָֹה הַחֲרֵדִים אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם
מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבַּד יְהוָֹה וְנִרְאֶה בְשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם
6 יֵבֹשׁוּ׃ קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכָל קוֹל יְהוָֹה מְשַׁלֵּם
7 גְּמוּל לְאֹיְבָיו׃ בְּטֶרֶם תָּחִיל יָלָדָה בְּטֶרֶם יָבוֹא חֵבֶל לָהּ
8 וְהִמְלִיטָה זָכָר׃ מִי־שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה כָּאֵלֶּה הֲיוּחַל
אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם־יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אֶחָת כִּי־חָלָה גַּם־
9 יָלְדָה צִיּוֹן אֶת־בָּנֶיהָ׃ הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמַר

(Jes. 66, 1—24.)

So spricht der Ewige: Der Himmel ist mein Thron, die 1
Erde meiner Füße Schemel; wo ist das Haus, das ihr mir
bauen wollt, und wo der Ort für meine Ruhstätte? All 2
dies hat meine Hand geschaffen, so ward all dies, spricht
der Ewige; doch schaue ich hin auf den, der demütig
gebeugten Herzens ist und vor meinem Worte zittert.
Man schlachtet den Ochsen, erschlägt aber auch einen 3
Mann, man opfert das Lamm, bricht einem Hunde das
Genick, bringt Speiseopfer dar, Blut des Schweines, läßt
Weihrauch duften, preist den Götzen — so wie sie Wohl-
gefallen an ihren Wegen und Herzenslust an ihren Greu-
eln haben, So will auch ich an ihrer Verhöhnung Wohl- 4
gefallen haben und über sie verhängen, was sie fürch-
ten; dafür, daß ich gerufen, und keiner hat geantwortet,
geredet, und sie haben nicht gehört und haben getan, was
in meinen Augen böse ist, und das gewollt, woran ich kein
Gefallen habe. Vernehmt das Wort des Ewigen, ihr, 5
die ihr zittert vor seinem Worte: Es haben eure Brü-
der, die euch hassen, die euch verstoßen, gesagt: Um meines
Namens willen, auf daß der Ewige verherrlicht werde!
Wir werden aber eure Freude sehen, sie aber werden be-
schämt sein. Lärmendes Getöse aus der Stadt! Getöse 6
aus dem Tempel! .... es ist des Ewigen Stimme, er
übt Vergeltung an seinen Feinden! Bevor sie gekreißt, 7
gebar sie! Noch ehe ihr ein Schmerz gekommen, ist sie
eines Knaben genesen! Wer hat dergleichen je vernom-
men? Wer hat je Ähnliches gesehen? Ward je ein 8
Land zum Kreißen gebracht an einem Tage, auf einmal
je ein Volk geboren, wie Zion gekreißt und seine Kinder
gebar?! Sollte ich zum Kreißen bringen und nicht ge- 9
bären lassen? spricht der Ewige; sollte ich, der gebären

10 יְהוָה אִם־אַתָּה הַמּוֹלִיךְ וְעָצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ שִׂמְחוּ אֶת־
וְרוּשָׁלַ֫ם וְגִילוּ בָהּ כָּל־אֹהֲבֶיהָ שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ כָּל־
11 הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ׃ לְמַעַן תִּינְקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשַּׁד תַּנְחֻמֶיהָ
לְמַעַן תָּמֹצּוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ׃ כִּי־כֹה׀ אָמַר יְהוָה 12
הִנְנִי נֹטֶה־אֵלֶיהָ כְּנָהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם
וִינַקְתֶּם עַל־צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֲשָׁעוּ׃ כְּאִישׁ 13
אֲשֶׁר אִמּוֹ תְנַחֲמֶנּוּ כֵּן אָנֹכִי אֲנַחֲמְכֶם וּבִירוּשָׁלַ֫ם תְּנֻחָמוּ׃
וּרְאִיתֶם וְשָׂשׂ לִבְּכֶם וַעֲצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִּפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה 14
יַד־יְהוָה אֶת־עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו׃ כִּי־הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ 15
יָבוֹא וְכַסּוּפָה מַרְכְּבֹתָיו לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ
בְּלַהֲבֵי־אֵשׁ׃ כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר 16
וְרַבּוּ חַלְלֵי יְהוָה׃ הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר 17 ק׳
אַחַד בַּתָּוֶךְ אֹכְלֵי בְּשַׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו יָסֻפּוּ׃
נְאֻם־יְהוָה׃ וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ 18
אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי׃ וְשַׂמְתִּי 19
בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלֵיטִים אֶל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל
וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת תּוּבַל וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים אֲשֶׁר לֹא־
שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי
בַּגּוֹיִם׃ וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם׀ מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה 20
בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבַצַּבִּים וּבַפְּרָדִים וּבִכְרָכָרוֹת עַל הַר

läßt, zurückhalten? so sagt dein Gott! O freut euch mit 10
Jeruschalajim, frohlockt, all ihre Freunde, ihretwillen!
Es mögen alle mit ihr jubeln, die um sie trauerten! Auf 11
daß ihr sauget und euch sättiget an der Brust ihres
Trostes, auf daß ihr schlürfet und auflebet an der Fülle
ihrer Herrlichkeit! Denn also spricht der Ewige: Ich 12
leite ihr gleich einem Fluß den Frieden zu, wie einen
flutenden Strom den Reichtum der Völker; da sollt ihr
saugen! — auf dem Arm werdet ihr getragen und auf
den Knieen geliebkost werden. Wie ein Mann, den seine 13
Mutter tröstet, so werde ich euch trösten; und an Jeru-
schalajim werdet ihr getröstet werden! Ihr werdet sehen, 14
und euer Herz wird fröhlich sein, und eure Gebeine auf-
blühen wie das Grün, und kund werden wird des Ewigen
Hand an seinen Dienern, während er seinen Feinden
zürnt. Denn siehe, im Feuer kommt der Ewige, dem 15
Sturme gleich ist sein Wagen, um zu vergelten seinen
Zorn in Glut, sein Drohen in Feuerflammen! Denn 16
rechten wird der Herr mit Feuer, mit seinem Schwerte
gegen alles Fleisch; es werden viel sein, die der Ewige
erschlagen. — Die sich heiligen und sich reinigen in den 17
Gärten hinter einem in der Mitte, das Fleisch des Schwei-
nes essen, des Greuels und der Maus, sie werden alle-
samt untergehen! so spricht der Ewige. Ich (kenne) ihre 18
Werke und ihre Gedanken, die Zeit ist gekommen, alle
Völker und Zungen zu versammeln, daß sie kommen und
schauen meine Herrlichkeit! Ich will ein Zeichen tun 19
an ihnen, Flüchtige von ihnen zu den Nationen senden,
nach Tarschisch, Pul und Lud, den Bogenschützen, Tubal
und Javan, den fernen Küsten, die nie vernommen mei-
nen Ruf und nie gesehen meine Herrlichkeit — daß sie
unter den Nationen meine Herrlichkeit verkünden. Und 20
sie werden alle eure Brüder bringen aus allen Nationen
als eine Gabe dem Ewigen, auf Rossen, Wagen, in Sänf-
ten, auf Maultieren, Dromedaren, nach meinem heiligen

קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָֹה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
21 הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָֹה׃ וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים
22 לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָֹה׃ כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ
הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם־יְהוָֹה כֵּן יַעֲמֹד
23 זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃ וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת
בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָֹה׃
24 וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם
לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃

23 וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ
יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָֹה׃

הפטרת לערב ר״ח שחל בשבת.

כשחל ערב ראש חדש בשבת מפטירים ויאמר לו יהונתן מחר חדש, וכדחת הפטרה זו מפני פ׳ שקלים ופ׳ החדש (גם מפני עניה סערה דפרשת ראה לפי מנהג הרבה קהלות, אבל בפפד״מ ורוב אשכנז אינה כדחת מפניה).

בשמואל א׳ סמן כ׳.

18 וַיֹּאמֶר־לוֹ יְהוֹנָתָן מָחָר חֹדֶשׁ וְנִפְקַדְתָּ כִּי יִפָּקֵד מוֹשָׁבֶךָ׃
19 וְשִׁלַּשְׁתָּ תֵּרֵד מְאֹד וּבָאתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נִסְתַּרְתָּ
20 שָׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה וְיָשַׁבְתָּ אֵצֶל הָאֶבֶן הָאָזֶל׃ וַאֲנִי שְׁלֹשֶׁת
21 הַחִצִּים צִדָּה אוֹרֶה לְשַׁלַּח־לִי לְמַטָּרָה׃ וְהִנֵּה אֶשְׁלַח אֶת־
הַנַּעַר לֵךְ מְצָא אֶת־הַחִצִּים אִם־אָמֹר אֹמַר לַנַּעַר הִנֵּה
הַחִצִּים׃ מִמְּךָ וָהֵנָּה קָחֶנּוּ׃ וָבֹאָה כִּי־שָׁלוֹם לְךָ וְאֵין דָּבָר

Berge gen Jeruschalajim, — so spricht der Ewige — gleich wie die Kinder Jisrael die Opfergabe in reinem Gefäße bringen in das Haus des Ewigen. Und auch von 21
ihnen werde ich zu Priestern nehmen, zu Leviten, so spricht der Ewige. Denn so wie der neue Himmel und 22
die neue Erde, die ich erschaffe, vor mir bestehen, — so spricht der Ewige — so wird bestehen euere Nachkommenschaft und euer Name; Und von Neumond zu Neu- 23
mond, von Sabbat zu Sabbat wird kommen alles Fleisch, um sich vor mir zu bücken; — so spricht der Ewige. — Sie werden dann hinausgehen, schauen die Leichen der 24
Männer, die gegen mich gefrevelt, denn ihr Wurm wird nicht sterben, ihr Feuer nicht erlöschen, und sie werden zum Abscheu allem Fleische sein! Und von Neumond zu 23
Neumond, von Sabbat zu Sabbat wird kommen alles Fleisch, um sich vor mir zu bücken, so spricht der Ewige.

Haftara für den **Sabbat vor dem Neumonde.**

(I. Sam. 20, 18—42.)

Jehonatan sprach zu ihm (zu David): Morgen ist 18
Neumond; da wirst du vermißt werden, indem dein Platz leer sein wird. Übermorgen gehe sehr tief hinab, 19
daß du an den Ort kommst, wo du dich am Werktage verborgen hattest, und setze dich neben den Stein Asel. Ich aber werde drei Pfeile nach jener Seite hin schießen, 20
als ob ich nach einem Ziele schösse. Siehe, dann werde 21
ich den Knaben schicken: „Gehe, hole die Pfeile!" Wenn ich zu dem Knaben sage: „Siehe, die Pfeile liegen herwärts von dir!" dann nimm es (als gutes Zeichen) und komme heran, denn Friede ist dir und es ist nichts (zu

חַי־יְהוָה: וְאִם־כֹּה אֹמַר לָעֶלֶם הִנֵּה הַחִצִּים מִמְּךָ וָהָלְאָה 22
לֵךְ כִּי שַׁלַּחֲךָ יְהוָה: וְהַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וָאַתָּה הִנֵּה 23
יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ עַד־עוֹלָם: וַיִּסְתֵּר דָּוִד בַּשָּׂדֶה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ 24
וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־הַלֶּחֶם לֶאֱכֹל: וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־מוֹשָׁבוֹ 25
כְּפַעַם בְּפַעַם אֶל־מוֹשַׁב הַקִּיר וַיָּקָם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב אַבְנֵר
מִצַּד שָׁאוּל וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד: וְלֹא־דִבֶּר שָׁאוּל מְאוּמָה 26
בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרֶה הוּא בִּלְתִּי טָהוֹר הוּא כִּי־לֹא
טָהוֹר: וַיְהִי מִמָּחֳרַת הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר 27
שָׁאוּל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מַדּוּעַ לֹא־בָא בֶן־יִשַׁי גַּם־תְּמוֹל גַּם־
הַיּוֹם אֶל־הַלָּחֶם: וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שָׁאוּל נִשְׁאֹל נִשְׁאַל דָּוִד 28
מֵעִמָּדִי עַד־בֵּית לָחֶם: וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי נָא כִּי זֶבַח מִשְׁפָּחָה 29
לָנוּ בָּעִיר וְהוּא צִוָּה־לִי אָחִי וְעַתָּה אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
אִמָּלְטָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־אֶחָי עַל־כֵּן לֹא־בָא אֶל־שֻׁלְחַן
הַמֶּלֶךְ: וַיִּחַר־אַף שָׁאוּל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶּן־נַעֲרַת 30
הַמַּרְדּוּת הֲלֹוא יָדַעְתִּי כִּי־בוֹחֵר אַתָּה לְבֶן־יִשַׁי לְבָשְׁתְּךָ
וּלְבֹשֶׁת עֶרְוַת אִמֶּךָ: כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשַׁי חַי עַל־ 31
הָאֲדָמָה לֹא תִכּוֹן אַתָּה וּמַלְכוּתֶךָ וְעַתָּה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלַי
כִּי בֶן־מָוֶת הוּא: וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שָׁאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו 32
לָמָּה יוּמַת מֶה עָשָׂה: וַיָּטֶל שָׁאוּל אֶת־הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ 33
וַיֵּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה הִיא מֵעִם אָבִיו לְהָמִית אֶת־דָּוִד: וַיָּקָם 34

fürchten), so wahr der Ewige lebt! Sage ich aber so zu 22
dem Jungen: „Siehe, die Pfeile sind von dir an hin-
wärts!" dann gehe, denn der Ewige heißt dich gehen!
Die Sache aber, die wir besprochen haben, ich und du, 23
ist der Ewige zwischen mir und zwischen dir gegenwärtig
in Ewigkeit! — David hielt sich auf dem Felde verborgen. 24
Am Neumond setzte sich der König zum Mahle, um zu essen.
Der König saß auf seinem Sitz, wie immer, auf dem Sitze 25
an der Wand; Jehonatan erhob sich, Abner saß an Schauls
Seite, Davids Platz war leer. Schaul sprach nicht das ge- 26
ringste an jenem Tage; denn er dachte, es ist ein Zufall, daß
er nicht rein ist, er ist gewiß unrein geworden. Es geschah 27
nun am andern Tage nach dem Neumonde, am zweiten, da
war der Platz Davids abermals leer, da sprach Schaul zu sei-
nem Sohne Jehonatan: Warum ist der Sohn Jischajs weder
gestern noch heute zum Mahle gekommen? Jehonatan er- 28
widerte Schaul: David hat sich bei mir nach Bet-Lechem beur-
laubt, Indem er sprach: Entlasse mich, denn wir haben 29
ein Familienopfer in der Stadt, und mein Bruder hat
mich dazu gebeten; wenn ich daher Gunst in deinen Augen
gefunden, möchte ich rasch weggehen, um meine Brüder
zu sehen! Deshalb ist er nicht zur königlichen Tafel
gekommen. Schauls Zorn entbrannte wider Jehonatan, 30
und er sprach zu ihm: Sohn verkehrter Widerspenstigkeit,
weiß ich denn nicht, daß du den Sohn Jischajs dir (zum
Freunde) erwählt hast, zu deiner Schande und zur Schande
der Blöße deiner Mutter?! Denn solange der Sohn Ji- 31
schajs auf Erden lebt, wirst du und wird dein Reich nicht
feststehen. Jetzt schicke hin und laß mir ihn herholen,
denn er ist ein Kind des Todes! Jehonatan antwortete 32
seinem Vater Schaul und sprach zu ihm: Weshalb soll er
getötet werden? Was hat er begangen? Schaul schwang 33
die Lanze gegen ihn, als ob er ihn treffen wollte. So
sah Jehonatan ein, daß es von seinem Vater beschlossen
war, David zu töten. Jehonatan erhob sich in ent- 34

יְהוֹנָתָן מֵעִם הַשֻּׁלְחָן בָּחֳרִי־אָף וְלֹא־אָכַל בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ
35 הַשֵּׁנִי לֶחֶם כִּי נֶעְצַב אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלִימוֹ אָבִיו׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר
36 וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשָּׂדֶה לְמוֹעֵד דָּוִד וְנַעַר קָטֹן עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר
לְנַעֲרוֹ רֻץ מְצָא־נָא אֶת־הַחִצִּים אֲשֶׁר אָנֹכִי מוֹרֶה הַנַּעַר רָץ
37 וְהוּא־יָרָה הַחֵצִי לְהַעֲבִרוֹ׃ וַיָּבֹא הַנַּעַר עַד־מְקוֹם הַחֵצִי
אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנַּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא
38 הַחֵצִי מִמְּךָ וָהָלְאָה׃ וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנַּעַר מְהֵרָה
חוּשָׁה אַל־תַּעֲמֹד וַיְלַקֵּט נַעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַחִצִּי וַיָּבֹא אֶל־
39 אֲדֹנָיו׃ וְהַנַּעַר לֹא־יָדַע מְאוּמָה אַךְ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־
40 הַדָּבָר׃ וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת־כֵּלָיו אֶל־הַנַּעַר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר
41 לוֹ לֵךְ הָבֵיא הָעִיר׃ הַנַּעַר בָּא וְדָוִד קָם מֵאֵצֶל הַנֶּגֶב וַיִּפֹּל
לְאַפָּיו אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּשְׁקוּ׀ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
42 וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ עַד־דָּוִד הִגְדִּיל׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד
לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר
יְהוָה יִהְיֶה׀ בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעִי וּבֵין זַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃

---

branntem Zorne von der Tafel und aß keine Speise am zweiten Neumondtage; denn er war betrübt um David und weil sein Vater ihn beschämt hatte. Am (andern) Morgen begab sich Jehonatan aufs Feld, um die mit David verabredete Zeit, und ein kleiner Knabe war bei ihm. Er sagte zu seinem Knaben: „Laufe hin, hole die Pfeile, die ich abschieße!" Der Knabe lief hin, er aber schoß den Pfeil über ihn hinaus. Als nun der Knabe an den Ort des Pfeils kam, den Jehonatan abgeschossen hatte, rief Jehonatan dem Knaben die Worte nach: „Der Pfeil ist ja von dir an hinwärts!" Jehonatan rief dem Knaben nach: „Schnell, eile, stehe nicht still!" Jehonatans Knabe las die Pfeile auf und kam zu seinem Gebieter. Der Knabe merkte nichts; Jehonatan und David allein wußten die Sache. Jehonatan gab seine Geräte dem Knaben, den er bei sich hatte, und sprach zu ihm: „Gehe, bringe sie in die Stadt!" Als der Knabe dahinging, stand David von der Südseite auf, fiel auf sein Angesicht zur Erde und bückte sich dreimal; sie küßten einer den andern und weinten zusammen, und David weinte laut. Jehonatan sprach zu David: Gehe hin in Frieden, wir haben ja beide einander im Namen des Ewigen mit den Worten zugeschworen: „Der Ewige sei (Zeuge) zwischen mir und dir, zwischen meinen Nachkommen und deinen Nachkommen in Ewigkeit!"

35 36 36 37 38 38 39 39 40 40 41 41 42 42

צורות הנגינות ושמותיהן.

אלה הם צורות הנגינות הנקראות בשם טעמים או מלכים.

א֫ א֬ א֯ א֭ א֮ א֪ א֨ א֩ א֫ א֬ א֯ א֭ א֮ א֪ א֨ א֩ א֫ א֬ א֯ א֭ א֮ א֪ א֨ א֩

ואלה הם צורות הנגינות הנקראות בשם משרתים.

א֭ א֮ א֪ א֨ א֩ א֫ א֬ א֯

ואלה חלופי שמותם וסדורם:

א֬ זרקא. א֯ סגול. (שרי). א֭ ו מונח לגרמיה. א֮ מונח (שופר הולך, עלוי).

א֪ רביע. א֨ מהפך (שופר מהופך.) א֩ פשטא. א֫ יתיב (שופר יתיב).

א֬ זקף קטן. א֯ זקף גדול. א֭ מרכא. א֮ מרכא כפולה (תרין חטיפין).

א֪ טפחא (טרחא). א֨ אתנחתא. א֩ פזר. א֫ תלשא גדולה (תרלא).

א֬ תלשא קטנה (תלשא, תרסא). א֯ א֭ קדמא ואזלא. א֮ אזלא גְרִישׁ.

א֪ גֵּרְשַׁיִם (תרין גרשין). א֨ דרגא א֩ תביר. (א֫ טפחא.)

א֬ סלוק (הוא סוף פסוק, ונהגו לנקד אחרי תבתו ב׳ נקודות עומדות,:).

א֯ שלשלת. א֭ יָרֵחַ בֶּן יוֹמוֹ (גלגל). א֮ קרני פרה (פזר גדול).

ועוד סמנים להיפרת הקריאה: א֪ מתג (געיא) כגון הָיְתָה, הָרָקִיעַ. א־מקף (תמיך) כגון עַל־, יְהִי־. א ׀ א פסק כגון אַבְרָהָם ׀, יַעֲקֹב ׀.

סדר התפלה

לשחרית ומוסף של שבת

Die

ſabbatlichen Morgengebete.

תפלה.

Beim Betreten der Synagoge:

וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃

מַה־טֹּבוּ אָהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב
חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי
אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי־
לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

Vor dem Morgengebet:

אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃
אַנִּי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָּנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃ וַאֲנִי
עָלֶיךָ בָּטַחְתִּי יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ שִׁמְעָה קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ יְיָ אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי
אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ הָאֵירָה
פָּנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃ כִּי־לְךָ יְיָ הוֹחַלְתִּי אַתָּה
תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי׃ שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל־
דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ׃ שִׁמְעִי יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ:
שָׁשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל
שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי
בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה: אַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל
הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר
בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

שלשה עשר עקרים, בחרוזים מסדורים.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ:
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדּוּתוֹ:
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גּוּף לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ:
קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא רִאשׁוֹן וְאֵין רִאשִׁית לְרִאשִׁיתוֹ:
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם, וְכָל־נוֹצָר יוֹרֶה גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נָתַנּוּ אֶל־אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ:
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לַעֲמּוֹ אֵל עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוּ מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ נוֹתֵן לָרֶשַׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ:
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם־רוּחִי גְּוִיָּתִי יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־
הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים
גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם
אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

In den meisten Gemeinden mit deutschem Ritus wird hier mit אלהי נשמה begonnen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֵב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ
וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי
תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־
הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה
וְהַבִּכּוּרִים וְהָרָאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ
דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת
לָעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים
וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים
וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה
וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי, נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְרָאתָהּ
אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי
וְאַתָּה עָתִיד לִטְלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא:
כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה׃

Die Frauen sagen: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה
מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי׃

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא

וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן
וְאַל תַּשְׁלֵט בָּנוּ יֵצֶר הָרַע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר
רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיִצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת
יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים
טוֹבִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם
וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע
וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל
דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶּן־בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶּן־בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה
עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מָה
חַיֵּינוּ מָה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֵנוּ
מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ
וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם
תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה
אַיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמְּאַהַבְתָּךְ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וְיֵשֻׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבְּחֲךָ וּלְפָאֳרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מְקַדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתִגְבַּהּ קַרְנֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קוֹנֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יֵדְעוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדֶּךָ

לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְכָל־מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ
בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַּתַּחְתוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ
שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
עָלֵינוּ וְקַיֵּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב בָּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה
בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

In den meisten Gemeinden mit deutschem Ritus fügt man hier die Segenssprüche über die Thora (S. 5) ein. שמות ל׳. ויקרא ו׳.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה
וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם: וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן
וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם
וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה: וְרָחֲצוּ
יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם:
וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר
תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר:

נעמדו כ״ח. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ
לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד:
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה

בֵּין הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשָׂיָה בְּהַר
סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ
תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

ויקרא ח׳ י״ח וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה
וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

שמות ל׳ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת
וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ
קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׂחַקְתָּ
מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר
עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת
הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם
יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה׃
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא׃
נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם׃
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גְּמֹלֵם׃
חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ׃
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ׃
שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

Am Rosch ha-Chodesch:

במדבר כ"ח.

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד׃ וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃

א אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדָשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן
פֶּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן
בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל
הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי
הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־
לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: ב פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן
הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן
מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב אֶלָּא וָאֶלָּא נִשְׂרָפִין בְּבֵית
הַדֶּשֶׁן: ג חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֶלָּא הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר
שְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל
דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע
קְרָנוֹת: כֵּיצַד, עָלָה בַּכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן
דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית.
מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי.
וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לִזְכָרִי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל
לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: ד הָעוֹלָה קָדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ
בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי
מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפְשָׁטָה וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים:

ה זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אִלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אָשָׁם גְּזֵלוֹת
אָשָׁם מְעִילוֹת אָשָׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה אָשָׁם נָזִיר אָשָׁם
מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת
בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים
מִן הַקְּלָעִים לִזְכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:
ו הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם
בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל
הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם
מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם
וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: ז שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים
וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: ח הַבְּכוֹר
וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם
בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אַחַת. וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן בְּנֶגֶד הַיְסוֹד:
שְׁנָה בַּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד.
הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעִין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן־הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל־הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בְּדָבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

סדר עטיפת הטלית.

Bevor man sich mit dem טלית umhüllt:

הִנְנִי מִתְעַטֵּף בְּטַלִּית שֶׁל־צִיצִת כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת בּוֹרְאִי כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם. וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי מִתְכַּסֶּה בְּטַלִּית בָּעוֹלָם הַזֶּה כֵּן תְּזֻכֶּה נִשְׁמָתִי לְהִתְלַבֵּשׁ בְּטַלִּית נָאָה לָעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן, אָמֵן:

Dann wird stehend diese ברכה gesprochen:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת:

Hierauf umhüllt man sich mit dem טלית und spricht:

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן:
יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם:
כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר:
מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיוֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵי חֲשׁוּבָה מִצְוַת צִיצִת זוֹ כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל־פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכַוָּנוֹתֶיהָ ותרי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן:

Man nimmt das טלית wieder vom Gesichte ab und umhüllt sich dergestallt damit, daß man auf jeder Seite eine ציצת vor sich und eine hinter sich hat.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה
בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם.
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל־הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל־הַבְּרִיּוֹת.
בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם
לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי
עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי
דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבְזִמִּירוֹת נְגַדֶּלְךָ
וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ
יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי־עַד שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ
לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:
זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף
דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנַעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי

מִסְפָּר בִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ:
שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז
וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד
וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ
לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ
בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־
אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט
אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת
לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ:
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה־

לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ
יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל
הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל־נְקָמוֹת
יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל
עַל־גֵּאִים: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה · עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי
אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:
הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם
עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי־
בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־
לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ
אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי
בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי:
לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה
יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה־
דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יָ

יָצָא קוֹלָם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא
כֶּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת
יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת
פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה
מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי־
יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים
מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב
רָב: שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ
עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ
לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלֶךְ:
אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי:
בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ:
גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי:
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהֲרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ:
זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ:
חֹנֶה מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם:
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ:

יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו:
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב:
לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם:
מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה:
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ:
עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם:
פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם:
צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם:
קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה:
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה:
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ:
פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ:

¶ תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ
בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל
וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא
וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ
בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ:

כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ
עֲלֻמֵנוּ לְמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ
שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם
בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ
וַנָּעֻפָה: מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ
כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־
עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ:
שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ
פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי
וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר
הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה
אֲמִתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מֵדֶבֶר
בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ וְאֶלֶף
וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ:
לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו
יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־
תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר

וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי:
יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ:
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: ארך ימים וכו׳.
קלה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: שֶׁעֹמְדִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ
לְשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי
אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־
חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת:
מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ
מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה:
שָׁלַח אוֹתֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־
עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן:
וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר־דֹּר: כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם:
עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה־לָהֶם וְלֹא
יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף
אֵין יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ
בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ
אֶת־יְהוָה: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ

אֶת־יְהוָה׃ בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָהּ׃
קַלּוּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

וְלִעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃
שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ כִּי־יָשָׁר דְּבַר־
יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ
מֵיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר
וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם׀ בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃
מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד
לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל

גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרֹב־כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ
לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל
מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ
וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ:
יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת:
עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי
יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה
מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־
יָבִין אֶת־זֹאת: בְּפָרַח רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה:
כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן:
וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי:
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית
יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ: שׁ

צג יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ

נְהָרוֹת ׀ יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃
מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם
יְהוָה׃ עֵדֹתֶיךָ ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה
לְאֹרֶךְ יָמִים׃

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל
שֵׁם יְיָ׃ רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם ׀ יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ יְיָ
שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר׃ יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בַכֹּל מָשָׁלָה׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ
וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד׃ יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ יְיָ הֵפִיר
עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־
אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם׃ עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ כִּי־
בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ׃ כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ
יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ
וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

קְמָה תְּהִלָּה לְדָוִד

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ וגדולתך ק׳.
זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃
חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ יתיר ו׳.
טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃
יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃
צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃
קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת׃
רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃

שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
קט״ו י״ח וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה: אֲהַלְלָה יְהוָה בְּחַיָּי
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: צ׳ תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין
לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֹׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ
עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו:
עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר
אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים
יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה פֹּקֵחַ עִוְרִים יְהוָה זֹקֵף כְּפוּפִים
יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים: יְהוָה שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה
יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
קמז הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָאוָה תְהִלָּה:
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב
וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת
יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ: עֱנוּ לַיהוָה
בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים
הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה

לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לָא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ
לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְהוָה אֶת־יְרֵאָיו אֶת־
הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן: כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם
גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ
עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר
יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד:
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְלוּ־מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָו*
לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ: *) דבריו ק׳.

קַמּוּ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו*:
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם
יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק נָתַן
וְלֹא־יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־
תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ:
הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים
וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־

נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ
עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ: *) צבאו ק׳.

קמט הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל
חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי־צִיּוֹן יָגִילוּ בְּמַלְכָּם:
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי־רוֹצֶה יְהוָה
בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ
עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם:
לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קנ הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ:
הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כ״ה״ת״י״ה:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן
יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה
נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא
כְּבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

Das Folgende bis nach ברכו ist stehend zu beten.

ר"ה א' כ"ם.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָל־הַקָהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ
הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר
וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה
וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: נחמי' ט' אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ
שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ
הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק
אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ
עַל־יַם־סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו
וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם
אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

שירת הים לריך לאמרה משומד ונכנון הטעמים כמו בספר תורה.

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי
אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שְׁמוֹ: מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר
שָׁלִשָׁיו טְבֻּעוּ בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ
אָבֶן: יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ
יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס
קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֵב־יָם: אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם

אַדִּירִים: מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־
פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אֶרֶץ: נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ גִּחַלְתָּ בְעֻזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְלֶשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדל זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ
קָנִיתָ: תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְיָ עֲלֵהֶם
אֶת מֵי הַיָּם. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:

כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־
בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם
וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה
וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת. הַמְהֻלָּל
בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים.
וַיְיָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים.
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ
מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ
שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ
וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת:
אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי
אֲלָפִים וְרִבֵּי רִבָּבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ
וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ.
בְּרָעָב זַנְתָּנוּ וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר
מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ
רַחֲמֶיךָ. וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

לְנֶצַח: עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ · וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ
בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ · הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ
וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־
שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה · וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע ·
וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע · וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה · וְכָל־
לְבָבוֹת יִירָאוּךָ · וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ · כַּדָּבָר
שֶׁכָּתוּב כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ · מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק
מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ וּמִי
יַעֲרָךְ־לָךְ · הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ ·
כָּאָמוּר לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:
הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ · הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ · הַגִּבּוֹר
לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ · הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא
רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ · וְכָתוּב,
רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ, לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל · וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ ·
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם · וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה, עֹז וּמֶמְשָׁלָה, נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים: חז"ץ חומר חצי קדיש.

Vorbeter:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

Gemeinde und Vorbeter:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה
שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

Indessen betet die Gemeinde leise:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא
שְׁמוֹ שֶׁל־מַלְכֵּנוּ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו
אֵין אֱלֹהִים סְלוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ
וְעָלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה
וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Bei Einschaltung des Jozer:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֵפֶל אָמַר וַיְהִי:

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיי: הַכֹּל
יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵ הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי
מִזְרָח: וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וְלָבָנָה
מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לְעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו. שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת
רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמָּרוֹמָם
לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם:
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר
מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מְשַׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ.
אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה.
וְאֵין זוּלָתֶךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס בִּלְתֶּךָ גּוֹאֲלֵנוּ
לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה־לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִית הַמֵּתִים:

אֲדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל־נְשָׁמָה:
גְּדָלוֹ וְטוּבוֹ מָלְאוּ עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סְבָבִים אוֹתוֹ:
הַמִּתְגָּאֶה עַל־חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל־הַמֶּרְכָּבָה:
זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָיו כִּסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים
מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בִּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ
וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהִיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו
וּמְפִיקִים נְגֹהַ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל־הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם
וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד
נוֹתְנִים לְשִׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל־
צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה
וַיָּשֶׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עָנֹג
קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת מִ
מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר
לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיי: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל
כָּל־יְצוּרָיו. שֶׁבַח יָקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל
הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ:
שִׂמְחָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל־שֶׁבַח
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:
תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים
בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים
וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים
אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים
וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים
אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא:
וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים
רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְּרוּרָה

וּבִנְעִימָה קְרֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירֻאָה.
קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

An jenen Sabbat- und Festtagen, wo hier ein besonderes אופן eingeschaltet wird, sagt man והחיות statt והאופנים.

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת | וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרְרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֲרוּ
הַקְּדֻשׁ בְּרַעַשׁ | וּשְׂרָפִים יָרְנוּ וְאֶרְאֶלִים יְבָרֵכוּ
גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים | פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב

לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ
וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה
חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים
גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר
וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְּדוֹלָה וְיִתֵּרָה
חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ
וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב
הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל

לִשְׁמַע לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק
לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־
נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: יחיד אומר אל מלך נאמן.

דברים ו׳ ד׳.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה י אֶחָד:

נלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־
לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

דברים י״א י״ג. וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־

לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי
אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃
במדבר ט״ו ל״ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר

הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם: יש לכרף אלהיכם לאמת, אכן יתן רוח מעט שלא יכולע הא׳.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ: עַל־הָרִאשׁוֹנִים וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעֹלָם וָעֶד: אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ· אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

כשאומרין זולת אומרין באשכנז אמת ויציב זה עד אין אלהים זולתך אבל בפולין מחליפין רק על הראשונים.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ· וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר· אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה· לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כַּאֲשֶׁר גָּאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

*) לגאלנו הא׳ בק״ח כמשפט לא יחפוץ לגאלך (רותג׳י״ג).

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בָּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל־לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם
גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקָעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים
הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת
שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וָנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם
וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא
אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם
אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:
מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת
הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

In den zehn Bußtagen:

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

Im Winter: מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

In den zehn Bußtagen:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (In den zehn Bußtagen הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ׃

Kedúscha bei der lauten Wiederholung.

Vorb. נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃ Gem. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

ש. אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: ש. מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן וּבְקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזְּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ: ק. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ש. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֶצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (In den zehn Bußtagen: הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתָתָּ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר־סִינַי. וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ: וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב
אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

An Rosch ha-Chodesch:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע
וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד
עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה וְלִטּוֹבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ

נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

An Chanuka wird eingeschaltet:

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל־הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶן־יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת־רִיבָם דַּנְתָּ אֶת־דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת־נִקְמָתָם מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וָקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת־הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת־מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

In den zehn Bußtagen:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Der Vorbeter bei der lauten Wiederholung:

אֱ"וְאַבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בִּבְרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

In den zehn Bußtagen:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה: פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַיְ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

Der Vorbeter spricht das ganze Kaddisch. Seite 54.
An Rosch ha-Chodesch und Chanuka folgt hier הלל.

סדר הלל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

קיג הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ
מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן:
לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת
הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה
יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן
יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן:
מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ
כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי
אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם:

An Rosch ha-Chodesch wird לא לנו nicht gebetet.

קטו לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־
אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם: פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ:

אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יָרִיחוּן: יְדֵיהֶם
וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ בִגְרוֹנָם:
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח
בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא:
יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן:
יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: לֹא־
הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

An Rosch ha-Chodesch wird אהבתי nicht gebetet.

קטז אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי־הִטָּה
אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל
מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְּטָה
נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ
דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי:
כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי:
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר
אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה־אָשִׁיב לַיְיָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא
וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ:
יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ
אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ־אֶזְבַּח זֶבַח
תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־
עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָהּ:

קיז הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים: כִּי גָבַר
עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

א הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו
ב יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו
ג יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו
ד יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַּמֶּרְחָבְיָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא
מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי:
טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ
בִּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי · בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַּם־
סְבָבוּנִי · בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ
קוֹצִים · בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ
עֲזָרָנִי: עֻזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה

בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין
יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי־יָהּ: יַסֹּר
יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא
בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה־הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ
כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה: אידך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים
הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבו מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת
בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

סמוך מנגן אנא והקהל עונה.

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:

סמוך מוזר ומנגן אנא והקהל עונה.

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל וַיְיָ וַיָּאֶר לָנוּ
אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ
אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי
רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ
וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ
טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

Der Vorbeter ſpricht das ganze Kaddiſch.

ק ד י ש.

וְעַתָּה יַגְדִּיל־נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

חזן. יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא
מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן
בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם
אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

Vor dem Ausheben der Thora betet man in einigen Gemeinden:

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָם׃
כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

Beim Ausheben der Thora aus dem ארון הקדש:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ
מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָם׃

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃

אמר רבי שמעון כד מפקין ספר תורה בגבורא למקרי ביה מפתחי תרעי דשמיא
דרחמין ומעוררין את האהבה לעילא ואבעי ליה לבר נש למימר הכי׃

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לְעָלָם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מִקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא לָנָא
מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין
כְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי
וְיָת כָּל־דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ
הוּא שַׁלִּיט עַל־כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל־מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּי־לָךְ הִיא.
אֲנָא עַבְדָּא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִדְנָא קַמֵּהּ וּמְקַמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ
בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִצְנָא. וְלָא עַל־בַּר־אֱלָהִין סָמִכְנָא.
אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי
קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא
יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תּוּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא
וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי. וְלִבָּא דְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם׃

סם"ץ חוזר בקול רם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

Der Vorbeter, die Thorarolle vor sich haltend, spricht:

גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי · וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

Gemeinde:

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא:

כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיוֹת אֱלוֹהַּ כָּל־הַנְּפָשׁוֹת:

הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם:

זְרָעָתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סְלוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ

בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנִּשּׁוּאִים וְיָחֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

Die Thora wird auf den Vorlesepult gelegt und aufgerollt, worauf der Vorbeter den Cohen zur Vorlesung aufruft:

וַיַּעֲזֹר וַיְגַן וַיּוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כֹּהֵן קָרֵב · יַעֲמֹד (פלוני בר פלוני הכהן):

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

Gemeinde und Vorbeter:

וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

Vor der Vorlesung aus der Thora spricht der Aufgerufene:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

Die Gemeinde antwortet:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Der Aufgerufene wiederholt es und fährt dann fort:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְנָתַן־לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Nach dem betreffenden Abschnitt der Vorlesung spricht der Aufgerufene:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן־
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Wer von einer Krankheit genesen, oder sonst einer Lebensgefahr entgangen ist, spricht nach der Nach-ברכה über die ספר תורה folgenden Segen:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים
(נ"ח לרעים) טוֹבוֹת שֶׁגְּמָלַנִי כָּל־טוֹב:

Die Gemeinde antwortet:

מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל־טוֹב הוּא יִגְמָלְךָ כָּל־טוֹב סֶלָה:

Der Vater eines Knaben, der zum erstenmal als gesetzpflichtig (בר מצוה) zur Thora gerufen wird, spreche den folgenden Segen für sich:

בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי מֵעָנְשׁוֹ שֶׁלָּזֶה:

Beim Aufheben der ספר תורה:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־
פִּי יְיָ בְּיַד־מֹשֶׁה: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ
מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ
יָמִים בִּימִינָהּ בְּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן
צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

Nach der Haftara betet die Gemeinde:

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא וּבְרִיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעֲלָיָא:
זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא זַרְעָא דִי לָא יִפְסוֹק וְדִי לָא יְבָטוֹל מִפִּתְגָּמֵי
אוֹרַיְתָא: לְמָרָן וְרַבָּנָן חֲבוּרְתָא קַדִּישְׁתָּא. דִּי בְאַרְעָא
דִישְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלֵּי וּלְרֵישֵׁי גָלוָתָא וּלְרֵישֵׁי
מְתִיבְתָּא וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא: לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידֵי
תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא
יְבָרֵךְ יָתְהוֹן וְיַפֵּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתְּזַרְכָה לִשְׁנֵיהוֹן.
וְיִתְפְּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין
מָרָן דִי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעְדְּהוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

Wer zu Hause betet, sagt folgendes nicht.

יְקוּם פּוּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא וּבְרִיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא
מַעֲלָיָא זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא זַרְעָא דִי לָא־יִפְסוֹק וְדִי לָא־יְבָטוֹל
מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל־קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין. רַבְרְבַיָּא עִם
וְעַרְעָא טַפְלָא וּנְשָׁיָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְכוֹן וַיְפֵישׁ
חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיכוֹן. וְיִתְפְּרְקוּן
וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִי
בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעְדְּכוֹן. כָּל־זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל־
הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ, הֵם וּנְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכֹל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי
כְנֵסִיּוֹת לְתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי
שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה וּפַת לְאוֹרְחִים
וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה.
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה
וְיֵרָפֵא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für den Landesherrn.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ
מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה.
הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר
וְיִנְצוֹר וְיַעְזוֹר וִירוֹמֵם וְיגַדֵּל וְיַנַּשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵנוּ פלוני
יָרוּם הוֹדוֹ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ
וּמִכָּל־צָרָה וְנֶגַע וְנֶזֶק יַצִּילֵהוּ. וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וַיַּפֵּיל
שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר־יִפְנֶה יַצְלִיחַ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בִּלְבּוֹ וּבְלֵב כָּל־יוֹעָצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת
טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל־יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

Am Sabbath vor Rosch ha-Chodesch, ehe der Neumond verkündet wird betet die Gemeinde:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ
אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתִתֶּן־לָנוּ חַיִּים אֲרֻכִּים
חַיִּים שֶׁל־שָׁלוֹם חַיִּים שֶׁל־טוֹבָה חַיִּים שֶׁל־בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל־
פַּרְנָסָה חַיִּים שֶׁל־חִלּוּץ עֲצָמוֹת חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת
שָׁמַיִם וְיִרְאַת חֵטְא חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה חַיִּים
שֶׁל־עֹשֶׁר וְכָבוֹד חַיִּים שֶׁתְּהֵי בָּנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת
שָׁמַיִם חַיִּים שֶׁיְּמַלְּאוּ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה. אָמֵן סֶלָה:

Vorbeter:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ וְגָאַל אוֹתָם מֵעַבְדוּת
לְחֵרוּת. הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ בְּקָרוֹב וִיקַבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. חֲבֵרִים כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמַר אָמֵן:

ראש חדש פלוני יְהִי בְּיוֹם פלוני הַבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה:

Gemeinde und Vorbeter:

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשָׂשׂוֹן
וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

In den meisten Gemeinden mit deutschem Ritus wird das Folgende nur am שבת vor שבועות und באב תשעה gebetet.

אַב הָרַחֲמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים. הוּא יִפְקוֹד בְּרַחֲמִים.
הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וַהֲתֻמִּימִים. קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדֻּשַׁת
הַשֵּׁם. הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ. מִנְּשָׁרִים קַלּוּ
וּמֵאֲרָיוֹת גָּבְרוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֵפֶץ צוּרָם: יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ

לְטוֹבָה· עִם שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם· וְיִנָּקֵם נִקְמַת דַּם עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ׃
כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים· הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם
עֲבָדָיו יִקּוֹם· וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃ וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר· וְנִקֵּיתִי דָּמָם לֹא נִקֵּיתִי· וַיְיָ שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן׃ וּבְכִתְבֵי
הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר· לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם׃ יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ·
נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃ וְאוֹמַר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא שָׁכַח
צַעֲקַת עֲנָיִים׃ וְאוֹמַר יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ
רַבָּה׃ מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ׃

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃

קמץ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃
תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ· וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ· וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד· וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר
יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ· וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ· וְדִבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ· וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ· וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן
וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ לַכֹּל· וְרַחֲמָיו
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ· וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ· וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו· וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עֹלָמִים· וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־
הַנֹּפְלִים· וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ·
וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ

וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד
בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Der Vorbeter trägt die Thora nach der heiligen Lade zurück und spricht:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ·

Die Gemeinde antwortet:

הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה
לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:
כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז:
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ:
קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים:
קוֹל־יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים
וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן
וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל
יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל
אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת, וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְהוָה
לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

Beim Einheben der Thora in die heilige Lade:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

תפלת מוסף.

Vorbeter:

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

In den zehn Bußtagen:

וְכָתְבֵנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

Im Winter: מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

In den zehn Bußtagen:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

Kedusscha bei der lauten Wiederholung.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃ (In den zehn Bußtagen: הַמֶּלֶךְ)

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר. Gem. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

B. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם. מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃ Gem. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃ B. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים

וְחָנוֹן עִם הַמְיַחֲדִים שִׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה
שְׁמַע אוֹמְרִים: Gem. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: B. אֶחָד הוּא
אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו
שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: Gem. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
B. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: Gem. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ: B. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ
וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (In den zehn Bußtagen: הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

Am Sabbat Rosch ha-Chodesch.

אַתָּה בָחַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם
גִּלִּיתָ מִלְאַכְתְּךָ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ
לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.
וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
שַׁבָּתוֹת לְמְנוּחָה וְרָאשֵׁי
חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה. וּלְסִי
שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ אַתָּה
וַאֲבוֹתֵינוּ חָרְפָה עֵרֵנוּ

Am Sabbat.

תִּבָּנֶה שַׁבָּת רָצִיתָ
קָרְבְּנוֹתֶיהָ. צִוִּיתָ
פְּרוּשֶׁיהָ עִם סִדּוּרֵי
נְסָכֶיהָ. מִעַנְגֶיהָ
לְעוֹלָם כָּבוֹד יִנְחָלוּ.
טוּבַעְמֶיהָ חַיִּים זָכוּ.
וְגַם הָאוֹהֲבִים דִּבֶּרְתָּ
גְּדֻלָּה בָּחָרוּ. אָז מִסִּינַי
גִּצְמַוּ עָלֶיהָ. וַתְּצַוֵּנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ
קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת

Am Sabbat Rosch ha-Chodesch.

וְשָׁמֵם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְגָלָה
יְקָרֵנוּ וְנֻטַּל כָּבוֹד מִבֵּית
חַיֵּינוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים
לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו
מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה
בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם
וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת־
מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם
רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה
וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה

Am Sabbat.

כָּרָאוּי: יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ
בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ. וְשָׁם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־
קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ.
תְּמִידִים כְּסִדְרָם
וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם.
וְאֶת־מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ
שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה

Am Sabbat.

עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר׃ וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת
שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת
שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת
הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃
יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ
שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי
עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי
שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ
וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ׃
וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ
וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים

Am Sabbat Rosch ha-Chodesch.

עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר׃
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת
שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת
הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃
וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ
עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר
שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדָּבָר
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ
יַיִן בְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר
וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלָּכָתָם׃
יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי
שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם
מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ

Am Sabbat.

אוֹתוֹ קָרָאתָ וֵכֶר
לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃
רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ׃
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ׃
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ
בֶּאֱמֶת׃ וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה׃
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ׃
וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ׃ בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ׃ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת׃

Am Sabbat Rosch ha-Chodesch.

וַיִּתְעַנְּגוּ מְטוּבֶךָ׃ וּבַשְּׁבִיעִי
רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת
יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר
לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃
רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ וְחַדֵּשׁ
עָלֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה׃ לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה׃
לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה׃ לְפַרְנָסָה
וּלְכַלְכָּלָה׃ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם׃
לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן
(In einem Schaltjahr: וּלְכַפָּרַת פֶּשַׁע׃)
כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּל־
הָאֻמּוֹת׃ וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ לָהֶם
הוֹדַעְתָּ וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים
לָהֶם קָבָעְתָּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל
וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב
אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר.
נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת
עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם
כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצַר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ
וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לַחֲצֵרוֹת
קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

An Chanuka wird hier על הנסים (Seite 48) eingeschaltet.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

In den zehn Bußtagen:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵ יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Der Vorbeter bei der lauten Wiederholung:

א"ו וַאֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

In den zehn Bußtagen:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה: פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

Der Vorbeter spricht das ganze Kaddisch Seite 54.

בשבת ויום אוסן תומרין בתשבחת אלהיכם בקוץ הקדושה:

לשבת חשובה. חתום זם המחנך שמואל חזק.

אֱלֹהֵיכֶם שׁוֹפֵט צֶדֶק וּבְמִישׁוֹר לְאֻמִּים. מְבַת הַדִּין יַהֲפוֹךְ לְרַחֲמִים. וְיִכָּפֵר זְרוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת עֲוֹנוֹת וַאֲשָׁמִים. אָרוֹן חַטָּאִים הַצָּהֵר וְהַלְבֵּן פְּתָמִים. לְכַפָּרָה מְקֻוִּים לֵילוֹת וְיָמִים. חַזָּה עַמְּךָ מִתְעַנִּים וְצָמִים. זְכוֹר בְּרִית רִאשׁוֹנִים הַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים. קַיֵּם לִבְנֵיהֶם שְׁבוּעַת קְדוּמִים. וְיִמְלֹךְ מַלְכָּם לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: ט' וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

לשבת חול המועד סוכות. חתום זם המחנך יהודה.

אֱלֹהֵיכֶם יָשִׁיב בְּשָׁלֵם סָכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ. הָקֵם יָקִים הֲבִירוֹ וַחֲבַר מִשְׁכָּתוֹ. וָעַד סֶלָה יַשְׁכֵּן־שָׁם הוֹד שְׁכִינָתוֹ. הִירַת סֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל לְשׁוֹמְרֵי סָכָּתוֹ. הָעֵת יַעֲמִיד עַל אֶרֶץ אֶגְרָתוֹ. יְמָלוֹךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ הַבּוֹנֶה בַּשָּׁמַיִם מַעֲלָתוֹ: ובדברי קדשך.

לשבת ראש חודש. חתום זם המחנך יהודה חזק.

אֱלֹהֵיכֶם יַזְרִיחַ שִׁמְשׁוֹ. שִׁבְעָתַיִם בִּגְבוּרָתוֹ. הַמָּרֵחַ בְּהִתְחַדְּשׁוֹ. כְּשִׁמְשׁ זְרִיחָתוֹ. וְהַחֹדֶשׁ בְּהִתְקַדְּשׁוֹ. לְחַדֵּשׁ כַּפָּרָתוֹ. הַיּוֹם לְשִׁמְשׁוֹ. חֲזוֹת קָרְשַׁת שְׁכִינָתוֹ. מְהֵי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ. וּמְהֵי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ: ובדברי קדשך.

לשבת בראשית. חתום זם המחנך יהודה חזק.

אֱלֹהֵיכֶם יַשְׂכִּיל עַבְדּוֹ יָכוֹן כְּסָאוֹ כְּמֵרֵאשִׁית. הָעֵיר עַל תְּלָהּ יִבְנֶה וְאַרְמוֹן יָשִׁית. וּמִזְבְּחוֹ יָרַפֵּא וּמְקוֹם נִסּוּךְ לְהָשִׁית. דְּרוֹר יִקְרָא לָעִבְרִיָּה חֻיּוֹתָהּ חָפְשִׁית. הִנֵּה חוֹק זַעְמוֹ קָטָן יָפִיץ חֲרִישִׁית. יִמְלוֹךְ עַל עַם שׁוֹמֵר שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית: ובדברי קדשך.

לשבת חנוכה. מתוס זס המחנך יהודה חזק.

אֱלֹהֵיכֶם יְשַׁלַּח מְשִׁיחוֹ אֵזוֹר צֶדֶק וְהָאֱמוּנָה יַרְכִּיד. הָרָשָׁע יָמִית בְּשִׁבְטוֹ פִּיו אוֹיֵב יַאֲבִיד. וְעַל הַנִּסִּים הַלֵּל לְגֶטוֹר צָעִיר מְהַעֲבִיד. הֵעָה חֲדָשָׁה יְחַדֵּשׁ הַטּוֹת אֹזֶן מְהַכְבִּיד. הָדַר חֶמְדַּת זְבוּל קָדֶשׁ יְקוֹמֵם וַיַּזְבִּיד. וְנָשִׁיר מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: ובדברי קדשך.

לשבת נחמו. מתוס זס המחנך יהודה בר שמואל חזק.

אֱלֹהֵיכֶם יוֹסִיף דָּרוֹ לְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵיכֶם. הָעֵת יָחִישׁ לֵאמֹר צְאוּ מֵאֲסוּרֵיכֶם. וּמַלְאַךְ בְּרִיתוֹ יִשְׁלַח לְהָשִׁיב לְבַבְכֶם. דַּרְכּוּ פַּנּוּ וְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר וּלְעִירוֹ יַקְבֶּצְכֶם. הַשּׁוֹטְרִים שַׁבָּת בְּרִית הִיא בֵּינוֹ וּבֵינֵיכֶם. בָּרְכוּ שְׁמוֹ וְאַל תִּתְּנוּ דָמִי לָכֶם. חַי זֹכֵר קָדְשׁוֹ נַחֲמוּ יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם. כִּי אֲנִי הוּא מַלְבְּכֶם וְאֶטְלֹךְ עֲלֵיכֶם: ובדברי קדשך.

לשבת נשואין. מתוס זס המחנך שמואל חזק.

אֱלֹהֵיכֶם שִׂבְּנוֹ שָׁם כֶּם עֵילָמוֹ. מַלְאָכָיו רוּחוֹת רָז לֹא לָמוֹ. וְאֵיֵה מָקוֹם כְּבוֹדוֹ הוֹלָמוֹ. אוֹטָרִים בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. לְעֵת יְמַלּוֹךְ לְיוֹם קוֹמוֹ. חֲזֵה צִיּוֹן גְּנוֹן בִּמְקוֹמוֹ. וֵה יִרְאוּ וְיֵרֵעוּ כָּל־יְקוּמוֹ. קְרוֹא לִירוּשָׁלַיִם כְּפֶא מָקוֹמוֹ: ובדברי קדשך.

לשבת ברית מילה.

אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי זוֹכֵר הַבְּרִית. הַגֵּה שׁוֹלֵחַ לִשְׁאֵרִית. אֶת נִסְתָּר בְּנַחַל כְּרִית. מְבַשֵּׂר טוֹב וְשָׁלוֹם בְּאַחֲרִית. יֵדְעוּ זֹאת כָּל כְּרוּתֵי בְרִית. אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהַיִךְ וְהוֹרִית: ובדברי קדשך.

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה: הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלִשָּׁה. וְקִנָּמוֹן תְּשְׁעָה. בְּרִית כַּרְשִׁינָה תְּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוָּרִין עַתִּיק: מֶלַח סְדוֹמִית רְבָע (הַקַּב). מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בְּרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים, לַיי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ:

בַּשִּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
הַר־קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל
בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל
נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים, הָרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ
הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ
לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת
הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד
לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם
בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא
בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבָי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־
שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם
בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ
יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם: קדיש יתום.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית,
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה,
שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשַׁב
יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים:
הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ,
לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ
תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וְיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל
מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ,
יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Hierauf spricht man: היום שבת קודש שבו הלויים היו אומרים במקדש
und שיר ליום השבת (Seite 26), dann קדיש יתום.

שיר היחוד ליום השבת.

אָז בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נָחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:
וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהִלָּה עֲרוֹכָה. חֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:
בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ. רַב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
וּבְמִצְוֹת הַחִלּוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:
עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת בָּהֶם. שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:
בְּקָעָךְ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:
נָהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לָךְ. שֵׁם תִּפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גְּדֻלָּךְ:

וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:
יַדַּעְתָּ לָכֶתֶם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר:
תַּתָּה לַעֲמְךָ דָּגָן שָׁמַיִם. וְכֶעָפָר שְׂאֹר וּמְצוּר מָיִם:
תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים. יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל לְאֻמִּים:
בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:
וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמַרְעֵה שָׁמֵן. וּמֵחֲלָמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:
בָּנוּהָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיִּפָּארוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:
וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ. יָמִים צִיָּדָה בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:
כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כַּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:
וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:
הֶטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּיטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:
יְיָ תָּשִׁישׁ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שָׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵיטִיב. וְנוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵּיטִיב:
יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:
זִבְחֵי צֶדֶק שָׂמָה נִזְבָּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֵּעָרֵב מִנְחָה:
וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חָפַצְתָּ לָעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וּרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חָפַצְנוּ. הַבֵּט־נָא עַמְּךָ כָּלָנוּ:
בְּחַרְתָּנוּ הֱיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. עַל עַמְּךָ בֵּרַכְתָּךְ סֶלָה:
וְתָמִיד נִסְפֹּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
וּמְבֹרָכְתְּךָ עַמְּךָ יְבָרֵךְ. כִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ:
וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בּוֹרְאִי. וַאֲבָרְכָה כָּל יְמֵי צֶבְאִי:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיָּי: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָּא דִּי לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְּתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד.

כשפותחין ארון הקדש לאנעים זמירות יש לאמר ד׳ פסוקים אלו.
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳ גבור מלחמה:
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

נַפְשִׁי חִמְּדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:

מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל הוֹדֶיךָ:

עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

ע״ס א״ב.

אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְפִי יֶשְׁךָ. וַיַּשְׁווּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

הִמְשִׁילוּךָ בְּרֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב· הָאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ· הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא וּקְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

יִתְפָּאַר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי· וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ· וְחַק עַל מֶצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה· אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת· קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת:

נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ· יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת· וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם· מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו· וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדֹם· פּוּרָה בְּדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָו· תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

רוֹצֶה בְּעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר· יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ· דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ· וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת· וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ· כְּשִׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:

בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר· מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

וּבְבִרְכָתִי תְּנַעֲנַע לִי רֹאשׁ· וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ· כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אַל־יַעַזְבֵנוּ
וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר
מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבֹתֵינוּ: וְיִהְיוּ
דְּבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרֹבִים אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר
לְפָנַי דַּרְכֶּךָ: וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֶךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי, כִּי־יָחִיד וְעָנִי
אָנִי: רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְיָ: יְיָ שָׁמְרִי
יְיָ צִלִּי עַל־יַד יְמִינִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יְיָ
יִשְׁמָר־צֵאתִי וּבוֹאִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־
יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ: אֵל הַכָּבוֹד אֶתֵּן לְךָ שִׁיר
וְהַלֵּל. וְאֶעֱבָד־לְךָ יוֹם וָלַיִל: בָּרוּךְ יָחִיד וּמְיֻחָד. הָיָה
הֹוֶה וְיִהְיֶה: יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. הוּא אֱלֹהִים חַיִּים, מֶלֶךְ חַי וְקַיָּם
לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ:

פיוטי

שבתות השנה.

יוצר לברית מילה.

ע״ס א״ב ובסוף חתוס אליעזר ברבי נתן. וכל חרוזיו בעלי ה׳ אבניך, זולת הסוגר שהוא על לשון הכתוב.

אֲפוּנֵי אֵימָיו בְּטַל חַיִּים לְטַלְלָה. שׁוֹמְרֵי דָת אִמְרָתוֹ עוֹלָם לְהַגְבִּילָה. בְּאֹמֶר אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וָלָיְלָה: בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ חֲתוּמִים בְּקֶרֶץ. מְשֻׁתָּתִים מוֹסְדֵי תֵבֵל בְּלִי פֶרֶץ. חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ: גַּם בְּדַם בְּרִית מְשֻׁלָּחַי מִלְּהִנָּתֵן. בַּבּוֹר אֵין בּוֹ מַיִם אֲסִירֵיהֶם מִלִּתֵּן. זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן: אֵל יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים מֵחֶבְלוֹ. עַם זוּ רָשׁוּם בְּרִית לְעַלּוֹ. כָּל הַכָּתוּב לַחַיִּים יֵאָמֶר לוֹ קָדוֹשׁ:

דְּבַר קָדְשׁוֹ כְּזָכַר לְזָרֵז חֲנִיכָיו. הִקְדִּים אֶצְלוֹ לְבַשְּׂרוֹ מְשָׁרְתָיו וּמְבֹרָכָיו. מֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ וַעֲצַת מַלְאָכָיו: הֲלֹא לְפָנִים צִוָּהוּ עָרְלָה לַעֲבֹר. הוֹלִיד בְּטָהֳרָה יְדִיד וְיָחִיד וְנָבוֹר. חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר: וְאָז נִפְקַד בְּנֶעֱקַד פְּרִי בִטְנוֹ. וְלִשְׁמֹנָה חִתְּמוֹ וּבְדַם בְּרִית חִתְּנוֹ. וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ: זְמוֹרָתוֹ חֲקוּקָה בְּכֵס אֵל אֵלִים. נוֹלַד מָהוּל וְחִבֵּב קְוֻצּוֹת תַּלְתַּלִּים. וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים: חֲנִיטָיו בְּבֹא שׁוֹטֵן

שֶׁפִי לָקֹב. חָז שְׂפוּנֵי חוֹל וּפָץ מָה אֶקֹּב. מִי מָנָה עֲפַר
יַעֲקֹב: טָמוּן בְּחוֹל חֹק נִדְרָשׁ וּמֻשְׁלָם. חָל גְּבוּל לַיָּם
חֹק עוֹלָם. וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יוֹשְׁבֵי נֹף חִדְּלוּ בְּרִית תָּוִי. עַד זְמַן פְּקֻדָּתָם לָצֵאת וּלְהַרְוִי.
אַךְ אֶת מַטֵּה לֵוִי: כַּאֲשֶׁר אִישׁ הָאֱלֹהִים בֵּרֲכוֹ לַהֲלֹם.
וְנָבִיא קִלְּסוֹ לְבַל לֵעָלֵם לְעֵילוֹם. בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים
וְהַשָּׁלוֹם: לֹא מָל בְּכוֹרוֹ וְנִתְבַּקֵּשׁ בַּמְּלוּנָה. לוּלֵי לָקְחָה צֹר
זְרִיזָה וּמְשֻׁנָּה. וַתִּכְרֹת אֶת עָרְלַת בְּנָהּ: מִפֶּרֶךְ הִדְרַרְתִּיךְ
בְּכֹשֶׁר הוֹרַיִךְ תְּמִימַיִךְ. כְּנָתְנוּ רֵיחַ דּוֹדַיִךְ וּסְמָדְרוּ
כְרָמַיִךְ. וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וְאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמָיִךְ: נַפְשֵׁךְ
הֶחֱיֵיתִי כָּל בְּכוֹר בְּמִחְיִי. בְּתָוִיתִי עַל פְּתָחַיִךְ תָּו תִּחְיִי.
וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי: שְׂכַר שִׁעְבּוּד תּוֹרִים וּנְקֻדּוֹת הַכֶּסֶף.
בְּגִין אֶבְרוֹתֶיהָ יְרַקְרַק חֲרוּצַי לְהוֹסֶף. כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה
בַכָּסֶף: עֶלְיוֹן בַּבְּרִית לְשׁוֹן יָם הֶחֱרִים. וּמִקְרָא מָלֵא הֵן
הֵן הַדְּבָרִים. לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים: פַּסּוּ וְחָדְלוּ מִפְּנֵי
טֹרַח הַדֶּרֶךְ. מִלָּמוֹל הוֹלְכֵי יְשִׁימוֹן עֲלֵי דֶרֶךְ. כָּל הָעָם
הַיִּלֹּדִים בַּמִּדְבָּר בַּדָּרֶךְ: צָלְחוּ יַרְדֵּן מְשָׁרֵת וְעַם אֵל. צִוָּה
לַעֲשׂוֹת חַרְבוֹת צֻרִים כְּהֹאֵל. וְשׁוּב מֹל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
קְצִין עָם כְּנִכְנַס לַמֶּרְחָץ מֻשְׁלָל. פָּץ אֵין פָּתִיל וְאֵין רֹאשִׁי

מְכִלָּל. חָנֵּנִי יְיָ כִּי אֻמְלַל: רִוְּךָ רֹב שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
לְעַלּוֹתֶךָ. וְאָמַר לְךָ עֲלֵי חֲתִימַת בְּרִיתֶךָ. שָׂשׂ אָנֹכִי עַל
אִמְרָתֶךָ: שָׁר כִּי שְׁמִינִית שְׂמָמִית לִזְמוֹר. וְהִשְׁמִיעַ לַכֹּל
גֹּדֶל תְּהִלָּתְךָ לֵאמֹר. לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר: תִּשְׁבִּי
קַנָּא כְּפָץ לִפְנֵי הָאֵל. קַנֹּא קִנֵּאתִי לְךָ מוֹשִׁיעַ וְגוֹאֵל. כִּי עָזְבוּ
בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אָכֵן בְּכֵן עֹשִׂים שְׁנֵי כִסְאוֹת. לוֹ וּלְבַעַל
הַבְּרִית לֵישֵׁב וְלֵרָאוֹת. לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת:
לְרַפֹּאתוֹ שְׁלֹשָׁה כִּסֵּא מְתֻקָּן לָכֵן. רָמַז בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
לַהֲקִימְכֶם וּלְהַחֲיוֹתְכֶם. כִּי הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם: יָחִישׁ
יָבֹא לִגְאֹל עֲבֹטוֹ מִלַּעְכֹּב. וָ״ו עָבֹט עֲבוּטָה לְעֵדוּת בְּיַעֲקֹב.
וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב: עַמִּי בְּחִירִי מֵעַל שֻׁלְחָנִי נִרְחָק.
אֲרַחֵם וְאֶזְכּוֹר בִּזְכוּת בְּרִית הוּחָק. וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק:
זְרוּיִים לְאַרְבַּע כְּרוּיֵי בְלֶתֶךְ וָכֹר. אֶשְׁרוֹק וַאֲקַבֵּץ עוֹד
לְבַל לִמְכּוֹר. וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר: בְּרִית
שַׁבָּת וְתוֹרָה חֻבְּרוּ לְהַתְאִים. בִּגְלָלָם נוֹסְדוּ הֲדֹם וְגִיהִים
וּגְבֹהִים. בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים: בְּקִיּוּם שְׁלָשׁ אֵלֶּה
תִּגָּאֲלוּ עֲמוּסָי. שֹׁמְרֵי מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי וְתוֹרֹתָי.
אַךְ אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתֹתָי: יָד וָשֵׁם אֶתֵּן לָכֶם בְּבֵיתִי.

טוּב הַצָּפוּן אַשְׁבִּיעֲכֶם עַמִּי וְנַחֲלָתִי. בָּחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפַצְתִּי וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי: נוֹפְשֵׁי עֹנֶג וְשׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וּמְהוּלָיו. תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים כְּגֹדֶל מִפְעָלָיו. רוֹמֲמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו. קָדוֹשׁ: הכל יודוך.

אופן.

בראשי החרתים חתום ד׳ פעמים אליעזר, וכל הבתים בעלי ד׳ אבנים חוץ מן הסוגר.

אֲזוּרֵי אֵימָה בְּרוּרֵי יִרְאָה. אַמִּיצֵי כֹחַ כִּסְאוֹ לְנַשְּׂאָה. אֵימִים רוֹעֲדִים וְעוֹבְדִים בְּיִרְאָה. אוֹמְרִים לְמַלְכָּם תְּהִלָּה נָאָה: וְעַמּוֹ כְּרוּתֵי בְרִית. מְהַלֲלִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית: לַמֶּלֶךְ הַמְהֻלָּל מִי לֹא יְהַדֵּר. לַמֶּלֶךְ הַמְשֻׁבָּח מִי לֹא יְאַדֵּר. לַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ לְעַלֵּה וּלְהַדֵּר. לְסַלְסֵל וּלְפָאֵר שִׁבְחוֹ לְסַדֵּר: וְעַמּוֹ עַרְבִית וְשַׁחֲרִית. מְיַחֲדִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית: יִתְגַּבְּרוּ יִתְגַּבְּהוּ מְשָׁרֲתֵי עֶלְיוֹן. יִתְנַשְּׂאוּ יִתְעַלּוּ בַּעֲלֵי זִהְיוֹן. יְפָאֲרוּ יְבָאֲרוּ לְהַלֲלוֹ בְצִבְיוֹן. יִשְׂאוּ כִנּוֹר עֲלֵי הִגָּיוֹן: וְעַמּוֹ כְּטַל שְׁאֵרִית. מְפָאֲרִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית: עִירֵי גְבוּרָה מְפַעֲמֵי שְׁכִינָה. עוֹטְרֵי כְתָרִים לֵאלֹהֵי מְעוֹנָה. עֶלְיוֹן מְרַנְנִים בְּגִילָה וְרִנָּה. עוֹשִׂים מְלַאכְתָּם בְּאֹמֶן אֱמוּנָה. וְאֹם בַּת עִבְרִית. מְהַדֶּרֶת לְזוֹכֵר הַבְּרִית: זִמְרָה וּבְרָכָה שֶׁבַח וְהַלֵּל. זִקֵּי חַשְׁמַלִּים פּוֹצְחִים לְמַלֵּל. זָהֳרֵי מַעְלָה מַכְתִּירִים לְכַלֵּל. זְהִירִים זְרִיזִים גָּדְלוֹ לְסַלֵּל: וְאֹם נָאוָה שְׁחַרְחוֹרִית.

מְשַׁבַּחַת לְזוֹכֵר הַבְּרִית: רֶכֶב אֱלֹהִים אַלְפֵי רִבֹּתָיִם.
רוֹנְשִׁים שְׁלוּשׁ קָדוֹשׁ בְּמַחֲנוֹתָיִם. רוֹחֲשִׁים בָּרוּךְ בְּלִי
עֲצַלְתָּיִם. רוֹעֲשִׁים וּמְנִיעִים סִפֵּי אַמּוֹתָיִם: וְאִם חֲתוּמָה
בִּבְרִית. מְבָרֶכֶת לְזוֹכֵר הַבְּרִית: והחיות.

ז ו ל ת.

ע״פ א״ב ובסוף חתום אליקים. וכל כתיו כעלי ה׳ תכניס, וסקוגר על לשון סכתוב.

אוֹת בְּרִית שְׁלִשְׁתִּי לְמַרְפֵּא עוֹלָם. בַּעֲנִינַת קֶשֶׁת לְזֵכֶר
בְּרִית עוֹלָם. גְּזֵרָה וְיוֹם נִפְּשׁ נָתַתִּי בִּגְבוּלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם: הוֹדֵי בָּם מְעַטְּרִים בַּחוּרֵי בְּחוּנָי.
הַמְסָמָנִים וּמְאֻתָּתִים לְהַבָּצֵל מֵרִשְׁפֵּי כִוְיָנָי. וְכָל רוֹאֵיהֶם
יַכִּירוּם מֻתְאָמִים לְפָנָי. כִּי הֵם זֶרַע בֵּרַךְ יְיָ: זְמָנוּ צָרִים
חֲמִשָּׁה לִבְרִית בְּשָׂרִים. חֻצַּב אָבוֹת שְׁנַיִם הֲמָה הַיּוֹצְרִים.
טְהוֹרָה שְׁלִשָּׁה וּבֵן נוּן שְׁתַּיִם הֵרִים. וַיַּעַשׁ לוֹ יְהוֹשֻׁעַ
חַרְבוֹת צָרִים: יוֹסַבּוּ צָרִים לַחֲרָבוֹת בָּמוֹ לְהָמוֹל. כַּאֲשֶׁר
מָלוּ בְּצוּר שִׁלְשׁוֹם וּתְמוֹל. לָכֵן סְמָכָם בְּצִוּוּי מְשָׁרֵת לָמוֹל.
עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צָרִים וְשׁוּב מל: מֵטִיב לְנַגֵּן אִישׁ הַבִּינִים
כְּפַלְחוֹ. נִזְדַּמְּנוּ חֲמֻשְׁתָּן וְנַעֲשׂוּ אַחַת לְצַלְחוֹ. סִלֵּק הַבַּרְזֶל
עַצְמוֹ כְּזָכַר אָרְחוֹ. וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ: עֶשֶׂק מִילָה
שַׁבָּת הוֹחָה עֲשִׂיָּתָהּ. פְּרִיעָתָהּ וּמְצִיצָתָהּ רְחִיצָתָהּ כַּמּוֹן
וְאִסְפְּלָנִיתָהּ. צָרֵךְ מְלָאכָה שֶׁאִי אֶפְשָׁר מִבָּעֶרֶב לַעֲשׂוֹתָהּ.

לְקַרְבָה אֶל הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ: קָנִיתָ קֶדֶם עֲדָתְךָ מִבֵּין חֲמוֹרִים. רְאוֹתְךָ תְּבוּסַת דָּם בְּהַכּוֹתְךָ בְּכוֹרִים. שַׁדַּי תְּפַדֵּנוּ וְאוֹיְבֵנוּ תְּפַסֵּג גְּזָרִים. כַּאֲשֶׁר שָׁמַע לְמִצְרַיִם יָחִילוּ צָרִים: אֵל יָקִים בְּחַסְדּוֹ נִיבוֹ לְמַלְאֹת. יָחִישׁ לְרַחֲמֵנוּ לְמַלְּטֵנוּ שְׁנִית מְתֻלָּאוֹת. כִּימֵי קֶדֶם יָשׁוּב יַרְאֵנוּ נִפְלָאוֹת. גֹּאֲלֵנוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת: עזרת וכו׳.

יוצר לשבת וראש חדש.

ע״פ א״ב ובסוף חתום בנימן.

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים אֱמֶת. וְתוֹרָתוֹ אֱמוּנַת אֱמֶת. אָמָנָם ראשׁ דְּבָרוֹ אֱמֶת. וְסוֹפוֹ מוֹכִיחַ עַל הָאֱמֶת. וּמַעֲמִיד יְסוֹד הָעוֹלָם עַל הַדִּין וְעַל הַשָּׁלוֹם וְעַל הָאֱמֶת: בֵּן מִקַּדְמֵי קֶדֶם עַל עֲצַת תּוּשִׁיָּה. הֶהָיְתָה כְּתוּבָה בְּזִרוֹעוֹ הַנְּטוּיָה. כִּי לֹא נִבְרֵאת סַם זָהָב וְלֹא עוֹר בְּהֵמָה וְחַיָּה: גָּלַל אַפֶּל וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי פְּקִיעַת הָאוֹר. כְּשֶׁר כִּי נִתְעַלָּה עַל כָּל גִּיהַ וּמָאוֹר. גָּנְזוּ וְהֶאֱסִימוּ לְעוֹשְׁקִים בְּתוֹרַת אוֹר: דַּק וָחֶלֶד צְוָה כְּמֶלֶךְ עַל עֲבָדָיו. וְנִבְרְאוּ בְּבַת אַחַת כְּהַכְרִיעַ נָשִׂיא בְּתַלְמִידָיו. וְרֵאָיָה לַדָּבָר קְרָא אֲנִי אֱלֹהֵיהֶם יַעֲמְדוּ יַחְדָּו: הִתְרַחֲבוּ לְאֵין

דַּי רְקִיעֵי הוֹד דִּירָתוֹ. קָשְׁבוּ דַּיֵּיכֶם וְרָהוּ עַל אֲמִירָתוֹ.
עַמּוּדֵי שָׁמַיִם יְרוֹפָפוּ וְיִתְמְהוּ מִגַּעֲרָתוֹ: וְאָז פִּלֵּג וְהֶחֱצָה
שְׁעוּלִים הַמְּדוּדִים. מַחֲצִיתָם הִשִּׁיא וְעָלָה לְכִבּוּדִים. הֵם
הַמַּיִם הַטְּהוֹרִים אֲשֶׁר לְוָרֶק עֲתִידִים: זָד יִתְרָם וְצָוַח כְּבוֹדִי
לְכִלְמָה עַל מֶה. אֶעֱלֶה עַל בָּמָתִי עָב וְלַעֲמִיתִי אֶדַּמֶּה.
וַתְּלַהֲטֵהוּ אֵשׁ אוֹכֶלֶת וְנִכְבַּשׁ הוּא הַהוֹמֶה: חִדֵּשׁ פְּנֵי
אֲדָמָה בַּעֲצֵי פְּרִי וּדְשָׁאִים. וְגָזַר עַל הָעֵץ לְמִינֵהוּ וְלֹא עַל
הַדְּשָׁאִים. וְנָשְׂאוּ בְעַצְמָם קַל וָחֹמֶר וְיָצְאוּ מִינֵי דְשָׁאִים:
טֶבַע שְׁנֵי מְאוֹרוֹת בְּתָג וּדְיוֹקֶן הַשָּׁוֶה. וּבְתַבְנִית יְצִיר כַּפַּיִם
לָמוֹ תִּקֵּן וְשָׁוֶה. וְצֵאת בְּחַלּוֹן אֶחָד לָמוֹ פָּקַד וְצִוָּה: יִסֵּר
הַסַּהַר וְנִתְמַעֵט לְשַׁעְתּוֹ. כִּי הִטִּיחַ כְּלַפָּיו וְלֹא בֶן אֱמוּנַת
עִתּוֹ. וְנֶחְמוּ בְּתַנְחוּמֵי קְטֶן וְלֹא נִתְקָרְרָה דַּעְתּוֹ: כִּפֵּר
עֲלֵי קֹדֶשׁ לָבֶן מַקְרִיבִים הַמּוֹנֵי. בְּכָל רָאשֵׁי חָדָשִׁים כְּדָת
עִנְיָנֵי. שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיָי: לְמֵדִים מֵהֶם פְּרִחֵי
שׁוֹשַׁנִּים. זְמַנִּים וְקִצִּים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים. וְחָיוּ לְאֹתֹת
וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים: מַחֲזוֹר הַלְּבָנָה אֹתִיּוֹת
מוֹדִיעוֹת. בְּשֵׁשׁ רָאשׁוֹנוֹת סְפוּרוֹתֶיהָ יְדוּעוֹת. בְּהוֹסִיפָּ
שְׁבִיעִית לַחֲמָה מַגִּיעוֹת: נוֹתָרוֹת שְׁתַּיִם מִשִּׁשָּׁה רִאשׁוֹנָה.
וּמִשְּׁנִיָּה וּשְׁלִישִׁית אַרְבַּע בֶּאֱמוּנָה. וַיִּן וְעַיִן וְנוּן פְּשׁוּטָה

מַכְרִיעוֹת לְכֻלָּנָה: שָׂחֵי יָם הִשְׁרִיץ שְׁבַע מֵאוֹת מִינֵי
טְהוֹרִים. וְכֹשֶׁר עָפִים לְאֵין חֵקֶר וּמִסְפָּרִים. וְעוֹפוֹת
שְׁקָצִים אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים: עָץ תּוֹצִיא אֲדָמָה חַיָּה וּבְהֵמָה.
שֶׁקֶץ וָרֶמֶשׂ לְהַשְׁרִיץ וּלְהַעֲצִימָה. וְרִחֲשָׁה יַבְחוּשִׁין וְכֻלָּם
לְצֹרֶךְ הֵמָּה: פּוֹזֵז וּמְכַרְכֵּר לְכַמָּה שָׁנִים קְבוּעוֹת. שָׁאַל
לָמָּה נִבְרְאוּ שׁוֹטִים וְטָוִיּוֹת וּצְרָעוֹת. הֱשִׁיבוֹ תִּצְטָרֶךְ לָמוֹ
לְיוֹם בְּרִיחָה לִתְשׁוּעוֹת: צִוּוּי פֹּעַל כְּגָמַר וְשִׁכְלֵל. נַעֲשֶׂה
אָדָם בְּצַלְמֵנוּ מִלֵּל. גִּבְּלוֹ וְהִנְשִׁימוֹ וְעֵזֶר לוֹ כִלֵּל: קַלָּה
כְּנִצְטַוָּה וְהִטָּהוּ לֵב הוּתָל. וְדָנוֹ בְּדִין סַנְהֶדְרִין כְּגֶבֶר נֶעֱקָשׁ
וְנִפְתָּל. לְקַיֵּם עָלָיו עִם עִקֵּשׁ תִּתְפַּתָּל: רָשַׁם אַזְכָּרוֹת
בְּשֶׁלּוֹ שִׁבְעִים וְאֶחָד בְּפָרָשָׁה. מִבְּרֵאשִׁית וְעַד נוֹצַר
וּמִשֶּׁנּוֹצַר וְעַד גְּרִישָׁה. כְּנֶגֶד סַנְהֶדְרִין בַּעֲלֵי חֲקִירָה
וּדְרִישָׁה: שְׁנַיִם חָטְאוּ וְנִתְחַיְּבוּ בַּתּוֹרָה. וְנָחָשׁ עִמָּם בְּלֹא
טָעַן כַּשּׁוּרָה. בִּמְקוֹם רַב וְתַלְמִיד הָרַב רָאוּי לְמוֹרָא:
תָּר שְׁבִיעִי עֲלֵי יְצִיר כִּי נִתַּן לִמְהוּמָה. וְעָמַד כְּגִבּוֹר
לְהָגֵן כַּחוֹמָה. וְחִנֵּן פְּנֵי מוֹחֵל וְשִׁכֵּךְ כַּעַס וְחֵמָה:
ק׳ בְּכֵן נָפַשׁ בּוֹ יוֹשֵׁב מְכוֹן פְּרוּשִׂים. נִחֲלוֹ לְעַמּוֹ אֲשֶׁר
בְּצִלּוֹ חוֹסִים. מְשַׁבְּחִים לִשְׁמוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל
הַמַּעֲשִׂים. קָדוֹשׁ: הכל יודוך.

א ו פ ן.

ע״ס א״ב ומסלם עד חום יו״ד.

לְךָ אֵלִים אַלְפֵי אַלָּפִים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ. לְךָ בְּרָקִים
בְּרוּאֵי בְקָרִים אוֹמְרִים בָּרוּךְ. לְךָ קְהִלּוֹת בַּשַּׁבָּתוֹת
וּבֶחֳדָשִׁים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ: לְךָ גוֹעִים גְּדוּדֵי גְּבוֹהִים
אוֹמְרִים קָדוֹשׁ. לְךָ דּוֹבְבִים דְּמָמָה דַקָּה אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
לְךָ קְהִלּוֹת בַּשַּׁבָּתוֹת וּבֶחֳדָשִׁים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְךָ הוֹמִים הוֹמֵי הֲמֻלָּה אוֹמְרִים קָדוֹשׁ. לְךָ וְעוֹדִים וְעוֹדֵי
וָתִיקִים אוֹמְרִים בָּרוּךְ. לְךָ קְהִלּוֹת בַּשַּׁבָּתוֹת וּבֶחֳדָשִׁים
אוֹמְרִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ: לְךָ זוֹעֲקִים זַכֵּי זְבוּלִים אוֹמְרִים
קָדוֹשׁ. לְךָ חָלִים חֲיָלֵי חַשְׁמַלִּים אוֹמְרִים בָּרוּךְ. לְךָ
קְהִלּוֹת בַּשַּׁבָּתוֹת וּבֶחֳדָשִׁים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ: לְךָ
טָשִׁים טַפְסְרֵי טְפוּחִים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ. לְךָ יְקָרָאוֹן
יְדִדוֹן יְדִדוֹן אוֹמְרִים בָּרוּךְ. לְךָ קְהִלּוֹת בַּשַּׁבָּתוֹת
וּבֶחֳדָשִׁים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ: והחיות ישוררו וכו׳.

ז ו ל ת.

ע״ס א״ב ונסוף חתום מאיר ברב יצחק חזק בתורה ובמעשים טובים.

אֱמוּנָתְךָ אַמְתִּי רַבָּה בְּסוֹד קְדוֹשִׁים מִתְקַדֵּשׁ. בְּהַצְבָּךְ
צִיּוֹן יֶשַׁע בְּעַמּוּד הַשַּׁחַר הַמִּתְחַדֵּשׁ. גְּאוּלִים יַאֲמִירוּךְ
וְיֹאמְרוּ מְהֵי שַׁבָּת וָהֹדֶשׁ. עֲדָתְךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ

נָאֲוָה קֹדֶשׁ: דֶּרֶךְ פְּרִי תֹאַר תֵּת כַּנֵּר לַמָּאוֹר. הִלּוּךְ
הַשְּׁמָשׁוֹת הַמְּאוֹרוֹת כָּבוּ גְּבוּל לִתְאוֹר. וְסָמוּךְ לַבֹּקֶר
אֶעֱרֹךְ וַאֲצַפֶּה לְךָ נָאוֹר. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה
אוֹר: זֹהַר מְקוֹם כְּבוֹדְךָ יֵרָאֶה לִבְחִירֶיךָ כְּפָעֳלָם. חַלּוֹנוֹת
מַקְטִינוֹת וּמַרְחִיבוֹת כָּזֶה וְכָזֶה לְעַלָּם. טַעַם חוֹזֶךָ יֵאָמֵן צַר
וָאוֹר לְהִתְעַלָּם. כִּי יְיָ יִהְיֶה לָךְ לְאוֹר עוֹלָם: יוֹף מִכְלַל
דְּבִירְךָ יַשֵּׁב יַסֵּד שְׁתִיּוֹת. כֵּס וָשֵׁם הַשְׁלֵם מֵהִשְׁתַּמֵּשׁ
בִּשְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת. לַעֲבָדֶיךָ שֵׁם חַדֵּשׁ כַּחֲדָשִׁים וַחֲדָשָׁה
אוֹתִיּוֹת. רָנוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְיָ הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת: מֵרֹאשׁ
אֲמָנָה וְלִפְנִים גָּלֻיּוֹת מִשִּׁבְיָם בְּהַשְׁחֵל. נְקֵבָה תְּסוֹבֵב
גֶּבֶר פֶּרֶק שִׁיר נַחֵל. סוֹד נִהוּג עַלְמוּת כַּעֲלָמוֹת תּוֹפֵפוֹת
אַחַר חֵיל. עִיר עָז לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמוֹת וָחֵל: פֶּה
פְּקִידָה בְּחָנֵס הֵעִירָה בְּרִית יְשֵׁנֵינוּ. צֶמַח צַדִּיק קֶרֶב
שָׁנִים תְּחַדֵּשׁ שָׁנֵינוּ. תַּהֲלוֹךְ מוֹרָא כְּמֶלֶךְ וְאָרִים נְטַיֵּל
שְׁנֵינוּ. אָז יִמָּלֵא רִנָּה וּשְׂחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ: בִּרְבִיצַת
פּוּךְ וְסַפִּיר חַקֵּה חַזֵּק עֲזָרָתִי. בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאַשּׁוּר
רְהִיטֵי בְּרוֹתֵי חֲזָרָתִי. וּבְמַעַן שִׁיר מְטִיבִים כְּאָז בַּיָּם
גִּזְרָתִי. הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי: עזרת.

יוצר לשבת בראשית·

ע״ס א״ב ערוכע, וחתוס כו שלמה הקטן.

אֵל נִשָּׂא. אֲרַנֵּן בְּהִתְעַלְּסָה. אֹמֶץ עָשָׂה. אַגִּיד בִּכְנֵסָה:
בְּסוֹד בָּרָה. בְּיֹשֶׁר אֶתְחַבְּרָה. בְּרֵאשִׁית בָּרָא. בָּאֵר
וּלְדַבְּרָה: שִׁיתוּ לֵב לַעֲבוֹד. מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. קָדוֹשׁ:
גְּדָל פֶּלֶל. גְּבוּרוֹתָיו נְמַלֵּל. גִּיהַּ וָלֵיל. גָּדְלוֹ נְסַלֵּל: דְּרוֹשׁ
כְּיָצַר. דֵּי מַעֲצַר. דַּל יִנְצַר. דֵּעָה מֵהִתְקַצָּר: הָאֵל בְּחָשְׁבוֹ.
הָעוֹלָם לְיַשְּׁבוֹ. הִתְיָעֵץ בְּמַחֲשָׁבוֹ. הַמְשַׂחֶקֶת בְּמוֹשָׁבוֹ:
וּבָהּ נִשְׁוָה. וְדַעְתָּהּ הִשְׁוָה. וְהִסְכִּימָה בְּמַחֲשָׁבָה. וְלִבְרֹאת
הֵשִׁיבָה: זְמָמוֹ הִרְהַר. זֵרוּז מִהַר. זִמֵּן מִזֹּהַר. זְבוּלֵי
טֹהַר: חֶלֶד הֶאֱרִיק. חִוָּר הִזְרִיק. חֵץ הִמְרִיק. חֶלֶף
מַעֲרִיק: טִלּוּל הִקְרִישׁ. טִיעָתוֹ הִשְׁרִישׁ. טְמוּנִים לְהַגְרִישׁ.
טְרוֹד וּלְהַפְרִישׁ: יָצַר פּוֹצְחִים. יִחוּדוֹ מְנַצְּחִים. יִמֵּן
קִדּוּחִים. יַסֵּר נִדָּחִים: כִּנֵּס בַּאֲגֻדּוֹ. כַּבִּירֵי מְדוֹדוֹ. כַּהֲזִידָם
נֶגְדּוֹ. כְּבָשָׁם בְּפַחְדּוֹ: לְרָאשֵׁי הַנֶּשִׁי. לַח הִדְשִׁיא. לְהַרְבּוֹת
וּלְהַפְשִׁיא. לְמַזְרִיעַ וּלְמַדְשִׁיא: מַעֲשִׂים זִמְּנָם. מֵאֹמֶר
יִמְּנָם. מְאוֹרוֹת הֲמוֹנָם. מֵרוּחוֹ מִנָּם: נֶעֱלָץ צוֹעֵד. נֶאֱמָן
עֵד. נוֹטְרִים מוֹעֵד. נִתְקָפִים מֵהִמָּעֵד: סִלֵּק מֵהֲבוּאִים.
שָׂחִים וְדֹאִים. סִמֵּן לְנִבְרָאִים. סוּר מִטְּמֵאִים: עָרוֹךְ
בָּחַר. עֵינָיו כְּשַׁחַר. עָתִיד לִסְחַר. עֲמוּסֵי מִשְׁחָר: פּוֹעֵל

בְּחָכְמָה. פִּקֵּד אֲדָמָה. פְּלוֹט בְּיִחוּמָהּ. פְּרָאִים וּבְהֵמָה:
צֶאֱלִים יְסֻכּוּהוּ. צָפָה לְעָרְכֵהוּ. צָדוֹ לְנַכְּסֵהוּ. צְנוּעִים
לְכוֹסֵהוּ: קָדוֹשׁ מֵאַרְצוֹ. קִצַּע קְרוּצוֹ. קוֹמֲמִיּוּת הִפְרִיצוֹ.
קִשְּׁטוֹ מִמַּעֲרָצוֹ: רַק כְּשִׁיחַת. רוּחוֹ נִפְחַת. רֶשֶׁת שַׁחַת.
רֶדֶת לְתָחַת: שִׁלֵּם פָּעֳלוֹ. שָׁבַת בִּזְבוּלוֹ. שְׁבִיעִי עִלּוֹ.
שְׁמוֹר מֵחַלְּלוֹ: תִּנּוּי שֶׁפֶר. תְּמוּר שִׁפֵּר. תֵּת כֹּפֶר. תָּאַב
עֹפֶר: שְׁמָרוֹ לְהַנְחִילוֹ. לְעַם נְחִילוֹ. מָן בְּהַשְׁחִילוֹ. הִשְׁמִיעוֹ
הִתְחִילוֹ: הִתְעַנַּג לְהִתְנָאוֹת. קְלוֹט יְצִיאוֹת. טוֹעֵן מַשָּׂאוֹת.
נוֹחַ מִלִּלְאוֹת: שִׁיתוּ לֵב לַעֲבוֹד. מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. קָדוֹשׁ: הכל.

אופן.

כל חרוזיו מתחילים באות ל׳ והאות שאחריה היא אות אחת משם המחבר בנימן.

לְבַעַל הַתִּפְאֶרֶת. מְתַכֵּן רוֹם בַּזֶּרֶת. מַעֲצִימִים אַדֶּרֶת.
מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת. נוֹחִים לוֹ לְתִשְׁחֹרֶת. כַּהֲלָכָה וּמַסֹּרֶת.
וַאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת. תְּהִלָּה בְּפִי סוֹדָרֶת: לְנִקְרָא רִאשׁוֹן
וְאַחֲרוֹן. מֶלֶךְ אַדִּירִירוֹן. מַבִּיעִים סֶלֶד וָרֹן. בְּיֹשֶׁר
וּבְכִשְׁרוֹן. וְאִתָּם מִטַּטְרוֹן. פִּסְקוֹן אִטְמוֹן וְסִגְרוֹן. וַאֲנִי
חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן. מִשְׁתַּחֲוֶה פְּנֵי אָרוֹן: לְיָהּ חוֹצֵב לֶהָבָה.
נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה. וְעִירֵי מֶרְכָּבָה. וְקַדִּישֵׁי
שַׁלְהֵבָה. מִתְגַּבְּרִים לְהַקְשִׁיבָה. קְדֻשָּׁה כְּאַחַת חֲטִיבָה.

וַאֲנִי חוֹלַת אַהֲבָה. בַּקָּשָׁה כְּשֵׁי עֲרָבָה: לְמַפְלִיא פְּלָאוֹת.
אֲדוֹן כָּל הַנִּפְלָאוֹת. כִּתִּים וַחֲיָלוֹת. בְּחַדְרֵי הֵיכָלוֹת.
רוֹעֲשִׁים בְּקוֹלוֹת. נוֹעָדִים בְּמַקְהֲלוֹת. וַאֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי
כַּמִּגְדָּלוֹת. תִּשְׁבָּחוֹת וּתְהִלּוֹת: לְנֶאֱמָן בִּבְרִיתוֹ. וְקַיָּם
בִּשְׁבוּעָתוֹ. חַשְׁמַלֵּי שַׁרְוִיתוֹ. מִתְבַּהֲלִים מִשְּׁאֵתוֹ. מִתְנַטְּלִים
מֵאֵימָתוֹ. מַגִּידִים אֱלָהוּתוֹ. וַאֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ.
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ: והחיות ישוררו וכו׳.

ז ו ל ת.

ע״פ א״ב וכקוף מחוס שלמה הקטן יגדל בתורה חזק ואמץ סלה.

אֲחַשְׁבָה לָדַעַת עָמֶל וּדְבָרִים יְגֵעִים. לָמָּה כְאֵבִי נֶצַח
אָנוּשׁ מְמֻרְגּוֹעִים. בְּרִית בָּאִים יְסוּרִים וּנְגָעִים נוֹגְעִים.
וּרְשׁוּת רוֹפְאִים נִתְּנָה לִפְגָעִים פּוֹגְעִים: גָּווּ וְגַם גָּוְוּ
מְבַשְּׁלֵי הַסַּמָּנִים. סָרוּ אַף הוֹסְרוּ סְרָחוּ הָאֲמָנִים. דַּרְכֵי
כְּנִסְתָּרָה אֵרֵד אֶצֶל מְמֻנִּים. מְחֻזֶּרֶת שׁוֹאֶלֶת מְצוֹא
תְּשׁוּבַת מוֹנִים: הַשַּׁאֲנַנִּים בְּטַח וּבַעֲמַל אֱנוֹשׁ אֵינֵמוֹ.
וְעִם אָדָם לֹא יֻנְּגְעוּ אוֹנֵימוֹ. וּבְרִיאִים כִּמְרִיאִים יָצָא מֵחֵלֶב
עֵינֵמוֹ. יַבִּיעוּ יַדַּבְּרוּ רַע וָמֵר עִנְיָנֵימוֹ: זֹאת הַעֲזָה וּמִצְחָה
לֹא בָרִישָׁן. לֵב לָהּ לָדַעַת רַק חַדַּת לָשׁוֹן. חִתּוּל סַם חַיּוּשָׁם

וְנֶגַע יֶדְשָׁן. זֶה כַּמָּה שָׁנִים יָשָׁן נוֹשָׁן: טְעוֹתִי אַחֲרֵיהֶם
חַיָּתָם לֹא פוֹסֶקֶת. כְּפֶחָם לַגֶּחָלִים וְעֵצִים לָאֵשׁ נִסֶּקֶת.
יְרִיעוֹתַיִךְ שַׁכְּנִי בִּשְׁכוּנָה לֹא נִזֹּקֶת. וְסִפְרֵי רְפוּאָתֵךְ מַה
תְּיַגְּעִי עוֹשֶׂקֶת: כִּלֲלִי יָפְיֵךְ בְּמַכָּה לֹא שׁוֹלֶטֶת. בֹּחַן אִם
תְּבַקְשִׁי הַשַּׁלְוָה מָחֳלֶטֶת: לַבַּת לִבִּי אַף כִּי קוֹלֶטֶת.
קִרְבָתֵךְ לִי טוֹב חוֹלֶטֶת פּוֹלֶטֶת: מַה לִּי וְלָכֶם מַחַן הַדְגֵּל.
אַף הַטִּנֹּפֶת פַּגָּל וְלֹא הִתְגַּלְגֵּל: נָעִים וָטוֹב מַה מָּתוֹק
מִתְרַגֵּל. מִצּוּי לְרִצּוּי אָב לַבֵּן יְפַרְגֵּל: סְפִירַת הַחֶשְׁבּוֹנוֹת
אַף לְפִי כָלְתָה. וַאֲרֻכַת בַּת עַמִּי לֹא עָלְתָה. עִנְיָן חַכֵּה
לוֹ מַצֶּבֶת גֻּלְתָה. תַּאֲוַת נֶפֶשׁ חִבַּת דּוֹד לֹא חָלְתָה: פִּתְגָם
זֶה תַּרְתִּי בְלִבִּי הַמְצֵעַ. הַמַּכּוֹת אֲשֶׁר הֻכֵּיתִי רַב הַמַּרְצֵעַ.
צוּר מִדּוֹת שׁוֹנוֹת טֶרֶם הִקְצִיעַ. כִּוֵּן מַטְלֵת מַקְצִיעַ
וְאִסְפְּלָנִית הִצִּיעַ: קֶשֶׁר קְמִיעַ מֻמְחֶה וּלְחִישׁוֹת מְעֻלּוֹת.
דְּבָרוֹ בָּדוּק וּמְהֵימָן כַּמָּה מַעֲלוֹת. רוֹפֵא אָמָּן לוֹ נִתְכְּנוּ
עֲלִילוֹת. אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נַרְתֵּק רַב תְּעָלוֹת: שִׁקַּצְתִּי חַיַּי
מְשֻׁבֶּצֶת מֵרֹב בֹּשֶׁת. טְעוּנָה כְּלִמּוֹת וָרֹק מִנִּי דַּבֶּשֶׁת.
תְּבוֹעַ אָשִׁית עַד יְבֹשֶׁת תַּחְבֹּשֶׁת. אַחַר הַמַּכָּה צְדָקָה לְךָ
תִּלְבֹּשֶׁת: שְׁפוֹט לִטְרוֹף טֶרֶף עֵינָיו תִּצְפֶּינָה. לֹא לְשַׁחֵת
בְּרִיּוֹתָיו דְּרָכָיו תְּרַפֶּינָה. מִתּוֹךְ דִּין לְרַחֵם מִדּוֹתָיו תְּסֻבֶּינָה.

הוּא יַכְאִיב וְיֶחְבָּשׁ יִמְחַץ וְיָדָיו תִּרְפֶּינָה: הַמַּפְלִיא לַעֲשׂוֹת
עִם בָּרִיא וְאָמֵל. קְרוֹבִים רַחֲמָיו וְלֹא כְּחָצִיר קָמֵל. טְרִיָּה
לִרְטִיָּה יְגַלְגֵּל בּוֹ בְּאִזְמֵל. נֵס בְּתוֹךְ נֵס יְנוֹסֵס חוֹמֵל: יְצוּרָיו
חַיָּבִים לְהוֹדוֹת חֶסֶד גּוֹמֵל. גַּלֵּי יָם יוֹרְדִים וְנִכְנָסִים לְנָמֵל.
דֶּרֶךְ תּוֹעִים יְיַשֵּׁר יַעַר וְכַרְמֶל. לְבוּטִים יְרַפֵּא וּמַתִּיר חָבוּשׁ
וְעָמֵל. בִּין וּשְׁמָר אֵלֶּה עַם נָבוֹן וְחָכָם. תָּר בְּנֹף מַכְאוֹבָם
וּבְכֹשֶׁר מְשָׁכָם. וַיַּנְחֵם לָבֶטַח וְיָם כִּסָּה פּוֹרְכָם. רִגְּלָם
הַמִּדְבָּרָה וְאַרְבָּעִים סִפֵּק צָרְכָּם: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם מְיַחֲלִים
לוֹ הוֹיִם. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת מְכַלְכֵּל יְהָבִים. הוֹדוּ לְזֵכֶר
קָדְשׁוֹ מוֹחֵץ רְהָבִים. כְּעַל זֹאת דָּצוּ וְשִׁבְּחוּ אֲהוּבִים: עזרת וכו׳.

יוצר לשבת ראשונה של חנוכה.

ע״ס א״ב כפול תשעה, וחתוס בו יוסף בר שלמה.

אוֹדְךָ כִּי אָנַפְתָּ בִּי וַתָּשָׁב. אָזְנְךָ הִטִּיתָ שַׁוְעִי לִקְשׁוֹב.
אֹיַבְתִּי כְּקַשׁ בְּעַלְעֹלֶת לִנְשׁוֹב: אָבִינָה וְאֶזְכְּרָה יְמֵי קֶדֶם.
אֲשֶׁר קְרָאוּנִי כְּנִכְתָּם אֹדֶם. אוֹתוֹתָם אַגִּידָה וְלֹא אֵרָדֶם:
אָשִׂיחָה צָרוֹת וְנִקְמַת אַנְטִיוּכַס. אִבַּח חֲסִידַי וּמְשִׁיחַי
נָכַס. אֱוִילֵי עַמִּי כְּהִקְרִיצוּנִי לְהַרְכַּס: יַעַן וְעֵד סוּסֵי

פְּלָדוֹת. בָּמוֹ רוֹכְבִים שְׁנוּסֵי לַפִּידוֹת. מוֹפֵת הָרָאוֹת
בְּתוֹךְ עִיר נִכְבָּדוֹת. קָדוֹשׁ:

בָּאוּ אָכֵן פָּרִיצִים לְלַשֵּׁן. בָּחֳרִי אַף הַמֶּלֶךְ לְעַשֵּׁן. בְּעַד
לְהַכְרִית שְׁרוּצֵי גֹשֶׁן: בָּעֲרָה חֲמָתוֹ וַיֵּחָא בְּפֶתַע. בִּלָּה
בְשָׂרִי וְחַיָּתִי שָׂתַע. בַּיְעָרִים חָבְאתִי כַּבְּהֵמוֹת לְהָתַע:
בְּכַלּוֹתוֹ לְהַשְׁמִיד עָם וְלִרְפּוֹס. בְּאֵר לְשַׂר צְבָאוֹ פִּילְפּוֹס.
בְּרִית לְהַעֲבִירִי וּפִסְלוֹ לְתַפּוֹשׁ: גָּזַר מִי בַּחֲזִיר יְפַגֵּל.
גַּם מוֹשֵׁךְ עָרְלָה לְעַגֵּל. גְּוִיָּתוֹ לְהַשְׁאִיר וְהַמְצָאָן
מִלְּסַגֵּל: גְּאָלוֹ בְּפַת בָּגוֹ וּבֶאֱלִיל חִיָּה. גָּבְרוּ בְתָמָם שָׁת
לִשְׁאִיָּה. גָּדַע וְכִלָּה נוֹצְרֵי תוּשִׁיָּה: גְּבִירוֹת שְׁתַּיִם בְּנֵיהֶן
מָלוֹ. גְּלַל בֵּן בִּשְׁדֵיהֶן נִתְלוֹ. גּוּרִים וְאִמּוֹתָם מִמְּגָדֵל
הִפִּילוֹ: דִּמּוּ לְטַגֵּף בְּזִבְחֵיהֶם אֶלְעָזָר. דָּתוֹ שָׁמַר וְעֹז נֶאֱזָר.
דָּח וַיֵּבֶז דִּבְרֵי הָאַכְזָר: דִּבֵּב דָּאַבְתִּי עַל נַפְשֶׁךָ. דָּרוֹשׁ
אֶדְרוֹשׁ מִבְּשַׂר קָדְשֶׁךָ. דֹּם כְּמוֹ הֶאֱמַנְתִּי וַאֲנַטְשֶׁךָ: דְּלֹף
בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה אָנֹכִי. דְּחוֹל אֱלֹהַי בְּמִרְמָה תַּמְלִיכִי.
דְּבָרֶיךָ כַּלָּה וְנַחֲתִים מִלְּהָפְכִי: הֲלָזֶה יֹאחֵז צַדִּיק דַּרְכּוֹ.
הַבָּחוּר יוֹסִיף אֹמֶץ בִּרְכּוֹ. הַיָּשִׁישׁ בְּשׁוּרוֹ נֶחֱרַג בְּעֶרְכּוֹ:
הַעַל אֵלֶּה לֹא תִפָּקוֹד. הַצָּפִיר וְהַשָּׂעִיר בַּחֲרוֹנְךָ לִיקוֹד.
הָרֹאשׁ וְהָרֶגֶל הַזָּנָב וְהַקְּרָקֹב: הַבֵּט וּזְכוֹר אֶת כָּל הַתְּלָאָה.

הַהַשִּׂיגָה עֲדַת צֹלֵעָה וְנַהֲלָאָה. הַלְעוֹלָמִים תִּזְנַח לְרַבַּת
חֶלְאָה: וְאַבִּיעָה עוֹד מִקְרֵה שִׁבְעָה. וָתִיקִים אַחִים תְּמִימֵי
דֵעָה. וְקָלָם בָּאֵשׁ בְּשָׁוְא נִתְעָה: וְעַל לֹא אָכְלוּ מִזִּבְחוֹ.
וַיִּדְבְּקוּ בְּעֹשֵׂה תֵבֵל בְּכֹחוֹ. וְשִׁסְּפָם נָבָל בְּאַכְזְרִיּוּת רוּחוֹ:
וּמַחֲבַת נְחֹשֶׁת בְּאוּר רִתַּח. וַיְפַשַּׁח הָרִאשׁוֹן נֶתַח נֶתַח.
וְעוֹר רֹאשׁוֹ חָשַׂף בְּתוֹתָח: זָמַם לַהֲרוֹג שֵׁשֶׁת אֶחָיו. זֵד
יָהִיר בְּעֶבְרַת טוּחָיו. זְבָחָם כְּכֶבֶשׂ אַלּוּף בְּחוֹחָיו: זָמַם
אֲפַתֶּה הַשְּׁבִיעִי קְטַנָּם. זָהָב אַעֲשִׁירְךָ אֵלָיו נָם. זְמַנְתִּיךָ
לִי לְמִשְׁנֶה קוֹנָם: זֹרַז הָעֶלֶם הַטּוֹב לְבַחֵר. זָעַק הָרְגֵנִי
נָא לָמָּה תְאַחֵר. זָנַחְתִּי לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְאֵל אַחֵר: חָם וַיִּחַר
מוֹשֵׁל רָשָׁע. חִזֵּק מַכּוֹתָיו בְּלִי פֶשַׁע. חֻסַּן הַיֶּלֶד וּלְסוֹבְלָם
שָׁעֲשַׁע: חָזְתָה הוֹרָתָם מִשְׁפְּטֵי בָנֶיהָ. חָמְטָה נַפְשָׁהּ עַל
נִינֶיהָ. חָלְפָה וַתָּשָׁב רוּחָהּ לְקוֹנֶהָ: חֲמָסִי אִם גָּבַר לַעֲכוֹר.
חֲסִידִים אֵלּוּ וַהֲרִיגָתָם זְכוֹר. חַנֵּן כְּרוּיֵי בְלֶתֶךְ וָכֹר: טָפַשׁ
עוֹד מָדוֹן מְגָרֶה. טִפְטוּפִי אֲשֶׁר לֹא יַמְרֶה. טִמּוּסֵי יְוָנִי
הַחַי יִקָּרֵא: טִכֵּס זוֹכֵר שְׁמוֹ יְהוּדִי. טָבוֹחַ וְקָרוֹץ כְּמוֹ גְדִי.
טְרִיָּה וּבִקֹּרֶת לְהַכְבִּיד בְּשֶׁלְדִּי: טֹהַר טְבִילוֹת מִקְוֶה
מֵהֶם הֶחֱדִיל. טָשׂוּ קְדוֹשִׁים מִנְּשֵׁיהֶם לְהַבְדִּיל. טָרְחָם
סָקַרְתָּ נֵס לְהַגְדִּיל: יָחִיד וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן שָׁמַיִם. יִמֵּן לְכֻלָּם

מִקְוְאוֹת מַיִם. יַעַן חֲסִידָיו מְיַחֲדָיו פַּעֲמָיִם: יָסַף יָדוֹ לְתָעֵב הָמוֹן. יְדִידוּת בַּיִת לָאִישׁ כִּזְמוֹן. יִשְׁכְּבֶנָּה אָז תְּחִלָּה הַהֶגְמוֹן: יָתֵד זֹאת נִתְקְעָה לְגֹדֶשׁ. יֳרָחִים אַרְבָּעִים וְאַרְבָּעָה חֹדֶשׁ. יְהוּדָה הִסִּיעָהּ כֹּהֵן הַקֹּדֶשׁ: כְּנִתְמַלֵּא סֶפֶק וְשַׁדַּי חָנַן. כִּנֵּס חַשְׁמֹנַי לְבַת יוֹחָנָן. כִּנְסוּם לְחֻפָּה בְּמִשְׁתֶּה לְהִתְרוֹנָן: כָּל עֶדְיָהּ פָּחֲחָה הַכַּלָּה. כּוֹס מָזְגָה לִקְרוּאֵי הַלּוֹלָה. כָּבְשׁוּ פְנֵיהֶם מֵהַבִּיט צִלָּהּ: כָּבֵד שֶׁצֶף הָאָח לְעֻמָּהּ. כַּבִּירִים קְרוּאִים פֶּה לְהַנְעִימָה. כְּנֶגְדָּם אֵיךְ עָמַדְתְּ כִּקְדֵשָׁה עֲרֻמָּה: לָמוֹ הֵשִׁיבָה נְוַת יְפֵה־פִיָּה. לִי אֵיךְ תְּיַסְּרוּנִי בִּרְמִיָּה. לְעָרֵל וְטָמֵא תַּשְׁגִּילוּנִי הַלַּיְלָה עֶרְיָה: לָבְשָׁה רוּחַ אָז יְהוּדָה. לִבּוֹ מְלָאוֹ גְּבוּרָה עֲנוּדָה. לָחַשׁ וַיְקַנֵּא קִנְאָה כְבֵדָה: לִקֵּט הֲדַס וּמִינֵי בְשָׂמִים. לְהָכִין כְּמוֹ בְגִיל וְהֵנוֹמִים. לְהַתְעֹת עַוָּל כְּחֻקּוֹ מַשְׁלִימִים: מֵרָחוֹק בְּשָׁקְפָם מְזַמְּרִים וּמְחַנְּגִים. מִלֵּל אֵלֶּה הַשָּׂרִים הַמַּנְהִיגִים. מֵעַתָּה יִכָּנְסוּ בְּנִמּוּסֵי עֲרוּגִים: מְשָׁרֲתָיו וּמַחֲנֵהוּ חוּצָה הֵנִים. מַתִּתְיָהוּ וְאֶחָיו פְּנִימָה הִכְנִים. מַכְבַּי יְהוּדָה גְּבוּרָה הִשְׁנִים: מֹאֶסֶת כָּל עֵץ הִדְקִיר הַמְזַנֶּה. מֵעַכּוֹ לְנִמְרִים רָדַף הַמַּחֲנֶה. מְחָצָם וְכִלָּם וַיֻּגַּד לֶאֱלִיפֹרְנֵי: נָסַע וַיֶּאֱסֹף הֲמוֹנוֹ לְהַקְמִיל. נָח קָרוֹב מִצִּיּוֹן מִיל. נָע לְבָבִי כְּיַעַר וְכַרְמִל:

נָדְבוּ הָעָם לָשׁוּב לִמְחוֹלְלָם. נֶאֱנָחִים בְּצוֹם וּבְכִי כֻּלָּם.
נֶחֱמָדִים מִפָּז הָגוּ בְּפִלְפּוּלָם: נִבָּא לַמֶּלֶךְ הֶגְמֹנוֹ אַכְיוֹר.
נָדִיב יוֹעֵץ דֻּכָּס וְאַפִּיפְיוֹר. נָצְרוּ חֻקָּם וְיַצִּיתוּךָ כַּכִּיּוֹר:
שׂוֹטֵן כְּהֶאֱזִין עָלָיו הִגְעִיר. שָׂח לְהוֹקִיעוֹ כְּבוֹדוֹ לְהַכְעִיר.
סָמוּךְ מִבּוֹא שַׁעַר הָעִיר: סָחַף מָחָר הַקִּרְיָה כְּאַגְחִיל.
סְיָפִי בְּרֹאשׁ זֶה אַתְחִיל. סַנֵּגְרוֹן מְשַׂנְאַי תְּמוּר הִשְׁחִיל:
סִכְּכַתְנִי בַּלַּיְלָה הִיא יְהוּדִית. סוֹדָהּ בָּרוּךְ וְטַעֲמָהּ עִדִּית.
סוֹחֵרָה לְעַמָּהּ וּלְיָוָן לַפִּידִית: עִיר וְיֹשְׁבֶיהָ בְּכֹשֶׁר בַּחֲזוֹתָהּ.
עָלְצָה וַתֹּלֶךְ עִמָּהּ שִׁפְחָתָהּ. עַל יְיָ הִשְׁלִיכָה יְהָבָתָהּ:
עָמְדָה בְּרֹאשׁ מַחֲנוֹת הָאוֹיֵב. עֲלִיצוֹתָיו לְהָפֵג וַחֲיָלָיו לְדַיֵּב.
עַל רֹאשׁוֹ גְּמוּלוֹ לְחַיֵּב: עֲדִי יָפְיָהּ הִגִּידוּ לַמֶּלֶךְ. עַלְמָה
שֶׁאֵין כָּמוֹהָ בַּפֶּלֶךְ. עָרְבָה עָלָיו וְלַהֲבִיאָהּ הִלֵּךְ. פָּץ מַה
דַּרְכֵּךְ הַשְׁמִיעִינִי. פָּצְתָה מִמִּשְׁפַּחַת נְבִיאִים אָנִי. פּוֹתְרִים
עָלֶיךָ מַלְכִּי וּקְצִינִי: פֶּתַע פִּתְאוֹם בְּבֹא מָחָר. פָּגוֹזֶיךָ יִתְּצוּ
הָעִיר כְּפֶחָר. פָּסַעְתִּי לְבַשֶּׂרְךָ לְבַל תְּאַחַר: פּוּרָה בְּדָרְכְּךָ
בְּמוֹ חֲמָתֶךָ. פְּקֹד וּזְכֹר אֶת אֲמָתֶךָ. פִּרְחֵי מִשְׁפַּחְתִּי
יְשָׁרֲתוּךָ בְּבֵיתֶךָ: צִפְצֵף כָּל שְׁאֵלָתֵךְ אֲמַלֵּא. צִבְיוֹנִי אִם
תַּעֲשִׂי מִלְּכַלֵּה צֶאֱצָאֵי בֵית אָבִיךְ אַעֲלֶה: צָרְחָה לוֹ אֵינֶנִּי
טְהוֹרָה. צָו לְהַעֲבִיר קוֹל וּגְזֵרָה. צֹרוּ מֵהַגִּיעַ בָּעַלְמָה

הַמִּטַּהֵרָה: צָהַל כְּסוּס מְיֻזָּן וְכִרְכָּר. צְבָאָיו בְּמִשְׁתֵּה שְׁמָנִים הִשְׁכָּר. צַוָּארוֹ לָצוּד שָׁתָה וַיִּשְׁכָּר: קִפְּחַתּוֹ אָז שְׁנַת תַּרְדֵּמָה. קָרְאוּ לוֹ הַנַּעֲרָה לְפָגְמָהּ. קָדְקְדוֹ הִשְׁכִּיב וּכְיָשֵׁן נִדְמָה: קָמוּ חִישׁ וּפָנוּ לְדַרְכָּם. קַלּוּ רֶגֶל מֵעַל מַלְכָּם. קִדְּמוּ וַיָּרֻצוּ לְאָהֳלֵי סֻכָּם: קְרוּאָה יִרְאַת יְיָ וּמַשְׂכֶּלֶת. קָצֲצָה גֻלְגַּלְתּוֹ כְּרֹאשׁ שִׁבֹּלֶת. קָחַתּוֹ וְהֵבִיאַתּוֹ לְהֵטִיב תּוֹחָלֶת: רָאוּהוּ וְלֹא הֶאֱמִינוּ לָהּ. רָצוּ לָאִישׁ אֲשֶׁר בְּקִצְפּוֹ תָּלָה. רָחַשׁ הוּא רֹאשׁוֹ בְּאָלָה: רְמַשׁ הַהוּא גָּדְלוּ שְׂמָחוֹת. רָחֲקוּ וַיָּנֻסוּ יָגוֹן וַאֲנָחוֹת. רוֹדֵף וּמִתְנַקֵּם כְּהֶרֶף לְהִמָּחוֹת: רָקְדוּ וְחָדוּ כָּל הַלַּיְלָה. רֶנֶן הִנְעִימוּ לְנוֹרָא עֲלִילָה. רְחָפָם וּפְקָדָם בְּפָסוֹחַ וְחֶמְלָה: שַׁחַר כְּהִקְרִין וְהַבֹּקֶר אוֹר. שָׁאֲגוּ בְּקוֹל חָזָק וְנָאוֹר. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ לְבָאוֹר: שׁוֹדְדִים כְּשָׁמְעָם הֲמֻלַּת הֶהָמוֹן. שָׁקְדוּ לְהָקִיץ הַמֶּלֶךְ וְלִכְמוֹן. שְׁזָפוּהוּ מֵת מֻשְׁכָּב בְּאַרְמוֹן: שְׁאוֹנָם נִכְנַע וַתִּבְרַח רוּחָם. שָׁחֲחוּ וְחָגְרוּ בְּפַחַד אֶבְחָם. שׁוֹבֵיהֶם רְדָפוּם וְהִכּוּם לְפַלְּחָם: תִּמּוּם וַהֲרָגוּם תִּלֵּי תִלִּים. תּוֹדוֹת וְהַלֵּל סִיְּגוּ סְגוּלִים. תֹּקֶף הַנֵּס קָבְעוּ מַשְׂכִּילִים: תִּמֲמוּ הַלֵּל לִגְמוֹר שְׁמוֹנָה. תֹּכֶן נֵרוֹת לְהַעֲלוֹת בִּרְנָנָה. תָּמִיד בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: תֹּאֲמוּ הַיּוֹם שַׁבָּת (וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ) וַחֲנֻכָּה.

תְּפֹאָר מֵעִנְיָנָם מֵעֲנֻגָּה וְרַכָּה. תְּעִידְךָ נֶצַח כִּי לְךָ הַמְּלוּכָה:
יְחִידֶיךָ וִידִידֶיךָ סֶלָה פְקָדוּךָ. בַּל נִדְמֵיתָ שִׂגְּבוּךָ לִבְּדוּךָ.
מִשְּׁבִי הַדְרִירֵם וְהַכֹּל יוֹדוּךָ. קָדוֹשׁ: הכל יודוך.

חיזט דיעזער שבת לזגלייך ראש חדש, זמ חירד לזמ אופן לך אלים געזנגען, זייטע 11.

מאורה.

מחברו שלמה, וידמה סהוא גביר.ל, כי הסיר סקול.

שְׁנֵי זֵיתִים. נִכְרָתִים. בְּגַן נָעוּל יַצְהִירוּ: לְרֹאשׁ קָהָתִים.
וְאֶפְרָתִים. שְׁתֵּי עֲטָרוֹת יַכְתִּירוּ: וְעַל מְנוֹרָה. הַטְּהוֹרָה.
כְּמוֹ נֵרוֹת יַזְהִירוּ. הֵן בַּמַּחֲנֶה. אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ:
לְבֶן אֶפְרָת. צִיץ נִכְרָת. אֲשֶׁר הָיָה כְּצִיץ נוֹבֵל: לְבֵן
הָמְשַׁח. אֲשֶׁר הוּשַׁח. כְּמוֹ אֳנִיָּה בְּלִי חוֹבֵל: זְכוֹר מַרְאָה.
אֲשֶׁר רָאָה. זְכַרְיָהוּ בְּעִיר בָּבֶל: כְּמוֹ זְכַרְתָּם. וְהוֹשַׁעְתָּם:
אֲזַי עַל יַד זְרֻבָּבֶל: זְכוֹר זַרְעָם. לְהוֹשִׁיעָם. וְגַם תִּקְרָא
שְׁנַת יוֹבֵל: וְשִׂים אוֹתָם. מְקוֹם אֲבוֹתָם. הֱיוֹת מוֹשְׁלִים
בְּכָל תֵּבֵל: וּמֵעַל יַד. אִישׁ צַיָּד. טַבַּעְתָּם יָסִירוּ: הן במחנה.
מַמְלָכָה. מְמֻשָּׁכָה. לְעִיר צִיּוֹן תְּשִׁיבֶנָּה: וּבַת כְּבוּדָּה.
בְּרֹב עֲבֻדָּה. לְבֵית אִמָּהּ תְּבִיאֶנָּה: וְהַגְּבִירָה. וְהַצְּפִירָה.
בְּרֹאשׁ דָּוִד תְּשִׂימֶנָּה: וּמִצְנֶפֶת. מְעֻלֶּפֶת. בְּרֹאשׁ אַהֲרֹן
תְּקִימֶנָּה: וְהַתָּמִיד. אֲזַי תַּעֲמִיד. וְהַמִּנְחָה תְּרִימֶנָּה:
וְהַמֶּרְקָח. אֲשֶׁר לֻקָּח. וְלֹא רְאִיתִיו עַד הֵנָּה: וְהַנֵּרוֹת.

בַּמְּנוֹרוֹת. בְּנֵי אַהֲרֹן יַבְעִירוּ: הן במחנה. הַגְּבָאָה. וְהַצְּמָאָה.
אֲשֶׁר תָּמִיד לְךָ תְּהִלִּיל: סְמוֹךְ יָדָהּ. בְּבֶן דּוֹדָהּ. הַנִּקְרָא
שְׁמוֹ הַכְלִיל: וְתַכְנִיסֵם. לְנַן בְּשֵׁם. וְחָפָתָם בְּהוֹד תַּכְלִיל:
וְתוֹלִיכֵם. וְתַמְלִיכֵם. בְּהַר צִיּוֹן וְהַגְלִיל: וְחֹק יָשָׁר. אֲוַי
יוּשָׁר. עֲלֵי גֶבֶל וְגַם חָלִיל: וְעַם אוֹהֲבֵי שִׁמְךָ וְעוֹזְבֵי חֲזוֹן
שֶׁקֶר וְשָׁוְא וֶאֱלִיל: וְאִם פְּרוּכִים. יְהוּ בְרוּכִים. כָּל רוֹאֵיהֶם
יַכִּירוּ: הֵן בַּמַּחֲנֶה. אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ: אור חדש.

ז ו ל ת.

נ״ם א״ב, וכסוף חתום שלמה הקטן בירבי יהודה חזק.

אֵין צוּר חֵלֶף. תַּבְנִית כַּל גּוֹלֵף. לְכוֹשֵׁל חָיִל חוֹלֵף.
לְמְכַשֵּׁל חַיִל שׁוֹלֵף: בַּעַר שָׁקַד לְסַלֵּף. עָם דָּת אֵלֵף. מְעַט
פְּרָחֵי תֵּלֵף. גִּבֵּר מֵרֵב אָלֵף: גְּמָצֵי שִׁיחוֹת כָּר. שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה כִּרְכַּר. רְאוֹת בְּרֵכוֹת סָקַר. בְּעִנּוּי נֶפֶשׁ נָקַר:
דַּבֵּר שֵׁם יָקָר. כָּל מַזְכִּיר יְדָקָר. וְאָז לְרֹב הָפָקָר. מְרוֹד
כְּפוֹר בְּעָקָר: הֵעֵרִים סוֹד בְּלִיַּעַל. לְהוֹגֵי חֵן יַעַל. מְסוֹךְ
סַךְ רַעַל. חַיֵּימוֹ הַמְּרֵר וְהַרְעַל: וְעוֹד הוֹסִיף מַעַל. לְאֵל
מוֹדֵד שַׁעַל. בְּטֵל עוֹד מֵהַעַל. קָרְבַּן תָּמִיד מוּעָל: זֶרַע
קֹדֶשׁ הַחֲרֵן. חָכְמוּ קַלֵּי מֶרֶץ. גְּזוֹר אֶצְבַּע קֶרֶץ. כּוֹתֵב
כְּתָבַת פֶּרֶץ: חִבּוּל טָמְאַת שֶׁרֶץ. גַּן נָעוּל הַשֶּׁרֶץ. שְׁתוֹק

אִסּוּף הַפְּרֵץ. זְמָה סַפֵּק אָרֵץ: טָשׁוּ חַרְגּוֹלִי יֵלֶק. זְמוֹרֵי
הַבְקֵק וְהַבְלֵק. כְּנֵן עַל צִפּוֹר דּוֹלֵק. גּוֹזָלַי בַּתֵּר וְהַמְלֵק:
יָקְדוּ כְּהַבְהֲבֵי עֵלֶק. חַרְחַר רִיב וְחֵלֶק. עֲקוֹר מַתַּן
חֵלֶק. חַג וּמְנוֹרָה דּוֹלֵק: כְּנוּיִים שְׁפַּנִּי סֶלַע. הוּמְרוּ
לְתַנִּינֵי בֶלַע. לְבָאֵי שֵׁן וּמַתְלַע. תְּבוּאַת קֹדֶשׁ יָלַע:
לְאֵיד הֻכִּינוּ צָלַע. נְטוּשׁ מְדָנֵי גַּלַע. בְּשַׂר קֹדֶשׁ קָלַע.
מֵעַם מָשׁוּל תּוֹלָע: מִדַּת חָמָס גָּמָלוּ. כֵּן גְּמוּל הָגְמָלוּ.
כְּסוּף יְאוֹר קָמְלוּ. כְּרֹאשׁ שִׁבֹּלֶת נִמָּלוּ: נִטְיוֹן רָעוֹת
נִבְּלוּ. בַּל יוּכְלוּ שְׁכֹּלוּ. כְּקַשׁ יָבֵשׁ אָכְלוּ. כָּלוּ בֶּעָשָׁן
כָּלוּ: סוֹד שֵׁם לְחַלֵּל. תְּמוּר רָשָׁע מִתְחוֹלֵל. יוֹמָם
הָפַךְ לְלַיִל. בְּכֵן יֹגְמַר הַלֵּל: עוֹז בְּכֵן יִתְמַלֵּל. מִפִּי
יוֹנֵק וְעוֹלֵל. לְמַשְׁבִּית צַר וּמִתְעוֹלֵל. כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל:
פָּלְגוּ לְשִׁבְעָה חֲלוּצִים. וְקָבְעוּ שְׁמוֹנָה מְלִיצִים. נֶגֶד
שְׁקוּדַת נְצִים. וּתְקוּפַת שְׁנַת קְצִים: צְעֲרוּ כְּעַקְרַבֵּי
עֲקָצִים. וְצָעֲרוּ כִּנְמָלֵי שְׁקָצִים. לְהַטּוּ כַּעֲצֵי קְצָצִים.
הֶעֱכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים: קְהָלִים נוֹסְדוּ מְדָנֵי. בְּשָׁנִים עָשָׂר
עִדָּנֵי. רָב רִיבָם יֵי. עַל חוֹשְׁבֵי אָבְדָנִי: שְׁפוֹט בֵּן דִּינַי.
אֵין עוֹד זוּלָתְךָ אֲדָנָי. תְּאַבֵּד בֵּן זִידוֹנַי. כָּל אוֹיְבֶיךָ יֵי: שְׁמוֹר
לְפִי מִלִּים. הַט הַקְשֵׁב קוֹבְלִים. טֵרוּד נַף בְּהוֹלִים. יָחִיל

רוֹזְנֵי בְעָלִים: יְצִיאַת יוֹם הִלּוּלִים. וְקֶרַע דִּין הוֹלֲלִים. חֲזוֹת קְרוֹא כִּמְהַלֲלִים. מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם: עזרת וכו׳.

יוצר לשבת שניה של חנוכה.

ע״ס א״ב כפול וכל חרוז מסיים בל׳ הכתוב ובסוף חתום מנחם ברבי מכיר חיה חזק.

אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי. וְחִיִּיתַנִי וְלֹא כִלִּיתָנִי. אוֹיְבַי לֹא שִׂמַּחְתָּ לִּי. מִשְּׁאוֹל הֶעֱלִיתָנִי. אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי: בַּנְתָּ מֵרָחוֹק לָחֹק חֹק דָּבָר מְכֻוָּן. בְּטֶרֶם תָּבוֹאנָה חֲדָשׁוֹת הוֹדַעְתָּ אֱמֶת כֵּוָן. וְעוֹרַרְתִּי בָנַיִךְ צִיּוֹן עַל בָּנַיִךְ יָוָן: גְּאַלְתַּנִי מֵרֹאשׁ מֵחֹמֶר וְלִבְנַת פִּיבֶסֶת וְאָוֶן: גַּם כֵּן מִיוֵן מְצוּלָה פּוֹעֲלֵי אָוֶן. מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן: מְנוֹרָה חַג וְחֹק וָשֵׁם מָנְעוּ לִשְׁמוֹר. נְתַתַּנִי חֵלֶק שִׁבְעָה וּשְׁמוֹנָה הַלֵּל לִגְמוֹר. לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר. קָדוֹשׁ:

דִּבְרַת מַלְכוּת שְׁלִישִׁית חָלַם חֲמוּדוֹת בְּפֵרוּשִׁים. דְּמוּת נָמֵר וְלוֹ אַרְבַּע כְּנָפַיִם לְהַרְשִׁים. וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים: הָרְאָה שֵׁנִית צָפִיר גָּדַל וְעָצַם לְהִתְאַיְּמָה. הַקֶּרֶן הַגְּדֹלָה נִשְׁבְּרָה וְאַרְבַּע תַּחְתֶּיהָ לְהִתְקַיְּמָה. צָפֹנָה וָנֶגְבָּה וָקֵדְמָה וָיָמָּה: וְזֶה הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת בִּמְשׁוֹל בַּעֲלֵי מִדָּנַי. וַיְצַוּוּ

חָקוֹק בְּקֶרֶן הַשּׁוֹר וּבִבְרִיחַ אַפַּדְנַי. אֵין לָכֶם חֵלֶק בַּיְיָ: זָד מֶלֶךְ
עַז פָּנִים מִשִּׁישַׁק וְשֵׁשַׁךְ. זִהֵר לְמִשְׁנֵהוּ גְּזֵרוֹתָיו עַל עַמִּי
מָשַׁךְ. וַיְכַס אֶת עֵין כָּל הָאָרֶץ וַתֶּחֱשַׁךְ: חָשַׁב לְהָפֵר חֹדֶשׁ
וְשַׁבָּת וְדָתֵי דִינָי. חַק וַיַּעֲבֶר קוֹל גַּם בְּמִכְתָּב רָשַׁם מוֹקְדָנַי.
וְאָמַר הָס כִּי לֹא לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם יְיָ: טַכְסִיסֵי חֻפָּה וּבְרִית
נֹעַד יַהַרְגֵהוּ קוֹסְטִנֵר. טְהוֹרִים נוֹסְדוּ בְּהִתְאַסֵּף עָם בְּשִׁנּוּס
לְהִסְתַּנֵּר. קוֹל רֵחַיִם וְאוֹר נֵר: יָעֲצוּ לְבַטֵּל טְבִילוֹת עַם
בָּזוּז וּמְשֻׁסָּה. יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת נְבָלָה אֲרוּשָׂה בְּטֶרֶם תִּנָּשֵׂא.
לִשְׁכַּב אֶת בַּת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה: כִּנֵּס אֶלְעָזָר חַנָּה בַּת
סְגָנִים וְחוֹרִים. כִּנֵּס אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְמִשְׁתֵּה שְׁמָנִים
מֻבְחָרִים. כִּי כֵן יַעֲשׂוּ הַבַּחוּרִים: לְעֵינֵי הַקְּרוּאִים יַעֲלַת
חֵן רֹאשָׁהּ פָּרָעָה. לְיֵינָהּ מָסְכָה בְּדִמְעָה עַל אוֹדוֹת הָרָעָה.
וּכְתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרָעָה: מִלֵּל יְהוּדָה אָחִיהָ
חַנָּה לָמֶה תִבְכִּי. מַה לָּךְ אֵפוֹא כְּשִׁכֹּרָה תִּשְׁתּוֹחֲחִי
וְתִשְׁתַּפְּכִי. וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קְשַׁת רוּחַ אָנֹכִי: נָבָל
פֶּן יִתְעוֹלֵל בִּי בְּיוֹם חֻפָּתִי. נִמְצֵאתִי מְחַלֶּלֶת אֶת אָבִי
וּמוּצֵאת לִשְׂרֵפָתִי. וַאֲנִי אָנָה אוֹלִיךְ אֶת חֶרְפָּתִי: שִׂיחַ מָרַת
נֶפֶשׁ בִּבְכִי וּבְתַחֲנוּנִים וּבִזְעָקָה. שָׂם אָחִיהָ לְלִבּוֹ וַיֶּחֱרַד
חֲרָדָה מוּעָקָה. וַיַּכֵּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה: עֵצָה הָבוּ לָכֶם

בְּקִנְאַת עוֹשֵׂה נוֹרָאִים. עִמְדוּ הַשָּׂרִים מִשְׁחוּ מָגֵן חִטָּא
יְרֵאִים. וַיֶּחֱרְדוּ וַיָּקֻמוּ כָּל הַקְּרוּאִים: פָּצוּ חָזֵק וְנִתְחַזֵּק
בְּעַד עַמֵּנוּ וּמִשְׁפְּחוֹתֵינוּ. פֶּן תְּחַלַּלְנָה בְּנוֹתֵינוּ וְיִתְעָרְבוּ
בָּנוּ מַשְׁחִיתֵינוּ. וַיֹּאמְרוּ הַכְוָונָה יַעֲשֶׂה אֶת אֲחוֹתֵנוּ:
צָבְאוּ פְּתַח אַרְמוֹן הֶגְמוֹן מְעָדֵן וְכַלֵּי. צָהַל לִקְרָאתָם
וְאָמַר בּוֹאוּ לִבְרָכָה אֵלַי. וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָּל אִישׁ מֵעָלָי:
קָפַץ יְהוּדָה וְאֶחָיו בְּמִרְמָה כְּבָאִים לְחִתּוּנוֹ. קָרַב וְלָקַח
אֲשֶׁרֶת הָעוֹמֶדֶת לְפָנָיו לְשִׁטְנוֹ. וַיִּתָּקְעָה בִּבְטָנוֹ: רֹאשׁוֹ
כָּרַת אֶלְעָזָר וַיִּשְׁלַח חוּצָה לִנְדּוֹף. רָאוּ עֲבָדָיו כִּי מֵת
אֲדוֹנֵיהֶם וַיָּנֻסוּ לַהֲדוֹף. וַיִּקַּח אֶת אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף:
שְׁדָדוּם וַיִּבְזוּם וַיַּכְּתוּם וּמַחֲנֵיהֶם הֶחֱרִידוּ וְהֵרִגְיוּ. שָׁלְטוּ
הַיְהוּדִים בְּשׂנְאֵיהֶם אֲשֶׁר אוֹתָם בָּזוּ. בָּאוּ עַל הַחֲלָלִים
וַיָּבֹזּוּ: תָּקַף הַמֶּלֶךְ וְרָכַב פִּילוֹ הַטּוֹב וְהַמִּבְחוֹר. תִּשּׁוּעַת
חֵן יָרָה בְּשִׁרְיוֹ וַיִּקַּב חֹר. וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר: מֻכֶּה
וְנִשְׁבָּר עֲצָמוֹת בָּרַח וַיֵּצֵא יָצָא. מִהֲרוּ עֲבָדָיו וְלִאְפַּרְכֵי יָם
הֵנִיסוּהוּ רָצוֹא. וַיָּשָׁב בְּבֹשֶׁת פָּנִים לְאַרְצוֹ: נִלְחָמִים
בְּאַגְמוֹבְיָא עִיר גְּדוֹלָה בְּעַם זְהוּבִים. נָצְחוּ בָנִים יוֹצְאֵי
צָבָא בְּשָׂרוֹ כְּמֵהִים. וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְיָ אֱלֹהִים. חוֹלוֹת
יוֹשֶׁבֶת יָתֵד תְּקוּעָה לְהַצְעִיר וּלְהַסְעִיר. חָרְבָה עֶקְרוֹן

תֵּעָקֵר קֵסְרִי בַּת שֵׂעִיר. עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הָעִיר. מֵאָז
כְּבָשׁוּהָ קְצִינַי בְּשֵׁם יְיָ נִסִּי. מֻסַבַּת שֵׁם נִקְרֵאת אֲחִידַת
מִגְדַּל נָשִׂיא. וְהָיָה כְּאַלֻּף בִּיהוּדָה וְעֶקְרוֹן כִּיבוּסִי: בְּהִלָּכֵד
כֵּן צֹר וְצִדּוֹן וְעָרֵי דִּירָתָם. בְּרַבִּים יוֹשְׁבִים לִפְנֵי יְיָ יִלְמְדוּ
תוֹרָתָם. בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם: רוֹזְנִים עָשׂוּ בְשֹׂנְאֵיהֶם
כִּרְצוֹנָם כְּמִשְׁפַּט אֲדוֹנִים. רָדוּ בְשֹׂנְאֵיהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ
מִדְיָנִים וּמְדָנִים. וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כִּתִּים וְדֹדָנִים:
בַּעֲבוּר נִמְכְּרוּ לִיוָנִים שָׁנִים מֵאָה וּשְׁמוֹנִים. בְּרַצֵּי כֶסֶף
לְהִתְרַפֵּס יֶאֱתָיוּ חַשְׁמַנִּים לְחַשְׁמוֹנִים. נָתְנוּ לְאוֹצַר
הַמְּלָאכָה זָהָב דַּרְכְּמוֹנִים: יְדִידוֹת מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי
קָדוֹשׁ הַמְבֻכָּר. יָשְׁבוּ מֵאָה וְשָׁלֹשׁ וְלָמוֹ שָׁלְחוּ כָר. מִנְחָה
יָשִׁיבוּ מַלְכֵי שְׁבָא וּסְבָא אֶשְׁכָּר: מְחֻמָּשִׁים חָלְצוּ חֲמֻשִׁים
עַד חַג שָׁלֵו. מִצְּבָא הַמִּלְחָמָה שָׁבוּ בְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה
לְכִסְלֵו. וַיֵּלְכוּ לְאָהֳלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב: כָּל אַבְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר שִׁקְּצוּ יְוָנִים. כִּנְסוּם וּגְנָזוּם בְּמִזְרָחִית צְפוֹנִית
לִשְׁכַּת תְּוָנִים. וְלָקְחוּ אֲבָנִים אֲחֵרוֹת וְהֵבִיאוּ אֶל תַּחַת
הָאֲבָנִים: יַחַד לְוִיִּם נֶאֶסְפוּ לְשׁוֹרֵר וּלְהוֹדוֹת וּלְשַׁבֵּחַ.
יְשָׁרִים מְשָׁרֲתֵי קֹדֶשׁ יָבוֹאוּ לְהַקְרִיב וּלְזַבֵּחַ. אֶת קָרְבָּנָם
לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ: רָצוּי הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו מוֹחֵץ קָמָיו בְּכִלָּיוֹן.

רִצָּה בְּפֹעַל מִלְאוּ יָדָיו כְּדָת גִּלָּיוֹן. לֶחֶם וָיַיִן וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֶלְיוֹן: חֵיל פָּרִיצִים בְּבֹא לְחַלֵּל בֵּית הַיַּעַר. חֵל סוֹרֵג הָיָה גָבְהוֹ עֲשָׂרָה בְּמִשְׁעַר. פָּרְצוּ וַיַּעֲבֹרוּ שָׁעַר: יְדִידִים כְּחִזְּקוּ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בִּדְקָן בְּגֹדֶשׁ. יַעַן כֵּן תִּקְּנוּ לְמִסְפָּרָם הִשְׁתַּחֲוָיוֹת לְחַדֵּשׁ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיָּי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ: הָאוֹיֵב בְּחֵילוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר מָחֹה נִמְחָה. הָרָצִים יָצְאוּ לְבַשֵּׂר בִּגְבוּלִים יְשׁוּעָה צָמֵחָה. לַהֲבִיאָם לִירוּשָׁלַם לַעֲשֹׂת חֲנֻכָּה וְשִׂמְחָה: חִנְּכוּ וְכִבְּדוּ הֵיכָל לְהַעֲלוֹת נֵר בְּאֹמֶן. חִפְּשׂוּ וּמָצְאוּ בְשִׁיתִין פַּךְ שַׁיִשׁ בְּטָמֶן. כִּי אִם אָסוּךְ שָׁמֶן: זָהֳרוֹ מָצָא בְנֵס לְיָמִים שְׁמוֹנָה לְשִׁקְדָּנַי. קָבְעוּ לָכֵן הַיָּמִים הָאֵלֶּה לְדוֹרוֹת עִדָּנַי. וּלְהַזְכִּיר וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַיָּי: מְכַהֲנֶיךָ לָבְשׁוּ צֶדֶק בְּהַצִּיתְךָ שָׁמִיר וָשַׁיִת. נִצַּחְתָּ חֲסִידֶיךָ וְרִנֲנוּ בְּהַדְלִיקָם שֶׁמֶן זַיִת. מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת קָדוֹשׁ:

הכל יודוך וכו׳. ונוהגים לומר מזמור ל׳ אחר שיר של יום.

Universitäts-
Bibliothek

Fb-3810 (1)

...ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּ... הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים
וְרָצָה בְדִ... ים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבְמ... ראֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

המפ... ...ספטרה יברך אלו הברכות.

בָּרוּךְ אַתָּה ... ךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים
צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹ... מָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר
וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל־דְּבָרָ... נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָ... ריךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם
כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן (וְרַחֲ... הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִ... לְעַלּוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ
בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ· בָּרוּ... שַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:
שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵ... דֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא ... כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֶׁב זָר
וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּ... קְדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
לּוֹ שֶׁלֹּא־יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶ... ה יְיָ מָגֵן דָּוִד:
עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַ... הַשַּׁבָּת הַזֶּה
שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּ... פְאֶרֶת· עַל־
הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָ... רַךְ שִׁמְךָ
בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד· בָּרוּךְ ... הַשַּׁבָּת: